

Self-evaluační zpráva

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno
Česká republika

2013

Hodnocení veterinárního vzdělávání

Self-evaluační zpráva

Stage I

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno
Česká republika

2013

OBSAH

ÚVOD	9
Změny, které nastaly ve veterinárním vzdělávání od doby poslední evaluace v roce 2004	10
1. Poslání a cíle	10
2. Organizace	11
3. Finance	11
4. Curriculum	11
5. Kvalita a hodnocení výuky	13
6. Budovy a zařízení	14
7. Zvířata a materiál pro výuku	15
8. Knihovna a výukové zdroje	16
9. Přijímání studentů	16
10. Učitelé a personál	16
11. Celoživotní vzdělávání	16
12. Postgraduální vzdělávání	17
13. Výzkum	17
Důležitá rozhodnutí učiněná v uplynulém období	17
KAPITOLA 1: POSLÁNÍ A CÍLE	19
1.1 Faktické údaje	19
1.1.1 Poslání univerzity	19
1.1.2 Strategický cíl univerzity	19
1.1.3 Dlouhodobý záměr vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační a další tvůrčí činnosti Veterinární a farmaceutické univerzity Brno na období 2011–2015 (DZ VFU Brno)	20
1.1.4 Aktualizace DZ VFU Brno pro příslušný rok	20
1.1.5 Institucionální rozvojový plán VFU Brno pro příslušný rok (IP VFU Brno)	21
1.1.6 Výroční zpráva o činnosti a hodnocení činnosti VFU Brno za příslušný rok (VZ VFU Brno)	21
1.2 Komentáře	21
1.2.1 Plnění záměrů a cílů	21
1.2.2 Hlavní silné stránky	22
1.2.3 Hlavní slabé stránky	23
1.3 Doporučení	24
KAPITOLA 2: ORGANIZACE	25
2.1 Faktické údaje	25
2.1.1 Údaje o univerzitě	25
2.1.2 Univerzita v rámci širšího systému a ve vztahu k ministerstvu a jiným orgánům	25
2.1.3 Řízení univerzity	25
2.1.4 Vnitřní organizační struktura univerzity	27
2.1.5 Fakulty	27
2.1.5.1 Fakulta veterinárního lékařství	28
2.1.5.2 Fakulta veterinární hygieny a ekologie	29
2.2 Komentáře	31
2.3 Doporučení	31
KAPITOLA 3: FINANCOVÁNÍ	33
3.1 Faktické údaje	33
3.1.1 Všeobecné údaje	33
3.1.1.1 Příjmy univerzity na veterinární vzdělávání a výzkum od státu	34
3.1.1.1.1 Příjmy na vzdělávací činnost od státu	34
3.1.1.1.2 Příjmy na vědeckovýzkumnou činnost – institucionální podpora výzkumným organizacím od státu	34
3.1.1.1.3 Příjmy na výzkumnou činnost studentů (specifický vysokoškolský výzkum) od státu	34
3.1.1.2 Přídělení prostředků univerzity na veterinární vzdělávání a výzkum	35
3.1.1.3 Přídělení prostředků fakultou na veterinární vzdělávání a výzkum	35

3.1.2 Informace o příjmech extra	35
3.1.2.1 Příjmy extra na výzkum, za veterinární činnost a za vzdělávání v anglickém studijním programu	35
3.1.2.1.1 Příjmy na výzkum získané v rámci vědeckých a výzkumných projektů, grantů a obdobných výzkumných aktivit	35
3.1.2.1.2 Příjmy ze služeb za veterinární činnost	36
3.1.2.1.3 Příjmy ze služeb za vzdělávání v anglickém jazyce	36
3.1.2.2 Příjmy od studentů.	36
3.1.2.3 Příjmy na stavební činnost a investiční přístrojové vybavení	36
3.1.2.3.1 Příjmy na stavební činnost	36
3.1.2.3.2 Příjmy na investiční (kapitálové) přístrojové vybavení	37
3.1.3 Přehled příjmů (tržeb) a výdajů.	37
3.1.3.1 Přehled příjmů (tržeb) a výdajů v Kč	37
3.1.3.2 Přehled příjmů (tržeb) a výdajů v Eur	38
3.2 Komentáře	38
3.2.1 Příjmy a zajištění veterinárního vzdělávání a výzkumu	38
3.2.2 Priority v případně navýšení příjmů univerzity	39
3.2.3 Flexibilita používání finančních prostředků	40
3.2.4 Použití extra prostředků za veterinární činnost	40
3.3 Doporučení	40

KAPITOLA 4: CURRICULUM 41

4.1 Faktické údaje	41
4.1.1 Povinné předměty a formy výuky	42
4.1.1.1 Povinné předměty	42
4.1.1.1.1 Veterinární curriculum	42
4.1.1.1.2 Společná část (core) veterinárního curricula (povinná výuka)	42
4.1.1.1.3 Diferenční část veterinárního curricula (povinná výuka)	42
4.1.1.1.4 Povinná výuka extramurální praxe (povinná výuka)	43
4.1.1.1.5 Povinná výuka předmětů ostatních (které nejsou v seznamu předmětů EU – non-EU subjects) (povinná výuka)	43
4.1.1.1.6 Výuka nad rámec povinné výuky (nepovinná výuka)	43
4.1.1.2 Formy výuky	43
4.1.1.2.1 Teoretická výuka	43
4.1.1.2.2 Praktická výuka (pod dozorem)	43
4.1.1.2.3 Jiná praktická výuka	44
4.1.2. Společná část pregraduálního curricula	44
4.1.2.1 Délka studia dle curricula	44
4.1.2.2 Předměty ze seznamu předmětů EU	44
4.1.2.2.1 Počet hodin výuky předmětů EU podle jednotlivých ročníků souhrnně	44
4.1.2.2.2 Počet hodin výuky předmětů EU podle jednotlivých předmětů VFU Brno	44
4.1.2.2.3 Počet hodin výuky předmětů EU podle jednotlivých předmětů ze seznamu EU	48
4.1.2.3 Předměty, které nejsou v seznamu předmětů EU	53
4.1.2.3.1 Předměty povinné výuky, které nejsou v seznamu předmětů EU	53
4.1.3 Další údaje o curricula	53
4.1.3.1 Významné aspekty curricula	53
4.1.3.1.1 Diferenciace v curricula	53
4.1.3.1.2 Organizace curricula po semestrech	54
4.1.3.1.3 Zatížení studentů v curricula	55
4.1.3.1.4 Klinická výuka a výuka hygieny potravin v curricula	55
4.1.3.1.5 Day one skills v curricula	55
4.1.3.1.6 Blokovaná výuka v 6. ročníku.	56
4.1.3.1.7 Stáže v curricula.	56
4.1.3.1.8 Kreditní systém v curricula.	56
4.1.3.1.9 Účast studentů na výuce	57
4.1.3.1.10 Rozložení zatížení ústavů a klinik	57
4.1.3.2 Specifické informace o praktické klinické výuce	57
4.1.3.2.1 Organizace klinické výuky v 1. a ž 5. ročníku studia	58
4.1.3.2.2 Organizace klinické výuky v 6. ročníku studia	58
4.1.4 Povinná extramurální praxe	60
4.1.5. Konkrétní údaje o praktické výuce hygieny potravin / veřejného zdraví	61
4.1.5.1 Organizace výuky hygieny potravin v 1. až 5. ročníku studia	62
4.1.5.2 Organizace výuky hygieny potravin v 6. ročníku studia	62
4.1.6 Poměry	63
4.1.6.1 Všeobecné ukazatele formy výuky	63
4.1.6.2 Zvláštní ukazatele – výuka hygieny potravin/veřejného zdraví	64

4.2 Komentáře	64
4.2.1 Indikátory týkající se curricula	64
4.2.2 Modernizace curricula od roku 2012	64
4.2.3 Porovnání modernizovaného a původního curricula	64
4.2.4 Uplatnění absolventů	67
4.2.5 Titul udělovaný absolventům	68
4.2.6 Další očekávaný vývoj v curricula	68
4.3 Doporučení	68

KAPITOLA 5: KVALITA A HODNOCENÍ VÝUKY **69**

5.1 Faktické údaje	69
5.1.1 Vzdělávací program	69
5.1.1.1 Koordinace a řízení veterinární výuky	69
5.1.1.2 Uskutečňování výuky	69
5.1.1.3 Formy výuky	70
5.1.1.4 Učebnice, skripta, knihy	71
5.1.1.5 Výuka v praxi a na materiálu z praxe	71
5.1.1.6 Dovednosti (DOS)	72
5.1.2 Výukové prostředí	73
5.1.3 Systém zkoušení	74
5.1.3.1 Zkoušení v průběhu výuky	74
5.1.3.2 Zkoušení na konci semestru při udělování zápočtu	74
5.1.3.3 Zkoušení při ukončení předmětu zkouškou	74
5.1.3.4 Státní závěrečná zkouška	75
5.1.4 Hodnocení výuky a vzdělávání	76
5.1.4.1 Interní hodnocení kvality	76
5.1.4.1.1 Hodnocení kvality vzdělávání v rámci systému řízení sekcí, klinik a ústavů na univerzitě	76
5.1.4.1.2 Hodnocení kvality vzdělávání Radou pro veterinární vzdělávání na univerzitě	76
5.1.4.1.3 Hodnocení kvality vzdělávání na základě Systému hodnocení kvality vzdělávání a dalších akademických činností v oblasti veterinární na univerzitě	76
5.1.4.1.4 Hodnocení jednotlivých učitelů na univerzitě	77
5.1.4.1.5 Hodnocení kvality vzdělávání studenty na univerzitě	77
5.1.4.2 Externí hodnocení kvality	77
5.1.4.2.1 Externí hodnocení kvality Akreditační komisí MŠMT	77
5.1.4.2.2 Externí hodnocení k získání oprávnění udělovat Diploma Supplement Label	78
5.1.5 Welfare studentů	78
5.1.5.1 Ubytování studentů	78
5.1.5.2 Stravování studentů	79
5.1.5.3 Odpočinkové prostory pro studenty v areálu univerzity	79
5.1.5.4 Lékařská péče	80
5.1.5.5 Ochrana studentů před zoonózami	80
5.1.5.6 Sportovní aktivity studentů	80
5.1.5.7 Zájmové aktivity	80
5.1.5.8 Stipendijní programy	80
5.1.5.9 Poradenská péče pro studenty	81
5.1.5.10 Péče o nadané studenty	81
5.1.5.11 Studenti se specifickými potřebami	82
5.1.5.12 Budovy a zařízení provozované univerzitou pro studenty	82
5.2 Komentáře	82
5.3 Doporučení	84

KAPITOLA 6: BUDOVY A ZAŘÍZENÍ **85**

6.1 Faktické údaje	85
6.1.1 Prostory obecně	85
6.1.1.1 Areál univerzity	85
6.1.1.2 Školní zemědělský podnik	88
6.1.2 Zařízení využívaná jako kliniky a pro hospitalizaci	88
6.1.3 Zařízení pro chov zvířat	88
6.1.3.1 Přežvýkavci	88

6.1.3.2 Prasata	89
6.1.3.3 Koně	89
6.1.3.4 Drůbež (bažanti)	89
6.1.3.5 Včely	89
6.1.3.6 Lovná zvěř	89
6.1.3.7 Volně žijící zvířata	89
6.1.3.8 Pokusná zvířata	89
6.1.4 Prostory pro teoretickou a praktickou výuku a supervizovanou práci	90
6.1.4.1 Prostory pro klinickou práci studentů	90
6.1.4.2 Přednáškové sály	90
6.1.4.3 Učebny pro skupinovou práci studentů	90
6.1.4.4 Laboratoře a další prostory pro praktickou práci studentů	92
6.1.4.5 Opatření k ochraně zdraví a bezpečnosti studentů	93
6.1.5 Diagnostická laboratorní činnost a klinický podpůrný servis	94
6.1.5.1 Diagnostická laboratorní činnost	94
6.1.5.2 Klinický podpůrný servis	95
6.1.6 Zařízení pro porážku jatečných zvířat	96
6.1.7 Poloprovozní dílny	96
6.1.8 Odpadové hospodářství	97
6.1.9 Změny do budoucna	97
6.2 Komentáře	98
6.3 Doporučení	99

KAPITOLA 7: ZVÍŘATA A MATERIÁLY PRO VÝUKU **101**

7.1 Faktické údaje	101
7.1.1 Anatomie	101
7.1.2 Patologická morfologie	102
7.1.3 Živočišná výroba	103
7.1.4 Hygiena potravin / veřejné zdraví	105
7.1.5 Péče, léčba a počet případů	107
7.1.5.1 Péče a léčba	107
7.1.5.1.1 Ambulantní péče	107
7.1.5.1.1.1 Klinika chorob psů a koček	107
7.1.5.1.1.2 Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců	107
7.1.5.1.1.3 Klinika chorob koní	108
7.1.5.1.1.4 Klinika chorob přežvýkavců a prasat	108
7.1.5.1.2 Hospitalizace	109
7.1.6 Dopravní prostředky využívané k přepravě zvířat	110
7.1.7 Pohotovostní služba	110
7.1.8 Výuka na farmách a péče poskytovaná mimo univerzitu	110
7.1.8.1 Ambulantní mobilní klinika	110
7.1.8.2 Další služby poskytované na farmách a výuka konaná mimo univerzitu	111
7.1.9 Další údaje	111
7.1.9.1 Klinika chorob psů a koček	111
7.1.9.2 Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců	112
7.1.9.3 Klinika chorob koní	113
7.1.9.4 Klinika chorob přežvýkavců a prasat	114
7.1.10 Poměry	115
7.1.11 Ostatní druhy	115
7.1.11.1 Zvěř	115
7.1.11.2 Ryby	116
7.1.11.3 Včely	116
7.2 Komentáře	116
7.3 Doporučení	117

KAPITOLA 8: KNIHOVNA A VÝUKOVÉ ZDROJE **119**

8.1 Faktické údaje	119
8.1.1 Knihovna a jiné služby v oblasti informačních technologií	119
8.1.1.1 Hlavní knihovna	119

8.1.1.2 Dílčí knihovny	121
8.2 Komentáře	121
8.3 Doporučení	121
KAPITOLA 9: PŘIJÍMÁNÍ STUDENTŮ	123
9.1 Pregraduální studium	123
9.1.1 Počet pregraduálních studentů	123
9.1.1.1 Počet studentů	123
9.1.1.2 Minimální počet let pro úspěšné absolvování studia	123
9.1.2 Přijímání studentů	124
9.1.2.1 Přihlášky ke studiu	124
9.1.2.2 Přijímací řízení	124
9.1.2.3 Přijetí ke studiu	125
9.1.3 Tok studentů	125
9.1.3.1 Počet studentů	125
9.1.3.2 Požadavky na ukončení studia	126
9.1.3.3 Počet absolventů	127
9.1.3.4 Průměrná délka studia	127
9.2 Komentáře	127
9.3 Doporučení	128
KAPITOLA 10: UČITELÉ A PERSONÁL	129
10.1 Faktické údaje	129
10.1.1 Personál univerzity zajišťující veterinární vzdělávání	129
10.1.2 Poměry týkající se personálního zajištění výuky	132
10.2 Komentáře	132
10.3 Doporučení	133
KAPITOLA 11: CELOŽIVOTNÍ VZDĚLÁVÁNÍ	135
11.1 Faktické údaje	135
11.2 Komentáře	136
11.3 Doporučení	136
KAPITOLA 12: POSTGRADUÁLNÍ VZDĚLÁVÁNÍ	137
12.1 Faktické údaje	137
12.1.1 Národní a mezinárodní specializační postgraduální vzdělávání – speciality training (interns and residents)	137
12.1.2 Vědecké vzdělávání	138
12.2 Komentáře	139
12.3 Doporučení	140
KAPITOLA 13: VÝZKUM	141
13.1 Faktické údaje	141
13.2 Komentáře	142
13.3 Doporučení	142

ÚVOD

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno byla zřízena zákonem č. 76/1918 Sb. z. a n., o zřízení československé státní Vysoké školy zvěrolékařské v Brně v roce 1918 a byla zaměřena na výuku veterinárního lékařství. V roce 1975 byly zřízeny na vysoké škole dva směry (track) výuky, směr veterinární lékařství a směr veterinární hygieny. V roce 1990 vznikly na vysoké škole na základě dvou směrů veterinární výuky dvě fakulty – Fakulta veterinárního lékařství (FVL) a Fakulta veterinární hygieny a ekologie (FVHE). V roce 1991 byla založena na vysoké škole Farmaceutická fakulta (FaF). V roce 1994 se vysoká škola stala univerzitou (zahrnující 3 fakulty) a začala užívat název Veterinární a farmaceutická univerzita Brno (VFU Brno).

VFU Brno je svou Fakultou veterinárního lékařství od roku 1993 a Fakultou veterinární hygieny a ekologie (FVHE) od roku 1995 členem Evropské asociace zařízení pro veterinární vzdělávání (EAEVE). Obě veterinární fakulty Veterinární a farmaceutické univerzity Brno se zapojily do systému mezinárodního porovnání svých studijních programů s evropským standardem pro vete-

rinární vzdělávání v rámci systému mezinárodních evaluací organizovaných EAEVE.

V roce 1995 absolvovala Veterinární a farmaceutická univerzita Brno mezinárodní evaluaci veterinárního vzdělávání. Ta se uskutečnila ve dnech 27. 11. až 3. 12. 1995. Závěry mezinárodní evaluace byly oběma fakultám sděleny na jednání v Bruselu dne 28. 10. 1996. S ohledem na skutečnost, že v roce 1996 Česká republika nebyla součástí Evropské unie, měla tato zpráva jen charakter doporučení pro další koncepční zaměření rozvoje studijního programu Fakulty veterinárního lékařství a Fakulty veterinární hygieny a ekologie. Fakulta veterinární hygieny a ekologie na základě doporučení vyplývajících ze Závěrečné zprávy o návštěvě Veterinární a farmaceutické univerzity Brno z roku 1996 učinila změny ve studijním programu. O uvedených změnách ve studijním programu byl vypracován dokument Zpráva o plnění evaluačních doporučení Fakultou veterinární hygieny a ekologie, který byl zaslán EAEVE. Na základě jednání Vzdělávací komise EAEVE ve dnech 8. až 9. března 2002 bylo rozhodnuto, že Fakulta veterinární hygieny a ekolo-

Naše srdce bijí pro zvířata

gie Veterinární a farmaceutické univerzity Brno splňuje požadavky dané směrnicí 78/1027/EHS. Obě fakulty tak byly zařazeny na Seznam evaluovaných a schválených institucí EAEVE.

Veterinární vzdělávání na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno se stalo v roce 2002 součástí přístupového procesu týkajícího se přípravy České republiky na vstup do Evropské unie. Veterinární a farmaceutická univerzita Brno byla tak prověřována z pohledu kvality vzdělávání umožňujícího přístup k výkonu specificky regulovaného povolání, v tomto případě veterinárního lékařství, a z pohledu vzájemného uznávání kvalifikací od okamžiku vstupu České republiky do Evropské unie. Toto prověřování České republiky z pohledu veterinárního

Výuka chorob psů a koček

vzdělávání prováděl zvláštní expertní tým Evropské unie sestavený a působící podle pokynů Komise Evropské unie. Experti navštívili Veterinární a farmaceutickou univerzitu Brno a posuzovali úroveň veterinárního vzdělávání na univerzitě. Expertní tým vypracoval závěrečnou zprávu, ve které konstatoval, že studijní program Fakulty veterinárního lékařství i Fakulty veterinární hygieny a ekologie VFU Brno splňuje evropské požadavky na veterinární vzdělávání, a absolventi byli hodnoceni jako plně kvalifikovaní veterináři s právem otevřít si okamžitě po studiu klinickou praxi.

V roce 2004 absolvovala Veterinární a farmaceutická univerzita Brno druhou mezinárodní evaluaci organizovanou EAEVE. Tato evaluace vycházela z evropských směrnic 78/1027/EHS a 78/1026/EHS a Standardních operačních postupů EAEVE pro provádění evaluací veterinárních vysokých škol přijatých Poradním výborem pro veterinární vzdělávání Evropské komise v roce 2000 (Evaluation of Veterinary Training in Europe – Standard Operating Procedures, 2002). Expertní tým navštívil Veterinární a farmaceutickou univerzitu Brno ve dnech 18. až 23. října 2004. Závěrečná zpráva konstatovala, že

výuka na Fakultě veterinárního lékařství a na Fakultě veterinární hygieny a ekologie splňuje požadavky evropské legislativy pro veterinární vzdělávání. Studijní programy obou fakult pokrývají všechny předměty předepsané směrnicemi Evropské unie. Z výsledků uvedených v závěrečné zprávě vyplývá, že studijní program FVL se zaměřuje na veterinární lékařství u hospodářských zvířat, v dalším období by se však měl více zaměřovat na potřeby trhu, tj. na větší orientaci k zvířatům zájmovým. Studijní program FVHE je označen za příklad toho, jak uplatňovat diferenciaci ve veterinárním vzdělávání; studijní program vychází z tradičního veterinárního lékařství zaměřeného na hospodářská zvířata a je doplněn důkladně pojatou výukou hygieny potravin, a je proto skutečným uplatněním koncepce „from stable to table“ (Report on the visit to the University of Veterinary and Pharmaceutical Sciences Brno, 2004). Tato zpráva byla schválena Společným vzdělávacím výborem EAEVE a FVE (Joint Education Committee of the European Association of Establishments for Veterinary Education and Federation of Veterinarians of Europe). Závěry mezinárodní evaluace byly sděleny Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno na jednání v Bruselu dne 8. dubna 2005 a jsou obsaženy v Závěrečné zprávě o návštěvě Veterinární a farmaceutické univerzity Brno.

Na základě této mezinárodní evaluace zůstaly Fakulta veterinárního lékařství a Fakulta veterinární hygieny a ekologie zařazeny na prestižním Seznamu pozitivně evaluovaných fakult Evropy (List of Evaluated and Approved Institutions by EAEVE).

Změny, které nastaly ve veterinárním vzdělávání od doby poslední evaluace v roce 2004

1. Poslání a cíle

V oblasti cílů univerzity a veterinárního vzdělávání nastaly následující změny:

- univerzita vypracovala Dlouhodobý záměr univerzity na období 2011 až 2015 obsahující poslání, cíle a priority univerzity zahrnující veterinární vzdělávání,
- univerzita vypracovává každoročně Aktualizaci Dlouhodobého záměru univerzity, obsahující konkrétní cíle a priorit univerzity na příslušný rok zahrnující veterinární vzdělávání,
- univerzita vypracovává každoročně Institucionální plán univerzity obsahující konkrétní ukazatel výkonu univerzity pro příslušný rok,
- univerzita vypracovává každoročně výroční zprávu o činnosti a hodnocení činnosti univerzity obsahující informace o univerzitě, změnách na univerzitě a výsledcích dosažených univerzitou,
- univerzita vypracovává každoročně hodnocení kvality vzdělávání a dalších akademických činností v ob-

lasti veterinární medicíny obsahující plnění slovních a numerických indikátorů kvality veterinárního vzdělávání,

- univerzita vypracovává každoročně analýzu stavu univerzity zahrnující silné a slabé stránky (nové slabé stránky, přetrvávající slabé stránky, odstraněné slabé stránky), příležitosti a rizika na univerzitě,
- byla formulována strategie veterinárního vzdělávání obsahující rozvoj veterinárního vzdělávání zahrnující kompetence absolventa ve všech oblastech veterinární praxe. Bylo formulováno diferenační zaměření vzdělávání do dvou základních směrů, první se zaměřením na klinickou veterinární medicínu se silným důrazem na zájmová zvířata (psi, kočky, koně, ptáci, plazi, savci) (směr veterinární lékařství), druhý se zaměřením na hygienu potravin a hospodářská zvířata (zejména skot a prasata) (směr veterinární hygiena a ekologie).

2. Organizace

V organizaci univerzity nastaly následující nejvýznamnější změny:

- univerzita zůstala v původní organizační struktuře v členění na rektorát, Fakultu veterinárního lékařství, Fakultu veterinární hygieny a ekologie, Farmaceutickou fakultu a jiná pracoviště univerzity (např. univerzitní Školní zemědělský podnik), nicméně v rámci rektorátu byla zřízena nově pracoviště
- CEITEC – Středoevropský technologický institut, zaměřený na patobiologický výzkum ve spolupráci s velkým výzkumným centrem několika univerzit a výzkumných ústavů v České republice,
- ICRC – Mezinárodní centrum klinického výzkumu, zaměřené na klinickou spolupráci s humánní Fakultní nemocnicí u sv. Anny v Brně (FNUSA) a strategickým partnerem Mayo Foundation for Medical Education and Research z USA (Mayo Clinic); výzkum je zaměřen na oblast kardiovaskulárních, neurologických a onkologických onemocnění člověka,
- Fakulta veterinárního lékařství zachovala strukturu sekcí, klinik a ústavů a v rámci tohoto členění vytvořila symetrickou strukturu s většími organizačními celky ústavů a klinik,
- Fakulta veterinární hygieny a ekologie zachovala strukturu sekcí, ústavů a celofakultního pracoviště a v rámci tohoto členění změnila strukturu ústavů,
- na úrovni univerzity byla k řízení a kontrole kvality veterinárního vzdělávání zřízena Rada pro veterinární vzdělávání.

3. Finance

V oblasti financí univerzity a veterinárního vzdělávání nastaly následující změny:

Výuka chorob koní

- standardní financování na vzdělávací činnost od státu se zvýšilo, nicméně stále nezajišťuje nezbytné náklady na veterinární vzdělávání,
- univerzita přešla na multizdrojové financování, tzn. že činnost univerzity a veterinárního vzdělávání je financována z několika zdrojů. Tento způsob financování přináší vedle standardních financí na vzdělávací činnost od státu možnosti získávání dalších finančních prostředků. Financování z více zdrojů však přináší také mnohonásobné zvýšení administrativy při zúčtování těchto prostředků, kdy každý zdroj má zákonem stanovený jiný způsob hospodaření,
- univerzita změnila v uplynulém období platové ohodnocení učitelů (zvýšení základních platů až o 20 %), nicméně ve srovnání s platy veterinárních lékařů v praxi je zvýšení stále nedostatečné,
- univerzitě se podařilo získat v uplynulém období obrovské množství prostředků na stavební modernizaci budov a provozů pro veterinární vzdělávání.

4. Curriculum

Curriculum pro veterinární vzdělávání je realizováno ve dvou základních směrech diferenciacce (track), a to Veterinární lékařství (FVL) a Veterinární hygiena a ekologie (FVHE). Curriculum pro veterinární vzdělávání bylo modernizováno v roce 2012.

Curriculum vychází ze směrnice 2005/36/ES, o uznávání odborných kvalifikací, a dále evropských směrnic regulujících zejména oblast bezpečnosti potravin, ze zkušeností prezentovaných na jednáních Evropské asociace veterinárních fakult a univerzit (EAEVE), z požadavků obsažených v dokumentu EAEVE Principy a proces evaluace veterinárního vzdělávání v Evropě, z doporučení Závěrečné evaluační zprávy z roku 2005 týkající se mezinárodní evaluace VFU Brno a také z tradic veterinárního vzdělávání na VFU Brno.

V souladu se Závěrečnou evaluační zprávou VFU Brno a dalšími evropskými trendy ve veterinárním vzdělávání z roku 2005 byly učiněny následující změny v curricula:

- profilace curricula s diferenciací Veterinární lékařství byla v souladu se Závěrečnou evaluační zprávou z roku 2005 upravena tak, že důraz v rámci diferenciacie curricula byl položen na veterinární lékařství malých zvířat a koní; profilace curricula s diferenciací Veterinární hygiena a ekologie byla v souladu se Závěrečnou evaluační zprávou z roku 2005 upravena tak, že důraz v rámci diferenciacie curricula byl položen na hygienu potravin a veterinární lékařství hospodářských zvířat,
- v obou směrech diferenciacie byly vymezeny předměty core curricula, předměty diferenciacie, předměty povinně volitelné a předměty volitelné,
- byla uspořádána návaznost jednotlivých předmětů curricula,
- celkový počet hodin v curricula obou směrů byl v souladu se Závěrečnou evaluační zprávou z roku 2005 snížen; zatížení studenta výukou nepřesahuje 29 hodin týdně, 5 zkoušek za semestr a zohledňuje také náročnost zkoušek,
- celkový počet hodin v základních předmětech byl, v souladu se Závěrečnou evaluační zprávou z roku 2005, snížen, a to zejména v jednotlivých základních předmětech (fyzika, chemie, biologie, zoologie, botanika),
- v předmětech živočišné výroby byl, v souladu se Závěrečnou evaluační zprávou z roku 2005, snížen počet hodin u předmětů výživa zvířat (již dříve), zootecnika a zoohygiiena a byl zvýšen počet hodin etologie a welfare zvířat,
- v klinické výuce byl celkový počet hodin zvýšen, klinická výuka byla zařazena do ranějších fází curricula; byly rozšířeny možnosti přístupu studentů na kliniky i mimo výuku (do ambulancí, účast u hospitalizovaných pacientů, noční služby s možností přespání pro studenty apod.),
- v hygieně potravin byla zavedena přímá výuka veterinární prohlídky zvířat v provozu na jatkách a masa a orgánů po poražení na jatkách (smluvně zajištěno), čímž se zvýšil výrazně počet těl a orgánů prohlížených každým studentem. Byla rozšířena výuka v masné a rybí poloprovozní dílně na univerzitě a byla zavedena výuka v mlékárenské poloprovozní dílně na univerzitě. Byla zavedena výuka HACCP,

Výuka chorob ptáků, plazů a drobných savců

- bylo posíleno diferenciální zaměření výuky v obou směrech veterinárního vzdělávání,
- v curriculum byla zvýrazněna výuka dovedností (day one skills) zejména v klinických předmětech a předmětech hygieny potravin,
- počet hodin s výukou v praxi mimo univerzitu na klinikách a při činnosti praktických veterinárních lékařů, při činnosti orgánů státní veterinární správy, v laboratorních diagnostických ústavech, při veterinární kontrole a dozoru na jatkách výrazně přesahuje doporučených 6–8 týdnů;
- curriculum zachovává v 6. ročníku studia blokovou výuku s možností, že si student v tomto ročníku může zvolit své klinické zaměření, a tím i zaměření klinických zkoušek v rámci státních závěrečných zkoušek,
- v 6. ročníku studia byla v rámci curricula s diferenciací Veterinární lékařství zvýrazněna, v souladu se Závěrečnou evaluační zprávou z roku 2005 a v souladu se změnou v zaměření soukromé klinické veterinární praxe převážně na malá zvířata, profilace studia směřující k zájmovým zvířatům (rozsah blokové výuky v předmětech Choroby psů a koček, Choroby koní, Choroby ptactva, plazů a drobných savců). V 6. ročníku studia byla v rámci curricula s diferenciací Veterinární hygiena a ekologie zvýrazněna, v souladu se Závěrečnou evaluační zprávou z roku 2005 a s potřebou propojení veterinární medicíny v dozoru a kontrole bezpečnosti potravin a hospodářských zvířat), profilace studia směřující k hospodářským zvířatům (rozsah blokové výuky v předmětu Choroby přežvýkavců a prasat a v předmětech Hygiena a technologie masa a masných výrobků, Hygiena a technologie mléka a mléčných výrobků a Veterinární ochrana veřejného zdraví),
- byla uspořádána organizace povinně volitelných předmětů a volitelných předmětů v obou směrech veterinárního vzdělávání,
- univerzita získala akreditaci od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy k výuce veterinárního lékařství v obou směrech diferenciace, a to jak v českém, tak také v anglickém jazyce.

5. Kvalita a hodnocení výuky

V oblasti výukového programu byly učiněny následující změny:

- byla zvýšena úroveň koordinace a řízení veterinární výuky (Rada pro veterinární vzdělávání, jednání na řídicích úrovních univerzity, fakult, sekcí, ústavu a klinik),
- byla zkvalitněna výuka (zkvalitnilo se prostorové, provozní, přístrojové vybavení ústavů a klinik, byla vymezena odpovědnost za příslušný předmět výuky (určení garanta předmětu), jsou stanoveny pravidla

a podmínky výuky a zkoušení v každém předmětu), byla zkvalitněna výuka v praxi, zvýrazněna výuka dovedností prvního dne (DOS),

- byla dosažena změna v národní legislativě (zákon o veterinární péči), kdy od roku 2008 může být na univerzitě vykonávána odborná veterinární činnost studenty od 4. ročníku studia v rámci výuky pod dohledem a odpovědností vet. lékaře; tato změna umožnila zkvalitnění praktické výuky zejména na klinikách univerzity a umožnila více zapojovat studenty do řešení klinických případů,

Výuka chorob přežvýkavců

- v řadě předmětů byla výuka rozšířena o další formu výuky, a to problémově orientovanou výuku,
- byla zvýšen přístup studentů ke studijní literatuře (vybudování nové moderní univerzitní knihovny a nákup učebnic, knih, časopisů a dalšího výukového materiálu do této knihovny).

V oblasti učitelského prostředí byly učiněny nebo zaznamenány následující změny:

- byl rozšířen přístup k literárním zdrojům vybudováním nové univerzitní knihovny,
- byl rozšířen přístup učitelů do vědeckých a odborných vědeckých databází,
- bylo zkvalitněno prostředí pro činnost učitelů (rekonstrukce a vybudování prostor kanceláří a výukových provozů, zkvalitnění přístrojů na klinikách a ústavech), je podporováno zvyšování výukových schopností učitelů (kurzy jazykové, počítačových dovedností, kurzy k získání oprávnění k speciálním činnostem, případně prezentační dovednosti).

V oblasti examinačního systému byl zaznamenán následující vývoj:

- zvýšil se počet způsobů zkoušení uskutečňovaný formou písemného nebo počítačového zkoušení (testy).

V oblasti kvality a hodnocení výuky byly učiněny následující změny:

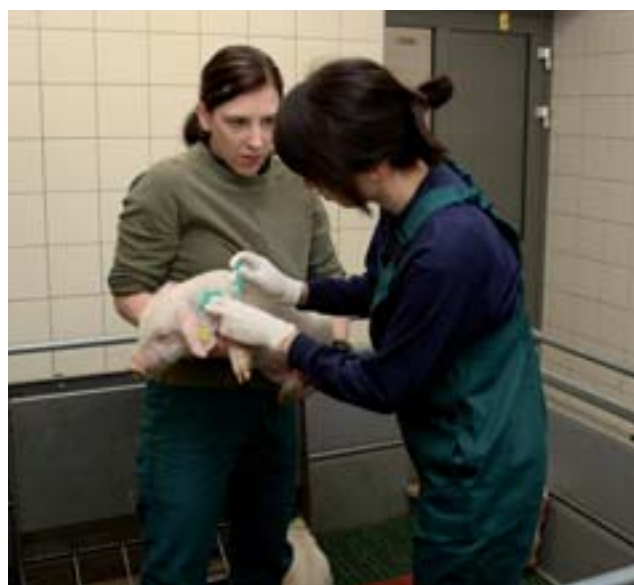
- byla zvýšena koordinace veterinární výuky na univerzitě zřízením Rady pro veterinární vzdělávání zaměřené na řízení veterinárního vzdělávání a hodnocení kvality veterinárního vzdělávání, a dále nově schvalování změn v curricula ve vědeckých radách na obou fakultách současně,
- bylo zřízeno hodnocení kvality veterinárního vzdělávání v rámci univerzity (Radou veterinárního vzdělávání),
- bylo rozšířeno hodnocení veterinárního vzdělávání na řídicích úrovních, tzn. vedení univerzity, kolegium rektora, kolegium děkana, porady přednostů fakulty, na úrovni sekcí, ústavů a klinik, ve vědeckých radách a v akademickém senátu,
- byl vypracován Systém hodnocení kvality vzdělávání a dalších akademických činností v oblasti veterinárního vzdělávání na univerzitě,
- bylo uplatňováno hodnocení jednotlivých učitelů s dopadem na mzdové ohodnocení (rozsah výuky a kvalita a kvantita vědecké práce),
- bylo uplatňováno hodnocení kvality vzdělávání studenty,
- veterinární vzdělávání bylo hodnoceno národní Akreditační komisí MŠMT na úrovni jednotlivých pregraduálních studijních programů a získalo pro ně akreditaci, na úrovni jednotlivých postgraduálních studijních programů a získalo pro ně akreditaci, na úrovni fakult s pozitivním výsledkem,
- bylo získáno oprávnění udělovat Diploma Supplement Label.

V oblasti welfare studentů byly učiněny následující změny:

- byla zvýšena možnost ubytování studentů na kolejích až na 90 % kladně vyřízených žádostí,
- byly rozšířeny možnosti občerstvení a případného stravování studentů v areálu univerzity,
- byly zřízeny odpočinkové prostory pro studenty pro trávení času v průběhu dne mezi jednotlivými výukovými bloky,
- byly rozšířeny možnosti sportovních aktivit studentů (zvýšeno spektrum nabízených sportů),
- byly rozšířeny možnosti zájmových aktivit studentů (aktivity v rámci studentské organizace, mysliveckého kroužku, kynologického klubu, jezdeckého klubu, studentských jarních oslav Majáles, studentské kino, studentské divadlo, studentský den mezinárodní kuchyně, ples, fotosoutěže aj.).

6. Budovy a zařízení

V oblasti budov a zařízení pro veterinární vzdělávání byly učiněny následující změny:

Výuka chorob prasat

- byla zásadně rekonstruována, modernizována a nebo nově postavena velká část budov, provozů a zařízení týkající se veterinárního vzdělávání v celém areálu univerzity (Pavilon chorob prasat, Centrum aviární medicíny (v dostavbě), Ortopedické centrum a jízdárna pro koně, ustájení pro koně, venkovní výběhy pro koně, Pavilon patobiologie, budova Ústavu genetiky, Pavilon morfologie a fyziologie, budova Ústavu farmakologie a farmacie, Pavilon hygieny a mlékařská poloprovozní dílny, budova Ústavu hygieny a technologie masa a masná a rybí poloprovozní technologická dílna, Porážka jatečných zvířat a návazné provozy, budova Ústavu výživy a Ústavu zoohygieny a zootechniky, budova Výzkumných stájí pro výživu zvířat, aula univerzity, Studijní a informační centrum univerzity, budova Centra informačních technologií, budova Institutu celoživotního vzdělávání, budova Stravovacího a ubytovacího centra univerzity, budova Vnitřní správy areálu univerzity, budova vrátnice, čistička odpadních vod, kanalizace na univerzitě a systém odpadů, centrální park univerzity, centrální parkoviště univerzity, některé silniční komunikace v areálu, garáže na univerzitě, Kynologické centrum a výběh pro psy, velkokapacitní kravín pro dojnice na univerzitním Školním zemědělském podniku a další),
- zvýšil se počet poslucháren na univerzitě a původní byly rekonstruovány,
- byly modernizovány učebny pro skupinovou práci, zvýšila se jejich kapacita,
- byly modernizovány provozy a laboratoře pro praktickou práci studentů a kapacita se zvýšila,
- byla zásadně rekonstruována patologická pitevna a modernizován provoz patologie, byla rekonstruována a modernizována anatomická pitevna a další pitevny provozů na univerzitě,

- klinický provoz byl soustředěn do dvou velkých klinických center – Pavilon klinik malých zvířat a Pavilon klinik velkých zvířat (zahrnující čtyři specializované kliniky), provoz na klinikách byl modernizován přístrojově i organizačně (např. zřízena jednotka intenzivní péče), byla posílena 24hodinová služba (noční služby za účasti studentů) nebo dosažitelnost veterinárního lékaře na klinikách; byla modernizována počítačová evidence pacientů na klinikách,
- byly vytvořeny dvě klinická laboratorní centra odpovídající členění klinik do dvou velkých klinických pavilonů, a to Klinická laboratoř pro malá zvířata a Klinická laboratoř pro velká zvířata,
- byly rekonstruovány a modernizovány jatky v areálu univerzity,
- byla modernizována poloprovozní masná a rybí dílna, byla zřízena poloprovozní mlékárenská dílna,
- bylo zásadně rekonstruována univerzitní čistička odpadních vod, kanalizace v celém areálu univerzity a nově organizováno odpadové hospodářství,
- byl vytvořen nový dvojjazyčný (česky a anglicky) orientační plán a systém ukazatelů a označení budov na univerzitě s cílem zpřehlednit orientaci na univerzitě a nově podpořit bilingvní prostředí na univerzitě s vysokým počtem zahraničních studentů,
- byla provedena digitalizace pasportizace budov, provozů a celého areálu.

7. Zvířata a materiál pro výuku

V oblasti pacientů, zvířat a dalšího výukového materiálu pro veterinární vzdělávání byly učiněny následující změny:

- anatomie zvýšila ve výukovém materiálu důraz také na zájmová zvířata, což odpovídá výrazně rostoucí preferenci zájmových zvířat ve veterinární praxi,
- patologická morfologie rozšířila ve výukovém materiálu také své patohistologické zaměření, což odpovídá trendu v požadavcích praxe na zvyšující se zájem o patohistologickou diagnostiku,
- v živočišné produkci byly modernizovány některé provozny na univerzitním Školním zemědělském podniku (velkokapacitní stáj pro dojnice, pastevní chov skotu plemene Limousine apod.) a zvyšována efektivita chovu zvířat (chovy prasat na ŠZP), v areálu univerzity jsou nově pro účely výuky drženy koně (5 zvířat), byl udržován na ŠZP chov bažantů, zkvalitňován na ŠZP oborový chov daňků, v areálu univerzity byl zřízen chov včel,
- v hygieně potravin byla smluvně zajištěna výuka veterinární prohlídky na jatkách pro studenty (jatky Tišnov), zvýšilo se množství surovin a potravin živočišného původu využívané ve výuce,
- v klinické výuce ambulantní a hospitalizační péče klinik na univerzitě se zajišťuje spektrum pacientů ve všech významných druzích zvířat; je zajišťována pohotovostní služba na všech klinikách;

Výuka anatomie

Výuka mikrobiologie

- mobilní klinika byla rozvíjena, a zvláště v oblasti poruch reprodukce, gynekologie a porodnictví se její činnost rozšířila;
- zkvalitnilo se zabezpečení výukovým materiálem pro výuku chorob zvěře, ryb a včel,
- univerzita získala akreditaci Ministerstva zemědělství pro provádění výuky a výzkumu na zvířatech.

8. Knihovna a výukové zdroje

V oblasti knihovny a výukových zdrojů ve veterinárním vzdělávání byly učiněny následující změny:

- byla vybudována nová a moderní univerzitní knihovna, moderní studovna a počítačové centrum pro studenty v rámci celouniverzitního Studijního a informačního centra,
- byly zvýšeny počty učebnic, skript, knih a dalšího učebního materiálu pro studenty v knihovně, a to i v anglickém jazyce,
- byl zvýšen elektronický přístup pro studenty k odborným a vědeckým databázím,
- byl zřízen přístup studentů k univerzitní počítačové síti na kolejích pro studenty,
- byla provedena elektronická retrokatalogizace knihovního fondu zahrnujícího knižní fond jak v univerzitní knihovně, tak také v knihovnách jednotlivých ústavů a klinik na univerzitě,
- byl vybudován nový univerzitní archiv s akreditací od Ministerstva vnitra České republiky,
- byla modernizována optická síť na univerzitě.

9. Přijímání studentů

V oblasti přijímání studentů pro veterinární vzdělávání:

- univerzita zavedla výuku veterinárního lékařství v anglickém jazyce, a přijímá tak ke studiu studenty ze zahraničí (spektrum zejména zemí Evropy), kteří představují již poměrně vysoké procento studentů veterinárního studia,
- univerzita se zabývala vysokou mírou neúspěšnosti studia studentů, nicméně při udržení kvality studia v obou studijních směrech i přes přijímaná opatření nedošlo k poklesu v neúspěšnosti studia studentů.

10. Učitelé a personál

V oblasti učitelů a podpůrného personálu pro veterinární vzdělávání byly učiněny následující změny:

- zvýšil se velmi výrazně počet učitelů, kteří vyučují v anglickém jazyce,
- zvýšil se velmi výrazně rozsah výzkumné činnosti učitelů vedoucí k vědecké publikační činnosti,
- zvýšil se velmi výrazně počet učitelů, kteří se účastní vědeckých konferencí v zahraničí,
- zvýšily se možnosti učitelů v získávání dalšího platového ohodnocení za výzkumnou činnost, odbornou veterinární činnost, za výuku v anglickém jazyce, za řešení rozvojových a dalších projektů na univerzitě.

11. Celoživotní vzdělávání

V oblasti budov a zařízení pro veterinární vzdělávání byly učiněny následující změny:

- byl zvýšen počet kurzů poskytovaných univerzitou profesního i zájmového zaměření,
- byla zřízena tzv. Univerzita třetího věku, tzn. pořádání kurzů s veterinární tematikou pro seniory,

- jsou pořádány letní školy ve spolupráci se zahraničními univerzitami nebo pro zahraniční účastníky (Letní škola chirurgie, Letní škola exotické medicíny, Letní škola hygieny potravin),
- univerzita ve spolupráci s Vídeňskou univerzitou založila Školící centrum pro aviární medicínu,
- univerzita je v posledních dvou letech Školícím centrem EU – Better training for Safer Food (se zaměřením na maso a masné výrobky),
- univerzita provozuje elektronickou databázi Vettox přístupnou veterinárním odborníkům, poskytující informace a rady v případě potřeby první pomoci a pro potřebu řešení akutních i chronických toxikóz u zvířat.

12. Postgraduální vzdělávání

V oblasti budov a zařízení pro veterinární vzdělávání byly učiněny následující změny:

- postgraduální vzdělávání (vedoucí k získání titulu Ph.D.) je organizováno na fakultách, na jednotlivých klinikách a ústavech, kde je úzce napojeno na vědeckou a výzkumnou činnost a odbornou veterinární činnost ústavů a klinik, a studenti zde mají přístup k informačním zdrojům, pacientům, zvířatům, biologickému materiálu a provozům klinik, laboratoří a dalších zařízení nezbytných pro výzkumnou činnost. K zvýšení rozsahu výzkumu v tomto vzdě-

lávání byly učitelské povinnosti doktorandů minimalizovány,

- univerzita získala akreditaci od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy k výuce v postgraduálním vzdělávání veterinárního lékařství v obou směrech diferenciaci, a to jak v českém, tak také v anglickém jazyce,
- počet absolventů evropského specializačního veterinárního vzdělávání (EBVS) se na univerzitě zvýšil,
- univerzita organizovala zasedání European College of Veterinary Veřejné zdraví (v roce 2011).

13. Výzkum

V oblasti budov a zařízení pro veterinární vzdělávání byly učiněny následující změny:

- byly rozšířeny možnosti pro studenty zapojit se do řešení grantů grantových agentur, které získal ústav nebo klinika fakulty,
- byl vytvořen nový systém řízení výzkumu studentů na univerzitě, a to vytvořením nové Vnitřní grantové agentury univerzity s přidělenými finančními prostředky, která přiděluje granty studentům na základě jimi podaných projektů.

Důležitá rozhodnutí učiněná v uplynulém období

Mezi nejdůležitější rozhodnutí v uplynulém období týkající se veterinárního vzdělávání patří:

Výuka v univerzitním zařízení pro porážení jatečných zvířat

V centrálním parku tráví studenti volné chvíle

- vypracování strategie univerzity ve formě Dlouhodobého záměru univerzity, jeho každoročních aktualizací a vyhodnocování plnění tohoto záměru,
- formulování strategie veterinárního vzdělávání k rozvoji kompetence absolventa ve všech oblastech veterinární praxe a formulování diferenciačního zaměření se zaměřením na klinickou veterinární medicínu se silným důrazem na zájmová zvířata (směr Veterinární lékařství) a se zaměřením na hygienu potravin a hospodářská zvířata (směr Veterinární hygiena a ekologie),
- zřízení Rady pro veterinární vzdělávání na univerzitě,
- změna ve struktuře ústavů a klinik na FVL s vytvořením větších organizačních celků,
- zapojení do velkých projektů CEITEC a ICRC,
- modernizace curricula veterinárního vzdělávání,
- vytvoření systému hodnocení kvality veterinárního vzdělávání,
- zásadní rekonstrukce, modernizace a nebo nová výstavba budov, provozů a zařízení pro veterinární vzdělávání v obrovském finančním rozsahu,
- podpora a zvýšení úrovně klinického vzdělávání a hygienického vzdělávání studentů (prostory, provozy, přístroje, organizace aj.),
- vybudování nového, moderního Studijního a informačního centra (univerzitní knihovna, moderní studovny, počítačové centrum pro studenty),
- vytvoření vícezdrojového systému pro výzkumnou a publikační činnost,
- mezinárodní otevřenost univerzity (výrazný nárůst počtu zahraničních studentů studujících v anglickém jazyce, výrazný nárůst mobility studentů, účasti učitelů na vědeckých konferencích, organizace mezinárodních letních škol, působení jako mezinárodní školicí centrum),
- vytvoření nového systému organizace výzkumu studentů na univerzitě.

Mezi hlavní problémy neřešitelné v současné době patří:

- nedostatek financí na veterinární výuku poskytovaných od státu,
- nízké platové ohodnocení učitelů v základních platách vyplývající z nedostatečného množství státních prostředků,
- nízké platové ohodnocení postgraduálních studentů,
- omezené možnosti modernizace přístrojového vybavení z prostředků od státu,
- vysoká neúspěšnost studentů ve veterinárním studiu,
- nevyrovnaný podíl děvčat a chlapců ve veterinárním studiu,
- neúměrně narůstající regulace právními předpisy a neúměrně narůstající administrativa omezující efektivitu v zajišťování řady činností univerzity.

POSLÁNÍ A CÍLE

1.1 Faktické údaje

1.1.1 Poslání univerzity

Posláním Veterinární a farmaceutické univerzity Brno je realizovat univerzitní vzdělávání a uskutečňovat vědeckou, výzkumnou a další tvůrčí činnost, a dále provádět odbornou činnost v oblasti veterinárního lékařství, veterinární hygieny a ekologie, bezpečnosti a kvality potravin a v oblasti farmacie a uskutečňovat další činnosti naplňující poslání VFU Brno jako akademické instituce.

1.1.2 Strategický cíl univerzity

Strategickým cílem Veterinární a farmaceutické univerzity Brno je rozvíjet její postavení mezinárodně uznané univerzitní instituce se specificky orientovaným odborným zaměřením na veterinární lékařství, veterinární hygienu a ekologii, bezpečnost a kvalitu potravin a farmacii, poskytující kvalitní vzdělávání, realizující excelentní výzkum a uskutečňující na nejvyšší odborné úrovni profesní činnosti, působící jako otevřená univerzita

Vyhazování klobouků je součástí promočního rituálu

prosazující se v národním i evropském vysokoškolském prostoru, disponující akademickou autonomií, využívající efektivní možnosti financování a modernizující své stavební, technologické a přístrojové zázemí na úroveň odpovídající současným požadavkům na obdobné univerzitní instituce ve vyspělých zemích.

1.1.3 Dlouhodobý záměr vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační a další tvůrčí činnosti Veterinární a farmaceutické univerzity Brno na období 2011–2015 (DZ VFU Brno)

Veterinární a farmaceutická univerzita Brna má zpracovaný Dlouhodobý záměr vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační a další tvůrčí činnosti Veterinární a farmaceutické univerzity Brno na období 2011–2015 (DZ VFU Brno).

DZ VFU Brno vychází z legislativního rámce daného zejména národním zákonem č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a jeho prováděcích předpisů, zákonem č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dokumentů vlády, dokumentů a pokynů MŠMT, dále z právních předpisů upravujících veterinární činnost a veterinární vzdělávání, zejména zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a jeho prováděcích předpisů, a dále směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES, o uznávání odborných kvalifikací, která upravuje specificky regulované požadavky na vzdělávání veterinárních lékařů a farmaceutů.

DZ VFU Brno navazuje zejména na předcházející Dlouhodobý záměr vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační, umělecké a další tvůrčí činnosti pro oblast vysokých škol na období 2006 až 2010, výsledky a doporučení vyplývající z mezinárodní evaluace veterinárních fakult obsažené v Závěrečné zprávě o evaluaci VFU Brno schválené v roce 2005 v Bruselu Evropskou asociací veterinárních univerzit a fakult (European Association of Establishments for Veterinary Education – EAEVE) a Evropskou federací veterinárních lékařů (Federation of Veterinarians of Europe – FVE), na výsledky a doporučení z akreditace jednotlivých fakult univerzity od národní Akreditační komise Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a na výsledky a doporučení z akreditace studijních programů a jednotlivých oborů Akreditační komisí.

DZ VFU Brno byl vypracován podle struktury a dispozic MŠMT a obsahuje poslání univerzity, strategické cíle, východiska, slabé a silné stránky univerzity a priority pro příslušné období. Prioritami jsou právní postavení univerzity, dále mezinárodní, národní a regionální

působní univerzity, kvalita a relevance (vzdělávací činnost, vědecká a výzkumná činnost, odborná veterinární a další činnost), otevřenost (internacionalizace ve vzdělávání, mezinárodní spolupráce, spolupráce s praxí, celoživotní vzdělávání, péče o historii univerzity, propagace a marketing univerzity), efektivita a financování (řízení univerzity, financování vzdělávání, financování vědy a výzkumu, financování dalších aktivit univerzity, investiční financování).

Studenti na přednášce

DZ VFU Brno představuje úřední list o celkových cílech univerzity. DZ VFU Brno byl vypracován rektorem univerzity a byl projednán a schválen ve vedení univerzity, v kolegiu rektora univerzity, ve Vědecké radě univerzity, ve Správní radě univerzity, v Akademickém senátu univerzity. DZ VFU Brno byl projednán a schválen MŠMT. DZ VFU Brno je dokumentem o rozsahu 80 stran a je dostupný na webových stránkách VFU Brno.

1.1.4 Aktualizace DZ VFU Brno pro příslušný rok

DZ VFU Brno je strategický dokument na období 5 let a každoročně je aktualizován a konkretizován pro příslušný rok. VFU Brno tak každoročně vypracovává Aktualizaci DZ VFU Brno pro příslušný rok (od roku 2011 tak byla vypracována aktualizace DZ VFU Brno na rok 2011, na rok 2012 a na rok 2013). Jedná se o dokument obsahující strukturu danou MŠMT a vypracovaný podle dispozic MŠMT (např. pro rok 2013 se jedná o dokument o rozsahu 14 stran). Aktualizace DZ VFU Brno obsahuje konkrétní cíle a způsoby jejich plnění pro priority vymezené v DZ VFU Brno pro příslušný rok.

Aktualizace DZ VFU Brno představuje úřední list o celkových cílech univerzity pro příslušný rok. Aktualizace DZ VFU Brno je vypracována rektorem univerzity a je projednána a schválena ve vedení univerzity, v kolegiu rektora univerzity, ve vědecké radě univerzity, ve Správní radě univerzity, v Akademickém senátu univerzity

ty. Aktualizace DZ VFU Brno je projednána a schválena MŠMT a je dostupná na webových stránkách VFU Brno.

1.1.5 Institucionální rozvojový plán VFU Brno pro příslušný rok (IP VFU Brno)

Součástí Aktualizace DZ VFU Brno pro příslušný rok je Institucionální rozvojový plán VFU Brno pro příslušný rok (IP VFU Brno) (např. pro rok 2013 se jedná dokument o rozsahu 13 stran). IP VFU Brno obsahuje konkrétní ukazatele výkonu slovní i numerické pro příslušný rok a vymezení jejich výchozí hodnoty a cílové hodnoty. IP VFU Brno tak stanovuje ukazatele pro příslušný rok např. v oblasti mezinárodního působení univerzity, veterinárního vzdělávání, zázemí pro veterinární činnost univerzity, podmínek pro zvláštní pracoviště na univerzitě, v oblasti vědy a výzkumu a publikační činnosti, v oblasti rozsahu odborné veterinární činnosti, v mezinárodní otevřenosti univerzity, v oblasti řízení univerzity, financování univerzity a v oblasti modernizace stavebního, technologického a přístrojového zázemí univerzity. IP VFU Brno obsahuje aktivity k naplnění ukazatelů výkonu pro příslušný rok. Je zhodnocen také soulad IP VFU Brno s DZ VFU Brno a jeho aktualizací na příslušný rok

Příprava na výuku

a dále soulad IP VFU Brno s DZ VFU MŠMT a jeho aktualizací na příslušný rok.

IP VFU Brno je vypracován rektorem univerzity a je projednán a schválen ve vedení univerzity, v kolegiu rektora univerzity, ve Vědecké radě univerzity, ve Správní radě univerzity, v Akademickém senátu univerzity. IP VFU Brno je projednán a schválen MŠMT a je dostupný na webových stránkách VFU Brno.

1.1.6 Výroční zpráva o činnosti a hodnocení činnosti VFU Brno za příslušný rok (VZ VFU Brno)

Plnění DZ VFU Brno a Aktualizace DZ VFU Brno pro příslušný rok a IP VFU Brno pro příslušný rok obsahu-

je Výroční zpráva o činnosti a hodnocení činnosti VFU Brno za příslušný rok (VZ VFU Brno). VZ VFU Brno je zpracovávána podle struktury a dispozic MŠMT a obsahuje následující informace o univerzitě pro příslušný rok: základní údaje o univerzitě, organizační strukturu a orgány univerzity a jejich personální složení, dále poslání, vize a strategické záměry univerzity, právní úpravu činnosti na univerzitě (změny vnitřních předpisů), akreditované studijní programy na univerzitě, zájem o studium a přijímání ke studiu, počty studentů a úspěšnost ve studiu, počty absolventů a jejich zaměstnatelnost, studenty se specifickými potřebami, ubytování studentů, sportovní aktivity a zájmové aktivity studentů, sociální náležitosti studentů (stipendia apod.), studijní a informační středisko pro studenty, PhD studium, celoživotní vzdělávání, počty akademických pracovníků a dalších zaměstnanců univerzity, habilitační a profesorská řízení, sociální náležitosti učitelů a zaměstnanců, prostorové zázemí univerzity, přístrojová vybavenost univerzity, informační technologie, činnost na klinikách (odborná veterinární činnost) a další odborná činnost, činnost Školního zemědělského podniku univerzity, dále vědecká a výzkumná činnost (institucionální výzkum, specifický vysokoškolský výzkum, výzkum v rámci grantových a dalších projektů, smluvní výzkum s podniky a institucemi, výzkum v rámci ICRC, výzkum v rámci CEITEC), publikační výstupy (zejména publikace v impaktovaných vědeckých časopisech), vědecké a odborné konference pořádané univerzitou, spolupráce s praxí, mezinárodní spolupráce, vnitřní a vnější zajišťování kvality, národní a mezinárodní excelence univerzity, rozvoj univerzity, financování univerzity, slabé a silné stránky univerzity. Dále VZ VFU Brno obsahuje posouzení plnění DZ VFU Brno a Aktualizace DZ VFU Brno pro příslušný rok a vyhodnocení IP VFU Brno pro příslušný rok a dále vyhodnocení v rámci Systému kvality vzdělávání a dalších akademických činností v oblasti veterinární medicíny na VFU Brno za příslušný rok a také Hodnocení kvality vzdělávání studenty.

VZ VFU Brno představuje úřední dokument o činnosti univerzity za příslušný rok. VZ VFU Brno je vypracována rektorem univerzity a je projednána a schválena ve vedení univerzity, v kolegiu rektora univerzity, ve Vědecké radě univerzity, ve Správní radě univerzity, v Akademickém senátu univerzity. Následně je VZ VFU Brno projednána a schválena MŠMT a je dostupná na webových stránkách VFU Brno.

1.2 Komentáře

1.2.1 Plnění záměrů a cílů

Na VFU Brno existuje komplexní systém, v rámci kterého jsou vymezeny strategické a konkrétní cíle univerzity a je hodnoceno jejich naplňování.

Záměry univerzity jsou vymezeny v Dlouhodobém záměru vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační a další tvůrčí činnosti Veterinární a farmaceutické univerzity Brno na období 2011–2015 (DZ VFU Brno), konkretizované záměry pro příslušný rok jsou vymezeny v Aktualizaci DZ VFU Brno pro příslušný rok (Aktualizace DZ VFU Brno) a jeho součástí je Institucionální rozvojový plán VFU Brno pro příslušný rok (IP VFU Brno), v němž jsou vymezeny konkrétní ukazatele výkonu pro příslušný rok a vymezení jejich výchozí hodnoty a cílové hodnoty.

Plnění záměrů DZ VFU Brno, záměrů Aktualizace DZ VFU Brno a IP VFU Brno a další zhodnocení činnosti za příslušný rok je obsaženo ve Výroční zprávě o činnosti a hodnocení činnosti VFU Brno za příslušný rok (VZ VFU Brno), který obsahuje také hodnocení veterinárního vzdělávání studenty. Pro veterinární vzdělávání existuje na univerzitě vypracovaný Systém hodnocení kvality vzdělávání a dalších akademických činností v oblasti vete-

Ošetření psa

rinární medicíny, kterým se za příslušný rok hodnotí zajištění podmínek pro veterinární vzdělávání a souhrnné vyhodnocení je součástí VZ VFU Brno za příslušný rok.

Z dokumentů vyplývá, že cíle pro veterinární vzdělávání jsou plněny. Např. podle Systému hodnocení kvality vzdělávání a dalších akademických činností v oblasti veterinární medicíny za rok 2012 bylo splněno všech 25 slovních indikátorů (s množstvím dalších produktů)

a všech 50 numerických indikátorů kvality veterinárního vzdělávání.

1.2.2 Hlavní silné stránky

Silnými stránkami univerzity jsou:

- odpovídající úroveň vzdělávání v oblasti veterinárního lékařství, veterinární hygieny a ekologie naplňující směrnici Evropské unie 2005/36/ES, o uznávání odborných kvalifikací a splňující další požadavky evropských institucí na veterinární vzdělávání,
- klinické provozy v areálu univerzity s množstvím pacientů ve všech významných druzích zvířat organizované podle druhů zvířat (psi, kočky, koně, ptáci, plazi, drobní savci, prasata a přežvýkavci) poskytující ambulantní, operační, intenzivní a hospitalizační péči, a dále moderní a vybavené provozy Kliniky chorob psů a koček, Kliniky chorob ptáků, plazů a drobných savců, Kliniky chorob koní, Kliniky prasat a přežvýkavců,
- tradičně silné zajištění výuky hygieny potravin zejména ve výukovém diferenciacním směru hygiena potravin v množství předmětů, laboratorní praktické činnosti, činnosti v poloprovozní masné a rybí dílně, v poloprovozní mlékárenské dílně, na jatkách univerzity a na jatkách v smluveném jatečném provozu v Tišnově; významná je existence také moderního Pavilonu hygieny potravin,
- kvalitní zabezpečení studijních podmínek pro studenty v moderním Studijním a informačním centru univerzity s množstvím literatury, časopisů a přístupy do odborných a vědeckých literárních databází,
- výrazná úroveň mezifakultní integrace výuky mezi veterinárními fakultami, umožňující soustředění rozhodujících kapacit profilujících předmětů na příslušnou fakultu, pro niž je prostorové, přístrojové, materiální a personální zabezpečení v dané oblasti zásadní z hlediska jejího profesního zaměření,
- mimořádný zájem o studium, který několikanásobně překračuje možnosti VFU Brno,
- studijní programy Veterinární lékařství a Veterinární hygiena a ekologie akreditované národní Akreditační komisí MŠMT,
- realizace akreditovaného magisterského studijního programu v oboru Veterinární lékařství v anglickém jazyce, akreditace magisterského studijního programu v oboru Veterinární hygiena a ekologie v anglickém jazyce,
- uskutečňování kvalitní praktické výuky na klinikách, poloprovozních dílnách a jatkách, laboratořích, ale také v provozu Školního zemědělského podniku Nový Jičín a dalších zařízeních VFU Brno,
- specializovaná zařízení pro výzkum a výuku s využitím vysoce patogenních mikroorganismů, patogen-

- ních mikroorganismů, parazitů, geneticky modifikovaných mikroorganismů, radioizotopů, nebezpečných chemických látek, návykových látek, léčiv a prekurzorů, a pro provádění pokusů na zvířatech,
- systém doktorských studijních programů umožňující kvalitní doktorské vzdělávání,
- výzkumná činnost opírající se o řešení řady grantů grantových agentur, o institucionální podporu výzkumným organizacím, o specifický vysokoškolský výzkum univerzity a smluvní výzkum s organizacemi, institucemi a podniky,
- zapojení do excelentního výzkumu rozsáhlých projektů více brněnských univerzit a výzkumných ústavů a nemocnic CEITEC (Středoevropský technologický institut) a ICRC (Mezinárodní centrum klinické medicíny),
- úspěšná publikační činnost VFU Brno zejména v impaktovaných vědeckých časopisech,
- vlastní vědecký časopis Acta veterinaria Brno začleněný v databázi Web of Science s výrazným zájmem o publikaci v tomto časopise ze zahraničí,
- rozvíjející se mobility studentů a akademických pracovníků nejen v rámci Evropy, ale také do Spojených států amerických,
- soustředění vzdělávacích i výzkumných pracovišť univerzity do jednoho univerzitního areálu VFU Brno, které vytváří jedinečné podmínky pro spolupráci fa-

kult a jednotlivých pracovišť univerzity v oblasti veterinárního vzdělávání i výzkumu,

- Školní zemědělský podnik Nový Jičín umožňující praktickou vzdělávací, výzkumnou a odbornou činnost v oborech veterinárního lékařství, veterinární hygieny a ekologie v chovech zvířat,
- jedinečný areál univerzity vytvářející komplexní předpoklady pro veterinární studium,
- probíhající nová výstavba, rekonstrukce a modernizace budov areálu VFU Brno umožňující prostorové zabezpečení rostoucích nároků na kvalitní veterinární výuku a výzkum.

1.2.3 Hlavní slabé stránky

Za slabé stránky lze považovat následující skutečnosti:

- finanční náročnost veterinárního vzdělávání, která způsobuje nedostatek finančních prostředků na univerzitě,
- nižší mzdové ohodnocení učitelů i dalších pracovníků univerzity ve srovnání s mzdovým ohodnocením veterinárních lékařů zejména v soukromé veterinární praxi způsobené omezenými finančními prostředky na veterinární vzdělávání poskytované z MŠMT,
- přetížení některých akademických pracovníků výukou,
- vyšší neúspěšnost studia,
- přetížení některých provozů výukou, zejména provozů klinik,

Výroba mléčných výrobků

- nedostatek finančních prostředků od státu na modernizaci technického přístrojového vybavení,
- slabým místem univerzity jsou také omezující se možnosti pro výuku v oblasti chorob potravinových zvířat stále se snižujícími možnostmi přístupu do chovů těchto zvířat ze strany majitelů chovů,
- nutnost stavební rekonstrukce a modernizace některých budov v areálu univerzity, zejména přístavby Centra aviární medicíny, budovy Ústavu veřejného veterinářství, ochrany zvířat a welfare a Ústavu biologie a chorob volně žijících zvířat, a dále budovy Ústavu ekologie a chorob zvěře, ryb a včel, a dobudování Stravovacího centra pro studenty a Centra provozních skříněk pro studenty, přemístění Centra autodopravy a údržby areálu univerzity,
- časté a zásadní změny zákonů a dalších souvisejících právních norem zejména v oblasti právních vztahů, veřejných zakázek, investiční výstavby a ekonomického zajištění provozu univerzity.

1.3 Doporučení

Strategické záměry a cíle univerzity v oblasti veterinárního vzdělávání jsou plněny. Existují nicméně faktory, které by mohly omezit pozitivní vývoj univerzity v oblasti veterinárního vzdělávání.

Faktory omezující vývoj VFU Brno spočívají mimo působnost VFU Brno. Tato rizika jsou zejména v následujících skutečnostech:

- další omezení podpory vysokoškolského vzdělávání v státním rozpočtu České republiky za současné rostoucí finanční náročnosti veterinárního vzdělávání by

Praktické výuka

mohlo při poklesu normativního financování v České republice vést k zaostávání rozvoje kvality veterinárního vzdělávání na VFU Brno,

- změna právního prostředí a ekonomických podmínek v České republice vztahující se k možnostem získávání dalších extra prostředků z uskutečňované veterinární činnosti, z výuky studijních programů v anglickém jazyce samoplátců a dalších,
- změny v evropských i národních finančních programech, které by snížily možnosti mobility studentů a akademických pracovníků,
- nedostatečná podpora z MŠMT pro prostorově stavební změny na VFU Brno,
- výrazně stoupající rozsah administrativních dokumentů univerzity vyžadovaný zákony a dalšími předpisy v oblasti právní, řídicí, ekonomické a administrativní omezuje vlastní činnost univerzity.

ORGANIZACE

2.1 Faktické údaje

2.1.1 Údaje o univerzitě

Název: Veterinární a farmaceutická univerzita

Adresa: Palackého 1-3, Brno 61242, Česká republika

Telefon: +420 541 562 000

Fax: +420 549 250 478

E-mail: rector@vfu.cz

Webové stránky: www.vfu.cz

Titul a jméno rektora: Prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSC., MBA

2.1.2 Univerzita v rámci širšího systému a ve vztahu k ministerstvu a jiným orgánům

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno je jednou z 26 veřejných vysokých škol v České republice a jediná univerzita v České republice, která poskytuje veterinární vzdělávání, a jedna ze dvou, které poskytují farmaceutické vzdělávání.

Kompetentní autorita, která řídí vysoké školy v České republice, je Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, a to zejména z pohledu přidělování finančních prostředků a dodržování právních předpisů.

Orgánem, který působí v oblasti kvality vysokých škol, je Akreditační komise MŠMT, která posuzuje zabezpečování vzdělávání na vysoké škole, a to zejména z pohledu kvality studijních programů a dalších podmínek souvisejících se vzděláváním. Každý studijní program, který je uskutečňován na vysoké škole, musí být akreditován Akreditační komisí MŠMT. Akreditaci předchází zpracování akreditačních materiálů a dokumentace univerzitou, následuje jejich posouzení Akreditační komisí a udělení akreditace na stanovený počet roků.

2.1.3 Řízení univerzity

VFU Brno je třífakultní univerzitní instituce. Univerzitu řídí rektor, rektora zastupují tři prorekteři – prorektor pro vzdělávání, prorektor pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy a prorektor pro strategii a rozvoj. Hospodářský a správní chod univerzity řídí kvestor. Samosprávná činnost je realizována na univerzitě prostřednictvím Akademického senátu univerzity. Na univerzitě působí Správní rada VFU Brno, a to zejména ve věcech hospodářských. Problematika vzdělávací a vědecké činnosti je projednávána ve Vědecké radě univerzity. Veterinární vzdělávání na univerzitě koordinuje a kvalitu kontroluje

Budova rektorátu

Rada pro veterinární vzdělávání. Pro potřebu efektivnějšího řízení univerzity rektor zřizuje poradní orgány rektora, zejména vedení VFU Brno, kolegium rektora, kolegium poradců rektora a další poradní orgány rektora (odborné komise a rady).

Rektor řídí rektorát, v rámci něhož je zřízen úsek rektora a úsek kvestora. Úsek rektora je řízený přímo rektorem a zahrnuje administrativně správní oddě-

Zasedání Vědecké rady univerzity

lení – sekretariát rektora, oddělení právní, oddělení personální, oddělení správy celouniverzitních projektů, oddělení kontroly, ostrahy, BOZP a PO, oddělení interního auditu, oddělení vnějších vztahů a oddělení kvality. Rektor řídí také jiné pracoviště, a to CEITEC – Středoevropský technologický institut, VFU Brno a ICRC VFU Brno.

Úsek kvestora je řízen kvestorem a zahrnuje jednotlivé organizační jednotky hospodářsko-správního chodu univerzity – sekretariát kvestora, ekonomické oddělení, oddělení práce a mezd, oddělení správy majetku, oddělení správy dokumentů, oddělení hospodářské správy, energetiky a vodního hospodářství, oddělení dopravy. Kvestor řídí další jiná pracoviště, a to Centrum informačních technologií, Ubytovací a stravovací centrum v areálu VFU Brno, Kaunicovy studentské koleje se sídlem v Brně, Ubytovací a stravovací zařízení Nový Dvůr a středisko Hustopeče.

Rektor řídí prostřednictvím prorektorů celoškolská pracoviště. Prorektor pro vzdělávání řídí sekretariát prorektora pro vzdělávání, Institut celoživotního vzdělávání a informatiky, Ústav cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství a Ústav tělesné výchovy a sportu. Prorektor pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy řídí sekretariát prorektora pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy a dále Studijní a informační středisko (Ústřední knihovnu, časopis Acta veterinaria Brno). Prorektor pro strategii a rozvoj řídí

sekretariát prorektora, Školní zemědělský podnik Nový Jičín a Institut ekologie zvířete.

Rektor je navrhován akademickou obcí univerzity, a je volen Akademickým senátem univerzity. Návrh na základě uskutečněné volby je předložen Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy a jeho prostřednictvím prezidentovi České republiky. Ten navrženého kandidáta jmenuje rektorem univerzity na 4 roky. Jedna a táž osoba může vykonávat funkci rektora pouze 2 po sobě jdoucí funkční období.

Prorektora do funkce navrhuje rektor, tento návrh je projednán v Akademickém senátu univerzity a po projednání (nevyžaduje se schválení) rektor jmenuje prorektora do funkce na období 4 let.

Kvestora jmenuje do funkce rektor univerzity.

Členové Akademického senátu jsou voleni akademickou obcí univerzity (učители a studenty) ve volbách na tři roky.

Členové Správní rady univerzity jsou na základě projednání s rektorem univerzity jmenováni ministrem školství, mládeže a tělovýchovy, a to na období 2 let.

Členové Vědecké rady univerzity jsou navrženi rektorem univerzity, každý navržený člen musí být schválen Akademickým senátem univerzity, poté jsou členové jmenováni na období 4 let (do konce funkčního období rektora). Třetina členů musí být externí (mimouniverzitní) pracovníci.

Vedoucí jednotlivých oddělení a pracovišť jsou vybíráni na základě výběrového řízení a jmenováni do funkce rektorem.

VFU Brno spolupracuje s veterinární profesí, která je zapojena do činnosti v různých orgánech univerzity. Významná je spolupráce zejména na úrovni státní medicíny a veterinární hygieny se Státní veterinární správou a Krajskými veterinárními správami (zástupci SVS jsou ve Vědecké radě univerzity), na úrovni soukromé veterinární praxe s Komorou veterinárních lékařů České republiky (KVL ČR sídlí přímo v areálu univerzity v budově univerzity), na úrovni veterinárních léčiv s Ústavem pro státní a kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv (zástupce ve Vědecké radě univerzity), Výzkumným ústavem veterinárního lékařství v Brně (zástupci VÚVeL jsou pracovníky univerzity), se státními veterinárními diagnostickými ústavy, s Asociacemi veterinárních lékařů zejména zaměřenými na choroby skotu, choroby prasat, choroby malých zvířat, choroby koní (organizace vzdělávacích akcí pro veterinární lékaře) a s Asociací státní veterinárních lékařů České republiky (zástupce VFU působí v Asociaci), s chovateli zájmových i potravinových zvířat, s potravinářskými podniky.

Veřejnost je zapojena do činnosti univerzity prostřednictvím Správní rady univerzity, členy jsou např. opat starobrněnského opatství, hejtman

Jihomoravského kraje, zástupce primátora města Brna, zástupci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, poslanci Parlamentu ČR a další, kteří schvalují významné rozvojové, hodnotící a kontrolní zprávy univerzity, rozpočet univerzity apod.

2.1.4 Vnitřní organizační struktura univerzity

AS	Akademický senát
SR	Správní rada
VR	Vědecká rada

Rek	Rektorát
POR	Poradní orgány rektora
RVV	Rada pro veterinární vzdělávání
CEITEC	CEITEC – Středoevropský technologický institut, VFU Brno
ICRC	ICRC – Mezinárodní centrum klinického výzkumu, VFU Brno

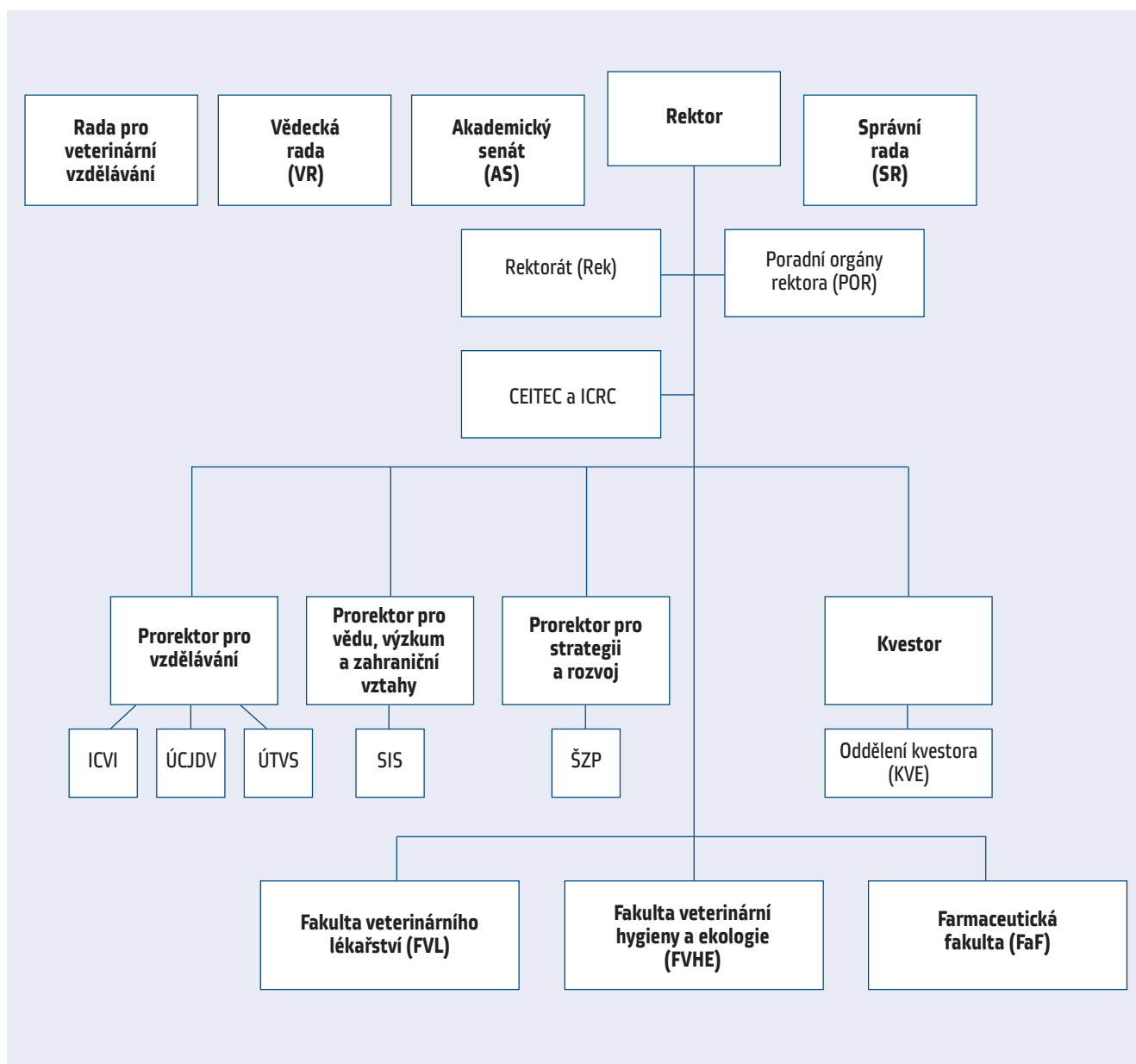
ICVI	Institut celoživotního vzdělávání a informatiky
ÚCJDV	Ústav cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství
ÚTVS	Ústav tělesné výchovy a sportu
SIS	Studijní a informační středisko
ŠZP	Vysokoškolský zemědělský statek – Školní zemědělský podnik Nový Jičín

KVE	Oddělení kvestora
-----	-------------------

FVL	Fakulta veterinárního lékařství
FVHE	Fakulta veterinární hygieny a ekologie
FaF	Farmaceutická fakulta

2.1.5 Fakulty

Součástí univerzity jsou tři fakulty, Fakulta veterinárního lékařství (FVL), Fakulta veterinární hygieny a ekologie

(FVHE) a Farmaceutické fakulta. Veterinární vzdělávání se uskutečňuje na Fakultě veterinárního lékařství a na Fakultě veterinární hygieny a ekologie.

Fakulta veterinárního lékařství garantuje studijní program veterinárního lékařství s diferenciací na klinickou veterinární medicínu s důrazem na zájmová zvířata (psi, kočky, koně, ptáci, plazi, drobní savci) – studijní program Veterinární lékařství.

Fakulta veterinární hygieny a ekologie garantuje veterinární studijní program s diferenciací na hygienu potravin a klinickou veterinární medicínu potravinových zvířat (zejména přežvýkavci a prasata) – studijní program Veterinární hygiena a ekologie.

Fakulty úzce spolupracují a existuje mezi nimi vysoká integrace.

Fakultu řídí děkan, děkana zastupují dva proděkané – proděkan pro vzdělávání a proděkan pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy. Hospodářský a správní chod fakulty řídí tajemník. Samosprávná činnost je realizována na fakultě prostřednictvím Akademického senátu fakulty.

Klinická výuka

Problematika vzdělávací a vědecké činnosti je projednávána ve Vědecké radě fakulty. Pro potřebu řízení fakulty děkan zřizuje poradní orgány děkana, zejména kolegium děkana a další poradní orgány děkana (odborné komise a rady).

Vzdělávání, vědecká a výzkumná činnost, odborná veterinární činnost a případně další činnost se uskutečňuje v odborných sekcích a v rámci nich na klinikách, ústavech a na fakultních pracovištích.

Děkan je navrhován akademickou obcí fakulty a je volen Akademickým senátem fakulty. Návrh na základě uskutečněné volby je předložen rektorovi univerzity. Ten navrženého kandidáta jmenuje děkanem fakulty na

4 roky. Jedna a táž osoba může vykonávat funkci děkana pouze 2 po sobě jdoucí funkční období.

Proděkana do funkce navrhuje děkan, tento návrh je projednán v Akademickém senátu fakulty a po projednání (nevyžaduje se schválení) děkan jmenuje proděkana do funkce na období 4 let.

Tajemníka jmenuje do funkce děkan fakulty.

Členové Akademického senátu jsou voleni akademickou obcí fakulty (učitelé a studenti) ve volbách na tři roky.

Členové Vědecké rady fakulty jsou navrženi děkanem fakulty, každý navržený člen musí být schválen Akademickým senátem fakulty, poté jsou členové jmenováni na období 4 let (do konce funkčního období děkana). Třetina členů musí být externí (mimouniverzitní) pracovníci.

Vedoucí jednotlivých sekcí, klinik, ústavů a dalších fakultních pracovišť jsou vybíráni na základě výběrového řízení a jmenováni do funkce děkanem fakulty.

2.1.5.1 Fakulta veterinárního lékařství

Posláním Fakulty veterinárního lékařství je uskutečňovat vzdělávací, vědeckou a další akademickou činnost a také odbornou veterinární činnost v oblasti veterinární medicíny se zaměřením na diagnostickou, léčebnou a preventivní veterinární medicínu.

Na Fakultě veterinárního lékařství jsou zřízeny děkanát fakulty a odborné sekce a v rámci nich kliniky a ústavy:

Děkanát fakulty

Sekce chorob malých zvířat

- Klinika chorob psů a koček
- Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců
- Klinická laboratoř pro malá zvířata

Sekce chorob velkých zvířat

- Klinika chorob koní
- Klinika chorob přežvýkavců a prasat
- Klinická laboratoř pro velká zvířata

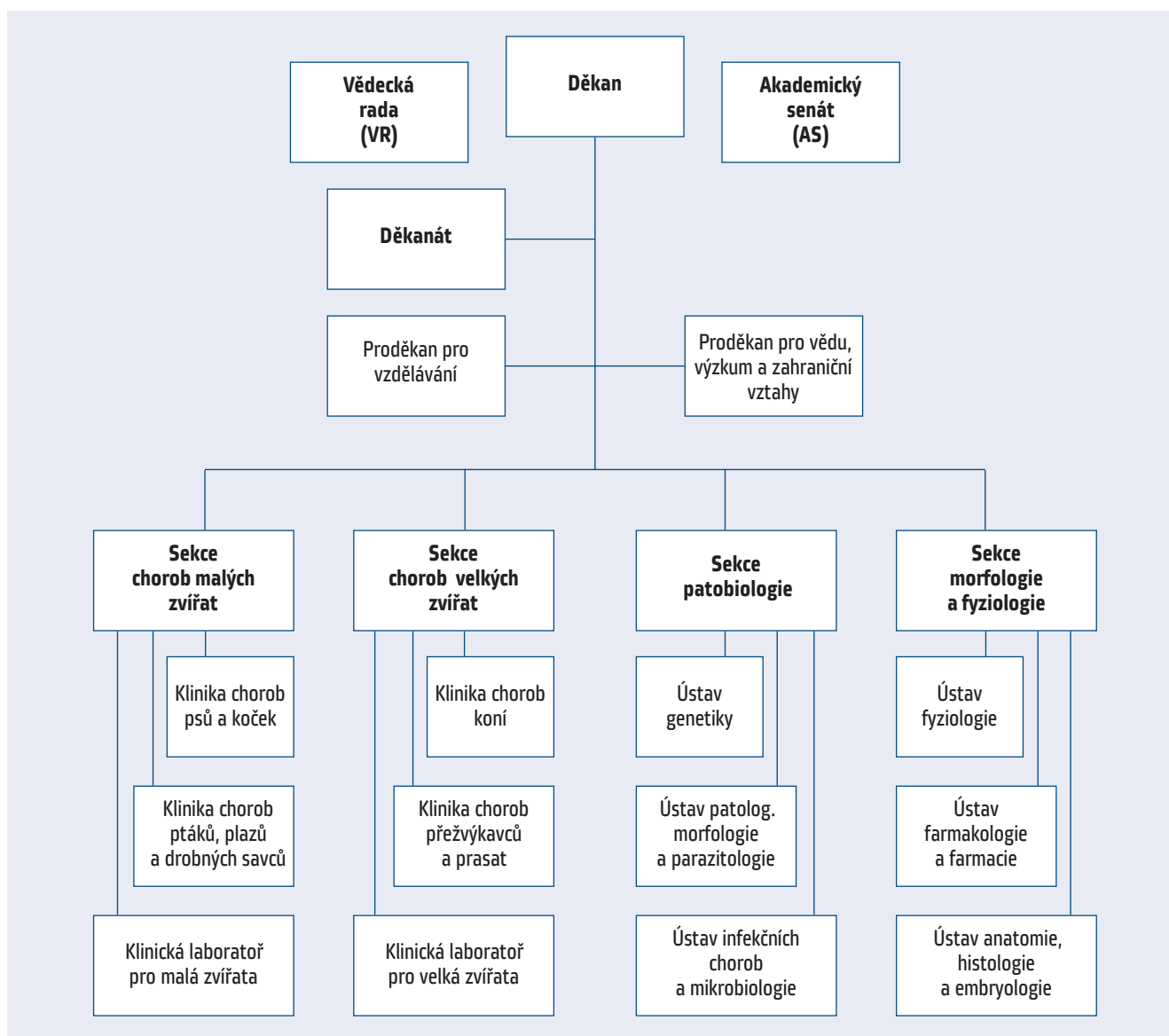
Sekce patobiologie

- Ústav patologické morfologie a parazitologie
- Ústav infekčních chorob a mikrobiologie
- Ústav genetiky

Sekce morfologie a fyziologie

- Ústav anatomie, histologie a embryologie
- Ústav fyziologie
- Ústav farmakologie a farmacie

Struktura fakulty je symetrická opírající se o 4 sekce a v rámci sekce vždy o 3 kliniky nebo ústavy.

Pro FVL je nejvýznamnější spolupráce s Komorou veterinárních lékařů České republiky, která organizuje soukromé veterinární lékaře. FVL velmi úzce spolupracuje se soukromými veterinárními lékaři při realizaci vlastní výuky, a to jejich účastí na výuce na přednáškách a v praktických cvičeních. Významné je zapojení soukromých veterinárních lékařů při řízení výuce ve veterinární praxi v průběhu 6. ročníku studia na veterinárních klinikách a v chovech hospodářských a zájmových zvířat. Zástupci Komory veterinárních lékařů ČR se účastní v komisích pro státní závěrečné zkoušky a ve vědecké radě FVL, kde jsou schvalovány studijní programy; každoročně je ve vědecké radě projednávána zpráva o pedagogické činnosti zahrnující naplňování vzdělávací činnosti na fakultě.

FVL spolupracuje také s profesními veterinárními asociacemi zaměřenými na choroby skotu, choroby prasat, choroby malých zvířat, choroby koní a další. Spolupracuje také s chovateli zájmových i potravinových zvířat. V oblasti státní veterinární medicíny spolupracuje se Státní veterinární správou.

2.1.5.2 Fakulta veterinární hygieny a ekologie

Posláním Fakulty veterinární hygieny a ekologie je uskutečňovat vzdělávací, vědeckou a další akademickou činnost a také odbornou veterinární hygienickou činnost v oblasti veterinární medicíny se zaměřením na hygienu potravin, veřejné zdraví a potravinová zvířata.

Na Fakultě veterinární hygieny a ekologie jsou zřízeny děkanát fakulty, celofakultní pracoviště a odborné sekce a v rámci sekce ústavy:

Děkanát fakulty

Sekce veterinární ekologie a chorob volně žijících zvířat

- Ústav biologie a chorob volně žijících zvířat
- Ústav ekologie a chorob zvěře, ryb a včel

Sekce živočišné a rostlinné produkce

- Ústav výživy zvířat
- Ústav zootechniky a zoohygieny

Sekce hygieny a technologie potravin

- Ústav hygieny a technologie masa
- Ústav hygieny a technologie mléka
- Ústav hygieny a technologie vegetabilních potravin

Sekce veterinární ochrany veřejného zdraví

- Ústav veřejného veterinářství, ochrany zvířat a welfare
- Ústav biochemie a biofyziky

Celofakultní pracoviště

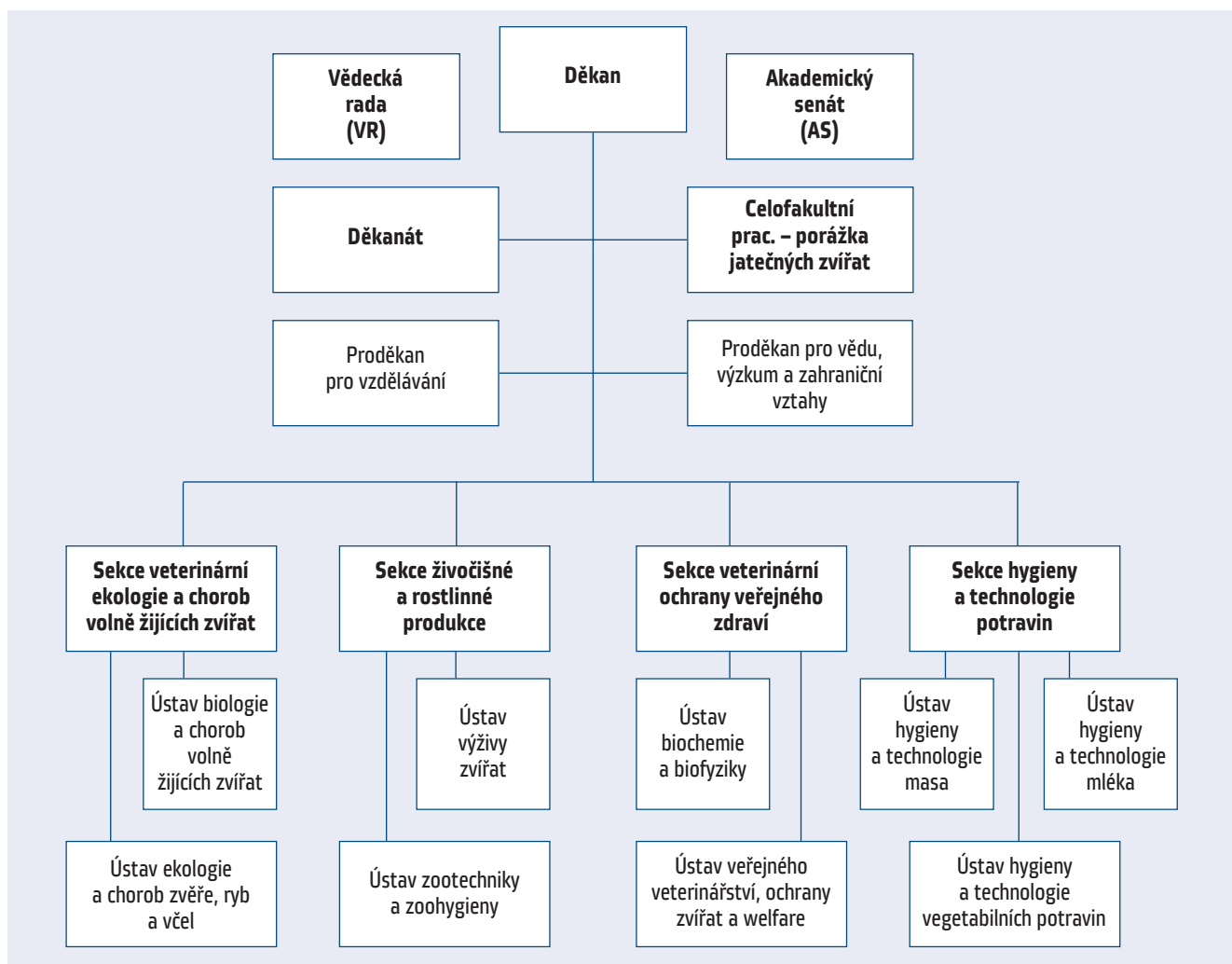
- Porážka jatečných zvířat

Pro FVHE je z veterinární profese nejvýznamnější spolupráce se Státní veterinární správou České republiky, která zaměstnává převážnou část absolventů FVHE. Fakulta zapojuje státní veterinární lékaře do výuky na přednáškách a do praktických cvičení. Instituce Státní veterinární správy umožňují studentům fakulty stáže a praxe v rámci jejich studijních programů. Účast zástupců SVS ČR ve vědecké radě fakulty, kde jsou schvalovány studijní programy včetně jejich inovací a kde je každoročně projednávána zpráva o pedagogické činnosti, je způsobem přímého zapojení do činnosti Fakulty veterinární hygieny a ekologie.

Výuka hygieny potravin

FVHE spolupracuje také s profesní Asociací státních veterinárních lékařů. Spolupracuje také s potravinářskými podniky. V oblasti soukromé veterinární praxe spolupracuje také s Komorou veterinárních lékařů České republiky.

2.2 Komentáře

Na VFU Brno je vysoká míra integrace mezi fakultami a univerzitou. Univerzita zajišťuje provozy společné pro celou univerzitu a fakulty, zejména provozy hospodářské, ekonomické, investiční, údržby areálu, budov a zařízení, provozy energetické a provozy administrativní. Fakulty zajišťují vzdělávací, výzkumnou, akademickou a odbornou veterinární a hygienickou činnost. Tato vysoká míra integrace eliminuje organizační duplicity ve veterinárním vzdělávání.

Veterinární vzdělávání je dlouhodobou tradicí univerzity organizováno do dvou diferenciacních směrů (track) (od roku 1975), kdy každý diferenciacní směr je garantován jednou fakultou, tzn. diferenciacní směr Veterinární lékařství zaměřený na klinickou veterinární medicínu s důrazem na zájmová zvířata je garantován Fakultou veterinárního lékařství (FVL) a diferenciacní směr Veterinární hygiena a ekologie zaměřený na hygienu potravin a hospodářská zvířata je garantován Fakultou veterinární hygieny a ekologie (FVHE). Toto členění dvou fakult má tradici 23 let (od roku 1990) a přináší univerzitě vnější kredit, ekonomickou výhodnost (lepší přístup k finančním prostředkům), posiluje samostatnost univerzity a podporuje vnitřní stabilitu na univerzitě. Univerzita proto zachovává tuto dvoufakultní strukturu.

Veterinární vzdělávací činnost je na univerzitě koordinována Radou pro veterinární vzdělávání. Při zajišťování veterinárního vzdělávání Fakulta veterinárního lékařství a Fakulta veterinární hygieny a ekologie velmi úzce spolupracují v obou vzdělávacích směrech (track).

Pro oblast veterinárního vzdělávání je významná také spolupráce univerzity s veterinární praxí, která je velmi úzká s podstatnými externími veterinárními organizacemi.

Z pohledu rozvoje univerzity jako excelentního centra je významná činnost veterinárních klinik na univerzitě a pracovišť hygieny potravin, a dále zapojení do velkých center výzkumu, a to Středoevropského technologického institutu (CEITEC), který představuje organizační zastřešení pro vytvoření a činnost evropského centra excelentní vědy integrujícího výzkum v oblasti věd o živé

přírodě a pokročilých materiálů a technologií. CEITEC je umístěn v Brně a účastní se na něm vybrané brněnské univerzity a vybrané výzkumné instituce. Univerzita je zapojena také do projektu Mezinárodního centra klinického výzkumu – ICRC Brno (ICRC), jehož nositelem je Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně (FNUSA) a strategickým partnerem je Mayo Foundation for Medical Education and Research z USA (Mayo Clinic). Projekt je zaměřen na lékařský výzkum především v oblasti kardiovaskulárních, neurologických a onkologických onemocnění člověka. VFU Brno spolupracuje na projektu v jeho části orientované na experimentální ověřování nových poznatků na animálních modelech, zejména prasatech.

2.3 Doporučení

Univerzita ve své organizační struktuře zahrnuje nezbytné provozy pro činnost univerzity jako celku.

Fakulta veterinárního lékařství je v oblasti organizace víceméně dobudována.

Na Fakultě veterinární hygieny a ekologie by bylo vhodné více vyspecifikovat poslání ústavu Biochemie a biofyziky v rámci organizační struktury fakulty.

Ověřování nového přístroje na resekci jater v rámci projektu ICRC

FINANCOVÁNÍ

3.1 Faktické údaje

3.1.1 Všeobecné údaje

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno získává prostředky na zabezpečení veterinárního vzdělávání, výzkumu a veterinárních činností z několika zdrojů a tyto prostředky jsou na univerzitě rozdělovány na jednotlivé součásti a činnosti univerzity k zajištění veterinární výuky, výzkumu a dalších činností (veterinární péče apod.). Model financování vychází z množství dostupných finančních prostředků, obsahuje motivační systém vycházející z výkonnostních ukazatelů stanovených MŠMT nebo z objemu a kvality veterinární činnosti a nebo vzdělávání v anglickém jazyce a umožňuje v současné době dobrou úroveň zajišťování rozsahu a kvality veterinárního vzdělávání na univerzitě.

Veterinární vzdělávání a další činnosti na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno je financováno z finančních prostředků několika zdrojů. Výše těchto prostředků se stanovuje podle systému daného pro příslušný zdroj prostředků.

Jedná se zejména o následující zdroje prostředků:

- 1) Příjmy univerzity na veterinární vzdělávání a výzkum od státu
  - příjmy na vzdělávací činnost od státu,
  - příjmy na vědeckovýzkumnou činnost (institucionální podpora výzkumným organizacím) od státu,
  - příjmy na výzkumnou činnost studentů (specifický vysokoškolský výzkum) od státu.
- 2) Příjmy univerzity na grantový výzkum, veterinární činnost a výuku v anglickém studijním programu
  - příjmy na výzkum získané v rámci vědeckých a výzkumných projektů, grantů a obdobných výzkumných aktivit,
  - příjmy ze služeb za veterinární činnost,
  - příjmy ze služeb za vzdělávání v anglickém jazyce.
- 3) Příjmy od studentů.
- 4) Příjmy na stavební činnost a investiční (kapitálové) přístrojové vybavení.

Hlavní brána Veterinární a farmaceutické univerzity

Centrální park nabízí v rámci areálu univerzity dobré místo pro relaxaci

3.1.1.1 Příjmy univerzity na veterinární vzdělávání a výzkum od státu

3.1.1.1.1 Příjmy na vzdělávací činnost od státu

Tyto prostředky získává univerzita od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, jejich výše je odvozována dvěma způsoby. 80 % je stanoveno na základě normativu stanoveného na jednoho studenta pro všechny vysoké školy a odvíjejícího se od ekonomické náročnosti oboru (veterinární vzdělávání má stanoven koeficient 3,5) a od počtu studentů. 20 % je stanoveno na základě výkonnostních ukazatelů univerzity, zahrnující zejména rozsah a kvalitu vědecké publikační činnosti (celostátní bodovací systém), prostředky získané na vědeckou činnost v grantových soutěžích, prostředky získané vlastní činností univerzity (např. za služby), počet docentů a profesorů, počet cizinců v studijních programech, počet cizinců samoplátců v studijních programech a mobility studentů. Na jednoho studenta veterinárního vzdělávání tak univerzita získává okolo 100 000 Kč (4 000 Eur) ročně a překračuje významně průměr připadající na studenta na vysokých školách v České republice.

3.1.1.1.2 Příjmy na vědeckovýzkumnou činnost –

institucionální podpora výzkumným organizacím od státu

Tyto prostředky získává univerzita od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, jejich výše je odvozována od rozsahu a kvality vědecké publikační činnosti

(existuje celostátní bodovací systém, kdy je bodována každá vědecká publikace podle kvality dané postavením vědeckého časopisu podle impakt faktoru v seznamu vědeckých časopisů v daném oboru) za posledních pět let. Výše těchto prostředků se pohybuje okolo 52 000 tis. Kč (2 080 tis. Eur) ročně a přesahuje průměr připadající na vysokou školu v ČR přepočtený na velikost VFU Brno.

3.1.1.1.3 Příjmy na výzkumnou činnost studentů (specifický vysokoškolský výzkum) od státu

Tyto prostředky získává univerzita od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Výše těchto prostředků je odvozována od vybraných ukazatelů zejména vědeckého výkonu univerzity spojeného se vzděláváním v doktorských a magisterských studijních programech. Propočet prostředků je založen na množství a kvalitě uznatelných výstupů (zejména kvalitních vědeckých publikací) vycházejících z vědecké a výzkumné činnosti univerzity, dále na počtu absolventů magisterského studia, počtu studentů doktorského studia a počtu absolventů doktorského studia. Jejich výše odpovídá poměru těchto ukazatelů univerzity ve srovnání s ostatními vysokými školami. Výše těchto prostředků se pohybuje okolo 12 000 tis. Kč ročně (480 tis. Eur ročně) a přesahuje průměr připadající na vysokou školu v ČR přepočtený na velikost VFU Brno.

3.1.1.2 Přidělení prostředků univerzity na veterinární vzdělávání a výzkum

Prostředky získané univerzitou jsou přidělovány na veterinární vzdělávání následovně. Prostředky univerzity jsou základem pro návrh rozpočtu, tzn. pro jeho rozdělení na jednotlivé části univerzity a jednotlivé činnosti univerzity. Rozpočet navrhuje rektor univerzity, projednává ve vedení univerzity, v kolegiu rektora, projednává ve vědecké radě univerzity, projednává s odbory univerzity, projednává s jednotlivými děkany fakult, projednává ve Správní radě univerzity, projednává s ekonomickou komisí Akademického senátu univerzity a následovně předkládá k projednání a ke schválení Akademickému senátu univerzity.

Rozpočet obsahuje prostředky na vzdělávací činnost, z nichž první je určena přímo na vlastní vzdělávací činnost realizovanou fakultami. Tato část rozpočtu je přidělována fakultám na základě výpočtu, který je shodný s výpočtem, jímž se přidělují prostředky z MŠMT univerzitě (tzn. je započítáván počet studentů, normativ a koeficient ekonomické náročnosti pro veterinární vzdělávání – veterinární vzdělávání tak má vyšší podíl finančních prostředků než jiné vzdělávání s nižším koeficientem ekonomické náročnosti (např. farmacie) a dále je započítáván podíl veterinárního vzdělávání na výkonostních ukazatelích). Druhá část je určena na společné výdaje univerzity a fakult (např. na přístup k elektronickým informačním zdrojům, připojení k národní vědecké počítačové síti CESNET, Centrum informačních technologií, telefonní ústřednu, energie, údržbu energetických zařízení, dopravní prostředky, likvidaci odpadů, areálové služby, bezpečnost a ochranu zdraví při práci, údržbu a opravu budov, ostrahu areálu, daně, pojištění, odpisy, provoz rektorátu a další). Tento společný rozpočet obsahuje také prostředky na udržování a opravu budov a jejich zařízení, jejich použití je podle potřeby a nezbytnosti opravy, opravy navrhují kliniky a ústavy. Čerpání tohoto společného rozpočtu schvaluje kvestor případně rektor univerzity.

Rozpočet obsahuje dále prostředky na výzkumnou činnost, a to institucionální podporu výzkumných organizací a dále specifický vysokoškolský výzkum. Tyto prostředky jsou v plné výši (100 %) přidělovány fakultám na základě výpočtu, který je shodný s výpočtem, jímž se přidělují prostředky z MŠMT univerzitě.

3.1.1.3 Přidělení prostředků fakultou na veterinární vzdělávání a výzkum

Prostředky získané fakultou z rozpočtu univerzity jsou přidělovány na veterinární vzdělávání následovně. Prostředky univerzity jsou základem pro návrh rozpočtu fakulty, tzn. pro jeho rozdělení na jednotlivé části fakulty a jednotlivé činnosti fakulty. Rozpočet navrhuje

děkan fakulty, projednává v kolegiu fakulty, projednává zpravidla ve vědecké radě fakulty, projednává a předkládá k projednání a ke schválení Akademickému senátu fakulty.

Rozpočet obsahuje prostředky na vzdělávací činnost, z nichž první část je určena jednotlivým klinikám a ústavům na veterinární vzdělávací činnost. Rozdělení prostředků mezi jednotlivé ústavy a kliniky přihlíží k rozsahu a ekonomické náročnosti výuky zabezpečované příslušným ústavem nebo klinikou. Druhá část je určena na společné výdaje fakulty (např. energie, provoz děkanátu, mzdy všech pracovníků fakulty apod.).

Rozpočet obsahuje také prostředky na výzkumnou činnost v rámci institucionální podpory výzkumných organizací a dále specifický vysokoškolský výzkum. Část těchto prostředků je určena na společné výdaje fakulty (např. energie na výzkum, mzdy pracovníků fakulty za výzkumnou činnost apod.) a prostředky, které jsou přidělovány jednotlivým klinikám a ústavům na výzkumnou činnost. Tyto prostředky vychází z podílu jednotlivých ústavů a klinik na výzkumné činnosti. Rozpočet obsahuje dále prostředky na specifický vysokoškolský výzkum. Prostředky jsou rozdělovány do výše přidělené fakultě od univerzity, a to prostřednictvím univerzitní grantové agentury, do níž podávají granty studenti a nebo mladí učitelé k získání prostředků na výzkum.

Ústav anatomie histologie a embryologie a Ústav fyziologie

3.1.2 Informace o příjmech extra

3.1.2.1 Příjmy extra na výzkum, za veterinární činnost a za vzdělávání v anglickém studijním programu

3.1.2.1.1 Příjmy na výzkum získané v rámci vědeckých a výzkumných projektů, grantů a obdobných výzkumných aktivit

Tyto prostředky získává univerzita od poskytovatelů prostředků na výzkum, zejména grantových agentur, na projekty, které univerzita získala ve veřejné soutěži o tyto granty. Výše těchto prostředků je rok od roku různá a po-

hybuje se (např. rok 2012) okolo 34 000 tis. Kč ročně (1 360 tis. Eur ročně). Prostředky jsou přiděleny fakultě a jsou z nich odečteny náklady, které zajišťuje společnými provozu univerzita, a to ve výši stanovené v grantovém projektu.

3.1.2.1.2 Příjmy ze služeb za veterinární činnost

Tyto prostředky získává univerzita za poskytované služby ve veterinární činnosti od klientů a dalších institucí, kterým univerzita poskytuje veterinární diagnostickou, léčebnou a preventivní činnost. Výše těchto prostředků se na univerzitě pohybuje okolo 50 000 tis. Kč ročně (2 000 tis. Eur ročně). Prostředky jsou přiděleny fakultě a jsou z nich odečteny náklady na tuto činnost, které zajišťuje společnými provozu univerzita, a to ve výši okolo 15 %.

3.1.2.1.3 Příjmy ze služeb za vzdělávání v anglickém jazyce

Tyto prostředky získává univerzita jako platbu od studentů, kterým je poskytováno veterinární vzdělávání v anglickém jazyce. Platba jednoho studenta je ve výši 7600 Eur ročně. Celková výše těchto prostředků za veterinární vzdělávání se pohybuje okolo 34 000 tis. Kč ročně (1 360 tis. Eur ročně). Prostředky jsou přiděleny fakultě a jsou z nich odečteny náklady na tuto činnost, které zajišťuje společnými provozu univerzita, a to ve výši okolo 10 %.

Studenti se po promoci rádi nechají vyfotit na Ardovi, soše koně sochaře Josefa Václava Myslbeka

3.1.2.2 Příjmy od studentů

Studium studentů na univerzitě po standardní dobu studia je plně (100 %) financováno státem. Poplatky studentů jsou pouze za náklady, které přesahují vymezení platby studia státem, a jsou následující:

- administrativní poplatek za přijímací řízení (500 Kč, tj. 20 Eur), jeho výši stanovuje univerzita. Získané prostředky jsou využity fakultou,
- poplatek za studium delší, než je standardní doba studia plus jeden rok (tj. za studium v osmém a dalším roce studia), jeho výše je určena rámcově MŠMT (maximálně 50 000 Kč, tj. 2000 Eur) a konkrétně stanovena univerzitou 10 000 Kč, tj. 400 Eur. Získané prostředky jsou vloženy do stipendijního fondu fakulty a jsou z nich vyplácena stipendia studentům,
- poplatek za studium v dalším studijním programu (tj. pokud student studuje současně ještě jiný studijní program financovaný státem, tak v druhém studijním programu hradí poplatek a jeho výše je určena rámcově MŠMT (maximálně 2 801 Kč, tj. 112 Eur) a konkrétně stanovena univerzitou 2 800 Kč, tj. 112 Eur. Získané prostředky jsou vloženy do stipendijního fondu fakulty a jsou z nich vyplácena stipendia studentům,
- poplatek za vydání ISIC karty platí student ve výši 230 Kč (tj. 9 Eur).

3.1.2.3 Příjmy na stavební činnost a investiční přístrojové vybavení

3.1.2.3.1 Příjmy na stavební činnost

Kromě prostředků na vzdělávání, výzkum a extra prostředků na výzkum, veterinární činnost a anglický studijní program získává univerzita prostředky na stavební činnost, k výstavbě nových prostorových kapacit, rekonstrukci a modernizaci staveb. Výše těchto prostředků závisí na jednáních rektora s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy o záměru univerzity postavit, rekonstruovat nebo modernizovat budovy univerzity. Tyto prostředky závisí na uznání potřebnosti stavební činnosti pro univerzitu ze strany MŠMT, souladu této potřeby se záměry MŠMT o investiční modernizaci vysokých škol (některé stavby lze financovat a některé nikoli), výši prostředků MŠMT určené pro investiční modernizaci vysokých škol na daný rok, na komplikovaném systému projednávání a schvalování a na možnostech, které připouští právní předpisy a také vnitřní předpisy a operační postupy MŠMT. V posledních letech (od roku 2006 do roku 2013) se podařilo získat obrovské množství prostředků 1 080 mil. Kč, tj. 43,2 mil. Eur, což je vysoce nadstandardní rozsah ve srovnání s ostatními vysokými školami v ČR v přepočtu na velikost VFU Brno.

3.1.2.3.2 Příjmy na investiční (kapitálové) přístrojové vybavení

Prostředky na kapitálové přístrojové vybavení jsou získávány zejména v rámci rozpočtu jako příjmy univerzity na veterinární vzdělávání a výzkum od státu (zejména prostředky na institucionální podporu výzkumných organizací), v rámci rozpočtu jako extra prostředky na výzkum (zejména z velkých výzkumných projektů a grantů), na veterinární činnost a na vzdělávání v anglickém studijním programu, dále jsou získávány při výstavbě a jako součást přístrojového vybavení stavby, dále jako zvláštní prostředky jako součást rozvojových programů pro univerzitu od státu na základě žádosti univerzity (institucionální rozvojový plán univerzity) a dále ze speciálních velkých výzkumných projektů regionu (výzkumný projekt brněnských vysokých škol a výzkumných ústavů Středoevropský technologický institut – CEITEC a výzkumný projekt brněnských vysokých škol a brněnské nemocnice Mezinárodní centrum klinického výzkumu – ICRC).

Získané přístroje jsou přiděleny té fakultě a klinice nebo ústavu, které se o získání tohoto přístroje zasloužily, např. projektem, grantem, publikačními výstupy apod.

3.1.3 Přehled příjmů (tržeb) a výdajů

3.1.3.1 Přehled příjmů (tržeb) a výdajů v Kč

Magnetická rezonance

Tabulka 3.1a: Příjmy/tržby (Kč)

Rok	Stát (vláda)		Příjem generovaný fakultou		Celkem fakulta (c+d+e)
	Příjmy univerzity mimo fakultu	Přímo fakultě	Příjem z poskytovaných služeb	Výzkum	
	b	c	d	e	f
2012	124 514	102 036	73 311	65 409	240 756
2011	139 815	114 830	63 828	70 140	248 798
2010	138 641	121 196	60 640	86 099	267 935

Uvedeno v tis. Kč

Rok	Mzdové	Ostatní				Celkem
	Platy	Podpora výuky	Podpora výzkumu	Podpora klinických činností	Jiné	
a	b	c	d	e	f	g
2012	103 778	39 375	47 049	29 422	16 907	236 531
2011	104 632	41 206	58 678	27 759	9 512	241 788
2010	117 191	44 641	66 636	28 807	4 723	261 998

Uvedeno v tis. Kč

3.1.3.2 Přehled příjmů (tržeb) a výdajů v Eur

Tabulka 3.1b: Příjmy/tržby (Eur)

Rok	Stát (vláda)		Příjem generovaný fakultou		Celkem fakulta (c+d+e)
	Příjmy univerzity mimo fakultu	Přímo fakultě	Příjem z poskytovaných služeb	Výzkum	
	b	c	d	e	f
2012	4981	4081	2932	2616	9630
2011	5593	4593	2553	2806	9952
2010	5546	4848	2426	3444	10717

Uvedeno v tis. Eur

Rok	Mzdové	Ostatní				Celkem
	Platy	Podpora výuky	Podpora výzkumu	Podpora klinických činností	Jiné	
a	b	c	d	e	f	g
2012	4151	1575	1882	1177	676	9461
2011	4185	1648	2347	1110	380	9672
2010	4688	1786	2665	1152	189	10480

Uvedeno v tis. Eur

Poznámka: Tabulka zahrnuje příjmy a výdaje vztahující se k veterinárnímu vzdělávání, nezahrnuje příjmy a výdaje jiného vzdělávání (např. bakalářského v oboru Bezpečnost a kvalita potravin) nebo vzdělávání na jiných fakultách (např. Farmaceutické fakultě).

3.2 Komentáře

3.2.1 Příjmy a zajištění veterinárního vzdělávání a výzkumu

Prostředky přidělované státem na veterinární vzdělávání považuje univerzita za nedostatečné, a kdyby univerzita nezískávala další prostředky na vzdělávání prováděním veterinární činnosti a z anglického studijního programu, tak by nemohla zajišťovat veterinární vzdělávání v takové kvalitě, jak činí.

Problémem přidělování prostředků státem na veterinární vzdělávání je koeficient ekonomické náročnosti pro veterinární vzdělávání, který je stanoven ve výši 3,5 k jiným studijním programům (právo = 1,00; technické obory = 1,65; zemědělství, farmacie = 2,25; přírodní vědy, humánní medicína = 2,8; umělecké obory = 5,9). Tento koeficient dostatečně nevyjadřuje vysokou ekonomickou náročnost veterinárního vzdělávání k ostatním oborům, bylo by potřeba jeho zvýšení, nicméně MŠMT v rámci stability financování vysokých škol o jeho změně neuvažuje.

Dalším problémem je nastavení výkonnostních parametrů MŠMT pro výpočet výkonnostní části rozpočtu na vzdělávání. Tyto výkonnostní parametry jsou nastaveny podle velkých univerzit s množstvím oborů (mj. i teore-

tických) a nedopovídají vysoce ekonomicky náročným nebo zvláštním oborům, jako je veterinární vzdělávání. Např. výkonnostní ukazatel mobility studentů nemůže být plněn ve veterinárním vzdělávání v takovém rozsahu jako na teoretických oborech, protože účast studenta na zahraniční veterinární fakultě vyžaduje nesrovnatelně vyšší náklady než např. účast studenta na zahraniční filozofické fakultě. Z toho důvodu jsou na VFU Brno mobility podstatně nižší než na jiných univerzitách, a to snižuje ve výpočtu celkovou sumu prostředků na veterinární vzdělávání přidělovaných MŠMT.

Problémem je také skutečnost, že ukazatele kvality stanovené EAEVE jako indikátory kvality zajištění veterinárního vzdělávání pro mezinárodní evaluace a jejich plnění nejsou při stanovení rozpočtu ze strany MŠMT pro veterinární vzdělávání zohledňovány, i když se jedná podle názoru univerzity o důležitější ukazatele dokládající kvalitu veterinárního vzdělávání, než jsou ukazatele stanovené MŠMT.

Přidělování prostředků na výzkum od státu v rámci institucionální podpory výzkumným organizacím a dále na specifický vysokoškolský výzkum, jejichž výše se získává výpočtem podle vědeckého a publikačního výkonu, považuje univerzita za motivační a univerzitě na základě

jejich vědeckých a výzkumných výkonů přinášející poměrně vysoký podíl prostředků na výzkum.

Prostředky extra na výzkum na základě grantových soutěží přináší univerzitě určité množství prostředků na realizaci výzkumu, nicméně změnami v národní úrovni v grantových agenturách začínají být preferovány jiné obory (s velkým zaměřením na teoretický základní výzkum) a nebo obory s rychlým dopadem do praxe (významné zejména pro technické obory). Pro obory veterinární medicíny s významným podílem aplikovaného výzkumu a nebo s výzkumem zaměřeným na rozvoj klinické veterinární medicíny a nebo na dozor a kontrolu potravin tak lze očekávat pokles těchto prostředků.

Prostředky extra získávané za služby za veterinární činnost na klinikách jsou významnou součástí rozpočtu k zajištění veterinárního vzdělávání a jejich velké množství odpovídá úsilí univerzity a jednotlivých klinik poskytovat velký rozsah a vysokou kvalitu odborné veterinární péče klientům. S ohledem na finanční možnosti klientů nelze očekávat další významné navýšení těchto prostředků.

Prostředky extra získávané za výuku v anglickém studijním programu jsou pozitivní součástí rozpočtu veterinárního vzdělávání. Univerzita usiluje o navyšování počtu studentů ze zahraničí studujících v anglickém jazyce,

a zde je perspektivní rezerva dalšího rozvoje rozpočtu, kdy určitá část českých studentů může být nahrazena studenty v anglickém studijním programu.

Je nezbytné vysoce ocenit přístup MŠMT k stavebnímu rozvoji univerzity, poskytnutí prostředků na výstavbu, rekonstrukce a modernizaci univerzity bylo v uplynulém období od roku 2005 do roku 2013 enormní; další dohody mezi VFU Brno a MŠMT vytváří předpoklad pro další výraznou stavební modernizaci univerzity v nejbližších dvou letech. Prostředky kapitálové (investiční) na přístrojové vybavení by mohly být přidělovány ve vyšší míře.

3.2.2 Priority v případně navýšení příjmů univerzity

Nejvýznamnějším výdajem univerzity jsou mzdy učitelů a dalších pracovníků zajišťujících veterinární vzdělávání. I když aktivní pracovníci mají možnosti zvýšení svého základního platu o další finance za výzkum, ze veterinární činnosti a za výuku v anglickém studijním programu, v průměru stále jejich plat nedosahuje příjmů v soukromé klinické veterinární praxi. Prioritou univerzity při případném navýšení příjmů univerzity je proto zvýšení základních platů učitelů, ale i dalších zaměstnanců.

Další prioritou univerzity v případě navýšení příjmů univerzity je zkvalitnění přístrojového vybavení ve smy-

Budova Pavilonu klinik malých zvířat

slu velkých přístrojových celků na klinikách (např. MRI) a dalších ústavech (např. elektronový mikroskop) apod.

3.2.3 Flexibilita používání finančních prostředků

Vícezdrojové financování univerzity přináší větší možnosti v získávání prostředků na zajištění veterinárního vzdělávání, současně však striktní účelové použití těchto prostředků omezuje flexibilitu jejich použití. Je třeba konstatovat, že se flexibilita použití finančních prostředků v poslední době velmi omezuje a nabývá až extrémní rigidity (např. při nákupu většiny přístrojů, materiálu, služeb přes veřejné zakázky).

3.2.4 Použití extra prostředků za veterinární činnost

Extra prostředky za poskytované služby ve veterinární činnosti od klientů a dalších institucí se využívají na zajišťování veterinárního vzdělávání a na zabezpečení a další rozvoj klinické veterinární činnosti na klinikách univerzity. 85 % těchto prostředků je využíváno přímo na fakultě a jejích klinikách, 15 % těchto prostředků je využíváno na náklady na zajištění této veterinární činnosti v položkách hrazených univerzitou souhrnně, tj. např. na přístup k elektronickým informačním zdrojům, připojení k národní vědecké počítačové síti CESNET, na informační technologie, některé energie (voda, plyn atd.), údržbu energetických zařízení, likvidaci odpadů, bezpečnost a ochranu zdraví při práci, údržbu a opravu budov, ostrahu areálu, pojištění, provoz administrativy, která se podílí na činnosti klinik (např. mzdové oddělení, ekonomické oddělení, oddělení investic, oddělení veřejných zakázek, podatelna a další).

Budova Pavilonu klinik velkých zvířat

3.3 Doporučení

S ohledem na omezené příjmy od státu určené na veterinární vzdělávání by univerzita přivítala od evaluace podporu ve zvýraznění specifčnosti a ekonomické náročnosti veterinárního vzdělávání ve vztahu k jiným oborům (např. i ve srovnání na evropské úrovni), která by se mohla zohlednit ve zvýšení koeficientu ekonomické náročnosti pro veterinární vzdělávání.

Podporu by univerzita uvítala také v nahrazení výkonnostních ukazatelů stanovených MŠMT výkonnostními ukazateli (indikátory) platnými pro mezinárodní evaluaci veterinárního vzdělávání a stanovených EAEVE.

Podporu ze strany evaluace univerzita očekává také pro investiční stavební a přístrojové vybavení, které zajistí modernizaci veterinárního vzdělávání pro další období.

CURRICULUM

4.1 Faktické údaje

Na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno se uskutečňuje veterinární výuka podle curricula, které vychází ze směrnice 2005/36/ES, o uznávání odborných kvalifikací, a dále evropských směrnic regulujících zejména oblast bezpečnosti potravin, z dalších doporučení vyplývajících z jednání Evropské asociace veterinárních fakult a univerzit (EAEVE) a jejích dokumentů (např. SOP), z doporučení Závěrečné evaluační zprávy z roku 2005 týkající se mezinárodní evaluace VFU Brno a také ze zkušeností a 95leté tradice veterinárního vzdělávání na univerzitě.

Curriculum je ve své koncepci navrhováno vedením fakulty, je projednáváno v kolegiu děkana fakulty, dále projednáváno v Radě pro veterinární vzdělávání na univerzitě (orgán pro koordinaci veterinárního vzdělávání na univerzitě), projednáváno na Akademickém senátu fakulty (samosprávné orgány fakulty) a schvalováno ve Vědecké radě fakulty (vědecký orgán fakulty) (curriculum je vždy projednáváno ve vědeckých radách obou fakult, tj. Fakulty veterinárního lékařství i Fakulty veterinární hygieny a ekologie). Curriculum musí být v souladu se zákonem č. 166/1999 Sb., o veterinární péči, který im-

plementuje evropskou směrnicí 2005/36/ES v její části týkající se veterinárního vzdělávání do právního řádu České republiky, a dále musí být předloženo k akreditaci národnímu orgánu akreditace, jímž je Akreditační komise Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy; tato Akreditační komise uděluje akreditaci curricula na období zpravidla 6 až 12 let (po této době je třeba žádat o prodloužení akreditace).

Pro změny v curriculumu musí být dodržena koncepce curricula, zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči (a tím také evropská směrnice 2005/36/ES), a principy vysokoškolského vzdělávání a schválené podmínky pro veterinární vzdělávání Akreditační komisí. Nicméně existuje určitý stupeň svobody pro změny v curriculumu, a to pro doplňování nebo omezování některých předmětů, zejména povinně volitelných a volitelných, pro změny v rozsahu výuky jednotlivých předmětů apod. Tyto změny však vždy musí být navrženy a schváleny příslušným postupem na fakultě a univerzitě (tzn. ve vedení fakulty, v kolegiu děkana fakulty, v Radě pro veterinární vzdělávání na univerzitě a schváleny ve Vědecké radě fakulty). Součástí tohoto postupu je i schvalování rozsahu výuky

Posluchárna v Pavilonu profesora Lenfelda

a rozdělení mezi teoretickou a praktickou výukou (tzn. rozsahu výuky přednášek a rozsahu výuky praktické) pro jednotlivé předměty.

Předměty curricula zahrnují předměty a nebo výuku v širší požadované směrnici 2005/36/ES, o uznávání odborných kvalifikací (předměty EU), a výuku prohlubující výuku vymezenou rozsahem předmětů EU. Další výuka navíc, a to v předmětech mimo EU, je zaměřena na jazykové dovednosti studentů, případně přesah výuky do ekologické oblasti, a nebo dále na výuku zájmovou, např. rybářství, včelařství, jezdeckví, sport apod.

Konečné schvalování curricula se uskutečňuje ve vědecké radě, která je složena ze 2/3 ze zástupců univerzity (zejména profesori a docenti) a z 1/3 ze zástupců externích z veterinární praxe (Státní veterinární správa, Krajské veterinární správy, Komora veterinárních lékařů, Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, Výzkumný ústav veterinárního lékařství, zástupci jiných univerzit apod.).

Praktická cvičení z hygieny a technologie mléka

4.1.1 Povinné předměty a formy výuky

4.1.1.1 Povinné předměty

4.1.1.1.1 Veterinární curriculum

Veterinární curriculum se v současné podobě vyučuje na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno od roku 2012 a zahrnuje:

- povinnou výuku společného (core curriculum) veterinárního curricula,
- povinnou výuku předmětů prohlubujících výuku ve zvoleném směru veterinárního vzdělávání (předměty diferenciaci),
- povinnou výuku dalších zvolených předmětů (čtyř) prohlubujících dále směr diferenciaci ve veterinárním vzdělávání,
- povinnou výuku extramurální praxe,
- povinnou výuku předmětů ostatních (které nejsou v seznamu předmětů EU – tzv. non-EU subjects)

- možnost pro studenty absolvovat výuku navíc nad rámec povinného curricula, a to dalších povinně volitelných předmětů ze seznamu povinně volitelných veterinárních předmětů a dalších volitelných předmětů zájmových.

4.1.1.1.2 Společná část (core) veterinárního curricula (povinná výuka)

Společná část (core) veterinárního curricula dává kompetenci absolventovi uskutečňovat veterinární profesi ve všech oblastech veterinární péče. Toto společné curriculum představuje základní předměty (basic subjects), předměty preklinické (basic sciences), předměty chovu zvířat (animal production), předměty klinické (clinical sciences), předměty hygieny potravin (food hygiene/public health), předměty profesních znalostí (professional knowledge). Klinické předměty zahrnují všechny významné druhy zvířat a hygienické předměty všechny významné komodity surovin a potravin živočišného původu.

4.1.1.1.3 Diferenciační část veterinárního curricula (povinná výuka)

Diferenciační část veterinárního curricula je prohloubením výuky v určené části veterinárního vzdělávání k získání dalších hlubších znalostí v některé části veterinárního vzdělávání. Na VFU Brno existují dva základní směry diferenciaci, a to směr (track) Veterinární lékařství a směr Veterinární hygiena a ekologie. Směr Veterinární lékařství obsahuje diferenciaci k rozšíření a prohloubení klinické výuky zejména zájmových zvířat (choroby psů, koček, koní, ptactva, plazů a drobných savců), tzn. že zahrnuje rozšířenou výuku chirurgie, reprodukce, vnitřních chorob a ambulantní a hospitalizační veterinární péči zájmových zvířat). Druhý směr Veterinární hygiena a ekologie obsahuje diferenciaci k rozšíření a prohloubení klinické výuky potravinových zvířat (zejména choroby prasat, přežvýkavců) a hygieny potravin (zejména maso, ryby, drůbež, mléko, vejce, med a výrobky z nich), tzn. že zahrnuje ambulantní a hospitalizační veterinární medicínu především potravinových zvířat, a vědy hygieny potravin, hygiena a technologie potravin, dozor, kontrolu potravinových zvířat, produktů, potravinových podniků a potravinovou a veterinární legislativu.

Povinná výuka dalších zvolených předmětů (čtyř) ze seznamu povinně volitelných předmětů rozšiřuje povinnou výuku ve zvolené diferenciaci v předmětech zvolených studentem. Pro diferenciaci Veterinární lékařství představuje seznam 37 předmětů zejména klinického zaměření, z nichž je student povinen si vybrat ke studiu 4 předměty. Pro diferenciaci Veterinární hygiena a ekologie představuje seznam 37 předmětů zejména hygienického zaměření, z nichž je student povinen si vybrat ke studiu 4 předměty.

4.1.1.1.4 Povinná výuka extramurální praxe

(povinná výuka)

Povinná výuka extramurální praxe zahrnuje výuku mimo univerzitu bez přítomnosti učitelů, avšak podle dispozic a pod případnou kontrolou učitelů příslušného zaměření. Tato výuka zahrnuje extramurální praxi ve veterinární laboratorní diagnostice (zpravidla státní veterinární ústavy laboratorní diagnostiky), dále extramurální praxi na jatkách při prohlídce jatečných zvířat před poražením a masa a orgánů po poražení a případně dále provozu masného závodu (zpravidla jateční podnik). Pro diferenciaci Veterinární hygiena a ekologie pak tato výuka zahrnuje ještě extramurální praxi u úředních veterinárních lékařů (zpravidla Státní veterinární správa nebo Krajské veterinární správy) při provádění veterinárního dozoru zejména v hygieně potravin.

4.1.1.1.5 Povinná výuka předmětů ostatních (které nejsou v seznamu předmětů EU – non-EU subjects)

(povinná výuka)

Povinná výuka předmětů ostatních (které nejsou v seznamu předmětů EU – non-EU subjects) zahrnuje nad rámec výuky dané směrnicí 2005/36/ES výuku jazykových schopností studenta (jazyk anglický) a předmět podporující ekologické souvislosti veterinární profese (ekologie).

4.1.1.1.6 Výuka nad rámec povinné výuky

(nepovinná výuka)

Výuka nad rámec povinné výuky představuje možnosti pro studenta studovat další předměty vyučované v rámci veterinárního vzdělávání, a to další vybrané předměty ze seznamu povinné volitelných veterinárních předmětů

a nebo ze seznamu dalších volitelných předmětů zájmových (např. latina, rybářství, včelařství, jezdeckví apod.).

4.1.1.2 Formy výuky

4.1.1.2.1 Teoretická výuka

Teoretická výuka zahrnuje přednášky, semináře a samostudium (self-directed learning) (určené samostudium studentů např. e-learning).

Přednášky (A) se uskutečňují v přednáškových sálech pro větší počet studentů.

Semináře (B) se uskutečňují v seminárních místnostech pro menší počet studentů zpravidla formou výuky určeného tématu výkladem s využitím audiovizuální prezentace, příkladů s řízenou diskusí o tématu mezi učitelem a studenty.

Samostudium (self-directed learning) (C) se využívá na doplnění znalostí studentů na definovaném výukovém materiálu v čase vymezeném curriculumem.

Navíc u některých předmětů (např. Anatomie nebo Histologie a embryologie) probíhá self-directed learning v rámci samostudia na materiálu poskytnutém univerzitou (anatomické preparáty, modely, histologické preparáty), nicméně její rozsah je individuální u každého studenta podle jeho potřeb, a není proto součástí curricula (vymezeného rozsahu hodin výuky) ani počtu hodin výuky započítávaných jako výuka poskytnutá každému studentovi, ale je pouze výukou, kterou fakulta umožňuje nad rámec curricula.

4.1.1.2.2 Praktická výuka (pod dozorem)

Praktická výuka zahrnuje výuku v laboratořích a učebnou výuku, dále neklinickou praktickou výuku se zvířaty a klinickou praktickou výuku.

Práce s mikroskopy

Praktická výuka na klinice

Výuka v laboratořích a učebnová výuka (D) zahrnuje výuku v laboratořích, výuku s mikroskopy (histologie a patohistologie vzorků) apod., zahrnuje také práci studentů s dokumenty a počítači při řešení určených problémů (např. řešení případových studií, výuka využívající počítačů apod.).

Neklinická praktická výuka na zvířatech (E) zahrnuje výuku na zdravých zvířatech, na objektech, produktech a na tělech a orgánech poražených zvířat a také zahrnuje pitvy a nekropsie.

Klinická praktická výuka (F) zahrnuje praktickou výuku na zdravých zvířatech v jejich klinickém prostředí, na

nické praktické výuce se zvířaty a v klinické praktické výuce. Zpravidla se jedná o výuku studentů v rámci výjezdu s učitelem k praktické výuce mimo univerzitu bez zvířat, tzn. např. do potravinářských podniků, podniků zpracovávajících odpady živočišné výroby (např. Asanační podnik), farmaceutických podniků (např. Bioveta), do prostředí výroby krmiva a krmných směsí (podnik Čebín apod.), do prostředí volně žijících zvířat apod.

4.1.2. Společná část pregraduálního curricula

4.1.2.1 Délka studia dle curricula

Standardní curriculum veterinárního vzdělávání obsahuje 6 let (12 semestrů) výuky. Výuka je od prvního ročníku rozdělena na směr (track) Veterinární lékařství (FVL) a Veterinární hygiena a ekologie (FVHE).

4.1.2.2 Předměty ze seznamu předmětů EU

4.1.2.2.1 Počet hodin výuky předmětů EU podle jednotlivých ročníků souhrnně

Počet hodin výuky předmětů curricula zahrnující předměty ze seznamu EU společných pro všechny studenty, tzn. core curriculum, a předměty diference pro směr (track) Veterinární lékařství (FVL) a pro směr (track) Veterinární hygiena a ekologie (FVHE), a to podle jednotlivých ročníků a podle typů výuky (A,B,C,D,E,F,G), je uveden v tabulce č. 4.1a.

Tabulka 4.1a: Tabulka počtu hodin předmětů zahrnujících výuku předmětů ze seznamu EU curricula společných pro všechny studenty souhrnně po jednotlivých ročnících

Společná část curricula	FVL								FVHE							
	A	B	C	D	E	F	G	celkem	A	B	C	D	E	F	G	celkem
První	337	2	0	237	114	0	26	716	337	0	0	243	110	0	26	716
Druhý	299	32	0	276	55	0	4	666	299	36	0	289	38	0	4	666
Třetí	351	12	0	240	68	43	0	714	337	11	0	264	60	69	0	741
Čtvrtý	311	4	0	93	4	227	0	639	351	4	0	133	10	271	0	769
Pátý	336	0	0	145	17	230	0	728	298	0	0	173	83	97	0	651
Šestý	79	0	150	93	18	860	0	1200	122	0	150	258	20	620	0	1170
Celkem	1713	50	150	1084	276	1360	30	4663	1744	51	150	1360	321	1057	30	4713

Vysvětlivky: A=přednášky, B=semináře, C= Samostudium, D=Laboratorní a kancelářská práce, E=Preklinická výuka na zvířatech, F=Klinická výuka, G=Ostatní

klinických pacientech nebo stádech/hejnech zvířat a dalších klinických subjektech využívající klinická diagnostická data, zahrnuje také výuku praktických chirurgických a diagnostických technik na orgánech a kadaverech.

4.1.1.2.3 Jiná praktická výuka

Jiná praktická výuka (G) představuje výuku nezahrnutou v praktické výuce v laboratořích a učebnách nebo v nekli-

4.1.2.2.2 Počet hodin výuky předmětů EU podle jednotlivých předmětů VFU Brno

Počet hodin výuky předmětů curricula zahrnující předměty ze seznamu EU společných pro všechny studenty, tzn. core curriculum, a předměty diference pro směr (track) Veterinární lékařství (FVL) a pro směr (track) Veterinární hygiena a ekologie (FVHE), a to podle jednotlivých předmětů v jednotlivých ročnících, je uveden v tabulce č. 4.1b.

Tabulka 4.1b: Tabulka počtu hodin u předmětů zahrnujících výuku ze seznamu EU curricula společných pro všechny studenty podle jednotlivých předmětů VFU Brno v jednotlivých ročnících

Společná část curricula	FVL								FVHE							
	A	B	C	D	E	F	G	celkem	A	B	C	D	E	F	G	celkem
První ročník																
Lékařská terminologie a etika	13							13	13							13
Biofyzika	13			13				26	13			13				26
Chemie	13			13				26	13			13				26
Biostatistika	13			26				39	13			26				39
Zemědělská produkce	13						26	39	13						26	39
Chov zájmových zvířat FVL	26	2		7	4			39								
Druhy a složení potravin FVHE									26			13				39
Biologie	26			26				52	26			26				52
Zoologie	14			14				28	14			14				28
Botanika	14			14				28	14			14				28
Anatomie	82				110			192	82				110			192
Histologie a embryologie	54			68				122	54			68				122
Fyziologie	28			28				56	28			28				56
Biochemie	28			28				56	28			28				56
Celkem	337	2	0	237	114	0	26	716	337	0	0	243	110	0	26	716

Společná část curricula	FVL								FVHE							
	A	B	C	D	E	F	G	celkem	A	B	C	D	E	F	G	celkem
Druhý ročník																
Fyziologie	26			26				52	26			26				52
Biochemie	26			26				52	26			26				52
Základy veterinární péče FVHE	27	4		6	17			54								
Výživa člověka FVL									27	8		19				54
Ochrana zvířat a etologie	27	2		46	6			81	27	2		46	6			81
Výživa zvířat	54			50	4			108	54			50	4			108
Mikrobiologie	27			54				81	27			54				81
Zootechnika	28	2		12	14			56	28	2		12	14			56
Patofyziologie	14			28				42	14			28				42
Farmakologie a farmacie	28	24					4	56	28	24					4	56
Imunologie	14			14				28	14			14				28
Patologická morfologie	28			14	14			56	28			14	14			56
Celkem	299	32	0	276	55	0	4	666	299	36	0	289	38	0	4	666

Společná část curricula	FVL							
	A	B	C	D	E	F	G	celkem
Třetí ročník								
Patofyziologie	13			26				39
Farmakologie a farmacie	26			2	24			52
Imunologie	13			13				26
Zoohygiena	13			20	6			39
Toxikologie	26			26				52
Lab. diag. u zájmových zvířat	26			13				39
Lab. diag. u potravinových zvířat	14			14				28
Produkce potravin								
Senzorická analýza potravin								
Patologická morfologie	54			26	28			108
Parazitologie	27			54				81
Klinická genetika	28	12		2				42
Porod. a gynek.	28					14		42
Klinická prop. potravin. zvířat.	13					13		26
Klinická propedeutika zájm. zvíř.	14					14		28
Choroby ryb a včel	28			22	4	2		56
Choroby zvěře	28			22	6			56
Obecná chirurgie a anest.								
Chemie a mikrobiologie potravin								
Celkem	351	12	0	240	68	43	0	714

FVHE								
A	B	C	D	E	F	G	celkem	
13			26					39
26			2	24				52
13			13					26
13			20	6				39
28			28					56
13			11	2				26
14			28					42
54			26	28				108
27			54					81
26	11		2					39
28					14			42
14					14			28
13					13			26
28					28			56
27			54					81
337	11	0	264	60	69	0		741

Společná část curricula	FVL							
	A	B	C	D	E	F	G	celkem
Čtvrtý ročník								
Andrologie	14					14		28
Porod. a gynek.	13					26		39
DOS porodnictví a gynekol.	0					13		13
Choroby ryb a včel								
Choroby zvěře								
Volitelný předmět 1	13			26				39
Choroby produkční drůbeže	28			4	4	6		42
Ekonomika vet. činnosti	14	4		10				28
Obecná chirurgie a anest.	26					26		52
Zobrazovací diagnostika	13					26		39
Chir. a ort. malých zvířat								
DOS chirurgie a ort. mal. zv.								
Chir. a ort. velkých zvířat								
DOS chirurgie a ort. velk. zv.								
Obecná epizootologie	13			13				26
Vnitřní nemoci prasat	54					27		81
DOS prasat	0					14		14
Vnitřní nemoci přežvýkavců	54					27		81
DOS přežvýkavců	0					14		14
Vnitřní nemoci psů a koček	28					14		42
DOS psů a koček								
Choroby koní								
DOS koní								
Infekční choroby zvířat	28			14				42
Volitelný předmět 2	13			26				39
Stáž klinika	0					20		20
Celkem	311	4	0	93	4	227	0	639

FVHE								
A	B	C	D	E	F	G	celkem	
13					26			39
0					13			13
26			22	4	2			54
26			20	6				52
13			26					39
14	4		10					28
13					26			39
27					14			41
0					14			14
27					14			41
0					14			14
13			13					26
28					28			56
28					28			56
27					27			54
0					27			27
54					14			68
0					14			14
28			14					42
14			28					42
0					10			10
351	4	0	133	10	271	0		769

Společná část curricula	FVL								FVHE							
	A	B	C	D	E	F	G	celkem	A	B	C	D	E	F	G	celkem
Pátý ročník																
Choroby exotických zvířat	26					13		39								
DOS exotických zvířat	0					13		13								
Choroby drůb.									26			3	4	6		39
Choroby králíků a kožešinových zvířat									13					13		26
Choroby prasat									26					26		52
DOS prasat									0					13		13
Choroby přežvýkavců									26					26		52
DOS přežvýkavců a prasat									0					13		13
Infekční choroby zvířat	26			13				39	26			13				39
Volitelný předmět 3	13			26				39	13			26				39
Chir. a ort. velkých zvířat	27					27		54								
DOS chirurgie a ort. velk. zv.	0					14		14								
Chir. a ort. malých zvířat	27					40		67								
DOS chirurgie a ort. mal. zv.	0					14		14								
Vnitřní nemoci psů a koček	54					41		95								
DOS psů a koček	0					27		27								
Vnitřní nemoci koní	54					27		81								
DOS koní	0					14		14								
Volitelný předmět 4	14			28				42	14			28				42
Soudní a veřejné veterinářství	26			26				52	28			28				56
Prohlídka jat. zvířat a masa									14			12	30			56
Hyg. produkce masa	41			24	17			82								
Hyg. a tech. masa a mas.výr									28			4	24			56
Hyg. a tech. drůbeže, králíků a zvěřiny									14			8	6			28
Hyg. a tech. ryb a rybích produktů									14			9	5			28
Hyg. a tech. vaj. a medu									14			6	8			28
Hyg. produkce mléka	28			28				56								
Hyg. a tech. mléka a ml. výr									28			22	6			56
HACCP									14			14				28
Celkem	336	0	0	145	17	230	0	728	298	0	0	173	83	97	0	651

Společná část curricula	FVL								FVHE							
	A	B	C	D	E	F	G	celkem	A	B	C	D	E	F	G	celkem
Šestý ročník																
Inf. choroby zvíř. a legislativa			30	70		50		150			30	70		50		150
Hyg. potravin	79		30	23	18			150								
Hyg. a tech. masa a mas.výr									72		30	48				150
Hyg. a tech. mléka a ml. výr									20		30	80	20			150
Vet. ochr. veř. zdraví									30		30	60				120
Choroby psů a koček*			30			270										
Choroby koní*			30			270										
Choroby ptactva, plazů a drobných savců*			30			270										
Odborná práce*			30			270										
Choroby přežvýkavců*			30			150										
Choroby prasat*			30			150										
Choroby přežvýkavců a pr.											30			570		600
Choroby drůbeže*		60	60			60										
Klinická patologie*			20	160												
Celkem	79		150	93	16	860		1200	122	150	258	20	620			1170

Společná část curricula	FVL								FVHE							
	A	B	C	D	E	F	G	celkem	A	B	C	D	E	F	G	celkem
Celkem curriculum	1713	50	150	1084	276	1360	30	4663	1744	51	150	1360	321	1057	30	4713

Vysvětlivky: A=přednášky, B=semináře, C= Samostudium, D=Laboratorní a kancelářská práce, E=Preklinická výuka na zvířatech, F=Klinická výuka, G=Ostatní, * = student si vybírá 3–4 předměty z takto označených předmětů

Poznámka: Uvedení předmětu pouze pro jeden směr výuky v daném ročníku zpravidla znamená, že tento nebo obdobný předmět je uveden pro druhý směr výuky v jiném ročníku.

4.1.2.2.3 Počet hodin výuky předmětů EU podle jednotlivých předmětů ze seznamu EU

Počet hodin výuky předmětů curricula zahrnující předměty ze seznamu EU společných pro všechny studenty,

tzn. core curriculum, a předměty diference pro směr (track) Veterinární lékařství (FVL) a pro směr (track) Veterinární hygiena a ekologie (FVHE) podle předmětů ze seznamu EU je uveden v tabulce č. 4.2.

Tabulka 4.2: Počet hodin předmětů curricula ze seznamu EU společných pro všechny studenty

Společná část curricula	FVL								FVHE							
	A	B	C	D	E	F	G	celkem	A	B	C	D	E	F	G	celkem
Základní předměty																
Fyzika	13			13				26	13			13				26
Chemie	13			13				26	13			13				26
Biologie živočichů	40			40				80	40			40				80
Biologie rostlin	14			14				28	14			14				28
Biomatematika	13			26				39	13			26				39
Celkem	93	0	0	106	0	0	0	199	93	0	0	106	0	0	0	199

Společná část curricula	FVL								FVHE							
	A	B	C	D	E	F	G	celkem	A	B	C	D	E	F	G	celkem
Preklinické předměty																
Anatomie (včetně histologie a embryologie)	136			68	110			314	136			68	110			314
Fyziologie	81			108				189	81			108				189
Biochemie	54			54				108	54			54				108
Genetika	28	12		2				42	26	11		2				39
Farmakologie a farmacie	54	24		2	24		4	108	54	24		2	24		4	108
Toxikologie	26			26				52	28			28				56
Mikrobiologie	27			54				81	27			54				81
Imunologie	27			27				54	27			27				54
Epidemiologie	13			13				26	13			13				26
Lékařská etika	13			0				13	13			0				13
Celkem	459	36	0	354	134	0	4	987	459	35	0	356	134	0	4	988

Společná část curricula	FVL							celkem
	A	B	C	D	E	F	G	
Živočišná výroba								
Živočišná výroba	13						13	26
Agonomie	0						13	13
Výživa zvířat	54			50	4			108
Hospodářství venkova	14	4		10				28
Zootechnika	28	2		12	14			56
Veterinární hygiena	13			20	6			39
Ochrana a etologie zvířat	27	2		46	6			81
<i>Diferenční část curricula FVL/FVHE</i>								
Zootechnika	26	2		7	4			39
Celkem	175	10	0	145	34	0	26	390

FVHE							
A	B	C	D	E	F	G	celkem
13						13	26
						13	13
54			50	4			108
14	4		10				28
28	2		12	14			56
13			20	6			39
27	2		46	6			81
149	8	0	138	30	0	26	351

Společná část curricula	FVL							celkem
	A	B	C	D	E	F	G	
Klinické předměty								
Patologická morfologie	82			40	42			164
Parazitologie	27			54				81
Porodnictví	28					40		68
Reprodukce a poruchy reprodukce	13					13		26
Propedeutika	27					27		54
Zobrazovací diagnostika	13					26		39
Chirurgie a klinická medicína	269					246		515
Přednášky klinické různé	84			48	14	8		154
Soudní a veřejné veterinářství, veřejné zdraví	26			26				52
Preventivní medicína	54			27				81
Veřejné veterinářství a veřejné zdraví	0		30	46		50		126
Mobilní kliniky	0		30			270		300
Terapie	0		30			90		120
<i>Diferenční část curricula FVL/FVHE</i>								
Reprodukce a poruchy reprodukce	14					14		28
Chirurgie a klinická medicína	175	4		139	17	80		415
Přednášky klinické různé	26					26		52
Mobilní kliniky	0		30			440		470
Celkem	838	4	120	380	73	1330	0	2745

FVHE							
A	B	C	D	E	F	G	celkem
82			40	42			164
27			54				81
28					40		68
13					13		26
27					27		54
13					26		39
271					246		517
78			45	14	8		145
28			28				56
54			27				81
0		30	46		50		126
0		30			270		300
0					120		120
634	0	60	240	56	1027	0	2017

Společná část curricula	FVL							
	A	B	C	D	E	F	G	celkem
Hygiena potravin								
Praktická cvičení	13				13			26
Hygiena a technologie potravin	28			24	4			56
Potravinářská věda, vč. legislativy	28			28				56
Prohlídka a kontrola potravin živočišného původu	79		30	23	18			150
Diferenční část curricula FVL/FVHE								
Potravinářská věda, vč. legislativy								
Praxe (v oblasti potravinářské vědy)								
Hygiena a technologie potravin								
Prohlídka a kontrola potravin živočišného původu								
Celkem	148	0	30	75	35	0	0	288

FVHE							
A	B	C	D	E	F	G	celkem
14				14			28
28			4	24			56
28			22	6			56
72		30	48				150
161	8		233	2			404
			12	16			28
76		30	117	39			262
30		30	60				120
409	8	90	496	101	0	0	1104

Společná část curricula	FVL							
	A	B	C	D	E	F	G	celkem
Předměty profesních znalostí								
Řízení veterinární praxe	0					30		30
Veterinární certifikace	0			20				20
Plánování kariérního postupu	0			4				4
Celkem	0	0	0	24	0	30	0	54

FVHE							
A	B	C	D	E	F	G	celkem
0					30		30
0			20				20
0			4				4
0	0	0	24	0	30	0	54

Celkem v curriculum	1713	50	150	1084	276	1360	30	4663
----------------------------	-------------	-----------	------------	-------------	------------	-------------	-----------	-------------

1744	51	150	1360	321	1057	30	4713
-------------	-----------	------------	-------------	------------	-------------	-----------	-------------

Vysvětlivky: A=přednášky, B=semináře, C= Samostudium, D=Laboratorní a kancelářská práce, E=Preklinická výuka na zvířatech, F=Klinická výuka, G=Ostatní

Součástí curricula povinného pro každého studenta je povinná výuka čtyř zvolených předmětů ze seznamu povinně volitelných předmětů prohlubujících dále směr diferenciaci pro směr (track) Veterinární lékařství (FVL) a pro směr (track) Veterinární hygiena a ekolo-

gie (FVHE). Seznam předmětů, z nichž si každý student povinně vybírá 4 předměty pro směr (track) Veterinární lékařství (FVL), je uveden v tabulce č. 4.3a a pro směr (track) Veterinární hygiena a ekologie (FVHE) je uveden v tabulce č. 4.3b.

Tabulka 4.3a Předměty ze seznamu EU nabízené jako povinně volitelné pro směr (track) Veterinární lékařství (FVL)

Povinně volitelné předměty	FVL								FVHE							
	A	B	C	D	E	F	G	celkem	A	B	C	D	E	F	G	celkem
Preklinické předměty																
Klinická anatomie domácích zvířat	14				28			42								
Klinická morfologie obratlovců	6				7			13								
Srovnávací anatomie obratlovců	13				26			39								
Mikroskopická anatomie obratlovců	14			28				42								
Pitevní praktikum	0				26			26								
Experimentální embryologie	14	4		24				42								
Klinická mikrobiologie	14			28				42								
Molekulární mikrobiologie	14			14				28								
Klinická imunologie	14			14				28								
Vývoj, výroba kontrola léčiv	0			28				28								
Živočišná výroba																
Veterinární dietetika	28	6		22				56								
Myslivost	28	10		4	10		4	56								
Klinické předměty																
Klinická parazitologie psů a koček	26	13						39								
Parazitózy volně žijících a exotických zvířat	14			10		4		28								
Parazitózy domácích zvířat v tropech a subtropích	28			14				42								
Praktická terénní diagnostika parazit. infekcí	28			12		14	2	56								
Zoonózy parazitárního původu	14			14				28								
Klinická fyziologie sportovních koní	13				13			26								
Demonstrace klinických případů nemocí koní	0	28						28								
Ortopedie sportovních a dostihových koní	0	28						28								
Případové studie	14	14						28								
Nemoci králíků a kožeslinových zvířat	13					13		26								
Nemoci volně žijících zvířat	14	6		14	8			42								
Pokročilé techniky v diagnostice infekčních onemocnění	14			28				42								
Vybrané infekce psů a koček	0	26						26								
Veterinární onkologie psů a koček	14			14				28								
Tomografické zobrazovací metody	13	9				4		26								
Miniinvazivní endoskop. asist. chirurgie v praxi	14					14		28								
Klinická cytopatologie psů a koček	14			14				28								
Lab. diagnost. algoritmy ve vnitřním vet. lékařství	0			26				26								
Základy lab. diagnostiky neinfekčních onemocnění	13			26				39								
Laboratorní diagnostika u malých a velkých zvířat	13			26				39								
Produkční a preventivní medicína prasat	0					28		28								
Produkční a preventivní medicína skotu	14			4		24		42								
Vet. medicína v mimořádných situacích	14	20		8				42								
Asistovaná reprodukce	14			4	24			42								
Management zdraví a produkce stád ovcí a koz	14			6	8	14		42								

Vysvětlivky: A=přednášky, B=semináře, C= Samostudium, D=Laboratorní a kancelářská práce, E=Preklinická výuka na zvířatech, F=Klinická výuka, G=Ostatní

Tabulka 4.3b Předměty ze seznamu EU nabízené jako povinně volitelné pro směr (track) Veterinární hygiena a ekologie (FVHE)

Povinně volitelné předměty	FVL								FVHE							
	A	B	C	D	E	F	G	celkem	A	B	C	D	E	F	G	celkem
Preklinické předměty																
Vývoj, výroba kontrola léčiv									0			0	28			28
Živočišná výroba																
Bezpečnost krmiv									14	6		18	4			42
Myslivost									28	10		4	10		4	56
Klinické předměty																
Laboratorní diagnostika u potravinových zvířat									14			14				28
Produkční a preventivní medicína prasat									0			0		28		28
Produkční a preventivní medicína skotu									14			4		24		42
Vet. medicína v mimořádných situacích									14	20		8				42
Asistovaná reprodukce									14			4	24			42
Hygiena potravin																
Chemické metody v analýze potravin									13			26				39
Mikrobiologické metody v analýze potravin									13			26				39
Molekulární biologie v hygieně potravin									14			28				42
Instrumentální analýza potravin									28			14				42
Biochemie potravin									28			14				42
Toxikologie v produkci potravin									13			26				39
Veterinární ekologie									13	10		6	2		8	39
Farmakologie v produkci potravin									14			26			2	42
Antibiotická rezistence									14			28				42
Parazitologie potravin a parazit. lab. metody									14			14				28
Radiobiologie potravin									14	6		18			4	42
Chemie potravních řetězců									14			28				42
Chemie životního prostředí									14			24	4			42
Struktura a skladba potravin									13			26				39
Potravinářská technika									14	18		2			8	42
Balení potravin									14	24		4				42
DDD v potravinářství									14	16		6			6	42
Odpady potravinářské výroby									14	20		0			8	42
Hygiena a technologie vegetabilních produktů									13			26				39
Hygiena a technologie včelích produktů									14	2		12	8		6	42
Vet. praxe při produkci a zpracování masa									0			4	10			14
Hygiena technologie produktů rybolovu									0			6	8			14
Sýrařství									14	4		0	24			42
Veterinární praxe při produkci mléka									0			6	22			28
Veterinární praxe při zpracování mléka									0			6	22			28
Konzervace potravin									14			20			8	42
Řízení kvality a bezpečnosti potravin									14	8		6				28
Choroby z potravin									0	14		0				14
Veterinární ekotoxikologie									13			26				39

Vysvětlivky: A=přednášky, B=semináře, C= Samostudium, D=Laboratorní a kancelářská práce, E=Prek linická výuka na zvířatech, F=Klinická výuka, G=Ostatní

4.1.2.3 Předměty, které nejsou v seznamu předmětů EU

4.1.2.3.1 Předměty povinné výuky, které nejsou v seznamu předmětů EU

Součástí curricula povinného pro každého studenta je povinná výuka předmětů, které nejsou v seznamu EU předmětů. Seznam předmětů pro směr (track) Veterinární lékařství (FVL) a pro směr (track) Veterinární hygiena a ekologie (FVHE) je uveden v tabulce č. 4.4.

4.1.2.3.2 Předměty volitelné (nepovinné) výuky

Univerzita umožňuje studentům studovat předměty i nad rámec povinné výuky, a to další vybrané předměty (nad povinný počet čtyř vybraných v rámci povinné výuky) jako volitelné předměty ze seznamu povinně volitelných veterinárních předmětů (viz tabulka 4.3a a 4.3b) a také předměty ze seznamu dalších volitelných předmětů zájmových (např. latina, rybářství, včelařství, jezdeckví apod.). Tyto předměty volitelné pro směr (track) Veterinární lékařství (FVL) a pro směr (track) Veterinární hygiena a ekologie (FVHE) jsou uvedeny v tabulce č. 4.4.

4.1.3 Další údaje o curricula

4.1.3.1 Významné aspekty curricula

4.1.3.1.1 Diferenciace v curricula

Studenti, kteří si zvolí výuku se zaměřením (diferenciace) na zájmová zvířata (FVL), studují toto curriculum od 1. ročníku studia.

Curriculum s diferenciací pro klinickou veterinární medicínu

Curriculum obsahuje předměty podporující diferenciaci pro klinickou veterinární medicínu již od 1. ročníku studia:

- v 1. ročníku předměty: chov zájmových zvířat, zemědělská produkce (zahrnující chov potravinových zvířat),
- v 2. ročníku předmět: základy veterinární péče,
- ve 3. ročníku předměty: klinická propedeutika zájmových zvířat, klinická propedeutika potravinových zvířat, laboratorní diagnostika u zájmových zvířat, laboratorní diagnostika u potravinových zvířat),

Tabulka 4.4a Počet hodin v předmětech, které nejsou předměty ze seznamu EU a jsou povinné pro každého studenta

Předmět	FVL								FVHE								
	A	B	C	D	E	F	G	celkem	A	B	C	D	E	F	G	celkem	
Anglický jazyk	0	26						26	0	26							26
Ekologie	13	4		18	2		2	39	13	4		18	2		2		39
Celkem	13	30	0	18	2	0	2	65	13	30	0	18	2	0	2		65

Vysvětlivky: A=přednášky, B=semináře, C= Samostudium, D=Laboratorní a kancelářská práce, E=Preklinická výuka na zvířatech, F=Klinická výuka, G=Ostatní

Tabulka 4.4b Počet hodin v předmětech, které nejsou předměty ze seznamu EU a jsou volitelné

Předmět	FVL								FVHE								
	A	B	C	D	E	F	G	celkem	A	B	C	D	E	F	G	celkem	
Latina	0	26						26	0	26							26
Rybářství	14			4	10			28	14			4	10				28
Včelařství	14			2	12			28	14			2	12				28
Jezdeckví	0						14	14	0						14		14
Sport	0						28	28	0						28		28
Metodologie vědecké práce	14							14	14								14
Rigorózní práce									0			140					140
Nemoci volně žijících zvířat									14	6		14	8				42
Chov zájmových zvířat									26	2		7	4				39

Vysvětlivky: A=přednášky, B=semináře, C= Samostudium, D=Laboratorní a kancelářská práce, E=Preklinická výuka na zvířatech, F=Klinická výuka, G=Ostatní

- ve 4. a 5. ročníku je toto diferenciační zaměření následně prohloubeno v klinických předmětech společných a klinických předmětech s rozšířenou výukou se zaměřením na zájmová zvířata a v povinně volitelných předmětech,
  - v 6. ročníku diferenciace spočívá v předmětech státních rigorózních zkoušek. Státní rigorózní zkoušky jsou následující:
    - Infekčních choroby zvířat a legislativa (povinná),
    - Hygiena potravin (povinná),
    - Choroby psů a koček* (povinně volitelná z nabídky 7 klinických předmětů a 1 předmětu závěrečné práce)
    - Choroby koní* (povinně volitelná z nabídky 7 klinických předmětů a 1 předmětu závěrečné práce),
    - Choroby ptactva, plazů a drobných savců* (povinně volitelná z nabídky 7 klinických předmětů a 1 předmětu závěrečné práce).
- * = příklad volby 3 až 4 klinických předmětů z nabídky 7 klinických předmětů a 1 předmětu závěrečné práce, které si může student zvolit podle svého zájmu a stanovených pravidel z předmětů Choroby psů a koček, Choroby koní, Choroby ptactva, plazů a drobných savců, Choroby přežvýkavců, Choroby prasat, Choroby drůbeže, Klinická patologie a Odborná závěrečná práce.

Curriculum zdůrazňuje pozitivní motivaci studentů pro diferenciaci do oblasti klinické veterinární medicíny od 1. ročníku po celou dobu studia.

Praktická výuka ve Školním zemědělském podniku Nový Jičín

Curriculum s diferenciací na hygienu potravin a potravinová zvířata

Studenti, kteří si zvolí výuku se zaměřením (diferenciace) na hygienu potravin a potravinová zvířata (FVHE), studují toto curriculum od 1. ročníku studia. Curriculum obsahuje předměty podporující diferenciaci pro vete-

rinární hygienu a potravinová zvířata již od 1. ročníku studia

- v 1. ročníku předměty: zemědělská produkce (zahrnující chov potravinových zvířat), druhy a složení potravin,
- v 2. ročníku předmět: výživa člověka,
- v 3. ročníku předměty: produkce potravin, sensorická analýza potravin, chemie a mikrobiologie potravin,
- v 4. a 5. ročníku je toto diferenciační zaměření následně prohloubeno v hygienických předmětech, v hygienických předmětech s rozšířenou výukou a v povinně volitelných předmětech a v předmětech klinických s rozšířenou výukou zaměřenou na potravinová zvířata;
- v 6. ročníku diferenciace spočívá v předmětech státních rigorózních zkoušek. Státní rigorózní zkoušky jsou následující:
  - Infekčních choroby zvířat a legislativa (povinná),
  - Choroby přežvýkavců a prasat (povinná),
  - Hygiena a technologie masa a masných výrobků (povinná),
  - Hygiena a technologie mléka a mléčných výrobků (povinná),
  - Veterinární ochrana veřejného zdraví (povinná), navíc jako volitelný předmět mohou zpracovávat odbornou závěrečnou práci.

Curriculum zdůrazňuje pozitivní motivaci studentů pro diferenciaci do oblasti hygieny potravin a potravinových zvířat od 1. ročníku po celou dobu studia.

4.1.3.1.2 Organizace curricula po semestrech

Curriculum je organizováno po semestrech. První semestr je v zásadě zaměřen na základní předměty, druhý a třetí semestr na preklinické základní předměty, čtvrtý semestr na předměty chovu zvířat, pátý semestr na další preklinické předměty, šestý semestr zahajuje klinickou výuku, sedmý a osmý semestr je zaměřen u veterinárního lékařství zejména na klinické předměty u potravinových zvířat a u veterinární hygieny zejména na klinické předměty u zájmových zvířat, devátý a desátý semestr u veterinárního lékařství je zaměřen zejména na klinické předměty zájmových zvířat v rozšířeném rozsahu a u veterinární hygieny zejména na klinické předměty potravinových zvířat v rozšířeném rozsahu a na hygienu potravin v rozšířeném rozsahu. V jedenáctém a dvanáctém semestru je výuka zaměřena u veterinárního lékařství na klinické předměty v rozšířeném rozsahu podle volby studenta a na hygienu potravin v odpovídajícím rozsahu organizovanou v státnicových blocích, u veterinární hygieny a ekologie je výuka zaměřena na hygienické předměty v rozšířeném rozsahu a na klinické předměty u potravinových zvířat v rozšířeném rozsahu organizovanou v státnicových blocích.

Výuka zobrazovací diagnostiky

4.1.3.1.3 Zatížení studentů v curriculum

Curriculum zohledňuje zatížení studentů v průběhu jednotlivých roků studia. Výuka nepřesahuje 29 hodin týdně (průměrně veterinární lékařství 26,0 a veterinární hygiena a ekologie 26,6 hodin týdně) a nepřesahuje 5 zkoušek za semestr (průměrně veterinární lékařství 4 a veterinární hygiena a ekologie 4 zkoušky za semestr). Je zohledňována také obtížnost zkoušek a jejich kombinace tak, aby složení zkoušek bylo zvládnutelné obvyklým studentem (např. 2. semestr obsahuje pouze velmi obtížné zkoušky z anatomie a z histologie a embryologie). V curriculum je také v maximální míře zohledňována návaznost předmětů tak, aby zkoušky z předmětů, které vychází z jiných předmětů, byly ve vyšších semestrech než zkoušky z předmětů, z nichž předmět vychází. Curriculum zahrnuje předměty základních věd v přiměřeném rozsahu, předměty chovu zvířat, předměty preklinické ve všech podstatných oborech veterinární medicíny, předměty klinické (klinická výuka začíná již ve 3. roku studia), předměty hygienické v potřebném rozsahu, předměty profesního zaměření a předměty ostatní.

4.1.3.1.4 Klinická výuka a výuka hygieny potravin v curriculum

Curriculum v oblasti klinické veterinární medicíny u obou diferenačních směrů (FVL i FVHE) obsahuje výuku chorob zvířat v celém spektru významných druhů zvířat: psi a kočky, koně, přežvýkavci, prasata, drů-

bež, ryby a včely, zvěř, a dává tak předpoklady pro výkon klinické veterinární praxe v celém spektru klinické veterinární medicíny rozšířené o prohloubenou výuku podle zaměření absolventa na příslušnou oblast klinické veterinární medicíny. Curriculum v oblasti veterinární hygieny u obou diferenačních směrů (FVL i FVHE) obsahuje výuku veterinární hygieny v celém spektru potravinových komodit zahrnovaných do oblasti veterinární medicíny: maso a masné výrobky, mléko a mléčné výrobky, maso drůbeže a drůbeží výrobky, maso králíků a výrobky z něj, zvěřina a výrobky z ní, ryby a výrobky z ryb a plody moře, vejce a med, HACCP, a dává tak předpoklady pro výkon veterinární hygienické praxe v celém spektru veterinární hygieny rozšířené o prohloubenou výuku podle zaměření absolventa na příslušnou oblast veterinární hygieny.

4.1.3.1.5 Day one skills v curriculum

Curriculum obsahuje také zvýrazňovaný požadavek absolvování tzv. veterinárních dovedností pro výkon veterinárního povolání od prvního dne po absolvování studia. Tyto dovednosti jsou vyučovány

- v průběhu výuky v klinických a hygienických předmětech
- a navíc jsou v curriculum obsaženy jako samostatné předměty zakončené zápočtem, a to vždy u příslušného klinického předmětu:

- dovednosti – chirurgie a ortopedie malých zvířat,
- dovednosti – chirurgie a ortopedie velkých zvířat,
- dovednosti – porodnictví a gynekologie,
- dovednosti – choroby psů a koček,
- dovednosti – choroby koní,
- dovednosti – choroby přežvýkavců,
- dovednosti – choroby prasat,
- dovednosti – choroby exotických zvířat,
- a dále jako součást předmětu u příslušného hygienického předmětu
  - dovednosti – prohlídka jatečných zvířat u předmětu prohlídka jatečných zvířat,
  - dovednosti – hygiena a technologie masa u předmětu hygiena a technologie masa,
  - dovednosti – hygiena a technologie mléka u předmětu hygiena a technologie mléka.

4.1.3.1.6 Bloková výuka v 6. ročníku

Curriculum realizuje systém blokové výuky v 6. ročníku studia.

U směru Veterinární lékařství (FVL) existuje volitelnost státnic v oblasti klinické veterinární medicíny (3–4 zkoušky) a dále povinnost složit státní zkoušku zaměřenou na infekční choroby zvířat a legislativu a státní zkoušku z hygieny potravin.

U směru Veterinární hygiena a ekologie (FVHE) je výuka v 6. ročníku studia orientována na státnice v oblasti hygieny potravin (3 zkoušky) a povinnou státní zkoušku zaměřenou na infekční choroby zvířat a legislativu a na povinnou zkoušku z klinické veterinární medicíny přežvýkavců a prasat.

Zkoušky v průběhu studia a státní zkoušky jsou organizovány tak, aby dávaly oprávnění v obou směrech studia vykonávat veterinární povolání.

4.1.3.1.7 Stáže v curriculum

Curriculum zahrnuje výuku formou stáží v provozech tak, aby absolvent získal zkušenosti přímo v zásadních oblastech činnosti veterinárního lékaře. Jedná se o stáž se zaměřením na laboratorní diagnostiku (zpravidla státní veterinární diagnostický ústav), stáž zaměřenou na prohlídku jatečných zvířat a masa (zpravidla jatky) a u FVHE výuku zaměřenou na veterinární dozor u orgánů státní správy (zpravidla Státní veterinární správa a nebo krajské veterinární správy).

4.1.3.1.8 Kreditní systém v curriculum

Curriculum obsahuje principy pro kreditní systém studia. Předměty obsahují kreditní hodnotu a v každém semestru součet kreditních hodnot studovaných předmětů

Výuka endoskopických metod

představuje 30 kreditů, za celé studium pak nejméně 360 kreditů. Systém kreditů pro jednotlivé předměty je vytvořen tak, aby kredity zohledňovaly úsilí vynaložené na studium a úspěšné zakončení předmětu. Předměty společné pro směr Veterinární lékařství a pro směr Veterinární hygiena a ekologie mají stejnou kreditní hodnotu v obou studijních směrech. Předměty diferenciací, tzn. předměty s rozšířenou výukou pro jeden nebo druhý diferenciací směr, mají kreditní hodnotu předmětu v příslušném směru zvýšenu. Předměty diferenciací pouze pro jeden nebo druhý diferenciací směr mají kreditní hodnotu stanovenou podle úsilí vynaloženého k studiu a k úspěšnému zakončení předmětu.

4.1.3.1.9 Účast studentů na výuce

Studenti jsou povinni absolvovat všechny povinné předměty core curricula a předměty diferenciací části curricula pro zvolený směr a dále čtyři povinně volitelné předměty z nabídky seznamu povinně volitelných předmětů pro příslušný směr a dále povinnou extramurální praxi.

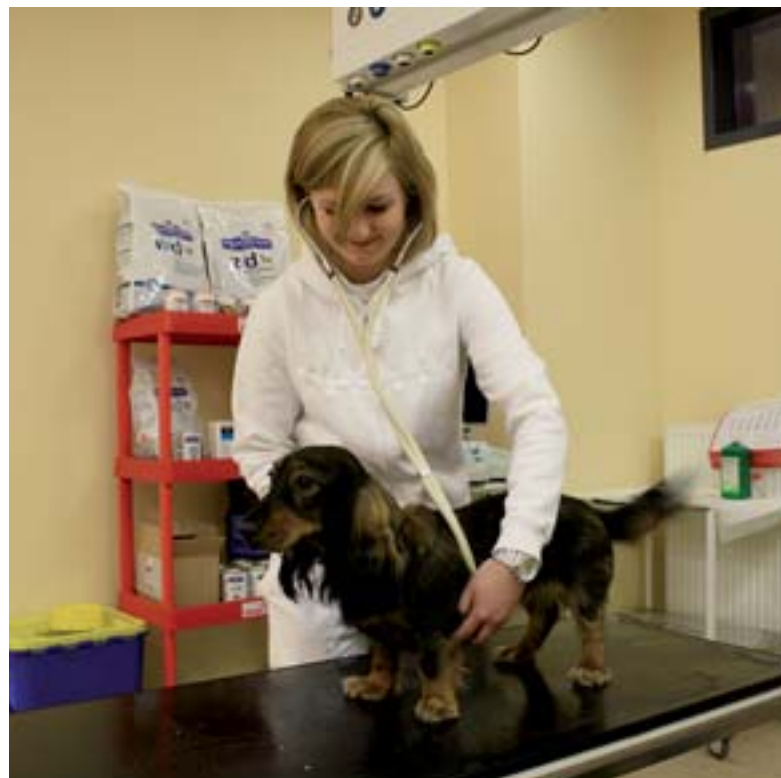
Výuka v 1. až 5. ročníku studia je praktická a teoretická. Praktická výuka typu D, C, E, F a G a dále teoretická výuka typu B a C je povinná. Účast na této výuce je kontrolována prezencí na začátku výukové hodiny nebo bloku. V případě neúčasti studenta (nemoc, rodinné problémy apod.) je řešena náhrada této výuky s vyučujícím příslušného předmětu (např. náhradní praktická výuka v jiném termínu, případně jiná forma výuky). Teoretická výuka typu A je nepovinná a je na studentovi, zdali se jí účastní, nicméně lze konstatovat, že této formy výuky se studenti účastní ve významné míře.

Výuka v blokové výuce v 6. ročníku probíhá v části na klinikách, kde je povinná, a v části probíhá v klinické veterinární praxi, kde je povinná a je kontrolována veterinářem, u kterého je výuka realizována a který je v postavení učitele ke studentovi, a dále namátkově učitelem. Z této blokové výuky student zpracovává podle pokynů příslušné kliniky nebo ústavu dokumentaci, která je u všech studentů kontrolována učitelem po skončení blokové výuky.

Výuka na extramurálních stážích je kontrolována pracovníky instituce, kde stáž probíhá, a dále namátkově učitelem, případná dokumentace z této stáže je u studentů kontrolována učitelem po skončení stáže.

4.1.3.1.10 Rozložení zatížení ústavů a klinik

Organizace výuky zohledňuje zatížení jednotlivých ústavů a klinik výukou v té míře, že u dvousemestrových předmětů společných pro oba směry (veterinární lékařství a veterinární hygiena) byla preferována možnost společné výuky, a u jednosemestrových předmětů, pokud je možné, je výuka pro směr veterinární lékařství organizo-

Výuka chorob psů a koček

vána do opačného semestru než výuka pro směr veterinární hygiena s ohledem na rozložení zatížení klinických a hygienických provozů univerzity.

4.1.3.2 Specifické informace o praktické klinické výuce

Klinická výuka je v obou diferenciací směrech (směr Veterinární lékařství a směr Veterinární hygiena a ekologie) organizována do samostatných předmětů a zahrnuje výuku klinických předmětů společného (core) curricula a výuku klinických předmětů podle příslušného směru diferenciací.

Předměty klinické (povinné) společné části curricula

Předměty klinické společné části curricula jsou:

- Patologická morfologie,
- Parazitologie,
- Klinická propedeutika potravinových zvířat,
- Klinická propedeutika zájmových zvířat,
- Obecná chirurgie a anesteziologie,
- Zobrazovací diagnostika,
- Chirurgie a ortopedie malých zvířat (včetně určených dovedností),
- Chirurgie a ortopedie velkých zvířat (včetně určených dovedností),
- Porodnictví, gynekologie (a andrologie) (včetně určených dovedností),
- Choroby ryb a včel,
- Choroby zvěře,

Výuka chorob koní

- Choroby (produkční) drůbeže,
- Vnitřní choroby prasat (FVL) případně Choroby prasat (FVHE) (včetně určených dovedností),
- Vnitřní choroby přežvýkavců (FVL) případně Choroby přežvýkavců (FVHE) (včetně určených dovedností),
- Vnitřní choroby koní (FVL) případně Choroby koní (FVHE) (včetně určených dovedností),
- Vnitřní choroby psů a koček (FVL) případně Choroby psů a koček (FVHE) (včetně určených dovedností),
- Infekční choroby zvířat,
- Soudní a veřejné veterinární lékařství,
- výuka zahrnutá do předmětu státní závěrečné zkoušky Infekční choroby zvířat a legislativa.

Předměty klinické (povinné) v diferenciacní části curricula

Předměty klinické diferenciacce pro směr Veterinární lékařství jsou:

- další klinické předměty:
  - Chov zájmových zvířat,
  - Základy veterinární péče,
  - Laboratorní diagnostika u zájmových zvířat,
  - Laboratorní diagnostika u potravinových zvířat,
- předměty core curricula s dalšími hodinami výuky navíc:
  - Chirurgie a ortopedie malých zvířat (rozšířená výuka),
  - Chirurgie a ortopedie velkých zvířat (rozšířená výuka),
  - Porodnictví a gynekologie (rozšířená výuka),
  - Andrologie,
  - Vnitřní choroby koní (rozšířená výuka),
  - Vnitřní choroby psů a koček (rozšířená výuka),
  - Choroby exotických zvířat (včetně určených dovedností),
  - výuka v rámci čtyř povinně volitelných předmětů se seznamu povinně volitelných předmětů pro diferenciacní směr veterinární lékařství,
  - další klinická výuka ve formě blokové výuky v 6. ročníku studia v předmětech státních závěrečných zkoušek,

šek, kde si student zvolí zpravidla 3 až 4 předměty z následujících 8 předmětů: Choroby koní, Choroby psů a koček, Choroby přežvýkavců, Choroby prasat, Choroby drůbeže, Choroby plazů, ptactva a drobných savců, Klinická patologie a Odborná závěrečná práce.

Předměty klinické diferenciacce pro směr Veterinární hygieny a ekologie jsou

- klinické předměty core curricula s dalšími hodinami výuky navíc:
  - Choroby prasat (rozšířená výuka),
  - Choroby přežvýkavců (rozšířená výuka),
  - Choroby králíků a kožesinových zvířat,
- další klinická výuka ve formě blokové výuky v 6. ročníku studia v předmětu státní závěrečné zkoušky Choroby přežvýkavců a prasat.

4.1.3.2.1 Organizace klinické výuky v 1. a ž 5. ročníku studia
 Klinická výuka je ve své praktické části do pátého ročníku studia organizována jako výuka na klinikách v malých skupinách, jejichž velikost je dána předmětem a typem výuky. U praktické výuky typu F velikost skupiny studentů nepřesahuje zpravidla 6 studentů na jednoho učitele. Praktická výuka v ambulancích klinik univerzity podle zaměření výuky zejména u výuky chorob psů a koček a chorob exotických zvířat, chorob ptactva, plazů a drobných savců může být i ve skupinách menších, zpravidla okolo 3 až 5 studentů na učitele. Praktická výuka v rámci mobilní kliniky se uskutečňuje výjezdy do chovů zvířat v menších skupinách studentů, zpravidla okolo 3 až 5 studentů na učitele, a realizuje se zejména v předmětech zaměřených na porodnictví a gynekologii, na vnitřní choroby přežvýkavců, případně vnitřní choroby prasat. Další klinická výuka se uskutečňuje formou výjezdů na univerzitní Školní zemědělský podnik, zde se jedná o zpravidla několikadenní pobyt, v rámci kterého studenti v malých skupinách především v chovech skotu provádí úkony fixace zvířat, diagnostické, léčebné a preventivní úkony, např. odběry krve, moče, mléka, tuberkulinace, klinická vyšetření, kontrolu reprodukce a diagnostiku březosti, zavádění katetrů, inseminaci, sonografii, císařský řez na stojícím zvířeti, rektální vyšetření, vyšetření mléčné žlázy, ošetření paznehtů, odrohování telat a jalovic, výuka zdravotní problematiky stád skotu, stád prasat, stád ovcí (u soukromého chovatele ovcí), výkrm brojlerů (chov ve Štramberku) a provádí veterinární ošetření zvířat. Součástí klinické výuky je také klinická stáž na klinikách univerzity.

4.1.3.2.2 Organizace klinické výuky v 6. ročníku studia
 V šestém ročníku je klinická výuka organizována formou blokové výuky, která se uskutečňuje z části na

klinikách univerzity a nebo v rámci mobilní kliniky univerzity a z části jako výuka u praktického veterinárního lékaře v praxi (zpravidla individuální výuka), s nímž má univerzita sjednáno pověření o uskutečňování výuky studentů (veterinární lékař je zde v postavení učitele).

Pro diferenciační směr Veterinární lékařství si student zvolí ze 7 klinických předmětů a 1 předmětu odborné práce předměty tak, aby splnil součet kreditové hodnoty alespoň 44 kreditů. Jedná se o možnost výběru z předmětů blokové výuky:

- Choroby psů a koček (blok 10 týdnů) 17 kreditů,
- Choroby koní (blok 10 týdnů) 17 kreditů,
- Choroby ptactva, plazů a drobných savců (blok 10 týdnů) 17 kreditů,
- Odborná práce (blok 10 týdnů) 17 kreditů,
- Choroby drůbeže (blok 6 týdnů) 10 kreditů,
- Choroby přežvýkavců (blok 6 týdnů) 10 kreditů,
- Choroby prasat (blok 6 týdnů) 10 kreditů,
- Klinická patologie (blok 6 týdnů) 10 kreditů.

Modelovým případem může být například volba tří předmětů Choroby psů a koček, Choroby koní, Choroby ptactva, plazů a drobných savců, nebo volba jiných tří

předmětů: Choroby psů a koček, Choroby ptactva, plazů a drobných savců a Choroby drůbeže apod.

V diferenciační směru Veterinární hygiena a ekologie student absolvuje blokovou výuku v předmětu

- Choroby přežvýkavců a prasat (blok 30 týdnů) s kreditovou hodnotou 30 kreditů.

Bloková výuka v šestém ročníku je organizována tak, že studenti příslušného předmětu jsou rozděleni do časových bloků, v rámci kterého absolvují výuku příslušného předmětu (takto je počet studentů, kteří si přihlásili příslušný předmět, rozdělen zpravidla na 4 skupiny, z nichž každá absolvuje příslušný předmět v jiné časové části 6. ročníku). Příslušná skupina je při absolvování daného předmětu rozdělena na podskupiny, které rotují po příslušné klinice na jejích speciálních pracovištích, případně absolvují výuku v rámci mobilní kliniky a nebo jsou v praxi u praktického veterinárního lékaře. Tento systém dělení a rotací umožňuje sestavit velmi malé skupiny studentů (v klinické výuce zpravidla okolo 3 až 5 studentů) pro tuto praktickou blokovou výuku v 6. ročníku studia.

Studenti přicházející do 6. ročníku studia již mají absolvovanou výuku ve všech klinických předmětech zahr-

Výuka chorob ptactva

nující odpovídající znalosti, zkušenosti a dovednosti se složením zkoušky. Blokovaná výuka se zaměřuje na další prohloubení zejména zkušeností a dovedností v příslušném klinickém oboru podle druhu zvířat a na odborný obsah v ambulanci, hospitalizaci nebo v terénu při veterinární činnosti a na řízení veterinární praxe. Studenti tak absolvují práci s pacienty ve všech oblastech daného předmětu (tzn. zejména zobrazovací diagnostika, chirurgie (včetně anesteziologie), porodnictví a gynekologie, reprodukce, vnitřní nemoci a případně i podle specializací v oboru, např. dermatologie, gastroenterologie, kardiologie, urologie, oftalmologie apod.). Absolvují tak výuku ambulantní, v operačních sálech, na jednotce intenzivní péče, hospitalizační. Studenti při výuce přichází do kontaktu s klienty, účastní se zápisu anamnestických dat a dat diagnózy, terapie a prevence k danému případu do dokumentace a do počítačového systému, absolvují práci s pacientem pod vedením učitele – veterinárního lékaře na úrovni diagnostiky, terapie i prevence a jsou účastníky provozu ambulance nebo hospitalizace (včetně nočních hodin) nebo činnosti v terénu včetně řízení této činnosti. Denní rozsah této činnosti studenta je dán činností veterinárního lékaře v ambulanci nebo hospitalizaci nebo jeho

činností v terénu a systémem rotací. Denně představuje okolo 6 hodin činnosti podle množství klientů a charakteru veterinární činnosti, může být však i 8 a více hodin.

4.1.4 Povinná extramurální praxe

Součástí curricula povinného pro každého studenta je povinná extramurální praxe, bez přítomnosti učitelů, avšak podle dispozic a pod případnou kontrolou učitelů příslušného zaměření. Pro směr (track) Veterinární lékařství (FVL) a pro směr (track) Veterinární hygiena a ekologie (FVHE) je uvedena v tabulce č. 4.4. Jedná se o extramurální praxi ve veterinární laboratorní diagnostice (zpravidla státní veterinární ústavy laboratorní diagnostiky) a dále extramurální praxi na jatkách při prohlídce jatečných zvířat před poražením a masa a orgánů po poražení, případně dále při provádění veterinárního dozoru v provozech zpracovávajících suroviny a potraviny živočišného původu. Pro diferenciaci Veterinární hygiena a ekologie pak tato výuka zahrnuje navíc extramurální praxi u úředních veterinárních lékařů (zpravidla Státní veterinární správa a krajské veterinární správy) při jejich dozorové a kontrolní činnosti zejména v hygieně potravin. Rozsah této extramurální praxe je uveden v tabulce č. 4.5.

Výuka chorob přežvýkavců

Tabulka 4.5: Povinná externí praxe, kterou musí studenti absolvovat jakožto součást jejich studijního programu

Povaha práce	minimální doba		maximální doba		ročník, ve kterém je praxe vykonávána
	hodiny	% celkové doby studia	hodiny	% celkové doby studia	
Stáž SVÚ (FVL, FVHE)	40	0,9 %	40	0,9 %	3
Stáž jatky (FVL, FVHE)	40	0,9 %	40	0,9 %	5
Stáž KVS (FVHE)		0,0 %	30	0,6 %	6
Celkem	80	1,8 %	80	2,33 %	

Vysvětlivky: Stáž SVÚ = extramurální praxe ve veterinární laboratorní diagnostice (FVL i FVHE), Stáž jatky = extramurální praxe na jatkách (FVL i FVHE), Stáž KVS = extramurální praxe u úředních veterinárních lékařů (pouze FVHE)

4.1.5. Konkrétní údaje o praktické výuce hygieny potravin / veřejného zdraví

Hygienická výuka / veřejné zdraví je v obou diferenciálních směrech (směr Veterinární lékařství a směr Veterinární hygiena a ekologie) organizována do samostatných předmětů a zahrnuje výuku hygienických předmětů společného (core) curricula a výuku hygienických předmětů podle příslušného směru diferenciace.

Předměty hygieny potravin (povinné) v společné části curricula

Předměty hygieny potravin/ veřejného zdraví společného curricula jsou:

- Prohlídka jatečných zvířat a masa (samostatný předmět u FVHE nebo v rámci předmětu Hygiena produkce masa u FVL) (včetně určených dovedností),
- Hygiena a technologie masa a masných výrobků (samostatný předmět u FVHE nebo v rámci předmětu Hygiena produkce masa u FVL) (včetně určených dovedností),
- Hygiena a technologie mléka a mléčných výrobků (samostatný předmět u FVHE nebo v rámci předmětu Hygiena produkce mléka u FVL) (včetně určených dovedností)
- další výuka zahrnutá do předmětu státní závěrečné zkoušky hygieny potravin (samostatný předmět Hygiena potravin (FVL) nebo v rámci předmětů Hygiena a technologie masa a masných výrobků a předmětu Hygiena a technologie mléka a mléčných výrobků (FVHE)).

Tato výuka hygieny potravin zahrnuje výuku pro potřeby veterinárního dozoru na jatkách, pro posuzování zdravotní nezávadnosti a rozhodování o požitelnosti masa, orgánů, dalších surovin živočišného původu a zahrnuje veterinární hygienu potravin ve všech komoditách veterinárního dozoru nad potravinami (maso, masné výrobky, drůbež, králíci, ryby, zvěřina, mléko a mléčné výrobky, vejce, med a další) a dále poznatky o hygieně provozů zpracování masa, mléka, vajec a medu, včetně HACCP.

Předměty hygieny potravin (povinné) v diferenciální části curricula

Předměty diferenciace pro hygienu potravin pro směr Veterinární hygiena a ekologie

Předměty diferenciace pro hygienu potravin pro směr Veterinární hygiena a ekologie zahrnují další předměty, které rozšiřují a prohlubují znalosti, zkušenosti a dovednosti studenta v oblasti hygieny potravin / veřejného zdraví; těmito předměty jsou:

- další předměty hygieny potravin:
  - Druhy a složení potravin,
  - Výživa člověka,
  - Produkce potravin,
  - Sensorická analýza potravin,
  - Chemie a mikrobiologie potravin,
  - Hygiena a technologie drůbeže, králíků a zvěřiny,
  - Hygiena a technologie ryb a rybích výrobků,
  - Hygiena a technologie vajec a medu,
  - HACCP,
- předměty core curricula s dalšími hodinami hygienické výuky navíc:
  - Prohlídka jatečných zvířat a masa (rozšířená výuka),
  - Hygiena a technologie masa a masných výrobků (rozšířená výuka),
  - Hygiena a technologie mléka a mléčných výrobků (rozšířená výuka),
- výuka v rámci čtyř povinně volitelných předmětů ze seznamu povinně volitelných předmětů pro diferenciální směr Veterinární hygiena a ekologie,
- další hygienická výuka je uskutečňována ve formě blokové výuky v 6. ročníku studia v předmětech státních závěrečných zkoušek
  - Hygiena a technologie masa a masných výrobků (bloková výuka),
  - Hygiena a technologie mléka a mléčných výrobků (bloková výuka),
  - Veterinární ochrana veřejného zdraví (bloková výuka).

Předmět diferenciace pro hygienu potravin pro směr Veterinární lékařství

Předmět diferenciace pro hygienu potravin pro směr Veterinární lékařství zahrnuje

- další výuku hygieny potravin ve formě blokové výuky v 6. ročníku studia v předmětu státní závěrečné zkoušky Hygiena potravin.

4.1.5.1 Organizace výuky hygieny potravin v 1. až 5. ročníku studia

Výuka hygieny potravin / veřejného zdraví je ve své praktické části do pátého ročníku studia organizována jako výuka v předmětech hygieny potravin v malých skupinách, jejichž velikost je dána předmětem a typem výuky. U praktické výuky typu E velikost skupiny studentů je do 12 studentů na jednoho učitele. Podle charakteru výuky (např. prohlídka zvířat na jatkách, činnost v masné poloprovozní dílně, činnost v mlékárenské poloprovozní dílně) je pak okolo 6 studentů, na jatkách i méně. Další hygienická výuka se uskutečňuje formou výjezdů do potravinářských podniků a dalších provozů zpracování a výroby potravin; zde se jedná zpravidla o jednodenní pobyt, v rámci kterého se studenti seznamují s potravinářskými provozmi, jejich technologií, hygienou, činnostmi veterinární kontroly a dozoru.

Část výuky hygieny potravin se zaměřením na jatky se uskutečňuje na jatkách univerzity – demonstrační část výuky veterinární prohlídky zvířat před poražením, při porážení a masa a orgánů po porážení. Tyto jatky jsou umístěny v areálu univerzity a poráží se zde prasata a skot podle potřeby výuky. Zvířata pochází z jatek Tišnov, s nimiž má univerzita uzavřenu smlouvu, a těla poražených zvířat po jejich veterinární prohlídce a případně maso a orgány se odváží na jatky do Tišnova. Výuka zde probíhá v hodinách přidělených podle curricula pro předmět Prohlídka jatečných zvířat (FVHE), Hygiena a technologie masa (FVHE) nebo Hygiena produkce masa (FVL) pod vedením učitelů v malých skupinách, zpravidla 6 studentů na učitele.

Další část hygienické výuky se zaměřením na jatky se uskutečňuje přímo na jatkách v Tišnově, ve vzdálenosti okolo 21 km od Brna, kam studenti dojíždí s učiteli ve skupinách, a přímo na jatkách a na poražených zvířatech je uskutečňována výuka veterinární prohlídky zvířat před poražením, při porážení a masa a orgánů po porážení, tak, aby každý student prakticky tuto prohlídku prováděl. Výuka zde probíhá v hodinách přidělených podle curricula pro předmět Prohlídka jatečných zvířat (FVHE) nebo Hygiena produkce masa (FVL) pod vedením učitelů. Množství zvířat poražených a využitých pro výuku je evidováno a jejich počet umožňuje výuku ve velmi malých skupinách studen-

tů až individuálně u jednoho poraženého zvířete. Na těchto jatkách se poráží prasata a skot, případně malí přežvýkavci a koně.

Součástí výuky hygieny potravin je také 1týdenní extramurální praxe na jatkách, kdy student musí podle dispozic univerzity absolvovat 1týdenní stáž (40 hodin) na vybraných jatkách v provozu, která je po ukončení praxe vyhodnocována učitelem.

Část výuky probíhá také v masné a rybí poloprovozní dílně na univerzitě, kde se studenti účastní výroby masných a rybích výrobků a jejich zdravotního, hygienického i kvalitativního hodnocení.

Část výuky probíhá také v mlékárenské poloprovozní dílně na univerzitě, kde studenti zpracovávají mléko na mlékárenské výrobky, zejména sýry a jogurty, a následně provádí jejich zdravotní, hygienické i kvalitativní hodnocení.

4.1.5.2 Organizace výuky hygieny potravin v 6. ročníku studia

V šestém ročníku je výuka hygieny potravin organizována formou blokové výuky, která se uskutečňuje v provozech na univerzitě.

V diferenciační směru Veterinární hygiena a ekologie student absolvuje blokovou hygienickou výuku v předmětu Hygiena a technologie masa a masných výrobků o rozsahu 5 týdnů výuky, Hygiena a technologie mléka a mléčných výrobků o rozsahu 5 týdnů výuky a Veterinární ochrana veřejného zdraví o rozsahu 5 týdnů výuky (jehož součástí je 1týdenní extramurální stáž hygienická praxe u úředních veterinárních lékařů).

Výuka hygieny potravin v univerzitním zařízení pro porážení jatečných zvířat

V diferenciační směru Veterinární lékařství student absolvuje blokovou hygienickou výuku v předmětu Hygiena potravin o rozsahu 5 týdnů výuky.

Praktická výuka studentů při technologii masných výrobků

Bloková výuka hygieny potravin v šestém ročníku je organizována tak, že studenti příslušného předmětu jsou rozděleni do časových bloků, v rámci kterého absolvují výuku příslušného předmětu (takto je počet studentů, kteří absolvují příslušný předmět, rozdělen zpravidla na skupiny, z nichž každá absolvuje příslušný předmět v jiné časové části 6. ročníku). Příslušná skupina při absolvování daného předmětu může být podle potřeby rozdělena na podskupiny, které mohou v rámci rotací absolvovat výuku v malých skupinách studentů.

Absolvováním výuky hygieny potravin / veřejného zdraví všichni absolventi získávají znalosti, zkušenosti a dovednosti pro veterinární prohlídku zvířat na jatkách a pro prohlídku, posuzování a rozhodování o požitelnosti masa a orgánů po porážení a dále poznatky o hygieně a technologii drůbeže, ryb, mléka a mléčných výrobků, vajec a medu a výrobků z nich, o hygieně a technologii potravinářských provozů a HACCP, o hygienické legislativě a certifikaci v hygieně potravin, o dozoru a kontrole potravin živočišného původu. Součástí výuky je i řešení případových studií, ve kterých studenti komplexně vyhodnocují modelové a nebo skutečné případy z praxe. Výuka hygieny potravin zahrnuje také návštěvy provozů potravinářských podniků.

4.1.6 Poměry

4.1.6.1 Všeobecné ukazatele formy výuky

Údaj	Celkový počet výukových hodin	FVL Hodnota	FVHE Hodnota
A	Přednášky	1713	1744
B	Semináře	50	51
C	Samostudium	150	150
D	Laboratorní a kancelářská práce	1084	1360
E	Preklinická výuka na zvířatech	276	321
F	Klinická výuka	1360	1057
G	Ostatní	30	30
	Celkem	4663	4713

Poznámka: Počty výukových hodin zahrnují počty hodin výuky předmětů povinných a povinně volitelných ze seznamu předmětů EU a nezahrnují počty hodin povinných předmětů, které nejsou obsaženy v seznamu předmětů EU (tj. Angličtina, Ekologie), a počty hodin předmětů povinně volitelných nad povinný rámec čtyř předmětů povinných pro každého studenta a dále nezahrnují počty hodin předmětů volitelných nad rámec povinné výuky a nezahrnují počty hodin extramurální praxe studentů.

$$\begin{array}{l} \text{Teoretická výuka} \\ \text{(A+B+C)} \\ \hline \text{R6 FVL:} \end{array} = \frac{1913}{2720} = \frac{1}{0,70} : 1,42$$

$$\begin{array}{l} \text{Teoretická výuka} \\ \text{(A+B+C)} \\ \hline \text{R6 FVHE:} \end{array} = \frac{1945}{2738} = \frac{1}{0,71} : 1,41$$

$$\begin{array}{l} \text{Klinická výuka} \\ \text{(F)} \\ \hline \text{R7 FVL:} \end{array} = \frac{1360}{1360} = \frac{1}{1,00} : 1,00$$

$$\begin{array}{l} \text{Klinická výuka} \\ \text{(F)} \\ \hline \text{R7 FVHE:} \end{array} = \frac{1057}{1681} = \frac{1}{0,63} : 1,59$$

$$\begin{array}{l} \text{Samostudium} \\ \text{(C)} \\ \hline \text{R8 FVL:} \end{array} = \frac{150}{4663} = \frac{1}{0,03} : 31,09$$

$$\begin{array}{l} \text{Samostudium} \\ \text{(C)} \\ \hline \text{R8 FVHE:} \end{array} = \frac{150}{4713} = \frac{1}{0,03} : 31,42$$

4.1.6.2 Zvláštní ukazatele – výuka hygieny potravin/veřejného zdraví

$$\begin{array}{l} \text{Předepsaný počet hodin celkem} \\ \text{Hygiena potravin / Veřejné zdraví} \\ \hline \text{R9 FVL:} \end{array} = \frac{288}{4663} = \frac{1}{0,06} : 16,191$$

$$\begin{array}{l} \text{Předepsaný počet hodin celkem} \\ \text{Hygiena potravin / Veřejné zdraví} \\ \hline \text{R9 FVHE:} \end{array} = \frac{1104}{4713} = \frac{1}{0,23} : 4,269$$

$$\begin{array}{l} \text{Předepsaný počet hodin celkem} \\ \text{Hygiena potravin / Veřejné zdraví} \\ \hline \text{R10 FVL:} \end{array} = \frac{288}{40} = \frac{1}{7,2} : 0,139$$

$$\begin{array}{l} \text{Předepsaný počet hodin celkem} \\ \text{Hygiena potravin / Veřejné zdraví} \\ \hline \text{R10 FVHE:} \end{array} = \frac{1104}{70} = \frac{1}{15,8} : 0,063$$

4.2 Komentáře

4.2.1 Indikátory týkající se curricula

Výsledky indikátorů ukazují důraz na vyšší podíl praktické výuky ve srovnání s teoretickou výukou, vyšší podíl praktické klinické výuky ve srovnání s ostatní praktickou výukou (zejména na FVL) a vyšší podíl hygienické výuky ve srovnání s ostatní výukou (zejména na FVHE). Počet hodin self-directed výuky je ovlivněn skutečností, že tato výuka se uskutečňuje studenty podle jejich individuálních potřeb, u každého studenta je jiného rozsahu a není součástí curricula s výjimkou výuky v 6. ročníku. Poměr vyjadřující počet hodin extramurální praxe v hygieně potravin je u diferenačního směru Veterinární hygiena a ekologie (FVHE) ovlivněn velkým počtem hodin výuky hygieny potravin a veřejného zdraví.

4.2.2 Modernizace curricula od roku 2012

Curriculum pro veterinární vzdělávání bylo v uplynulém období modernizováno. Modernizace byly vypracovávány v roce 2010 a 2011 a curriculum začalo být realizováno v roce 2012. Důvodem změn bylo zapracování do curricula doporučení Závěrečné evaluační zprávy z roku 2005 týkající se mezinárodní evaluace VFU Brno, zkušenosti prezentované na jednáních Evropské asociace veterinárních fakult a univerzit (EAEVE) (např. zvýraznění požadavku Day one skills), požadavky obsažené v dokumentech EAEVE (např. Principy a proces evaluace veterinárního vzdělávání v Evropě) a také změny ve veterinární praxi (např. změna orientace převážné části soukromé veterinární praxe na zájmová zvířata, potřeba expertů v oblasti hygieny potravin propojená na medicínu potravinových zvířat) a udržení jedinečnosti veterinárního vzdělávání na VFU Brno (např. velmi silná výuka hygieny potravin na VFU Brno).

4.2.3 Porovnání modernizovaného a původního curricula

Porovnání modernizovaného curricula (platného od roku 2012) a původního curricula (platného před rokem 2012) je uvedeno v tabulce.

Tabulka: Porovnání modernizovaného curricula (platného od roku 2012) a původního curricula (platného před rokem 2012) v počtu hodin

Předměty (počet hodin)	2012	2012	2011	2011	dif.	dif.
Základní předměty	FVL	FVHE	FVL	FVHE	FVL	FVHE
Fyzika	26	26	39	39	-13	-13
Chemie	26	26	52	52	-26	-26
Biologie živočichů	80	80	136	136	-56	-56
Biologie rostlin	28	28	42	42	-14	-14
Biomatematika	39	39	39	42	0	-3
Celkem	199	199	308	311	-109	-112

Předměty (počet hodin)	2012	2012	2011	2011	dif.	dif.
Preklinické předměty	FVL	FVHE	FVL	FVHE	FVL	FVHE
Anatomie (včetně histologie a embryologie)	314	314	308	308	6	6
Fyziologie	189	189	243	243	-54	-54
Biochemie	108	108	135	135	-27	-27
Genetika	42	39	52	56	-10	-17
Farmakologie a farmacie	108	108	108	108	0	0
Toxikologie	52	56	39	39	13	17
Mikrobiologie	81	81	81	81	0	0
Imunologie	54	54	68	68	-14	-14
Epidemiologie	26	26	28	28	-2	-2
Lékařská etika	13	13	26	26	-13	-13
<i>Diferenciace FVL/FVHE</i>						
Mikrobiologie	0	0	28	0	-28	0
Celkem	987	988	1116	1092	-129	-104

Předměty (počet hodin)	2012	2012	2011	2011	dif.	dif.
Živočišná výroba	FVL	FVHE	FVL	FVHE	FVL	FVHE
Živočišná výroba	26	26	26	26	0	0
Agronomie	13	13	13	13	0	0
Výživa zvířat	108	108	109	109	-1	-1
Hospodářství venkova	28	28	39	39	-11	-11
Zootechnika	56	56	95	95	-39	-39
Veterinární hygiena	39	39	81	81	-42	-42
Ochrana a etologie zvířat	81	81	42	42	39	39
<i>Diferenciace FVL/FVHE</i>						
Zootechnika	39		0	0	39	0
Celkem	390	351	405	405	-15	-54

Předměty (počet hodin)	2012	2012	2011	2011	dif.	dif.
Klinické předměty	FVL	FVHE	FVL	FVHE	FVL	FVHE
Patologická morfologie	164	164	159	159	5	5
Parazitologie	81	81	94	94	-13	-13
Porodnictví	68	68	55	55	13	13
Reprodukce a poruchy reprodukce	26	26	26	26	0	0
Propedeutika	54	54	0	0	54	54
Zobrazovací diagnostika	39	39	42	42	-3	-3
Chirurgie a klinická medicína	515	517	417	417	98	100
Přednášky klinické různé	154	145	134	134	20	11
Soudní a veřejné veterinářství, veřejné zdraví	52	56	56	56	-4	0
Preventivní medicína	81	81	82	82	-1	-1
Veřejné veterinářství a veřejné zdraví	126	126	126	126	0	0
Mobilní kliniky	300	300	300	300	0	0
Terapie	120	120	120	120	0	0
<i>Diferenciace FVL/FVHE</i>						
Reprodukce a poruchy reprodukce	28	0	42	0	-14	0
Chirurgie a klinická medicína	0	0	39	0	-39	0
Přednášky klinické různé	415	54	410	0	5	54
Mobilní kliniky	52	26	0	0	52	26
Reprodukce a poruchy reprodukce	470	160	470	150	0	10
Celkem	2745	2017	2572	1761	173	256

Předměty (počet hodin)	2012	2012	2011	2011	dif.	dif.
Hygiena potravin	FVL	FVHE	FVL	FVHE	FVL	FVHE
Praktická cvičení	26	28	66	66	-40	-38
Hygiena a technologie potravin	56	56	69	69	-13	-13
Potravinářská věda, vč. legislativy	56	56	81	81	-25	-25
Prohlídka a kontrola potravin živočišného původu	150	150	150	150	0	0
<i>Diferenciace FVL/FVHE</i>						
Potravinářská věda, vč. legislativy	0	404	0	636	0	-232
Praxe (v oblasti potravinářské vědy)	0	28	0	55	0	-27
Hygiena a technologie potravin	0	262	0	276	0	-14
Prohlídka a kontrola potravin živočišného původu	0	120	0	150	0	-30
Celkem	288	1104	366	1483	-78	-379

Předměty (počet hodin)	2012	2012	2011	2011	dif.	dif.
Předměty profesních znalostí	FVL	FVHE	FVL	FVHE	FVL	FVHE
Řízení veterinární praxe	30	30	30	30	0	0
Veterinární certifikace	20	20	20	20	0	0
Plánování kariérního postupu	4	4	4	4	0	0
Celkem	54	54	54	54	0	0

Celkem celé curriculum	4663	4713	4821	5106	-158	-393
-------------------------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------

Tabulka: Porovnání nového curricula (platného od roku 2012) a původního curricula (platného před rokem 2012) v %

Předměty (%)	2012		2011		dif.	
	FVL	FVHE	FVL	FVHE	FVL	FVHE
Základní předměty	4,3	4,2	6,4	6,1	-2,1	-1,9
Preklinické předměty	21,2	21,0	23,1	21,4	-2,0	-0,4
Živočišná výroba	8,4	7,4	8,4	7,9	0,0	-0,5
Klinické předměty	58,9	42,8	53,3	34,5	5,5	8,3
Hygiena potravin	6,2	23,4	7,6	29,0	-1,4	-5,6
Předměty profesních znalostí	1,2	1,1	1,1	1,1	0,0	0,1
Celkem	100,0	100,0	100,0	100,0	0,0	0,0

Z tabulky vyplývá, že v souladu se Závěrečnou evaluační zprávou z roku 2005:

- celkový počet hodin v curricula obou směrů byl snížen,
- celkový počet hodin v základních předmětech byl snížen, tj. v předmětech fyzika, chemie, biologie, zoologie, botanika (studenti přichází se znalostmi těchto předmětů již ze střední školy a také znalosti z biologie (včetně zoologie) a chemie jsou ověřovány v rámci přijímací zkoušky),
- v předmětech živočišné výroby byl snížen počet hodin u předmětů výživa zvířat (již dříve), zootechnika a zoohygiena a byl zvýšen počet hodin etologie a welfare zvířat,
- v předmětech základních věd byla provázána výuka fyziologie a patofyziologie a zavedeny nové formy výuky vedoucí k snížení celkového počtu hodin fyziologie, byla změněna výuka mikrobiologie a imunologie vedoucí k úspoře v počtu hodin této výuky; v dohodě s garanty předmětů byla také uskutečněna úspora počtu hodin ve výuce genetiky a biochemie,
- v klinické výuce byl celkový počet hodin byl zvýšen, klinická výuka byla zařazena do ranějších fází curricula; zvýšil se počet hodin klinické výuky, byla zavedena propedeutika jako samostatný předmět, zvýšil se počet hodin chirurgie a interní medicíny zejména zájmových zvířat, počet hodin výuky u dalších druhů zvířat (exotická zvířata, lovná zvěř aj.), vyrovnal se přibližně počet hodin výuky porodnictví a reprodukce a reprodukční poruchy mezi jednotlivými směry výuky,
- v hygieně potravin byla zavedena přímá výuka veterinární prohlídky zvířat v provozu na jatkách a masa a orgánů po porážení na jatkách (smluvně zajištěno), čímž se zvýšil výrazně počet těl a orgánů prohlížených každým studentem, a výuka se tak zefektivnila a mohla vést k úspoře hodin ve výuce v praktické

činnosti; výuka hygieny potravin byla více koncentrována a umožnila další úsporu hodin přímé výuky, celkově vyplývá z procentového porovnání počtu hodin v jednotlivých oblastech výuky, že došlo v poměru k celkovému počtu hodin výuky k nárůstu počtu hodin klinické výuky (což odpovídá trendům ve veterinárním vzdělávání), byla zachována silná výuka klinická výuka v diferenačním směru Veterinární lékařství (2745 hod., tj. 58,9 % výuky) a byla zachována silná výuka hygieny potravin v diferenačním směru Veterinární hygiena a ekologie (1104 hod., tj. 23,4 % výuky).

Došlo ke zvýšení celkového počtu hodin v klinické výuce

4.2.4 Uplatnění absolventů

Veterinární vzdělávání podle modernizovaného curricula se uskutečňuje ve dvou diferenačních směrech (track), které odpovídají hlavnímu uplatnění absolventů v České republice.

Diferenační směr Veterinární lékařství (FVL) je zaměřen na celou veterinární medicínu s důrazem na kli-

nickou veterinární medicínu zejména zájmových zvířat (psi, kočky, koně, ptáci, plazi, drobní savci) a předpokládá preferenci uplatnění absolventů v soukromé klinické praxi malých zvířat (v současné době převážná část absolventů FVL). Klinické předměty samozřejmě umožňují také zaměření na klinickou medicínu potravinových zvířat pro předpokládané uplatnění absolventa v soukromé klinické praxi potravinových zvířat (menší část absolventů FVL).

Diferenciační směr Veterinární hygiena a ekologie (FVHE) je zaměřen na celou veterinární medicínu s důrazem na hygienu potravin, státní veterinární medicínu a na veterinární medicínu potravinových zvířat (přezvýkavci, prasata) a předpokládá uplatnění v státní veterinární správě, tzn. ve veterinárním hygienickém dozoru nad potravinami (v ČR zajišťuje stát) a v dozoru nad chovy zvířat, v ochraně potravinových zvířat před nákazami (v ČR zajišťuje stát), v státní veterinární administrativě (zaměření absolventů FVHE) a dále také v soukromé veterinární praxi se zaměřením na potravinová zvířata.

4.2.5 Titul udělovaný absolventům

Absolventi obou diferenciačních směrů získávají titul MVDr. (Medicinae Veterinarie Doctor). Univerzita nevažovala o odlišení oboru diferenciačních směrů v udělovaném titulu. Absolventi obou směrů jsou veterinárními lékaři, kteří absolvují všechny předměty dané směrnicí 2005/36/ES a národním zákonem o veterinární péči, mají kompetenci ve všech oblastech veterinární medicíny, odlišení obou směrů vzdělávání je na úrovni diferenciacce (nikoli specializace), která vedle plného veterinárního vzdělávání (ve všech oblastech veterinární profese) dává rozšířené a prohloubené vzdělání ve směru diferenciacce, tzn. u absolventa Veterinárního lékařství na klinickou veterinární medicínu v druzích zvířat podle volby jeho zaměření v 6. ročníku studia s preferencí zejména pro zájmová zvířata (psi, kočky, koně, ptáci, plazi, drobní savci) a u absolventa Veterinární hygieny a ekologie rozšířené a prohloubené vzdělání ve směru hygieny potravin a veterinární medicíny potravinových zvířat (přezvýkavci, prasata). Udělování odlišných titulů uvnitř jedné veterinární medicíny by bylo matoucí v rámci profese i pro veřejnost.

4.2.6 Další očekávaný vývoj v curriculum

Curriculum se v poslední době vyvíjelo směrem k přesnějšímu vymezení předmětů společného (core) curricula, předmětů diferenciacce a dalších předmětů povinně volitelných a volitelných, k zvýšení poměru klinické výuky v curriculum, k posunu klinické výuky do nižších ročníků

Čerství absolventi Veterinární a farmaceutické univerzity Brno

výuky, k posilování časového prostoru pro praktickou výuku day one skills, rozšiřování nabídky povinně volitelných a volitelných předmětů, k respektování přijatelné zátěže studentů přímou výukou za týden a přijatelným počtem zkoušek za semestr, prohlubování diferenciacce se zaměřením na potřeby praxe (zájmová zvířata nebo hygiena potravin a potravinová zvířata), k zvyšování rozsahu zajišťování přímé praktické výuky se zvířaty na klinikách, a k zvyšování rozsahu zajišťování přímé praktické výuky s jatečnými zvířaty a se surovinami a potravinami živočišného původu, k organizaci výuky v 6. ročníku studia ve formě bloků podle zvolených předmětů a zahrnující komplexní pohled na klinického pacienta nebo problematiku hygieny potravin.

V blízké budoucnosti lze očekávat změny v curriculum respektující vývoj veterinární praxe, tzn. další prohlubování jednoho směru diferenciacce v klinické výuce zaměřené na zájmová zvířata (tzn. pes, kočka, kuň, ptáci, plazi, savci) a dále prohlubování druhého směru diferenciacce zaměřeného na státní veterinární medicínu, hygienu potravin a veterinární medicínu potravinových zvířat.

4.3 Doporučení

Curriculum obou diferenciačních směrů (FVL i FVHE) by mělo mít dopracovaný systém prekvizit. Tento systém ve veterinárním vzdělávání je na VFU Brno v současné době vytvářen a jeho zavedení se uvažuje od roku 2014.

Curriculum diferenciačního směru Veterinární lékařství (FVL) by mohlo mít širší základ hygieny potravin v části Food Science, doporučením by mohlo proto být rozšíření výuky hygieny potravin (počtu hodin) u tohoto diferenciačního směru o předmět Mikrobiologie a chemie potravin.

KVALITA A HODNOCENÍ VÝUKY

5.1 Faktické údaje

5.1.1 Vzdělávací program

5.1.1.1 Koordinace a řízení veterinární výuky

Veterinární vzdělávání na univerzitě je koordinováno Radou pro veterinární vzdělávání, která vzdělávání řídí a kontroluje jeho kvalitu.

Veterinární vzdělávání na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno v obou směrech diferenciací (track), a to se zaměřením na Veterinární lékařství (s důrazem na zájmová zvířata) a zaměřené na Veterinární hygienu a ekologii (s důrazem na hygienu potravin a potravinová zvířata), se uskutečňuje integrovaně na celé univerzitě. Fakulta veterinárního lékařství a její sekce, kliniky a ústavy zajišťují klinickou výuku a výuku preklinických předmětů podle zaměření jednotlivých ústavů pro oba směry diferenciací veterinární výuky. Fakulta veterinární hygieny a ekologie a její sekce a ústavy zajišťují hygienickou výuku, výuku chovu zvířat a živočišné produkce, výuku některých preklinických předmětů podle zaměření jednotlivých ústavů a dále výuku základních předmětů pro oba směry diferenciací veterinární výuky. Rektorát

a jeho ústavy zajišťují výuku cizích jazyků, etiky a historie veterinární medicíny a zajišťují sportovní aktivity v rámci curricula.

Výuku řídí na jednotlivých fakultách děkan fakulty a příslušný proděkan pro vzdělávání. V rámci sekce koordinuje výuku vedoucí sekce. Na ústavech a klinikách výuku řídí přednosta ústavu a odbornou úroveň zajišťuje garant předmětu, který koordinuje výuku zajišťovanou učiteli, tj. profesory, docenty, odbornými asistenty a asistenty.

5.1.1.2 Uskutečňování výuky

Výuka se uskutečňuje na ústavech a klinikách. Obsah pro každý vyučovaný předmět je vymezen zaměřením předmětu a je stanoven garantem předmětu a je zveřejněn před zahájením výuky v každém semestru. Na začátku semestru pro každý předmět garant předmětu zveřejní:

- sylabus přednášek, praktické výuky a případně extramurální praxe,
- jména učitelů předmětu,
- podrobnosti o průběhu výuky v semestru,

Klinická výuka na Klinice chorob ptáků, plazů a drobných savců

- požadavky na studenta v průběhu výuky v semestru,
- požadavky pro udělení zápočtu,
- požadavky pro získání zkoušky a způsob zkoušky (teoretická, praktická, test apod.),
- počet kreditů za předmět,
- rozvrh hodin pro případné konzultace,
- studijní literaturu pro daný předmět.

Návaznost jednotlivých předmětů je dána curriculumem. Existuje spolupráce mezi jednotlivými ústavami a klinikami při zajišťování výuky (např. využití zvířat umístěných na klinice pro výuku předmětu zootechnika nebo využití klinik pro měření zoohygienických parametrů v rámci předmětu zootechnika) či při zajišťování materiálu pro výuku (zvířata uhynulá na klinikách slouží jako materiál pro pitvu při výuce patologie apod.).

Poznatky v rámci veterinárního studia získává student studiem jednotlivých předmětů curricula. Předměty podle svého zaměření jsou zahrnovány do skupiny základních věd, předměty chovu zvířat, předměty preklinické, předměty klinické, předměty hygieny potravin, předměty profesní přípravy a předměty ostatní. Předměty pokrývají všechny oblasti veterinární medicíny tak, aby student získal poznatky pro kompetenci veterinárního lékaře ve všech oblastech veterinárního povolání.

5.1.1.3 Formy výuky

Veterinární vzdělávání zahrnuje množství různých forem výuky, a to zejména přednášky, seminární výuku, praktickou výuku v laboratořích, výuku ve specializovaných laboratořích, praktickou výuku na buněčných kulturách, tkáních, orgánech, částech těl, na jednorázových i trvalých preparátech, na pitevnách, v ambulancích, ve specializovaných provozech veterinární diagnostiky, na operačních sálech, v zařízeních jednotky intenzivní péče, v zařízeních pro hospitalizaci pacientů, ve stájích klinik, v rámci mobilních klinik ve stájích u chovatelů, ve stájích zemědělských provozů při výuce živočišné produkce, na jatkách, v provozech zpracování masa a produkce masných výrobků, drůbeže, zvěřiny, ryb, zpracování mléka a produkce mléčných výrobků, zpracování vajec a produkce vaječných výrobků, medu a dalších produktů živočišného původu; vzdělávání zahrnuje výuku veterinárního dozoru, kontroly, administrativy a je doplňováno výukou v rámci stáží a praxí v provozech veterinární diagnostické činnosti, na jatkách při veterinárním dozoru, v klinických provozech a při dozoru prováděném státní veterinární správou.

Výuka je organizována podle jednotlivých veterinárních oborů, klinická výuka pak podle druhů zvířat. Výuka

Klinická výuka na Klinice chorob koní

zahrnuje výuku jednotlivých problematik v daném předmětu a také komplexní přístup syntetizující poznatky do jednoho celku představovaného např. zvířetem nebo stádem, hejnem zvířat, nebo výuku orientovanou na řešení určitého problému.

Výuka využívá moderní multimediální možnosti záznamu prezentace znalostí nebo zkušeností stejně tak jako počítačového vyhodnocování dat, počítačové simulace a dalších možností výpočetní techniky.

Výuka na úrovni e-learningu v rámci veterinárního vzdělávání na VFU Brno není výrazně využívána, a to zejména s ohledem na skutečnost, že veterinární výuka vyžaduje získávání zkušeností a dovedností kontaktem s pacientem, přítomnost studenta v klinickém provozu, činnost na pitevně, na jatkách, poloprovozních dílnách, při práci s buňkami, tkáněmi, orgány, živočišnými produkty, uhynulými zvířaty apod. a vyžaduje praktický nácvik technik přímo na zvířatech nebo materiálu. Tuto zkušenost e-learning ve veterinární výuce nemůže na odpovídající úrovni poskytnout.

5.1.1.4 Učebnice, skripta, knihy

Pro veterinární výuku a studium se používají učebnice, skripta, odborné knihy a další odborné texty. Pro každý studovaný předmět curricula existuje seznam doporučené literatury, který je studentům dostupný před zahájením studia tohoto předmětu. Studijní literaturu si student může zakoupit v obchodě (speciální prodejna odborné veterinární literatury ke studiu je v areálu univerzity). Studijní literatura je k zapůjčení pro studium také v univerzitní knihovně a nebo je dostupná přímo ke studiu ve studovně univerzitní knihovny. Další odborná literatura pro studenty je dostupná v knihovnách na ústavech a klinikách. Významné množství studijní literatury a další odborné literatury v univerzitní knihovně představují také mezinárodní publikace (přibližně 80 % z nich je v angličtině).

Univerzita pro studenty pro jejich studium vydává skripta. Tato skripta shrnují odbornou problematiku příslušného předmětu. V současné době jsou tato skripta vydávána elektronicky a pro studenty jsou dostupná ke studiu na intranetu univerzity.

Pro všechny zásadní předměty veterinárního curricula existují učebnice, skripta nebo odborné knihy a nebo další odborné texty. Pro některé předměty je studentům dostupná studijní literatura v elektronické formě nebo ve formě interaktivních výukových programů (elektronické interaktivní texty ve fyziologii, případové studie v animal welfare, veterinární legislativa apod.).

5.1.1.5 Výuka v praxi a na materiálu z praxe

Výuka se v řadě předmětů curricula uskutečňuje také mimo areál kampusu univerzity.

Výuka veterinární prohlídky jatečných zvířat na jatkách v Tišnově

Část této výuky se realizuje na univerzitním Školním zemědělském podniku v Novém Jičíně na Nových Dvorech (výuka zejména živočišné produkce a chovu zvířat a také výuka klinická u potravinových zvířat).

Další výuka se uskutečňuje na farmách v chovech zvířat, kde jednotlivé ústavy nebo kliniky mají sjednaný přístup do chovu za účelem výuky (nekomerční výjezdy se studenty v rámci klinické výuky). (Spolupráce nevyžaduje zvláštní smlouvu).

Výuka se uskutečňuje také v rámci mobilní kliniky, kam vyjíždí učitelé a malé skupiny studentů na zavolání chovatele nebo sjednanou návštěvu ke klinickým pacientům (komerční výjezdy se studenty). (Smlouvou je zde žádost chovatele o poskytnutí veterinární péče a ze strany univerzity poskytnutá veterinární péče).

Úzká spolupráce v rámci veterinárního vzdělávání studentů existuje mezi univerzitou a Státní veterinární správou (krajskými veterinárními správami) (extramurální praxe studentů na jatkách, praxe studentů ve veterinárním dozoru, ve státní veterinární administrativě). (Spolupráce nevyžaduje zvláštní smlouvu, univerzita však má uzavřenu rámcovou smlouvu se SVS.)

Univerzita spolupracuje také se státními veterinárními diagnostickými laboratořemi (extramurální praxe studentů v laboratorní diagnostice). (Spolupráce nevyžaduje zvláštní smlouvu, univerzita však má uzavřenu rámcovou smlouvu se SVS.)

Výuka veterinární prohlídky jatečných zvířat se uskutečňuje na jatkách v Tišnově. Výuka zahrnuje velké množství studentů a jejich konkrétní praktickou činnost, tj. nácvik veterinární prohlídky těl a orgánů po porážení. Tato spolupráce je podložena konkrétní smlouvou s plněním ze strany jatek i ze strany univerzity.

Výuka chorob přežvýkavců

Veterinární výuka v řadě předmětů obsahuje také návštěvu podniků a provozů, např. návštěvu potravinářského provozu Krásno, Váhala nebo Kostelec a dalších potravinářských podniků, návštěvu asanačního podniku Medlov a další. Tato spolupráce je založena na dlouholetých dobrých vztazích mezi univerzitou a příslušným podnikem a nevyžaduje zvláštní smlouvu.

Výuka studentů v 6. ročníku zahrnuje také výuku ve veterinární praxi u soukromých veterinárních lékařů. Univerzita přímo spolupracuje s množstvím veterinárních lékařů v praxi poskytujících veterinární péči pro psy a kočky, plazy, ptáky a drobné savce, koně, přežvýkavce, prasata, drůbež. Tito veterinární lékaři jsou univerzitou pověřeni k výuce příslušného studenta po určitou dobu a po tuto dobu vystupují v pozici učitele ke studentovi a od univerzity obdrží zvláštní jmenování do této učitelské funkce. (Jmenování je určitou formou dohody mezi univerzitou a soukromým veterinárním lékařem.)

Pro výuku studentů získává univerzita také množství výukového materiálu z praxe, a to na úrovni komerční, kdy univerzita provádí zpracování biologického materiálu a uskutečňuje diagnostiku chorob na základě vyšetřených vzorků. Nebo univerzita získává výukový materiál na nekomerční úrovni, kdy má dohodnut přísun vzorků, tkání, orgánů a dalšího biologického ma-

teriálu (např. tkáně a orgány z jatek apod.) pro účely výuky studentů.

Výuka studentů v praxi a na materiálu z praxe je v některých předmětech curricula velmi významnou součástí výuky k získávání praktických zkušeností a dovedností.

5.1.1.6 Dovednosti (DOS)

Teoretické znalosti vytváří znalostní bázi pro porozumění, rozvíjení a schopnost medicínské interpretace poznatků s předpokladem jejich dalšího rozvíjení podle nejnovějších poznatků v průběhu výkonu veterinární profese. Praktické zkušenosti představují poznatky na praktické úrovni předávané učitelem a případně získávané studentem v průběhu praktické výuky k provádění praktických úkonů v celé šíři veterinární profese. Dovednosti jsou poznatky získané na úrovni praktické schopnosti realizovat úkony veterinární profese s jistotou opírající se o osobní zkušenosti v jejich provedení. V poslední době jsou zvyšovány tzv. day one skills, tj. dovednosti prvního dne (po úspěšném absolvování veterinárních studií), které by měl absolvent v průběhu veterinárního studia získat.

Studijní program Veterinární lékařství a Veterinární hygiena a ekologie na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno zahrnuje výuku dovedností prvního dne (DOS). Tato výuka je uskutečňována v rámci jednot-

livých odborných předmětů curricula a dále v samostatných předmětech zakončených zápočtem, a to vždy u příslušného klinického předmětu, tzn.: dovednosti – chirurgie a ortopedie malých zvířat, dovednosti – chirurgie a ortopedie velkých zvířat, dovednosti – porodnictví a gynekologie, dovednosti – choroby psů a koček, dovednosti – choroby koní, dovednosti – choroby přežvýkavců, dovednosti – choroby prasat, dovednosti – choroby exotických zvířat, a dále jako součást předmětu u příslušného hygienického předmětu dovednosti – prohlídka jatečných zvířat u předmětu prohlídka jatečných zvířat, dovednosti – hygiena a technologie masa u předmětu hygiena a technologie masa, dovednosti – hygiena a technologie mléka u předmětu hygiena a technologie mléka. Tyto předměty tak z pohledu univerzity vytváří vzdělávací prostor pro výuku potřebných veterinárních dovedností (DOS).

K podpoře výuky dovedností (DOS) byly pro samostatné DOS předměty, v nichž výuka dovedností probíhá, vytvořeny seznamy úkonů a činností zahrnovaných do dovedností (DOS). Student je povinen tyto dovednosti (DOS) v rámci samostatného předmětu absolvovat a získat potvrzení od učitele na zvláštní dokument (index), že příslušné DOS činnosti absolvoval. Takovéto zabezpečení výuky a evidence dovedností DOS dává potřebnou jistotu, že student výuku dovedností v určeném rozsahu absolvoval a že na stanovené úrovni určené dovednosti (DOS) získal. Lze předpokládat, že se získáváním zkuš-

Ošetření želvy na Klinice chorob ptáků, plazů a drobných savců

ností při realizaci této formy výuky se bude tato forma výuky dále vyvíjet. Nicméně dovednosti (DOS) v studijním programu Veterinární lékařství a Veterinární hygiena a ekologie ve smyslu vymezení výukového prostoru v curricula, vytvoření úkonů a činností zahrnovaných mezi dovednosti (DOS) v rámci sylabů jednotlivých předmětů a také technické zajištění jistoty absolvování této výuky studentem ve formě administrativního potvrzování vý-

uky, představuje významnou modernizaci v DOS výuce na VFU Brno.

5.1.2 Výukové prostředí

Učitelé pracují na klinikách a ústavech, kde vykonávají výukovou, výzkumnou, odbornou veterinární a nebo další akademickou činnost.

Na ústavech a klinikách učitelé připravují výuku, pro přípravu teoretické výuky mají k dispozici počítače s odpovídajícím softwarem, mají přístup do knihovny ústavu nebo kliniky (učebnice, skripta, knihy, časopisy), dále mají přístup na internet a přes univerzitní počítačovou síť přístup do odborných a vědeckých databází. Přednášky učitelé připravují standardně s využitím multimediální techniky (počítače s napojením na dataprojektory) umožňující prezentaci strukturovaného textu, schémat, obrázků, fotografií, videozáznamů a dalšího dokumentačního materiálu.

Pro přípravu praktické výuky mají učitelé k dispozici prostory, provozy, přístrojové vybavení, podpurný personál a zejména materiál, a podle zaměření ústavu nebo kliniky také zdravá zvířata, pacienty, uhynulá zvířata, tkáně, orgány, preparáty, trvalé preparáty a další výukový materiál.

Pro vědeckou a výzkumnou činnost mají učitelé k dispozici počítače s odpovídajícím softwarem, přístup k literárním zdrojům, dále mají přístup do elektronických odborných a vědeckých databází. Na ústavech a klinikách mají podmínky pro experimentální práci.

Odbornou veterinární činnost učitelé uskutečňují v provozech jednotlivých klinik a nebo v rámci mobilní kliniky v praxi a pro tuto činnost využívají ambulanci, operačních sálů, jednotky intenzivní péče, hospitalizační zařízení, zobrazovací zařízení klinik, podpory laboratorní diagnostiky a další.

Činností při přípravě teoretické výuky, praktické výuky, při uskutečňování vědecké a výzkumné činnosti a při uskutečňování odborné veterinární činnosti získávají učitelé znalosti, zkušenosti a dovednosti v oboru, ve kterém uskutečňují výuku.

Další podpora rozvoje výukových dovedností u učitelů se realizuje absolvováním stáží ve výzkumných zařízeních jiných institucí a praktických provozech (krátkodobé odborně vymezené stáže – např. na jiné univerzitě k zavedení nové metodiky nebo na státním veterinárním ústavu k ověření metodiky nebo v praxi v jatečním provozu apod., případně krátkodobé stáže v zahraničí).

Univerzita zajišťuje také zdokonalování jazykových schopností učitelů. Na úrovni fakult jsou organizovány jazykové kurzy angličtiny.

Univerzita organizuje také zdokonalování počítačových schopností učitelů. Jsou organizovány kurzy počítačových dovedností – Excel, Word, Power Point a další.

Na univerzitě probíhají také kurzy pedagogických dovedností, v tomto případě se nejedná však o pravidelné a ve velkých počtech organizované aktivity.

Pro některé činnosti na univerzitě jsou právními předpisy vyžadovány speciální znalosti a případně složení zkoušek k oprávnění pro zacházení se speciálními zařízeními a provozy. Univerzita umožňuje učitelům účastnit se takovýchto kurzů k získání oprávnění k některým takovýmto činnostem. Jedná se například o získání oprávnění k řízení pokusů na zvířatech, o oprávnění k zacházení se zařízeními s rentgenovým zářením, o oprávnění k zacházení s radioizotopy a další.

Na univerzitě jsou oceňováni učitelé s kvalitní výukovou, výzkumnou a případně veterinární činností. Motivační finanční oceňování podle výuky, počtu a kvality publikací a podle uskutečňované veterinární činnosti umožňuje zohlednit nadstandardní činnosti učitelů. Oceněním kvalitní výukové, výzkumné a další činnosti je také udělování titulu Ph.D., habilitační řízení a udělování akademického titulu doc. a jmenovací řízení profesorem a udělování akademického titulu prof. Výrazné výkony jsou oceňovány v některých oborech udělováním čestné plakety (např. Plaketa prof. Kábrta, Plaketa prof. Matyáše). Při významných výročí univerzity jsou vybraní pracovníci oceňováni Zlatou medailí univerzity.

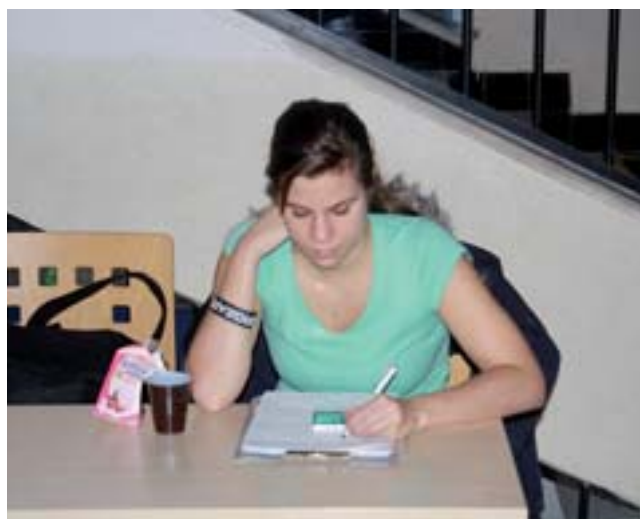
5.1.3 Systém zkoušení

Zkoušení studentů v jednotlivých předmětech studia a v předmětech státních závěrečných zkoušek se řídí Studijním a zkušebním řádem univerzity.

Zkoušení probíhá v průběhu výuky, na konci semestru při udělování zápočtu a při ukončení předmětu.

5.1.3.1 Zkoušení v průběhu výuky

Zkoušení v průběhu výuky probíhá v některých předmětech (dáno tradicí tohoto zkoušení pro příslušný před-

Příprava na zkoušky

mět) a je vyhlášeno na začátku semestru jako součást studia předmětu a jako součást podmínek pro úspěšné absolvování předmětu (toto přezkušování probíhá např. v rámci předmětu anatomie). Přezkušování studenta uskutečňuje učitel, který vede praktickou výuku. Úspěšné absolvování tohoto přezkoušení v průběhu semestru je podmínkou pro získání zápočtu na konci semestru.

5.1.3.2 Zkoušení na konci semestru při udělování zápočtu

Výuka každého předmětu je na konci semestru zakončeno udělením zápočtu. Udělování zápočtu v daném předmětu je uvedeno v curricula a vyhlášováno na začátku semestru jako součást studia předmětu a součást podmínek pro úspěšné absolvování předmětu. Požadavky na získání zápočtu jsou zveřejněny pro každý předmět na začátku každého semestru. Zápočet uděluje studentovi učitel, který vede praktickou výuku, nebo učitel určený garantem předmětu. Zápočet se uděluje zpravidla poslední týden výuky v semestru. Student může skládat zápočet opakovaně.

5.1.3.3 Zkoušení při ukončení předmětu zkouškou

Účelem zkoušky je ověřit, zda student ovládá teoretické znalosti, praktické zkušenosti a dovednosti v rozsahu a formě stanovené pro každý předmět studia. Zkoušky se vykonávají formou určenou garantem předmětu (písemný test, teoretické přezkoušení, praktická zkouška v laboratoři, pitevňe, na klinice, praktická zkouška dovedností apod.) a zkouška může mít několik částí (v praktických předmětech zpravidla teoretickou a praktickou část). Zkoušku student vykonává u garanta předmětu nebo u dalších odborníků pověřených ke zkoušení děkanem. Zkoušku lze vykonat nejvýše 3x. Zkoušky se konají zpravidla ve zkouškovém období, které trvá po ukončení výuky v zimním semestru zpravidla 5 týdnů a po ukončení výuky v letním semestru také zpravidla 5 týdnů. Zkoušky mohou být vypsány i mimo zkouškové období; o vypsání termínu zkoušky mimo termín zkouškového období rozhoduje garant disciplíny.

Zkoušející zpřístupní jeden měsíc před zahájením zkouškového období termíny zkoušek (počet studentů pro jeden termín je limitován). Počet vypsáných míst ke zkoušce musí být alespoň 1,5násobek počtu studentů zapsaných pro daný předmět. Student se zapíše na zvolený termín. Počet termínů musí být alespoň 1,5násobek počtu studentů zapsaných pro daný předmět. Při ústní zkoušce jsou studentovi zadány otázky, student má právo na přibližně 15 minut přípravy, vlastní ústní zkouška nemá trvat déle než 30 minut. Výsledek zkoušky se klasifikuje následovně:

Praktická část státních zkoušek

Výborně	A	hodnota 1
Velmi dobře	B	hodnota 1,5
Dobře	C	hodnota 2
Uspokojivě	D	hodnota 2,5
Dostatečně	E	hodnota 3
Nevyhovující	FX	hodnota 4
Nevyhovující	F	hodnota 4

Výsledek úspěšně vykonané zkoušky se запиše studentovi do indexu a do fakultní dokumentace.

Zkoušky za příslušný rok studia musí student vykonat do doby zápisu do dalšího roku studia. Den zápisu do dalšího roku studia je stanoven děkanem fakulty a zpravidla je na začátku zimního semestru (měsíc září).

Podmínkou pro postup do dalšího roku studia je získání potřebného počtu kreditů určený Studijním a zkušební řádem studia. Nejsou stanoveny prerekvizity, tj. podmínka vykonání určené zkouška pro zápis ke studiu do dalšího roku studia nebo pro zápis dalšího předmětu curricula.

5.1.3.4 Státní závěrečná zkouška

Státní závěrečnou zkoušku student skládá před zkušební komisí, která má nejméně tři členy. Právo zkoušet mají

pouze profesori, docenti a odborníci schválení vědeckou radou. Státní zkouška se skládá z dílčích státních zkoušek a každá dílčí státní zkouška může mít část ústní i praktickou. Dílčí státní zkoušky se konají v termínech, které určí děkan fakulty.

Při ústní části dílčí státní zkoušky jsou studentovi dány otázky, studentovi je poskytnuto 30 minut na přípravu. Výsledek dílčí státní zkoušky se klasifikuje následovně:

Výborně	A	hodnota 1
Velmi dobře	B	hodnota 1,5
Dobře	C	hodnota 2
Uspokojivě	D	hodnota 2,5
Dostatečně	E	hodnota 3
Nevyhovující	FX	hodnota 4
Nevyhovující	F	hodnota 4

Celkový výsledek státní zkoušky se hodnotí jako aritmetický průměr dílčích státních zkoušek, a to:

průměr 1,00 až 1,30	Výborně	A
průměr 1,31 až 1,50	Velmi dobře	B
průměr 1,51 až 2,30	Dobře	C
průměr 2,31 až 2,50	Uspokojivě	D
průměr 2,51 až 3,00	Dostatečně	E

Pokud student neuspěje u některé dílčí státní rigorózní zkoušky, povolí mu děkan na jeho žádost opravný termín. Dílčí státní zkoušku lze opakovat pouze jednou. Pokud student neuspěje ani u opravného termínu a nebo nesloží všechny dílčí státní zkoušky do 24 měsíců od konání první dílčí státní zkoušky, je mu studium ukončeno.

5.1.4 Hodnocení výuky a vzdělávání

5.1.4.1 Interní hodnocení kvality

5.1.4.1.1 Hodnocení kvality vzdělávání v rámci systému řízení sekcí, klinik a ústavů na univerzitě

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno uskutečňuje vnitřní hodnocení kvality vzdělávání v rámci systému řízení klinik a ústavů. Toto hodnocení kvality se realizuje ve vedení univerzity, v Kolegiu rektora VFU, kolegiích děkanů fakult, na poradách přednostů fakulty a na úrovni sekcí a v ústavech a klinikách. Kvalitou vzdělávání se zabývá také Vědecká rada VFU Brno a vědecké rady fakult (kde jsou zastoupeni také externí zástupci z jiných vysokých škol, výzkumných ústavů a praxe) a dále Akademický senát VFU Brno a akademické senáty fakult, případně Správní rada VFU Brno.

Vlastní hodnocení kvality vzdělávání vychází z kontroly plnění kvality výuky v rámci příslušných akreditovaných studijních programů, dlouhodobého záměru univerzity, institucionálního rozvojového plánu, doporučení akreditační komise a návrhů členů akademické obce.

K posílení koncepce a koordinace hodnocení kvality na univerzitě bylo zřízeno na rektorátě Oddělení hodnocení kvality.

5.1.4.1.2 Hodnocení kvality vzdělávání Radou pro veterinární vzdělávání na univerzitě

Rada pro veterinární vzdělávání je orgánem univerzity pro koordinaci veterinárního vzdělávání. Oblastí pů-

Jedním z ukazatelů kvality veterinárního vzdělávání je počet pitev dostupných pro výuku

sobení Rady je zejména odborné řízení veterinárního vzdělávání a kontrola kvality veterinárního vzdělávání.

V oblasti hodnocení kvality veterinárního vzdělávání Rada projednává zejména následující problematiky:

- hodnocení kvality veterinárního vzdělávání na základě ukazatelů kvality zahrnutých do Systému hodnocení kvality veterinárního vzdělávání,
- hodnocení prostorového, technologického, přístrojového a materiálního zajištění veterinárního vzdělávání na místě (na jednotlivých pracovištích uskutečňujících veterinární vzdělávání),
- hodnocení akademických pracovníků zajišťujících veterinární vzdělávání,
- hodnocení výuky v rámci veterinárního vzdělávání studenty,
- hodnocení veterinárního vzdělávání vedením univerzity a vedením fakult,
- hodnocení veterinárního vzdělávání na základě zprávy národní Akreditační komise,
- hodnocení veterinárního vzdělávání na základě zprávy mezinárodní evaluační/akreditační komise EAEVE.

Rada po projednání určené problematiky může přijmout příslušné Doporučení Rady. Doporučení Rady schvaluje rektor. Po schválení rektorem je Doporučení Rady zásadním doporučením pro odborné řízení veterinárního vzdělávání a kontrolu kvality veterinárního vzdělávání pro jednotlivé veterinární fakulty (FVL a FVHE).

5.1.4.1.3 Hodnocení kvality vzdělávání na základě Systému hodnocení kvality vzdělávání a dalších akademických činností v oblasti veterinární na univerzitě

Na univerzitě je hodnocena kvalita veterinárního vzdělávání na základě Systému hodnocení kvality vzdělávání a dalších akademických činností v oblasti veterinární medicíny. Je formulován jako ucelený systém indikátorů kvality veterinárního vzdělávání na VFU Brno, který vychází z nadnárodních a národních požadavků na veterinární vzdělávání a současně z podmínek veterinárního vzdělávání na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno. S ohledem na rozdílnost jednotlivých požadavků a jejich případnou kvantifikaci jsou indikátory formulovány ve dvou úrovních, a to jako slovní indikátory kvality a numerické indikátory kvality.

Slovní indikátory kvality veterinárního vzdělávání jsou vymezeny v rozsahu 25 ukazatelů, přičemž mnohé z nich se skládají z dalších podukazatelů. Numerické indikátory jsou vymezeny v rozsahu 50 ukazatelů a zahrnují popis týkající se akademických pracovníků, studentů, druhu výuky, počtu zvířat dostupných pro výuku, a to v rámci instituce i v rámci tzv. mobilní kliniky, počtu pitev dostupných pro výuku, dalších ukazatelů popisujících stav ve vybavení a provozu na úrovni klinik,

izolačních provozů, přednáškových sálů a prostor pro učebnovou výuku, laboratorní a pitevní a další neklinickou výuku, výuku na ŠZP, rozsah výzkumné a publikační činnosti, rozsah výuky v angličtině a organizaci mezinárodních letních škol. Numerické indikátory kvality veterinárního vzdělávání mají stanoveny požadované rozmezí hodnot, ve kterém je tento numerický indikátor považován za splněný.

Při celkovém hodnocení se nehodnotí každý indikátor mechanicky zvlášť, ale indikátory jsou zvažovány v souvislostech významných pro zajištění veterinárního vzdělávání na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno. V roce 2012 se podařilo splnit všechny stanovené indikátory kvality veterinárního vzdělávání.

Systém hodnocení kvality vzdělávání a dalších akademických činností v oblasti veterinární medicíny představuje možnost strukturovaného pohledu na veterinární vzdělávání na VFU Brno z aspektu zajištění podmínek pro kvalitní veterinární vzdělávání na univerzitě ve smyslu mezinárodních požadavků s hodnotitelným závěrem a možností vyhledání případných nedostatků a přijetí opatření k jejich odstranění.

5.1.4.1.4 Hodnocení jednotlivých učitelů na univerzitě

Na univerzitě je každý učitel hodnocen na úrovni kliniky nebo ústavu a následně na úrovni fakulty, a to zejména z pohledu počtu odučených hodin a z pohledu kvality a kvantity výzkumné práce na základě počtu a kvality publikací. Toto hodnocení se zohledňuje v motivačním finančním ohodnocení jednotlivých učitelů. Hodnocení učitelů probíhá také v rámci habilitačního řízení (posuzovateli přednášky, oponenty habilitační práce, habilitační komisi, vědeckou radou fakulty) a v rámci profesorského řízení (komisi ke jmenování profesorem, vědeckou radou fakulty, vědeckou radou univerzity).

Nicméně univerzita jedná o ověření systému hodnocení jednotlivých pracovníků podle vícekritériálního systému vypracovaného Univerzitou Palackého v Olomouci. V případě, že se systém osvědčí v podmínkách VFU Brno, bude systém využit pro každoroční hodnocení učitelů na univerzitě.

5.1.4.1.5 Hodnocení kvality vzdělávání studenty na univerzitě

Hodnocení kvality vzdělávání se na VFU Brno účastní také studenti. Využívají způsob hodnocení kvality vzdělávání prostřednictvím počítačového programu, díky němuž se hodnocení mohou anonymně zúčastnit. Kvalita vzdělávací činnosti na univerzitě je hodnocena studenty vždy za semestr a hodnotí se každý předmět, jehož výuku v daném semestru studenti absolvují. Studenti vyhodnocují výuku z pohledu kvality zabezpečování přednášek, cvičení, seminářů a praktické výuky a upozorňují na pří-

padné nedostatky. Způsob hodnocení je anonymní, ale současně zabezpečuje, aby každý student hodnotil pouze jednou a pouze ty předměty, které má zapsány ve studijním plánu na příslušný akademický rok. Systém ohodnocuje vyučujícího pro posuzovanou oblast za daný předmět známkou získanou jako průměr ze známek studentů.

Studenti v laboratoři

Výsledky hodnocení jsou projednávány ve vedení univerzity, na Kolegiu rektora VFU a kolegiích děkanů fakult. Následně jsou výsledky prostřednictvím děkanátů fakult předávány na jednotlivé ústavy a kliniky. Při vyhodnocování připomínek studentů se při opakovaném negativním hodnocení učitele fakulty provádí odpovídající změny k zvýšení kvality výuky.

Toto hodnocení kvality vzdělávání je dáno studentům jako možnost účastnit se procesu zkvalitňování veterinární výuky na univerzitě. Hodnocení se však účastní poměrně málo studentů.

5.1.4.2 Externí hodnocení kvality

5.1.4.2.1 Externí hodnocení kvality Akreditační komisí MŠMT Akreditační komise MŠMT provádí hodnocení studijních programů při žádosti o akreditaci nebo reakreditaci studijního programu nebo oboru. Tato akreditace zahrnuje vypracování selfevaluačních dokumentů o studijním programu a oboru, jeho posouzení komisí expertů, projednání a případné schválení akreditace na úrovni Akreditační komise, vydání rozhodnutí o akreditaci příslušného programu nebo oboru MŠMT. Veterinární vzdělávání se zaměřením (diferenciací) na Veterinární lékařství a na Veterinární hygienu a ekologii je v současné době úspěšně akreditováno Akreditační komisí MŠMT, a to jak pro výuku v české jazyce, tak také pro výuku v anglické jazyce (Veterinární lékařství do 31. 12. 2013 a nyní podává podklady pro prodloužení akreditace; Veterinární hygiena a ekologie je akreditována do 31. 12. 2019).

Akreditační komise MŠMT provádí také hodnocení kvality doktorských studijních programů. Toto hodnocení bylo Akreditační komisí MŠMT na univerzitě uskutečněno v dubnu 2013. Byly vypracovány sebehodnotící zprávy a další dokumenty pro hodnocení kvality DSP v oblasti veterinární medicíny pro Akreditační komisi MŠMT, komise expertů Akreditační komise posoudila dokumenty, a na místě ověřila úroveň disertačních prací, zajištění doktorských studijních programů prostorově, přístrojově, materiálově, personálně, byly vedeny diskuse s vedením univerzity a fakult, s garanty jednotlivých oborů a se studenty. Byla vypracována hodnotící zpráva, která byla projednána a schválena Akreditační komisí MŠMT. Hodnocení doktorských studijních programů bylo pozitivní.

Akreditační komise MŠMT uskutečňuje také posuzování kvality celých jednotlivých fakult na univerzitách. V roce 2006 se uskutečnilo posouzení Fakulty veterinárního lékařství a Fakulty veterinární hygieny a ekologie z pohledu zajišťování kvality vzdělávání na fakultách. Výsledek byl pro fakulty pozitivní a hodnotil úroveň vzdělávání na fakultách kladně.

5.1.4.2.2 Externí hodnocení k získání oprávnění udělovat Diploma Supplement Label

Z nadnárodního hodnocení univerzity je významné, že v roce 2009 získala Veterinární a farmaceutická univerzita Brno certifikát Evropské komise – Diploma Supplement Label na období 2009–2013, který dokládá splnění nadnárodních podmínek na VFU Brno pro vydávání tohoto dodatku. Vzhledem ke končící platnosti certifikátu

Diploma Supplement Label v roce 2013 začala VFU Brno připravovat podklady pro podání žádosti o jeho znovuzískání pro další období.

5.1.5 Welfare studentů

Záměrem Veterinární a farmaceutické univerzity Brno je vytvářet pro studenty také odpovídající prostředí v oblasti welfare studentů. Zde jsou zahrnovány podmínky pro ubytování studentů, stravování studentů, odpočinkové prostory pro studenty v areálu univerzity, lékařskou péči, ochranu studentů před zoonózami, sportovní aktivity, zájmové aktivity, stipendijní programy, péče o nadané studenty a poradenská péče pro studenty.

5.1.5.1 Ubytování studentů

VFU Brno poskytuje ubytování studentům ve vlastních Kaunicových kolejích a ve smluvně sjednaném ubytování na ubytovacím zařízení Univerzity obrany.

Kapacita Kaunicových kolejí je 468 lůžek pro studenty. Tyto koleje jsou rozděleny do dvou částí. První část má k dispozici jednolůžkové pokoje s příslušenstvím a dále buňkový systém, kde jsou v rámci jedné buňky dva dvoulůžkové pokoje s kuchyňkou a sociálním zařízením. V druhé části jsou vícelůžkové pokoje (dvoulůžkové a třílůžkové) se společným sociálním zařízením na chodbě.

Další možností ubytování pro studenty je ubytovací zařízení Univerzity obrany s kapacitou 179 lůžek. V tomto zařízení jsou dvou a třílůžkové pokoje s vlastním sociálním zařízením.

V roce 2012 bylo podáno 782 žádostí o ubytování na kolejích. Koleje byly studentům přidělovány podle bodů

Kaunicovy koleje mají kapacitu 468 lůžek

Foyer Studijního a informačního centra poskytuje studentům příjemné místo pro pohodlné trávení volného času

získaných především na základě dojezdové vzdálenosti a podle studijního prospěchu v uplynulém akademickém roce. Studentům prvních ročníků bylo přiděleno jednorázově automaticky více bodů s cílem zajistit přednostní ubytování právě pro tento ročník studia.

V roce 2012 bylo vyhověno 709 uchazečům o ubytování (rozdíl v počtu lůžek a počtu ubytovaných je dán skutečností, že určité procento studentů buď vůbec nastoupilo k ubytování, nebo ukončilo v průběhu roku své ubytování, na tato volná místa byli ubytováni další studenti). Univerzita tak vyhoví v ubytování na kolejích v 90,1 % případů.

Řada studentů volí ubytování ve VŠ kolejích pouze pro počátek studia a později přechází na privátní ubytování.

5.1.5.2 Stravování studentů

V areálu univerzity mají studenti možnost stravovat se v stravovacím zařízení univerzity, které je určeno pro obědové stravování zaměstnanců i studentů. Nejedná se o studentské stravovací zařízení, cena jídla je zde proto vyšší než obvyklá cena jídla pro studenty na jiných univerzitách v Brně. Studenti toto zařízení využívají v omezené míře.

Druhou možností stravování pro studenty je provoz občerstvení umístěný v Studijním a informačním centru univerzity. Zde se jedná o možnost rychlého občerstve-

ní určenou zejména studentům, toto zařízení je studenty využíváno v průběhu celého dne.

Vlastní stravovací zařízení pro studenty VFU Brno (zejména pro obědové stravování) nemá, pro studenty proto využívá kapacity menzy Mendelovy univerzity v Brně. Nicméně záměrem univerzity je takovéto stravovací zařízení pro studenty v areálu univerzity vybudovat.

5.1.5.3 Odpočinkové prostory pro studenty v areálu univerzity

Veterinární vzdělávání se ve své podstatě opírá o velké spektrum různých praktických provozů, ve kterých probíhá praktická výuka. Tyto provozy mají určité časovní činnosti. Rozvrh výuky v průběhu dne pro každého studenta tak obsahuje úseky volného času mezi jednotlivými výukovými bloky. Proto univerzita považovala za významné vytvořit v areálu univerzity odpočinkové prostory pro studenty pro tento volný čas studentů mezi výukou.

V rámci Studijního a informačního centra, ale i v dalších pavilonech tak byly vybudovány prostory volného posezení pro studenty, kde studenti mohou trávit čas mezi výukou, zejména v době nepříznivého počasí. V areálu univerzity byla vybudována místa pro posezení studentů (zejména před budovou Studijního a informačního centra) a byly umístěny lavičky.

Za příznivého počasí mohou studenti posedět na lavičkách před Studijním a informačním centrem

Pro volnou dobu studentů mezi výukou je samozřejmě přístupna univerzitní knihovna a počítačové místnosti v Studijním a informačním centru univerzity.

5.1.5.4 Lékařská péče

V areálu univerzity byly dány prostory pro vytvoření lékařského centra s humánními lékaři a lékárnou. Je zde všeobecný lékař a také specializovaní lékaři, studenti tuto možnost lékařské ambulantní péče využívají. Pro případ potřeby je tak v areálu univerzity dostupný lékař pro poskytnutí první pomoci, ošetření zranění nebo další lékařskou péči o studenty.

5.1.5.5 Ochrana studentů před zoonózami

Univerzita postupuje v ochraně studentů před zoonózami podle právních předpisů. Studenti jsou poučeni o nebezpečí a o prevenci před těmito nemocemi při studiu na univerzitě. Jsou povinni dodržovat preventivní opatření, jimiž jsou zákaz pití, jídla, kouření, žvýkání v průběhu výuky, je stanovena povinnost mytí rukou a používání ochranných pomůcek při výuce (rukavice, holínky, pláště, štíty kryjící obličej, případně pokrývka hlavy) a jejich čištění a dezinfekce v průběhu a po ukončení výuky. Jsou povinni použí-

vat hygienické smyčky v provozech, ve kterých je toto opatření vyžadováno.

Do praktické výuky se studenti převlékají z civilního oblečení do plášťů a případných dalších ochranných pomůcek. Na pracovištích praktické výuky jsou umístěny skříňky pro uložení tohoto civilního oblečení po dobu praktické výuky na klinice nebo ústavu. Nicméně, univerzita považuje za potřebné zřídit v areálu univerzity Centrum provozních skříňek pro studenty, kde by každý student účastnící se praktické výuky vyžadující hygienická a protinákazová opatření měl uzamykatelnou skříňku po významnou dobu studia na univerzitě.

5.1.5.6 Sportovní aktivity studentů

Pro sportovní aktivity studentů je k dispozici v areálu univerzity krytá sportovní hala. Sport je organizován Ústavem tělesné výchovy a sportu, který studentů nabízí velké spektrum různých sportů a sportovních aktivit, a to jak v areálu univerzity, tak také na soustředěních mimo areál univerzity.

Sport je zařazen mezi volitelné předměty, pro studenty existuje nabídka 28 druhů sportů. Z nejlepších studentů jsou získáváni reprezentanti univerzity k účasti ve vysokoškolských soutěžích a na Českých akademických hrách.

5.1.5.7 Zájmové aktivity

Na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno vyvíjí činnost studentská organizace IVSA (International Veterinary Student Association), která vyvíjí aktivity, jejichž obsahem jsou společenské, kulturní a zájmové činnosti studentů. Studentská organizace IVSA organizuje tradiční veterinární ples univerzity, Majáles (studentská oslava jara), vydává studentský časopis Výfuk a organizuje tzv. vítání prváků. Na VFU Brno je provozován také Kynologický klub, v němž nachází prostor pro své kynologické zájmy studenti, dále vyvíjí činnost Myslivecký kroužek a byla obnovena tradice Hipologického klubu.

Na univerzitě vznikla studentská iniciativa projektu na podporu opuštěných zvířat Společník pro život, kde studenti vyvíjí aktivity zaměřené na opuštěná zvířata.

5.1.5.8 Stipendijní programy

Na VFU Brno se přidělování stipendií řídí celouniverzitním stipendijním řádem, který umožňuje vyplácet studentům prospěchová stipendia, stipendia na výzkumnou činnost, stipendia studentům PhD, ubytovací stipendia, sociální stipendia, mimořádná (zvláštní) stipendia a stipendia na podporu studia v zahraničí a stipendia zahraničním studentům. Celkem bylo v roce 2012 stipendium vyplaceno 2 483 studentům.

Prospěchová stipendia jsou vyplácena studentům s průměrem známek za rok studia 1,0, dále do 1,25 a do 1,5.

Stipendia na výzkumnou činnost jsou vyplácena v rámci řešení výzkumných projektů studentů (projekty Vnitřní grantové agentury VFU Brno).

Doktorandská stipendia jsou vyplácena studentům PhD v prvním až čtvrtém roku studia.

Ubytovací stipendia jsou studentům vyplácena na základě jejich žádosti a po ověření nároku podle stipendijního řádu a podle údajů zjištěných v Matrice studentů.

Sociální stipendia byla vyplácena na základě žádosti studenta a po ověření nároku odborem státní sociální podpory příslušného úřadu práce.

Mimořádné stipendium je vypláceno především za mimořádné sportovní úspěchy při reprezentaci VFU Brno, na podporu výsledků vědy a výzkumu, za organizaci konferencí, letních škol, v rámci zahraničních stáží a za další mimořádné aktivity.

Stipendium na podporu studia v zahraničí obdrží studenti v rámci programu mobility Erasmus, CEEPUS a dalších.

5.1.5.9 Poradenská péče pro studenty

Pro studenty existuje na univerzitě možnost získat informace nebo se poradit v případě potřeby o studijních

záležitostech, podmínkách studia a dalších. Pro veterinární studium jsou vydávány brožury Informace o studiu, kde jsou obsaženy základní informace pro studenty. Další informace studenti získávají na studijním oddělení od referentek, které poskytují rady studentům v širokém spektru problematiky. V případě, že individuální problém studenta přesahuje obvyklé případy, je individuálně řešen proděkanem fakulty.

Poradenství zaměřené na pracovní příležitosti se uskutečňuje přímo ve výuce studentů v rámci předmětu zaměřeného na veřejné veterinární lékařství. Dále na univerzitě přímo v univerzitní budově sídlí Komora veterinárních lékařů České republiky, která sdružuje soukromé veterinární lékaře, a studenti tak mají možnost získat další konkrétní informace o podmínkách provozování veterinární praxe přímo na sekretariátu Komory. Při výuce se studenti setkávají také s pracovníky Státní veterinární správy, kde jsou zaměstnáni veterinární lékaři v státní službě (veterinární dozor, kontrola, audit, administrativa v oblasti ochrany zdraví zvířat a nálezů, oblasti hygieny potravin, oblasti ochrany zvířat proti týrání a další).

5.1.5.10 Péče o nadané studenty

Mimořádně nadaným studentům je věnována pozornost. Na VFU Brno tito studenti pracují na řešení výzkumných projektů přímo na jednotlivých ústavech

Krytá sportovní hala poskytuje optimální podmínky pro různé sportovní aktivity, mezi jinými například florbal

a klinikách fakult. Studenti s vynikajícím prospěchem jsou motivováni k vynikajícím výsledkům prospěchovým stipendiem. Pro studenty podílející se na výzkumu na univerzitě jsou uspořádány konference studentské vědecké a odborné činnosti s mezinárodní účastí, na nichž jsou prezentovány vědecké a odborné práce studentů a jsou oceňovány nejlepší vědecké a odborné práce studentů.

5.1.5.11 Studenti se specifickými potřebami

Ke studiu veterinárních oborů je vyžadována odpovídající zdravotní způsobilost studentů, zejména s ohledem na bezpečnost práce při praktické výuce. Studium v mnoha předmětech vyžaduje dobré schopnosti zejména zrakové, sluchové, čichové, hmatové a také dobré schopnosti pohybové. Proto u uchazečů o veterinární studium je požadováno doporučení lékaře pro studium.

5.1.5.12 Budovy a zařízení provozované univerzitou pro studenty

Souhrnně lze konstatovat, že univerzita provozuje k zajištění welfare studentů následující zařízení:

- Studijní a informační centrum (odpočinkové prostory pro studenty v průběhu dne v době mezi výukou, prostory pro zájmové studentské aktivity, občerstvení pro studenty),
- Studentské koleje (ubytování studentů),
- Sportovní hala (sportovní aktivity studentů),
- Stravovací centrum pro zaměstnance a studenty (možnost obědového stravování také pro studenty),
- IVSA centrum – administrativní prostor pro činnost studentské organizace IVSA,
- Myslivecký kroužek – administrativní prostor pro činnost studentské organizace zaměřené na myslivost,
- Kynologický klub – kotce pro umístění psů v areálu univerzity a výcvikový prostor pro psy v areálu univerzity pro Kynologický klub,
- Hipologický klub – krytá jízdárna pro koně a nekrytá jízdárna a administrativní prostor pro činnost jezdeckého klubu na univerzitě,
- Zdravotní centrum s humánní lékařskou péčí v areálu univerzity (lékařská péče pro studenty),
- Areál univerzity s možností odpočinku na lavičkách a nebo na travnaté ploše areálu.

5.2 Komentáře

Veterinární výuka na univerzitě je zajišťována na velmi dobré úrovni, její kvalita je hodnocena na různých stupních činnosti univerzity a závěry hodnocení jsou využívány k zvyšování kvality veterinární výuky a případně k odstranění zjištěných nedostatků.

Veterinární vzdělávání na úrovni univerzity je koordinováno Radou pro veterinární vzdělávání, která může

Hipologický klub pořádá pro studenty lekce, při kterých se naučí základy manipulace s koňmi

přijmout doporučení určující potřebné změny k zajišťování kvalitní veterinární výuky na univerzitě.

Veterinární výuka je řízena a hodnocena ve vedení fakult, v jednotlivých sekcích, na ústavech a klinikách. V případě, že se zjistí dílčí nedostatky, jsou na příslušné úrovni řízení přijímána opatření k jejich odstranění (např. vypsání nižšího počtu zkušebních termínů, než určují studijní předpisy).

Výuka obsahuje všechny předměty k zajištění plné kompetence absolventa ve všech oblastech veterinární praxe. Obsahuje dva diferenciacní směry (track), a to směr Veterinární lékařství obsahující výraznou orientaci na klinickou veterinární medicínu a v rámci ní pak další rozšíření na zájmová zvířata (psi, kočky, koně, práci, plazi, drobní savci). Druhý směr Veterinární hygiena a ekologie obsahuje výraznou orientaci na hygienu potravin a medicínu potravinových zvířat.

Výuka se uskutečňuje na ústavech a klinikách, činnost mezi ústavami a klinikami je koordinována.

Učitelé pracují na ústavech a klinikách, zde mají podmínky pro přípravu výuky, její realizaci, pro provádění vědecké výzkumné činnosti, a zejména na klinikách jsou zapojeni také do odborné veterinární činnosti při poskytování veterinární péče pacientům klinik. Univerzita vytváří možnosti pro výukové, výzkumné i odborné zdokonalování schopností učitelů.

Výuka se opírá o množství různých forem výuky, a to v rámci areálu univerzity i mimo něj. Univerzita při zabezpečování výuky úzce spolupracuje s veterinární praxí, a to ve všech oblastech působení veterinárních lékařů, s chovateli, s potravinářskými podniky a dalšími institucemi.

Pro studium jednotlivých předmětů curricula studenti využívají učebnice, skripta, knihy a další odborné texty dostupné k zakoupení v obchodě, nebo k zapůjčení

v univerzitní knihovně a nebo dostupné ke studiu v studovně univerzitní knihovny.

Výuka probíhá na úrovni teoretické výuky (přednášky), praktické výuky a na úrovni nově zvýrazňovaných tzv. dovedností prvního dne (DOS).

Zkoušení studentů probíhá v průběhu výuky (v některých předmětech), na konci semestru při udělování zápočtu, při ukončení předmětu zkouškou a na závěr studia při státní závěrečné zkoušce. Zkoušení probíhá podle pravidel daných Studijním a zkušebním řádem univerzity.

Zajištění veterinární výuky na univerzitě je na velmi dobré úrovni.

Hodnocení výuky probíhá uvnitř univerzity i externě.

Uvnitř univerzity hodnocení výuky probíhá v rámci řízení univerzity, fakult, sekcí, ústavů a klinik, uskutečňuje se také ve vědecké orgánu univerzity a vědeckém orgánu fakult (vědecká rada) a také v samosprávném orgánu univerzity a fakult (akademický senát). Kvalita vzdělávání je hodnocena také v Radě pro veterinární vzdělávání na univerzitě. Univerzita má zpracovaný speciální Systém hodnocení kvality vzdělávání a dalších akademických činností v oblasti veterinárního vzdělávání. Uvnitř univerzity jsou také hodnoceni jednotliví učitelé. Kvalita vzdělávání je hodnocena také studenty, využívajícími anonymní hodnocení pomocí počítačů. Vnitřní hodnocení vzdělávání je mnoha úrovně a umožňu-

je identifikovat případné nedostatky a provést opatření k jejich odstranění.

Externí hodnocení kvality veterinárního vzdělávání provádí Akreditační komise MŠMT. Akreditační komise hodnotí kvalitu jednotlivých pregraduálních studijních programů nebo oborů, a na základě tohoto hodnocení uděluje akreditaci na určitou dobu platnosti. Dále Akreditační komise hodnotí kvalitu postgraduálních studijních programů nebo oborů a na základě tohoto hodnocení těmto oborům uděluje akreditaci na určitou dobu platnosti. Akreditační komise MŠMT hodnotí také kvalitu fakulty jako celku a přijímá případná doporučení. Nadnárodním hodnocením je také úspěšné získání možnosti udělovat Diploma Supplement Label. Veterinární vzdělávání na VFU Brno je při hodnocení kvality Akreditační komisí MŠMT úspěšné.

Univerzita učinila v posledních letech mnoho pro zvýšení welfare studentů. Poskytuje studentům ubytování na kolejích a vyhoví 90,1 % všech žádostí. Nabízí v areálu univerzity studentům možnost občerstvení a případně stravování, nemá však vlastní stravovací zařízení pro studenty. Má zřízeny odpočinkové prostory pro studenty pro volný čas studentů v průběhu dne mezi výukou, a to jak uvnitř budovy, tak pro případ nepříznivé počasí a dále venkovní lavičky využívané při příznivém počasí. V areálu univerzity je dostupná lékařská péče. Je vypracován systém ochrany studentů před zoonózami při

Studijní a informační centrum patří k dominantám areálu nejen architektonicky ale také funkčně

Během tradičních oslav studentského života Majáles si studenti mohou vyzkoušet řadu zajímavých atrakcí přímo v areálu univerzity

výuce. Studenti mohou uskutečňovat v areálu univerzity své sportovní aktivity a realizovat zájmovou činnost. Univerzita studentům nabízí různé stipendia, studenti mají možnost využít poradenských aktivit univerzity. Univerzita pečuje o nadané studenty. Pro welfare studentů provozuje univerzita řadu budov, místností a zařízení. Celkově lze konstatovat, že péče o welfare studentů ze strany univerzity je na velmi dobré úrovni, nepochybně však existují možnosti jeho dalšího rozšiřování.

5.3 Doporučení

V oblasti hodnocení kvality může být doporučením pro další období zvýšení úrovně individuálního hodnocení učitelů na univerzitě. Současný systém se soustředí na hodnocení výuky a hodnocení výzkumu jednotlivých učitelů a případně veterinární činnosti s dopadem na jejich finanční ohodnocení. Nicméně nepostihuje řadu dalších aktivit učitele, vykonávaných v rámci učitelských povinností (např. vedení postgraduálních studentů, účast na konferencích, řízení sekce, ústavu, nebo kliniky apod.). V současné době univerzita bude ověřovat komplexnější systém individuálního hodnocení učitelů, vyvinutý Univerzitou Palackého v Olomouci.

V oblasti welfare může být doporučením pro další období řešení problematiky centrálních skříněk pro studenty v areálu univerzity. Univerzita by mohla hledat řešení obědového stravování pro studenty v areálu univerzity za podmínek stejných nebo obdobných jako na jiných (velkých) univerzitách. Bylo by vhodné také řešit výši stipendií pro postgraduální studenty, která je velmi nízká (tento problém je však v kompetenci MŠMT).

BUDOVY A ZAŘÍZENÍ

6.1 Faktické údaje

6.1.1 Prostory obecně

VFU Brno je soustředěna do uzavřeného areálu v městě Brně a dále je součástí univerzity Školní zemědělský podnik.

6.1.1.1 Areál univerzity

Areál univerzity tvoří kampus univerzity o rozloze okolo 13 hektarů. Uvnitř areálu jsou umístěny budovy se zařízeními pro výuku studentů veterinární medicíny. Nejvýznamnějšími budovami a dalšími součástmi areálu univerzity představujícími výuková a provozní centra uvnitř areálu jsou:

- Pavilon klinik malých zvířat (zahrnující Kliniku chorob psů a koček a Kliniku ptáků, plazů a malých savců) a Centrum aviární medicíny (v dostavbě),
- Pavilon klinik velkých zvířat (zahrnující Kliniku chorob koní a Kliniku chorob přežvýkavců a prasat – část zaměřená na choroby přežvýkavců),
- Pavilon chorob prasat (zahrnující Kliniku chorob přežvýkavců a prasat – část zaměřená na choroby prasat),
- Ortopedické centrum a jízdárna pro koně (zahrnující krytou jízdárnu pro koně a provozy umožňující ortopedické podkovářské úkony a část zaměřenou na reprodukci koní) a dále ustájení pro koně a venkovní jízdárna pro koně,
- Pavilon patobiologie (zahrnující Ústav infekčních chorob a mikrobiologie a Ústav patologické morfolologie a parazitologie),
- Budova izolačních stájí a provozů Ústavu infekčních chorob a mikrobiologie,
- Budova Ústavu genetiky,
- Pavilon morfologie a fyziologie (zahrnující Ústav anatomie, histologie a embryologie a Ústav fyziologie),
- Budova Ústavu farmakologie a farmacie,

Letecký snímek areálu Veterinární a farmaceutické univerzity Brno

- Pavilon hygieny (zahrnující Ústav hygieny a technologie mléka a Mlékárenskou poloprovozní technologickou dílnu),
- Budova Ústavu hygieny a technologie masa (zahrnující Ústav hygieny a technologie masa a Masnou a rybí poloprovozní technologickou dílnu),
- Porážka jatečných zvířat a návazné provozy (v budově Pavilonu morfologie a fyziologie),
- Budova Ústavu veřejného veterinářství, ochrany zvířat a welfare a Ústavu biologie a chorob volně žijících zvířat,
- Budova Ústavu ekologie a chorob zvěře, ryb a včel,
- Budova Ústavu biochemie a biofyziky,
- Budova Ústavu výživy a Ústavu zoohygieny a zootechniky a Ústavu hygieny a technologie vegetabilních potravin a Budova výzkumných stájí ústavu výživy,

- Budova rektorátu (zahrnující rektorát a administrativní centrum univerzity),
- Aula univerzity,
- Studijní a informační centrum univerzity (zahrnující Univerzitní knihovnu a studovnu, počítačové učebny, univerzitní archiv, a dále Ústav cizích jazyků a historie veterinární medicíny, Děkanáty fakult a studijní oddělení pro studenty, odpočinkové zóny pro studenty a občerstvení),
- Budova Centra informačních technologií,
- Sportovní hala (zahrnující Ústav tělesné výchovy a sportu a Sportovní krytou halu) a tenisové kurty,
- Budova Institutu celoživotního vzdělávání,
- Budova Stravovacího a ubytovacího centra univerzity,
- Budova Vnitřní správy areálu univerzity,
- Budova Centra autodopravy a údržby areálu univerzity,
- Budova vrátnice,
- Čistička odpadních vod,
- Centrální park univerzity,
- Centrální parkoviště univerzity,

- Pavilon farmacie I (zahrnující budovu a zařízení pro výuku studentů oboru Farmacie) a skleník,
- Pavilon farmacie II (ve výstavbě, představující další prostorové a provozní zařízení pro výuku studentů oboru Farmacie),
- Budova Ústavu technologie léků (budova pro výuku studentů oboru Farmacie),
- Botanická zahrada I (zahrnující botanickou zahradu zejména pro jednoleté rostliny pěstované pro výuku),
- Botanická zahrada II (zahrnující botanickou zahradu zejména pro víceleté rostliny pěstované pro výuku – v záměru výstavby).

Modernímu areálu univerzity dominuje stavba Studijního a informačního centra

Mimo areál univerzity jsou součástí VFU Brno dále

- Školní zemědělský podnik v Novém Jičíně a v Nových Dvorech u Brna o rozloze okolo 3299 ha sloužící k chovu skotu a prasat a výuce studentů v těchto chovech a k zemědělské produkci krmiv, obilovin a dalších zemědělských komodit. Jeho součástí je obora pro chov daňků a bažantnice pro odchov bažantů a dále honitba umožňující lov zvěře,
- Kaunicovy studentské koleje sloužící k ubytování studentů,
- Stravovací a ubytovací centrum Nový Dvůr.

Areál univerzity zahrnující rozmístění jednotlivých budov a zařízení univerzity je zobrazen na následující mapě.

Orientační plán VFU Brno

1 Rektorát Institut celoživotního vzdělávání a informatiky Institut ekologie zvěře Podatelna 1a Aula 2 Institut celoživotního vzdělávání a informatiky Ústav aplikované farmacie 3 Hospodářská správa 4 Klinika chorob přežvýkavců a prasat (oddělení chorob prasat) Klinická laboratoř pro velká zvířata 5 Jízdárna 6 Institut celoživotního vzdělávání a informatiky (učebna) Posluchárna 9 7 Klinika chorob koní Klinika chorob přežvýkavců a prasat (oddělení chorob přežvýkavců) Posluchárna 2 + Ambulance a pohotovost pro velká zvířata 10 Ústav tělesné výchovy a sportu (tělocvična, kurty) 12 Ústav hygieny a technologie mléka Posluchárna 5 13 Ústav hygieny a technologie masa 14 Ústav genetiky 15 Ústav výživy zvířat Ústav zootechniky a zoohygieny Ústav hygieny a technologie vegetabilních potravin 16 FVHE budova 18 Ústav technologie léků 22 Ústav farmakologie a farmacie Komora veterinárních lékařů 23 Ubytovací a stravovací centrum 24 Děkanát a studijní oddělení FVL Děkanát a studijní oddělení FVHE Děkanát a studijní oddělení FaF Studijní a informační středisko – univerzitní knihovna Archiv, Depozitář Ústav cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství Kabinet dějin veterinárního lékařství a farmacie	25 Ústav ekologie a chorob zvěře, ryb a včel 30 Centrum informačních technologií 31 Ústav biochemie a biofyziky Posluchárna 7 32 Ústav veřejného veterinářství, ochrany zvířat a welfare Ústav biologie a chorob volně žijících zvířat Posluchárna 6 33 Ústav infekčních chorob a mikrobiologie Ústav patologické morfologie a parazitologie Posluchárna 4 + Patologie 34 Ústav anatomie, histologie a embryologie Ústav fyziologie Posluchárna 3 Porážka jatečných zvířat 43 Klinika chorob psů a koček Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců Klinická laboratoř pro malá zvířata Posluchárna 1 + Ambulance a pohotovost pro malá zvířata Lékárna Zdravotní středisko 44 Ústav přírodních léčiv Ústav chemických léčiv Ústav humánní farmakologie a toxikologie Posluchárna 8 50 Státní zdravotní ústav + Ambulance a pohotovost pro malá zvířata (modrý kříž – budova č. 43) + Ambulance a pohotovost pro velká zvířata (modrý kříž – budova č. 7) + Lékárna (zelený kříž) + Zdravotní středisko (červený kříž) + Patologie (černý kříž) P Parkoviště

Budova izolačních stájí

6.1.1.2 Školní zemědělský podnik

Školní zemědělský podnik se nachází u Nového Jičína (144 km od Brna) a u Nových Dvůrů (16 km od Brna) a zaujímá celkovou rozlohu 3299 ha.

6.1.2 Zařízení využívaná jako kliniky a pro hospitalizaci

Univerzita disponuje zařízeními pro hospitalizaci i pro izolaci významných druhů zvířat. Tato zařízení pro hospitalizaci jsou umístěna na příslušných klinikách a nebo v Budově izolačních stájí a provozů Ústavu infekčních chorob a mikrobiologie.

6.1.3 Zařízení pro chov zvířat

Univerzita disponuje zařízeními pro chov zvířat. Zvířata jsou umístěna na univerzitě, zejména však na univerzitním Školní zemědělském podniku.

6.1.3.1 Přežvýkavci

Z přežvýkavců jsou na univerzitě na Klinice chorob přežvýkavců a prasat kromě pacientů drženy pro výuku nedojené krávy (5 krav) a býk (1 býk) a z kategorie malých přežvýkavců kozy (15 koz a 1 kozel – uznaný chov) a ovce (6 ovcí). Na ŠZP jsou stáje a zařízení pro chov skotu (telata do 3 měsíců, jalovice chovné, jalovice březí, dojnice, telata masný skot do 3 měsíců, jalovice chovné masný

Tabulka 6.1: Místa pro hospitalizaci a hospitalizovaná zvířata

	druh	počet míst
počet míst hospitalizace	skot	22
	koně	50
	ovce a kozy	69
	prasata	245-441*
	psi	77
	kočky	26
	ostatní – drůbež a králíci	48
	ostatní – exotičtí ptáci	30
	ostatní – plazi	20
	ostatní – drobní savci	80
	počet míst izolační zařízení	skot
koně		4**
ovce a kozy		15**
prasata		15**
psi		23***
kočky		6
ostatní – drůbež a králíci		86
ostatní – exotičtí ptáci		2****
ostatní – plazi		2****
ostatní – drobní savci		100-200

Vysvětlivky: * = kapacita kliniky podle velikosti prasat, ** = předpokládá se ustájení jednoho druhu zvířat, *** = kapacita Ústavu infekčních chorob a mikrobiologie (15) a Kliniky chorob psů a koček (8), **** = box pro případně oddělené umístění

V Pavilonu profesora Dražana sídlí oddělení chorob prasat

skot, jalovice březí masný skot, krávy bez tržní produkce mléka, skot výkrm, mladí chovní býci) v celkovém počtu 2610 ks skotu. Chovy skotu univerzita používá k výuce zejména předmětů živočišné produkce a dále zaměřených na choroby přežvýkavců: předměty zemědělská produkce, výživa zvířat, zootechnika, zoohygienu, základy veterinární péče, porodnictví a gynekologie, choroby přežvýkavců, infekční choroby zvířat a další.

6.1.3.2 Prasata

Prasata jsou držena pro výuku na univerzitě na Klinice chorob přežvýkavců a prasat kromě pacientů v počtu 1 až 4 prasnice a 2 kanci pocházející z Inseminační stanice. Na ŠZP jsou zařízení pro chov prasat (prasnice, selata, předvýkrm, výkrm), a to v celkovém počtu 4977 ks prasat. Chovy prasat univerzita používá k výuce zejména předmětů zaměřených na živočišnou produkci chov a na choroby prasat (zemědělská produkce, výživa zvířat, zootechnika, zoohygienu, choroby prasat, infekční choroby zvířat a další).

6.1.3.3 Koně

Koně jsou drženy pro výuku na Klinice chorob koní v počtu 5 zvířat, které využívá pro výuku v předmětech zaměřených na chov koní a jezdeckví. Na ŠZP je také provozován chov koní. V současné době je zde chováno ve stájích a na pastvě 23 koní.

6.1.3.4 Drůbež (bažanti)

Součástí ŠZP je také bažantnice pro odchov bažantů, ročně je zde odchováno přes 1000 kusů bažantů zvěře.

6.1.3.5 Včely

V areálu univerzity je také zařízení pro chov včel a to v současné době v počtu 22 včelstev. Tato zařízení se využívají ve výuce předmětu Choroby ryb a včel.

6.1.3.6 Lovná zvěř

Dále ŠZP disponuje oborou pro daňčí a mufloní zvěř, ve které je chováno v současné době okolo 200 ks daňčí zvěře a 20 ks mufloní zvěře. Na pozemcích ŠZP univerzita uskutečňuje také právo myslivosti a loví se zde srnčí zvěř, divoká prasata, zajáci a bažanti. Tato zařízení se využívají zejména pro výuku předmětů Choroby zvěře a Myslivost.

6.1.3.7 Volně žijící zvířata

Na pozemcích ŠZP Nový Jičín a Nový Dvůr představují pole, louky a porosty zarostlé křovinami a stromy se vyskytují volně žijící zvířata (zejména drobní savci a ptáci), která jsou předmětem výuky (odchyt, určování, vyšetřování) v předmětech Biologie, Zoologie, Ekologie, Choroby volně žijících zvířat.

6.1.3.8 Pokusná zvířata

V areálu univerzity je množství zařízení pro držení a zacházení s pokusnými zvířaty pro výuku a výzkum. Podle zaměření jednotlivých klinik a ústavů se jedná o zařízení různých druhů tradičních laboratorních zvířat (myši, potkani, králíci, drůbež, ryby, žáby, drobní ptáci) a také méně obvyklé druhy laboratorních zvířat (netradiční hloдавci, plazi aj.) a dalších pokusných zvířat (prasata, skot,

ovce, kozy, psi, kočky aj.). Počet používaných zvířat pro výuku a výzkum závisí na zaměření výuky, počtu studentů, zaměření experimentů a provádění výzkumných projektů. Tato zařízení byla akreditována pro zacházení s pokusnými zvířaty Ministerstvem zemědělství v roce 2009 v souladu s národním zákonem č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů. Současně každý pokus (tzn. použití zvířat ve výuce nebo ve výzkumu) musí být zvláště schválen univerzitní etickou komisí na ochranu zvířat a v rámci projektu pak Ministerstvem školství mládeže a tělovýchovy.

6.1.4 Prostory pro teoretickou a praktickou výuku a supervizovanou práci

Univerzita disponuje množstvím prostor pro teoretickou, praktickou a další výuku potřebnou v rámci veterinárního vzdělávání.

6.1.4.1 Prostory pro klinickou práci studentů

Prostory pro klinickou práci a výuku studentů, tzn. zejména pro činnost v ambulancích a v operačních sálech) jsou lokalizovány na příslušných klinikách univerzity.

Přednáška ve velké posluchárně v Pavilonu klinik malých zvířat

Tabulka 6.2: Prostory pro klinickou práci a výuku studentů

	druh	počet ambulancí a operačních sálů
počet konzultačních místností (ambulance)	skot, ovce, kozy	2
	koně	3
	prasata	1
	psi a kočky	18
	drůbež a králíci	1
	exoti	2
počet operačních sálů	skot, ovce, kozy	2
	koně	3
	prasata	1
	psi a kočky	9
	drůbež a králíci	1
	exoti	1

6.1.4.2 Přednáškové sály

Univerzita má také 8 velkých přednáškových sálů pro výuku studentů veterinární medicíny.

6.1.4.3 Učebny pro skupinovou práci studentů

Na jednotlivých klinikách nebo ústavech jsou výukové místnosti, které jsou využívány pro učebnovou výuku studentů veterinární medicíny.

Tabulka 6.3 Počet míst pro přednášky

Počet míst dle přednáškových místností								
Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
Počet míst	220	198	120	120	90	80	75	41
Celkový počet míst v přednáškových místnostech	944							

Tabulka 6.4 Počet míst pro skupinovou práci (počet místností, které mohou být použity pro supervizovanou práci) – učebnová výuka

Počet míst dle místností – skupinová práce									
Ústav anatomie, histologie a embryologie	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	20	20						
Ústav fyziologie	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	20	24						
Ústav farmakologie a farmacie	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	25							
Ústav epizootologie a mikrobiologie	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	14							
Ústav patologické morfologie a parazitologie	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	0							
Ústav genetiky	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	24							
Klinika chorob přežvýkavců a prasat	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	9	14	42	14	40			
Klinika chorob koní	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	38	20	20					
Klinická laboratoř pro velká zvířata	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	0							
Klinika chorob psů a koček	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	18	12	18	14	9	14	34	
Klinika chorob ptáků, plazů a malých savců	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	12	15	16					
Klinická laboratoř pro malá zvířata	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	20							
Ústav biologie a chorob volně žijících zvířat	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	14	13	16					
Ústav ekologie a chorob zvěře, ryb a včel	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	18	18						
Ústav výživy zvířat	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	24							
Ústav zootechniky a zoohygieny	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	60	16	36	20				
Ústav zdraví zvířat a biochemie	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	0							
Ústav hygieny a technologie masa	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	12	12						
Ústav hygieny a technologie mléka	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	24	35	12	12	20			
Ústav hygieny a technologie vegetabilních potravin	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	24	24						
Ústav veřejného vet. lékařství a ochrany zvířat	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	24	30	16	24	49			
Ústav cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	36	30	20	20				
Celkový počet míst		1185							

Celkový počet místností pro učebnovou výuku (počet místností, které mohou být použity pro supervizovanou práci) je 54 s celkovou kapacitou 1186 míst.

uku studentů veterinární medicíny (zejména laboratoře, speciální laboratoře, pitevny, místnosti pro práci s mikroskopicky apod.).

6.1.4.4 Laboratoře a další prostory pro praktickou práci studentů

Dále na jednotlivých klinikách nebo ústavech jsou výukové místnosti, které jsou využívány pro praktickou vý-

Celkový počet místností pro praktickou práci při výuce (laboratoře, pitevny, místnosti s mikroskopy aj.) je 78 s celkovou kapacitou 1156 míst.

Tabulka 6.5 Počet míst pro praktickou práci (počet laboratoří pro praktickou práci studentů) (laboratoře, pitevny, místnosti s mikroskopy, aj.)

Počet míst dle místností – praktická práce									
Ústav anatomie, histologie a embryologie	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	80	20	55					
Ústav fyziologie	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	12	10	12	16	22			
Ústav farmakologie a farmacie	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	12	12	6					
Ústav epizootologie a mikrobiologie	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	16	13	18	13				
Ústav patologické morfologie a parazitologie	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	26	12	50	12	32			
Ústav genetiky	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	14							
Klinika chorob přežvýkavců a prasat	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	10	10	12	16	8	8	12	5
Klinika chorob koní	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	7	10						
Klinická laboratoř pro velká zvířata	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	8	8	4					
Klinika chorob psů a koček	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	10	10	5	15	15			
Klinika chorob ptáků, plazů a malých savců	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	8	7	6					
Klinická laboratoř pro malá zvířata	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	10	10	10					
Ústav biologie a chorob volně žijících zvířat	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	13	13						
Ústav ekologie a chorob zvěře, ryb a včel	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	14	14	14	10	12	6		
Ústav výživy zvířat	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	14							
Ústav zootechniky a zoohygieny	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	12							
Ústav zdraví zvířat a biochemie	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	24	24	24	24	12			
Ústav hygieny a technologie masa	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	12	12	15	12	12	12	14	12
Ústav hygieny a technologie mléka	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	20	12	14	12	12			
Ústav hygieny a technologie vegetabilních potravin	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	12							
Ústav veřejného vet. lékařství a ochrany zvířat	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	13	13	14	16				
Ústav cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství	Místnost	č.1	č.2	č.3	č.4	č.5	č.6	č.7	č.8
	Počet míst	0							
Celkový počet míst		1156							

Výuka na Ústavu anatomie, histologie a embryologie

6.1.4.5 Opatření k ochraně zdraví a bezpečnosti studentů

Všichni studenti jsou zahrnuti do opatření k ochraně zdraví a bezpečnosti v průběhu praktické výuky. Povinně jsou instruováni o ochranných a bezpečnostních opatřeních v rámci praktické výuky a dále v každém předmětu, který vyžaduje při výuce ochranná a bezpečnostní opatření, jsou speciálně instruováni o bezpečnostních pravidlech vztahujících se k práci v příslušné laboratoři, pitevně nebo v dalších rizikových prostorách a zařízeních. Studenti podepisují prohlášení, jímž stvrzují, že byli instruováni o ochraně zdraví a bezpečnosti při práci v zařízeních univerzity.

Dále studenti podle charakteru výuky musí být vybaveni ochrannými prostředky chránícími bezpečnost a zdraví při jejich praktické výuce. Podle jednotlivých výukových předmětů tak musí být ve výuce vybaveni zejména ochrannými plášti, rukavicemi, zvláštní obuví, ochrannými brýlemi, zástěrami apod. Musí používat určené čisticí prostředky, dezinfekční prostředky a další prostředky k ochraně zdraví a k zabránění šíření infekčních agens.

Jsou poučeni o principech bezpečné laboratorní práce, zejména o bezpečném zacházení s nebezpečnými chemickými látkami, s toxickými substancemi, mikrobiálními původci onemocnění a mikrobiologicky infikovaným materiálem, biologickým materiálem, o zacházení s radioaktivním materiálem a o ochraně proti radioaktivnímu a RTG záření. Jsou poučeni o bezpečném zacházení

s elektrickým proudem, ohněm, technickými plyny, vodou a různými druhy záření. Pokud studenti vstupují do potravinářských provozů včetně jatek, musí mít platný průkaz pracovníka v potravinářství.

Při práci se zvířaty jsou studenti instruováni o zásadách bezpečného přistupování ke zvířatům, jejich držení, fixaci a zacházení s nimi. Při účasti na veterinárních záležitostech a další veterinární činnosti jsou poučeni o bezpečném zacházení s veterinárními přístroji, zařízeními, předměty a léčivy a jsou pod dohledem učitele.

Při praktické výuce studenti nesmí jíst, pít, kouřit, žvýkat žvýkačky, musí se pohybovat a vykonávat praktické činnosti tak, aby neohrožovali bezpečnost a zdraví své, dalších studentů, učitelů a dalších zaměstnanců, účastníků se praktické výuky a provozu pracoviště.

Studenti jsou poučeni o zásadách první pomoci k ochraně života a zdraví. V souladu s předpisy o ochraně a bezpečnosti zdraví při práci jsou příslušná pracoviště vybavena zařízeními první pomoci a lékárníčkou první pomoci. V případě, že dojde k poranění, narušení zdraví nebo obdobnému poškození, je student ošetřen v rámci první pomoci, je učiněn zápis o této události, případně musí vyhledat lékaře.

Všichni studenti jsou pojištěni pro případ úrazu, poškození nebo ohrožení zdraví v průběhu výuky na univerzitě, jejich zařízeních nebo v praxi.

V rámci univerzity je na všech pracovištích systém a zařízení k bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a požární ochrany kontrolován nejméně 1x ročně,

Výuka v laboratoři

o kontrolách je proveden zápis a případné nedostatky jsou neprodleně odstraněny. Kontrolu nad činností jednotlivých pracovišť provádí speciálně vyškolený pracovník, technik bezpečnosti práce a požární ochrany, univerzita pak podléhá externí kontrole Inspektorátu bezpečnosti práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj a kontrole požární ochrany Hasičským záchranným sborem Jihomoravského kraje.

6.1.5 Diagnostická laboratorní činnost a klinický podpůrný servis

6.1.5.1 Diagnostická laboratorní činnost

Diagnostická laboratorní činnost je na univerzitě lokalizována do dvou center, a to s ohledem na existenci dvou velkých klinických center: Pavilon klinik malých zvířat a Pavilon klinik velkých zvířat. Pro Pavilon klinik malých zvířat se uskutečňuje v Centrální laboratoři pro malá zvířata, pro Pavilon klinik velkých zvířat v Centrální laboratoři pro velká zvířata. Další specializovaná laboratorní činnost je uskutečňována na ústavech.

Laboratorní činnost pro potřeby klinického vyšetření se zaměřením na malá zvířata (zejména psi, kočky, ptáci, plazi, malí savci, exoti) je soustředěna na pracoviště Centrální laboratoř pro malá zvířata. Zde se provádí zejména analýzy krve, plazmy, séra, moče a punktátů se zaměřením na biochemii, hematologii, imunologii a cytologii. Ročně se zde vyšetří okolo 14 000 vzorků.

Laboratorní diagnostická činnost pro potřeby klinického vyšetření se zaměřením na velká zvířata (zejména

skot, ovce, kozy, prasat, koně) je soustředěna na pracoviště Centrální laboratoř pro velká zvířata. Zde se provádí zejména analýzy tělních tekutin, bachorové tekutiny, mléka, kolostra a punktátů od velkých zvířat. Ročně se zde vyšetří okolo 5000 vzorků.

Laboratorní diagnostická činnost na úrovni preklinického a dalšího vyšetření se také uskutečňuje na příslušných ústavech, případně některá specializovaná laboratorní klinická vyšetření na klinikách. Jedná se o laboratoř zaměřenou na anatomii a histologii, patologickou morfologii, parazitologii, epizootologii a mikrobiologii a imunologii, toxikologii, radiobiologii, výživu zvířat, zoohygienu, reprodukční ukazatele a embryologii, speciální diagnostiku v aviární medicíně, u volně žijících zvířat, ryb a dále o vyšetření vzorků v hygieně potravin. Tyto laboratoře svojí činností pro praxi rozvíjí odbornou diagnostickou veterinární činnost na jednotlivých ústavech a případně klinikách, a podporují tak bezprostřední a přímou výuku studentů na vzorcích pro laboratorní diagnostiku z praxe. Tato laboratorní diagnostická činnost je součástí výuky v klinických předmětech zaměřených na nemoci psů a koček, nemoci ptáků, plazů a malých savců, nemoci koní, nemoci přežvýkavců, nemoci prasat a také preklinických oborů a je také součástí předmětu státní rigorózní zkoušky Klinická patologie.

Ročně je vyšetřeno v laboratořích univerzity přes 30 000 vzorků z praxe. Přehled podle zaměření laboratoře, metod vyšetřování, druhů vzorků a počtu vzorků je uveden v tabulce.

Tabulka: Diagnostické laboratoře na ústavech, klinikách a nebo jako další zařízení

Zaměření laboratoře	Metody vyšetřování	Druhy vzorků	Počet vzorků	Počet vzorků	Počet vzorků
			2012	2011	2010
Anatomie a histologie	histologie (mikroskopie)	tkáně, orgány	435	164	214
Patologická morfologie	histopatologie	tkáně, nátěry	1326	1569	1556
Parazitologie	koproskopie, ektoparazitologie, hematoparazitologie	trus, obsah GIT, stěry, seškrab, peří srst, krevní nátěr	2990	2209	2811
Epizootologie, mikrobiologie, imunologie	virologie (PCR, RT-PCR, ELISA; Im.blot, serologie), bakteriologie (bakt. metody, serologie)	krev, sérum tkáně	8070	3988	4839
Toxikologie	chromatografie (TLC, HPLC/MS, LC), spektrofotometre	krev, tkáně, voda, krmivo	14	15	12
Radiobiologie	spektrometrie gamma	voda, maso, přírodniny	19	28	36
Výživa zvířat	chemická analýza	krmné suroviny, komponenty směsi	98	85	91
Zoohygiena	chemická a mikrobiologická analýza	pitná a napájecí voda	24	80	72
Reprodukce a embryologie	embryologie	oocyty, embrya skotu, výplachy dělohy	307	237	237
Klinická laboratoř pro malá zvířata	biochemie, hematologie, imunologie, cytologie	krev, plazma/ sérum, moč, punktáty	14 038	13 990	14 240
Klinická laboratoř pro velká zvířata	biochemie, hematologie, rumenologie	krev, moč, kolostrum, mléko, tkáně, bachorová tekutina	4939	5519	0
Aviární medicína	hematologie, biochemie, PCR	krev, plazma, tkáně	868	1058	1339
Choroby ryb	mikroskopie	tkáně	72	115	13
Choroby volně žijících zvířat	PCR	stěry buněk	127	622	237
Hygiena potravin	mikrobiol. potravin (PCR), chemie potr.	tkáně, obsahy střev, stěry, masné výrobky	966	837	581
Celkem			34293	30516	26278
Průměr			30362		

6.1.5.2 Klinický podpůrný servis

Klinický podpůrný servis (paraklinická diagnostika) je na univerzitě lokalizován do dvou center, a to s ohledem na existenci dvou velkých klinických center: Pavilon klinik malých zvířat a Pavilon klinik velkých zvířat.

Pro malá zvířata (psi, kočky, ptáci, plazi a malí savci) je umístěn v Pavilonu klinik malých zvířat a slouží Klinice chorob psů a koček a Klinice chorob ptáků, plazů a drobných savců. Zde jsou umístěna následující zařízení: radiologická diagnostika, ultrasonografie, endoskopie (gastroskopie, duodenoskopie, colonoskopie), rhinoskopie, bronchoskopie, artroskopie, elektrokardiografie. Jsou zde další zařízení, a to skiaskopie, dynamická angiografie, počítačová tomografie, magnetická resonance, isotopová diagnostika a další.

Pro velká zvířata (koně, prasata, skot a malé přežvýkavce) je paraklinická diagnostika umístěna v Pavilonu klinik velkých zvířat a Pavilonu chorob prasat a slouží Klinice chorob koní a Klinice chorob přežvýkavců a prasat. Zde jsou umístěna následující zařízení: radiologická diagnostika, ultrasonografie, endoskopie (gastroskopie, duodenoskopie, colonoskopie), rhinoskopie, bronchoskopie, artroskopie, elektrokardiografie, magnetoterapie. Jsou zde další zařízení pro diagnostiku nemocí u velkých zvířat, a to např. zařízení pro diagnostiku na pohybovém trenážeru a další.

Zařízení pro paraklinickou diagnostiku pro malá zvířata i pro velká zvířata jsou využívána při výuce studentů v klinických předmětech, a to zejména zaměřených na zobrazovací diagnostiku, chirurgii zvířat, porodnictví a gynekologii, vnitřní nemoci a dále podle jednotlivých druhů zvířat na

Paraklinická diagnostika

nemoci psů a koček, nemoci ptáků, plazů a drobných savců, nemoci koní, nemoci přežvýkavců, nemoci prasat a je také součástí předmětu klinických státních rigorózních zkoušek.

Zařízení pro anestézii zvířat jsou na univerzitě lokalizována podle dvou klinických pavilonů v areálu univerzity do dvou center. Pro malá zvířata (psi, kočky, ptáci, plazi a malí savci) jsou anesteziologická zařízení umístěna v Pavilonu klinik malých zvířat a slouží Klinice chorob psů a koček a Klinice chorob ptáků, plazů a malých savců. Pro velká zvířata (koně, prasata, skot a malí přežvýkavci) jsou anesteziologická zařízení umístěna v Pavilonu klinik velkých zvířat a Pavilonu chorob prasat a slouží Klinice chorob koní a Klinice chorob přežvýkavců a prasat.

Tato anesteziologická zařízení jsou využívána při výuce studentů v předmětech zaměřených zejména na chirurgii a ortopedii zvířat, zobrazovací diagnostiku a případně na předměty chorob se zaměřením na jednotlivé druhy zvířat. Anestézie je jako součást předmětů také obsahem klinických státních rigorózních zkoušek.

6.1.6 Zařízení pro porážku jatečných zvířat

Univerzita využívá pro výuku dvou zařízení pro porážku jatečných zvířat.

Přímo v areálu univerzity v Pavilonu morfologie a fyziologie je umístěno zařízení pro porážení jatečných zvířat s kapacitou 12 prasat denně a 2 kusy skotu měsíčně. Je vybavena zařízením pro příchod zvířat, fixaci zvířata,

omráčení zvířat, porážení zvířat, jateční opracování zvířat a zařízením pro uskutečnění prohlídky těl a orgánů poražených zvířat. Dále na ni navazují chladírny a mrazírny pro uchovávání poražených kusů, masa a orgánů zvířat. Tato porážka jatečných zvířat s ohledem na limitovanou kapacitu a náročnost zajištění provozu je používána jako demonstrační porážka pro výuku studentů se zaměřením na prohlídku jatečných zvířat a masa.

Pro získání praktických znalostí a zkušeností z provozu zaměřeného na porážení zvířat a zpracování masa a praktických dovedností v prohlídce těl jatečných zvířat a masa studenty má univerzita uzavřenu smlouvu s podnikem provádějícím porážení zvířat a zpracování masa, v Tišnově u Brna (21 km od Brna), kde se uskutečňuje výuka studentů a získávání konkrétních praktických dovedností ve veterinární prohlídce zvířat, před porážením, při porážení, a těl zvířat a masa a orgánů po porážení.

V rámci výuky zaměřené na prohlídku těl jatečných zvířat a masa a orgánů po porážení studenti prohlédnou na jatkách univerzity a jatkách v Tišnově v rámci přímé výuky průměrně ročně 951 kusů prasat, 253 kusů skotu, 17 kusů malých přežvýkavců a 17 kusů koní.

6.1.7 Poloprovozní dílny

Univerzita disponuje pro výuku studentů v oblasti hygieny a technologie potravin Masnou a rybí poloprovozní dílnou a Mlékárenskou poloprovozní dílnou.

Masná a rybí poloprovozní dílna je výukové zařízení pro výuku studentů v oblasti hygieny a technologie masa. Je umístěna v budově Ústavu hygieny a technologie masa a je vybavena zařízením pro zpracování masa a produkci tepelně opracovaných a trvanlivých masných výrobků, zejména kutrem, narážečkou, udírnou a dalšími technologickými zařízeními pro výrobu masných výrobků. Studenti se zde účastní praktické výuky konkrétního zpracování masa a výroby konkrétních výrobků s jejich následným posouzením a vyhodnocením z pohledu veterinární hygienického, technologického i jakostního. Ročně se zde průměrně pro výuku zpracuje 139 kg masa, 38 kg masných výrobků a 46 kg ryb. Masná a rybí poloprovozní dílna se využívá také k řešení vědeckých a výzkumných projektů.

Mlékárenská poloprovozní dílna je umístěna v budově Ústavu hygieny a technologie mléka a je vybavena zařízením pro pasterizaci mléka a výrobu vybraných mléčných výrobků. Studenti se zde účastní praktické výuky zaměřené na hygienu a technologii mléka a mléčných výrobků. Ročně se zde průměrně pro výuku zpracuje 280 litrů mléka a vyrobí 25 kg sýru a 460 ks jogurtů. Mlékárenská poloprovozní dílna se využívá také k řešení vědeckých a výzkumných projektů.

Zařízení pro porážení jatečných zvířat slouží k výuce studentů se zaměřením na prohlídku jatečných zvířat

6.1.8 Odpadové hospodářství

Odpadové hospodářství na univerzitě se řídí právními předpisy a předpisy univerzity. Odpady jsou tříděny a jsou přísně zachovávána bezpečnostní opatření a opatření k jejich zneškodňování.

Nebezpečný odpad je podle nebezpečnosti tříděn a uchováván odděleně v zvláštních nádobách určených pro tento druh odpadu. K tomuto odpadu náleží např. také použité jehly z klinik. Nebezpečný odpad je z univerzity odvážen a likvidován speciální firmou (SITA CZ a.s.), s níž má univerzita uzavřený kontrakt.

Toxický a chemický odpad je tříděn a skladován odděleně a podle pravidel hospodaření s tímto odpadem je odvážen a likvidován speciální firmou (SITA CZ a.s.) na základě kontraktu s univerzitou.

Radioaktivní odpad (radionuklidy s krátkým poločasem rozpadu) je uchováván v speciálních kontejnerech. Po poklesu aktivity pod úroveň povolenou legislativou se stává komunálním odpadem a takto je také odvážen a likvidován speciální firmou (SITA CZ a.s.). Odpad z radiologické diagnostiky se likviduje vymíráním nebo ředěním až na uvolňovací úroveň; v případě, že by vznikl odpad, který by nemohl být takto likvidován, byl by likvidován zvlášť speciální firmou podle atomového zákona.

Biologický odpad (uhynulá zvířata, orgány, tkáně aj.) je shromažďován a skladován odděleně v chladicích zařízeních a následně odvážen speciální asanační firmou (Agris, spol. s r.o.), s níž má univerzita kontrakt.

Odpady z chovu zvířat (zejména hnůj) jsou skladovány odděleně v speciálních kontejnerech a následně odváženy speciální firmou na veřejné kaliště Moravany u Brna z areálu univerzity.

Odpadová voda. Areál univerzity má dvě oddělená vedení pro odpadovou vodu, a to pro odpadovou vodu z infekčních a nebezpečných provozů (nebezpečná odpadová voda) a pro odpadovou vodu běžných komunálních provozů. Nebezpečná odpadová voda je ošetřována chemicky (chlorováním), je oddělován kal a ten je asanován zahřátím na 125 °C na 30 min. Univerzita má k tomuto účelu vlastní čističku odpadních vod.

Komunální odpad je tříděn na papír, plasty a ostatní spalitelný odpad a odděleně uchováván a jako tříděný odpad je odvážen speciální firmou (SITA CZ a.s.) z univerzity.

6.1.9 Změny do budoucna

Za posledních 9 let univerzita prošla zásadní stavební modernizací, která z areálu univerzity vytvořila moderní univerzitní kampus zaměřený na veterinární vzdělávání. K dokončení těchto rozsáhlých modernizačních změn zbývá v nejbližší době rekonstruovat, modernizovat a případně vybudovat následující:

- Budova Ústavu veřejného veterinářství, ochrany zvířat a welfare a Ústavu biologie a chorob volně žijících zvířat by měla být zcela zásadně rekonstruována a modernizována, změna je již schválena ve formě registrace stavby na MŠMT s předpokladem zahájení v roce 2013,
  - Budova Ústavu ekologie a chorob zvěře, ryb a včel by měla být modernizována, modernizace je v plánu univerzity schváleném na MŠMT pro další období,
  - Budova Centra autodopravy a údržby areálu univerzity: budova by měla být vybudována nově v okrajové části univerzity, lze předpokládat stavbu v roce 2014,
  - Centrum skříněk pro studenty, určených k převlékání do ochranných oděvů v návaznosti na klinickou a hygienickou výuku, nová výstavba s předpokladem dokončení v roce 2013,
  - Budova rektorátu (zahrnující rektorát a administrativní centrum univerzity): budovu je třeba modernizovat a rekonstruovat, je třeba zahrnout do záměrů univerzity na další období,
  - Stravovací centrum pro studenty: je třeba nově postavit a nebo provést rekonstrukci stávajících budov autodopravy v centru areálu univerzity, je třeba zahrnout do záměrů univerzity na další období.
- 6.2 Komentáře**
- Od doby poslední evaluace veterinárního vzdělávání v roce 2004, tj. za posledních 9 let, došlo k rozsáhlé modernizaci v areálu univerzity. Zejména byl postaven nebo zcela zásadně rekonstruován
- Pavilon morfologie a fyziologie (2008) (rozsáhlá rekonstrukce),
  - Pavilon chorob prasat (2010) (nově postaven),
  - Pavilon patobiologie (2013) (zásadní rekonstrukce),
  - Ortopedické centrum a jízdárna pro koně (2012) (zásadní rekonstrukce),
  - Centrum aviární medicíny (2013) (nová výstavba),
  - Ústav Farmakologie a farmacie (2010) (přistavěn zvířetník pro tento ústav),
  - Operační sály a zabudování MRI (2010) (stavební úpravy),
  - Zateplování objektů 13, 15, 18, 22 (2006, 2009) (stavební úprava),
  - Pavilon hygieny (2006) (nově postaven),
  - Jatky v areálu univerzity pro porážení prasat a skotu (2007) (zásadní rekonstrukce),
  - Stáje pro pokusná zvířata Ústavu výživy I. a II. (2007 a 2010) (nově postaveny),
  - Posluchárna v budově 32 (2009) (rekonstrukce),
  - Studijní a informační centrum univerzity (2011) (nová výstavba),
  - Stravovací a ubytovací centrum v areálu univerzity (2006) (zásadní rekonstrukce),

Ortopedické centrum a jízdárna pro koně poskytuje optimální podmínky pro výuku i sportovní aktivity

Ústav hygieny a technologie mléka

- Aula univerzity (2008) (zásadní rekonstrukce),
- Budova Institutu celoživotního vzdělávání (2011) (rozsáhlá rekonstrukce budovy),
- Budova Centra informačních technologií (2010) (velká rekonstrukce budovy),
- Budova Vnitřní správy areálu univerzity (2011) (zásadní rekonstrukce budovy),
- Budova vrátnice (209) (zásadní rekonstrukce budovy),
- Čistička odpadních vod (2010) (zásadní rekonstrukce),
- Centrální parkoviště univerzity (2010) (nově vybudováno),
- Kanalizace v areálu (2006) (rekonstrukce a nová výstavba),
- Centrální zdroj tepla – výměníky (2012) (rekonstrukce),
- Moderní stáj pro 800 dojnic na ŠZP (2006) (nově vybudováno).

Za poslední období univerzita tak vybudovala, rekonstruovala nebo zásadně modernizovala budovy a zařízení univerzity v rozsahu 1 080,0 mil. Kč, tj. 43,2 mil. Eur. Tyto prostředky poskytlo univerzitě v převážné míře Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.

Současně univerzita modernizovala přístrojové zařízení na klinikách a ústavech, a to ve spojení se stavebními změnami a nebo v rámci samostatných dotací Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy zejména formou projektů, dále v rámci výzkumných grantů a nebo z prostředků získaných univerzitou z poskytování veterinární činnosti, případně prostředků získávaných mimo státní rozpočet. Nejvýznamnějšími projekty, které přispěly k modernizaci přístrojového vybavení na univerzitě pro veterinární vzdělávání a výzkum, byly dva rozsáhlé výzkumné záměry dotované z MŠMT a dále současný podíl univerzity na rozsáhlém projektu několika vysokých škol a výzkumných ústavů CEITEC (pro univerzitu byly takto získány přístroje v rozsahu 52 mil. Kč, tj. 2 mil. Eur) a dále spolupráce v rámci velkého projektu ICRC (pro univerzitu byly takto získány přístroje v rozsahu 76 mil. Kč, tj. 3 mil. Eur).

6.3 Doporučení

Budování univerzity v oblasti veterinárního vzdělávání se ve smyslu jedinečného univerzitního kampusu zaměřeného na veterinární vzdělávání v posledním období velmi výrazně posunulo a nyní má univerzita vybudovanu a modernizovanu většinu zásadních budov

Vizualizace Pavilonu patobiologie, který prošel zásadní rekonstrukcí

a provozů a nebo jsou tyto provozy schváleny a připraveny k rekonstrukci. Doporučením pro další období je proto pokračovat a dokončit již schválenou a započatou rekonstrukci budovy Ústavu veřejného veterinář-

ství, ochrany zvířat a welfare a Ústavu biologie a chorob volně žijících zvířat, pokračovat v přípravě na schválenou rekonstrukci budovy Ústavu ekologie a chorob zvěře, ryb a včel. Dále by univerzita měla nově vybudovat Centrum autodopravy a údržby areálu univerzity v okrajové části univerzity (jsou již zahájeny přípravné projektové práce) a nově zahrnout do svých záměrů rekonstrukci budovy rektorátu a vybudování stravovacího centra pro studenty.

V oblasti přístrojového vybavení je doporučením pro další období pro univerzitu soustředit se na získávání dalších přístrojových kapacit z prostředků MŠMT (např. z prostředků institucionální podpory výzkumným organizacím z MŠMT, z prostředků institucionálních rozvojových plánů MŠMT), výzkumných projektů, investičních prostředků univerzity (které již nebudou vázány na stavební rekonstrukce a modernizace) a z veterinární činnosti a dalších prostředků získávaných mimo státní rozpočet.

ZVÍŘATA A MATERIÁLY PRO VÝUKU

7.1 Faktické údaje

7.1.1 Anatomie

Výuka anatomie využívá materiál pro praktickou výuku, který zahrnuje zejména kadavery, celé skelety, samostatné lebky a kosti zvířat, anatomické preparáty, živá zvířata a případně počítačové programy. V rámci praktické výuky studenti provádí anatomické pitvy celých zvířat nebo jednotlivých částí zvířat a orgánů v anatomických pitevních, využívají množství lebek, kostí a tkání přístupných pro studium studentů v učebně osteologie, dalších preparátů a dále skeletů celých zvířat umístěných v anatomickém muzeu s volným přístupem pro studenty. Pro anatomickou výuku se používají také živá zvířata a počítačově asistovaná výuka. Každý student absolvuje praktickou anatomickou výuku zahrnující psa a přežvýkavce, ale i dalších zvířat. Spektrum výuky anatomie zahrnuje zejména následující druhy zvířat: pes, kočka, přežvý-

kavci, prasata, koně, králíci, drůbež, exotická zvířata, případně další.

V době mimo přímou výuku (zpravidla v odpoledních hodinách) mají studenti volný přístup do velké i malé anatomické pitevny a učebny osteologie, kde jsou k samostudiu na pitevních stolech k dispozici pitevní preparáty a dále skelety, lebky a kosti zvířat.

Uhynulá zvířata jsou získávána z klinik univerzity a rovněž od praktických veterinárních lékařů, potravinová zvířata jsou získávána z jatek, stejně tak i části těl a orgány jsou dováženy pro anatomickou výuku z jatek. Materiál pro anatomickou výuku je udržován jednak v speciálních fixačních roztocích a jednak zmrazován. Ústav disponuje provozy pro zpracovávání anatomického materiálu a jeho udržování.

Anatomická výuka probíhá také ve vazbě na klinickou výuku, a to na živých zvířatech z kliniky (pes, kočka, drůbež, exoti).

Výuka na anatomické pitevně

Tabulka 7.1 Materiál používaný v praktické anatomické výuce

	pes		přezvýkavec		kůň		ostatní	
	2012	2011	2012	2011	2012	2011	2012	2011
Živá zvířata	58*	50*	0	0	0	0	122	122
Kadavery	130	125	9	7	3	2	330	350
Skelety (celé)	8	8	11	11	6	6	45	45
Preparáty	120	110	160	150	80	80	150	150
Lebky, kosti, tkáně, aj.	300	300	350	350	200	200	250	250
Ultrazvuk	0	0	0	0	0	0	0	0
Počítačově asistovaná výuka	0	0	0	0	0	0	40	40

Navíc byly v anatomické výuce ryb použity v roce 2012: 203 ks ryb a v roce 2011: 84 ks ryb.

7.1.2 Patologická morfologie

Výuka patologické morfologie využívá kadavery celých těl zvířat pro patoanatomickou diagnostiku a dále vzorky z orgánů a tkání pro patohistologickou diagnostiku.

Kadavery i vzorky z orgánů a tkání různých druhů zvířat jsou získávány z uhynulých zvířat na klinikách univerzity, z uhynulých zvířat z chovů zvířat a případně z asanačního podniku Agris Medlov anebo z jatek. Jedná se o kadavery získávané z uhynulých nebo utracených zvířat pro patoanatomickou diagnostiku s následnou dokumentací o provedené pitvě a dále o kadavery zvířat získávaných navíc k výuce patologické anatomie studentů. Většina výuky patologické anatomie se uskutečňuje v pitvěně Ústavu patologické morfologie a parazitologie, nicméně některé pitvy se uskutečňují i ve vazbě na klinickou činnost v oddělené pitvěně Kliniky chorob psů a koček, Kliniky ptáků, plazů a drobných savců, Kliniky chorob koní a Kliniky chorob přezvýkavců a prasat, případně v pitvěně Ústavu ekologie a chorob, zvěře, ryb a včel.

Vzorky pro patohistologickou diagnostiku jsou získávány z uhynulých zvířat na klinikách univerzity, z uhynulých zvířat z chovů zvířat, případně se jedná o bioptické

Výuka na patologické pitvěně

vzorky z živých pacientů z klinik s požadavkem na histopatologickou diagnostiku. Jedná se o vzorky získávané z uhynulých zvířat pro patohistologickou diagnostiku s následnou dokumentací o stanovené patohistologické diagnóze a dále o vzorky získané ze živých zvířat určené navíc k histopatologické výuce studentů.

Tabulka 7.2 Počet nekropsií (celých těl zvířat) v průběhu posledních tří let

Druhy	Počet nekropsií			průměr
	2012	2011	2010	
Skot	143	155	161	562
Malí přezvýkavci	28	25	32	
Prasata	382	401	360	
Ostatní hospodářská zvířata	0	0	0	
Koně	30	28	43	34
Drůbež	337	231	252	312
Králíci	28	38	51	
Psi	56	34	59	353
Kočky	35	22	37	
Ostatní (ptáci, plazi, drobní savci)	161	179	198	

Počet vyšetřovaných vzorků orgánů a tkání použitých pro výuku v rámci patologie v průběhu posledních tří let

Druhy	Počet vzorků orgánů a tkání			
	2012	2011	2010	průměr
Skot	6	9	16	43
Malí přežvýkavci	8	11	7	
Prasata	21	30	31	
Ostatní hospodářská zvířata	0	0	0	
Koně	26	21	32	26
Drůbež	11	8	12	36
Králíci	25	31	34	
Psi	1034	1234	1216	1374
Kočky	112	125	116	
Ostatní*	93	128	121	

Vysvětlivky: * = hlodavci, fretky, plazi, exotičtí ptáci

7.1.3 Živočišná výroba

Výuka živočišné produkce a také klinická výuka probíhá na univerzitním Školním zemědělském podniku v Novém Jičíně a v Novém Dvoře. Studenti dojíždí na praktickou výuku do ŠZP Nový Jičín i na Nový Dvůr, a to na jednodenní blokovou výuku s učiteli nebo na vícedenní výukovou blokovou výuku s ubytováním a stravováním na ŠZP. Výuka živočišné produkce využívá také zvířata v areálu univerzity zvířata držená na klinikách a ústavech pro výuku (koně, přežvýkavci, prasata, exotické

Čištění na Školním zemědělském podniku Nový Jičín

ká zvířata, včely) a nebo umístěná na klinikách v rámci ambulantní nebo hospitalizační činnosti.

Na ŠZP jsou stáje a zařízení pro chov skotu v celkovém počtu 2610 kusů. Pro výuku jsou na univerzitě na Klinice chorob přežvýkavců a prasat drženy nedojené krávy (5 krav) a býk (1 býk) a z kategorie malých přežvýkavců kozy (15 koz a 1 kozel – uznávaný chov) a ovce (6 ovcí).

živýkavců kozy (15 koz a 1 kozel – uznávaný chov) a ovce (6 ovcí).

Součástí ŠZP jsou dále zařízení pro chov prasat zahrnující všechny kategorie prasat o celkovém počtu 4977 ks prasat. Na univerzitě na Klinice chorob přežvýkavců a prasat jsou držena také prasata dovážena z farem po potřebu výuky, a to v počtu 1 až 4 prasnice a 2 kancí pocházející z Inseminační stanice.

Na ŠZP je také provozován chov koní, koně jsou zde v počtu okolo 23 kusů zvířat a jedná se o koně zaměřené na jezdecký sport. Další koně jsou chováni v areálu univerzity pro využití ve výuce, a to v počtu 5 zvířat (Klinika chorob koní).

V produkci zaměřené na drůbež provozuje ŠZP bažantnici, ve které je ročně odchováno přes 1000 kusů bažantů zvěře, která je na podzim vypouštěna do honitby a na společných lovech odlovena.

V produkci zaměřené na zvěř je na ŠZP obora, ve které je chováno okolo 200 ks daňčí zvěře a 20 ks muflonů zvěře. Na pozemcích ŠZP je také honitba pro myslivecký chov a lov zvěře, a to zejména zvěř srnčí, divoká prasata, zajáci a bažanti, případně zvěř škodná (lišky aj.).

Pro výuku jsou od producentů nakupovány ryby, které jsou drženy na univerzitě v zařízeních pro držení ryb do doby jejich využití pro výuku (Ústav ekologie a chorob zvěře, ryb a včel).

V areálu univerzity je umístěn chov včel v rozsahu 22 včelstev, od kterých jsou získávány med a další včelí produkty, které jsou využívány ve výuce studentů (Ústav ekologie a chorob zvěře, ryb a včel).

V oblasti živočišné produkce se uskutečňuje výuka zemědělské a živočišné produkce, výživy zvířat a zootechniky, zoohygieny včetně aspektů welfare zvířat a dále výuka zaměřená na choroby potravinových zvířat.

Výuka probíhá na univerzitě v jejích zařízeních a dále na univerzitním ŠZP. Na ŠZP v oblasti zemědělské a živočišné produkce a také v klinické výuce se odučí přes 50 000 studentohodin ročně.

Průměrné počty zvířat chovaných na univerzitním ŠZP a dosahovaná užitkovost za poslední tři roky je uvedena v tabulce.

Rozloha pro obhospodařované plodiny na univerzitním ŠZP a dosahované výnosy za poslední tři roky jsou uvedeny v tabulce.

Ústav ekologie a chorob zvěře pečuje o 22 včelstev

Tabulka: Počty zvířat chovaných na univerzitním ŠZP

Druh a kategorie zvířat	prům.stav	užitkovost	prům.stav	užitkovost	prům.stav	užitkovost
název	počet		počet		počet	
	2012	2012	2011	2011	2010	2010
telata do 3 měsíců	205	0,80 kg/KD	195	0,80 kg/KD	192	0,81 kg/KD
jalovice chovné	798	0,78 kg/KD	785	0,77 kg/KD	775	0,76 kg/KD
jalovice březí	178	-	179	-	190	-
dojnice	1240	22,38 l/KD	1224	22,32 l/KD	1239	23,81 l/KD
telata masný skot do 3 měsíců	19	1,05 kg/KD	17	1,05 kg/KD	19	1,05 kg/KD
jalovice chovné masný skot	51	0,84 kg/KD	52	0,84 kg/KD	53	0,84 kg/KD
jalovice březí masný skot	5	-	5	-	6	-
krávy bez tržní prod. mléka	82	-	84	-	82	-
skot výkrm, mladí chov.býci	32	1,20 kg/KD	27	1,20 kg/KD	19	1,21 kg/KD
prasnice	459	22,94 selat/ks a rok	428	21,00 selat/ks a rok	455	21,60 selat/ks a rok
selata	889	-	865	-	968	-
předvýkrm	1480	0,46 kg/KD	1120	0,48 kg/KD	1182	0,47 kg/KD
výkrm	2149	0,85 kg/KD	2226	0,84 kg/KD	2598	0,83 kg/KD
koně do 3 let	5	-	6	-	9	-
koně nad 3 roky	18	-	20	-	20	-

Tabulka: Rozloha pro obhospodařované plodiny na univerzitním ŠZP a dosahované výnosy

Plodina	rozloha	výnos	rozloha	výnos	rozloha	výnos
Název	ha	q/ha	ha	q/ha	ha	q/ha
	2012	2012	2011	2011	2010	2010
pšenice ozimá	610,8	52,28	703,4	67,30	636,4	55,20
pšenice jarní	59,3	51,82	-	-	26,0	25,15
ječmen ozimý	136,7	40,30	231,1	48,74	211,5	36,23
ječmen jarní	219,4	50,05	137,5	45,65	129,1	47,97
oves	24,0	50,20	-	-	-	-
řepka	327,4	29,80	298,4	37,03	282,3	24,75
kukuřice na zrno	332,6	106,50	322,7	100,78	152,3	77,13
kukuřice na siláž	262,4	732,04	263,3	711,40	443,7	500,37
bob GPS	61,3	179,70	60,6	130,93	61,0	125,75
bob zrno	-	-	15,0	17,77	-	-
hrách GPS	-	-	40,0	237,08	50,0	210,39
sója	-	-	50,0	18,63	-	-
lupina	8,0	6,20	11,0	22,73	-	-
směska jednoletá	40,0	307,90	-	-	34,9	275,31
jetel na semeno*	26,6	3,80	25,0	2,72	20,3	0,74
trávy na semeno	59,8	5,09	43,6	9,75	54,0	6,48
víceleté píceiny na o.p.	492,1	318,68	474,5	379,93	503,6	277,42
TTP	581,2	141,00	583,5	166,80	590,1	151,98
OOŠ Příbor	8,0	-	8,0	-	8,0	-
Nevyužívané (cesty aj.)	76,4	-	76,4	-	147,8	-

7.1.4 Hygiena potravin / veřejné zdraví

Výuka hygieny potravin / veterinární ochrany veřejného zdraví využívá univerzitní porážku jatečných zvířat zejména pro účely demonstrační porážky a výuky veterinární prohlídky jatečných zvířat a masa a dále jatky nedaleko Brna v Tišnově, kam studenti s učitelem dojíždí a kde studenti prakticky provádí veterinární prohlídku jatečných zvířat v provozu. Výuka se zaměřuje na posouzení jatečných zvířat před poražením, posouzení vykládání zvířat z dopravních prostředků, přehánění do místa porážky, omračování, poražení, jateční opracování těl a veterinární prohlídku masa a orgánů po poražení včetně výuky HACCP na jatkách. Současně

je pro studenty zajištěna i výuka přímo v dalších provozech, a to formou návštěvy pod dozorem vyučujících v masozpracujících podnicích. Počty prohlédnutých zvířat studenty na jatkách (skot, malí přežvýkavci, prasata, koně) jsou evidovány a jsou uvedeny v následující tabulce. Veterinární prohlídka drůbeže (případně králíků) v rámci výuky probíhá na drůbežích jatkách v Modřicích, kde studenti pod dozorem vyučujícího a příslušného úředního veterinárního lékaře provádí prohlídku drůbeže. Počty drůbeže, králíků a ostatních zvířat, u nichž proběhla veterinární prohlídka v rámci výuky hygieny potravin, jsou uvedeny také v následující tabulce.

Ústav hygieny a technologie masa – jatky

Tabulka: Počet prohlédnutých zvířat na jatkách v průběhu posledních tří let

Druhy	Počet prohlédnutých zvířat			
	2012	2011	2010	Průměr
Skot	204	272	284	253
Malí přežvýkavci	16	17	17	17
Prasata	978	943	991	971
Koně	16	17	17	17
Drůbež a králíci	300	520	475	432
Ostatní*	16	16	16	16

Vysvětlivky: * = zajíc, bažant

V rámci výuky hygieny potravin/veterinární ochrany veřejného zdraví je k výuce využívána také na univerzitě masná a rybí poloprovozní dílna. Zde se studenti účastní výuky zaměřené na technologii a hygienu zpracování masa a ryb, vyrábí masné a rybí výrobky a tyto výrobky veterinárně posuzují. Maso a další jateční potřebné komponenty pro činnost masné dílny (krev, orgány, obaly, koření) jsou získávány z univerzitních jatek, případně z jatek z Tišnova, s nimiž má univerzita uzavřenu smlouvu o zabezpečování výuky studentů. Ryby jsou nakupovány buď přímo od producentů (v sádkách), nebo v tržní síti. Množství masa, drůbeže a ryb použitého k výuce a dále množství vyrobených masných výrobků je uvedeno v následující tabulce. Ve výuce zaměřené na hygienu vajec a medu se ve výuce využívají tyto suroviny množství, které je uvedeno v následující tabulce. Vejce a med jsou nakupovány buď přímo od producentů, nebo v tržní síti, med pochází také od včelstev umístěných v areálu univerzity.

Ústav hygieny a technologie masa – masná a rybí dílna

Tabulka: Vzorky potravin používané k výuce

Druhy	Počet vzorků			
	2012	2011	2010	průměr
Maso (kg)	240	136	140	139
Masný výrobek (kg)*	39	35	39	38
Drůbež (kg)	3	3	3	3
Ryby (kg)	50	44	44	46
Vejce (ks)	480	456	480	472
Med (kg)	2,6	2,5	2,6	2,5
Ostatní (ks)**	60	48	48	52

Vysvětlivky: * = jitrnice, tlačěnka, párky, šunková pěna, sekaná

** v kusech ryby mořské (sled, losos, filety tresky) a ryby sladkovodní (pangasius, kapr, lín) a rybí výrobky (marinované, polokonzervy, konzervy)

Výuka porážení a jatečného opracování prasete

Výuka zaměřená na hygienu mléka a mléčných výrobků využívá univerzitní mlékárenskou poloprovozní dílnu, ve které studenti ošetřují a zpracovávají mléko a dále vyrábí mléčné výrobky, zejména sýry a jogurty. Mléko pro praktickou výuku v poloprovozní dílně je získáváno ze Školního zemědělského podniku Nový Dvůr a z tržní sítě. Množství zpracovaného mléka a množství vyrobených mléčných produktů studenty v rámci praktické výuky je uvedeno v následující tabulce.

V masné dílně studenti vyrábí masné výrobky

Ústav hygieny a technologie mléka – mlékárenská dílna

Tabulka: Počet vzorků (kusů) potravin používaných k výuce v průběhu posledních tří let

Druhy	Počet vzorků vyrobených produktů (ks, litr, kg)			
	2012	2011	2010	průměr
Mléko syrové – pasterizace (litrů)	280	290	270	280
Mléčný výrobek – čerstvý sýr (kg)	24	25	26	25
Mléčný výrobek – jogurt 180 ml (ks)	450	470	460	460

Všichni studenti musí absolvovat také extramurální stáž v rozsahu 40 hodin na jatkách mimo univerzitu k prohloubení znalostí, zkušeností a dovedností z veterinárního dozoru na jatkách. Tuto stáž absolvují podle pokynů univerzity, stáž je organizována ve spolupráci s úředními veterinárními lékaři Státní veterinární správy a krajských veterinárních správ. Studenti se zde účastní a prakticky provádí pod dohledem úředního veterinárního lékaře prohlídky zvířat před poražením, veterinární prohlídky zvířat při porážení a masa a orgánů po porážení a dále

veterinární dozor nad hygienou, sanitací, provozními, organizačními, veterinárně-hygienickými opatřeními v jatečném provozu a v provozech výroby a zpracování masa, dodržování systému HACCP a dále veterinární posuzování a označování těl, masa a orgánů a případně masných výrobků v tomto masném provozu. Tato extramurální stáž je předmětem kontroly na univerzitě prováděné Ústavem hygieny a technologie masa.

7.1.5 Péče, léčba a počet případů

7.1.5.1 Péče a léčba

7.1.5.1.1 Ambulantní péče

Klinickou veterinární péči (ambulantní péči a léčbu) o pacienty na univerzitě zabezpečují čtyři kliniky, a to Klinika chorob psů a koček, Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců, Klinika chorob koní a Klinika chorob přežvýkavců a prasat.

7.1.5.1.1.1 Klinika chorob psů a koček

Klinika chorob psů a koček je umístěna v Pavilonu klinik malých zvířat a je vybavena recepcí pro evidenci pacientů, ambulancemi, operačními sály, jednotkou intenzivní péče, prostorami pro pooperační umístění pacientů a prostorami pro hospitalizaci pacientů. Klinika je otevřena 52 týdnů v roce 7 dní v týdnu a je zabezpečena 24 hodin denně s neustálou přítomností veterinárních lékařů. Běžný provoz probíhá od 7.00 hod. do 15.30 hod., kdy se uskutečňuje běžná ambulantní a léčebná činnost, probíhají operace a je zde soustředěna převážná část výuky studentů. V době od 15.30 do 7.00 hodin v pracovní den a po celý den v sobotu a v neděli je provoz v pohotovostním režimu, kdy jsou přítomni určené veterinární lékaři a personál a uskutečňuje se pohotovostní veterinární péče, akutní operace a pooperační péče a péče o hospitalizovaná zvířata. Také této činnosti se účastní studenti s možností přespaní přímo na klinice v nočních hodinách. Veterinární péče a operace jsou na této klinice zajištěny non-stop.

7.1.5.1.1.2 Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců

Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců je umístěna v Pavilonu klinik malých zvířat a využívá recepci pavilonu pro evidenci pacientů. Je vybavena ambulancemi, operačními sály, prostorami pro pooperační umístění pacientů a prostorami pro hospitalizaci pacientů. Klinika je otevřena 52 týdnů v roce 7 dní v týdnu. Běžný provoz probíhá od 7.00 hod. do 15.00 hod., kdy se uskutečňuje běžná ambulantní a léčebná činnost, probíhají operace a je zde soustředěna převážná část výuky studentů. V době od 15.00 do 7.00 hodin v pracovní den a po celý den v sobotu a v neděli je provoz v pohotovostním režimu, kdy jsou v případě potřeby telefonicky dosažitelní určené veterinární lékaři, kteří v případě potřeby zajistí pohotovostní veterinární péči, akutní operace a pooperační péči a péči o hos-

Klinika chorob ptáků plazů a drobných savců zajišťuje veterinární péči, které se účastní studenti

pitalizovaná zvířata. Také této činnosti se účastní studenti (v počtu k zajištění provozu nebo veterinárního úkonu). Veterinární péče a akutní operace jsou tak zajištěny non-stop, případně další operace probíhají následující den.

7.1.5.1.1.3 Klinika chorob koní

Klinika chorob koní je umístěna v Pavilonu klinik velkých zvířat a využívá vlastní recepci pro příjem a evidenci pacientů. Je vybavena ambulancemi, operačními sály, prostorymi pro pooperační umístění pacientů, pro intenzivní péči a prostory pro hospitalizaci pacientů. Klinika je otevřena 52 týdnů v roce 7 dní v týdnu a je zabezpečena 24 hodin denně s přítomností veterinárního lékaře. Běžný provoz probíhá od 7.00 hod. do 15.30 hod., kdy se uskutečňuje běžná ambulantní a léčebná činnost, probíhají operace a je zde soustředěna převážná část výuky studentů. V době od 15.30 do 7.00 hodin v pracovní den a po celý den v sobotu, v neděli a ve svátek je provoz v pohotovostním režimu, kdy jsou přítomni určené veterinární lékaři, personál a případně studenti a uskutečňuje se pohotovostní veterinární péče, provádí se akutní operace a zabezpečuje se intenzivní péče a péče o hospitalizovaná zvířata. V rámci úzkého kontaktu kliniky s chovateli koní je téměř každý případ hlášen telefonicky na kliniku a klinika zajistí pohotovostní

veterinární péči, akutní operace a pooperační péči a péči o hospitalizovaná zvířata. Této činnosti se aktivně účastní studenti s možností přespání přímo na klinice v nočních hodinách. Veterinární péče a akutní operace jsou na této klinice tak zajištěny non-stop.

7.1.5.1.1.4 Klinika chorob přežvýkavců a prasat

Klinika chorob přežvýkavců a prasat je umístěna v Pavilonu klinik velkých zvířat a v Pavilonu chorob prasat. Provádí příjem a evidenci pacientů, je vybavena ustájením pro ambulantní péči přežvýkavců, operačními sály, prostorymi pro pooperační umístění pacientů a stájemími pro hospitalizaci pacientů. Klinika je otevřena 52 týdnů v roce 7 dní v týdnu. Běžný provoz probíhá od 7.00 hod. do 15.30 hod., kdy se uskutečňuje běžná ambulantní a léčebná činnost, probíhají případné operace a je zde soustředěna převážná část výuky studentů. V klinické péči o přežvýkavce je v době od 15.30 do 7.00 hodin v pracovní den a po celý den v sobotu a v neděli a ve svátek provoz v pohotovostním režimu, kdy jsou v případě potřeby telefonicky dosažitelní určené veterinární lékaři, kteří v případě potřeby zajistí pohotovostní veterinární péči o zvířata. Také této činnosti se mohou účastnit studenti. V klinické péči o prasata jsou všichni

Praktická cvičení studentů na Klinice chorob přežvýkavců a prasat

pacienti hospitalizováni na klinice, příjem pacientů a jejich evidence probíhá od 7.00 do 15.30 hodin. Také této činnosti se mohou účastnit studenti (v počtu nepřesahujícím 5 studentů na učitele).

7.1.5.1.2 Hospitalizace

Všechny kliniky, a to Klinika chorob psů a koček, Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců, Klinika chorob koní

a Klinika chorob přežvýkavců a prasat zajišťují hospitalizační péči o zvířata, a to na vysoké úrovni. Hospitalizovaní pacienti se využívají pro výuku studentů. Studenti se účastní příjmu pacientů k hospitalizaci, vyšetřování pacientů včetně využívání pokročilých zobrazovacích technik, jejich přípravy na operace, operací, intenzivní pooperační péče, pooperační péče a další péče na klinikách. Hospitalizace pacientů a péče o ně na všech klinikách probíhá 52 týdnů v roce 7 dní v týdnu a je zabezpečena 24 hodin denně s přítomností veterinárního lékaře na Klinice chorob psů a koček a na Klinice chorob koní. Na Klinice chorob ptáků, plazů a drobných savců jsou také umístěni hospitalizační pacienti se zajištěnou péčí v běžném provozu od 7.00 hod. do 15.00 hod. s veterinárním lékařem a v provozu pohotovostním od 15.00 hod. do 7.00 hodin s případným přivoláním veterinárního lékaře, který je dosažitelný na telefonu. Péče o hospitalizovaná zvířata se účastní studenti. Na Klinice chorob přežvýkavců a prasat je hospitalizační péče zajištěna v běžném provozu od 7.00 do 15.30 hodin v pracovní den a od 8.00 hodin do 12.00 hodin o sobotách a nedělích s přítomností veterinárního lékaře, v ostatní době jsou v případě potřeby telefonicky dosažitelní určité veterinární lékaři.

7.1.5.2 Počet případů

Tabulka 7.3: Počet případů: a) přijatých ke konzultaci a b) hospitalizovaných na fakultních klinikách, v průběhu posledních tří let

Druhy	Počet případů 2012		Počet případů 2011		Počet případů 2010		Průměr
	ambul.	hospit.	ambul.	hospit.	ambul.	hospit.	
	a	b	c	d	e	f	
skot	0	41	0	100	0	92	409
ovce, kozy	4	65	0	114	0	113	
prasata	1	334	0	279	0	78	
lamy a alpaky	0	1	0	4	0	1	
drůbež	13	0	17	0	16		1471
králíci	1166	398	988	456	878	482	
koně	544	566	575	651	525	597	1153
psi	6041	1112	6717	1038	6660	1017	13325
kočky	1196	227	1406	240	1327	222	
ptáci (bez drůbeže)	980	115	830	152	1110	208	
plazi	202	187	172	212	268	223	
malí savci ost.	1766	739	1944	764	2089	813	

7.1.6 Dopravní prostředky využívané k přepravě zvířat

Univerzita dovoz nemocných zvířat na kliniky realizuje odlišně podle druhů zvířat. Pacienti jsou na kliniku dovozeni dopravními prostředky univerzity u skotu a malých přežvýkavců a u prasat, a to v případě, že je nedoveze chovatel sám a že o převoz univerzitu požádá. U koní pacienty na kliniku přiváží chovatelé koní nebo koňská záchranná služba, s jejichž provozovateli klinika spolupracuje. Psy, kočky, drůbež, králíky, ptáky, plazy a drobné savce přiváží na kliniku jejich majitelé.

Pro přepravu skotu a malých přežvýkavců a prasat využívá univerzita vlastní schválená přepravní zařízení. Jde o nákladní automobil IVECO (nosnost 3 tuny) a slouží k přepravě přežvýkavců i většího počtu prasat. K přepravě menšího počtu prasat a selat se používá malý nákladní automobil Opel Movano a k tomu brzděný přívesný vozík pro přepravu zvířat o přepravní kapacitě 1200 kg.

7.1.7 Pohotovostní služba

Všechny kliniky, a to Klinika chorob psů a koček, Klinika chorob ptáků, plazů a malých savců, Klinika chorob koní a Klinika chorob přežvýkavců a prasat, zabezpečují non-stop pohotovostní službu na klinikách (s výjimkou klinické části zaměřené na prasata). Těto činnosti se účastní studenti, a to v malých skupinách.

Klinika chorob psů a koček poskytuje pohotovostní veterinární péči 24 hodin denně s neustálou přítomností veterinárních lékařů.

Klinika chorob ptáků, plazů a malých savců uskutečňuje pohotovostní veterinární péči v rámci běžného provozu od 7.00 hod. do 15.00 hod. a dále v době od 15.00 do 7.00 hodin v pracovní den a po celý den v sobotu a v neděli je provoz v pohotovostním režimu, kdy jsou v případě potřeby telefonicky dosažitelní určení veterinární lékaři.

Klinika chorob koní poskytuje pohotovostní veterinární péči 24 hodin denně s neustálou přítomností veterinárních lékařů.

Klinika chorob přežvýkavců a prasat pro přežvýkavce uskutečňuje pohotovostní pro přežvýkavce v rámci běžné-

Výuka zajišťovaná klinikou – císařský řez

ho provozu od 7.00 hod. do 15.30 hod. a v době od 15.30 do 21.30 je pohotovostní péče zajišťovaná určeným veterinárním lékařem, v době od 21.30 do 7.00 hodin v pracovní den a po celý den v sobotu a v neděli veterinárním lékařem dosažitelným na telefonu, který v případě potřeby zajistí pohotovostní veterinární péči o zvířata. V klinické péči o prasata pohotovostní péče probíhá od 7.00 do 15.30 hodin.

7.1.8 Výuka na farmách a péče poskytovaná mimo univerzitu

7.1.8.1 Ambulantní mobilní klinika

Univerzita uskutečňuje ambulantní mobilní klinickou činnost na komerční bázi. Tato činnost zahrnuje ambulantní výjezdy mimo univerzitu k zajištění veterinární péče na farmách a jiných institucích na základě žádosti příslušné farmy nebo instituce a probíhá 365 dní v roce v čase podle domluvy s chovatelem. Tato činnost je zaměřena na interní veterinární problematiku a na činnost gynekologickou, porodnickou a reprodukční, případně na další veterinární problematiku v chovech zvířat. Těto veterinární činnosti v rámci mobilních klinik se účastní studenti v rámci klinické výuky v malých skupinách (maximálně 3 až 5 studentů na učitele).

Počty pacientů v rámci mobilních klinik za poslední tři roky jsou uvedeny v tabulce.

Tabulka 7.4a1 Počet případů (pacientů) v rámci mobilních klinik (na komerční bázi) v průběhu posledních tří let

Druhy	Počet pacientů			Průměr
	2012	2011	2010	
skot – interna	478	182	220	24364
skot – reprodukce	14912	19286	17902	
malí přežv. – interna	47	307	46	
malí přežv. – reprod	4176	6187	8964	
prasata	26	41	52	
lamy a alpaky	39	124	102	
drůbež (hejna)	2*	2*	3*	7,7
králíci (jednotky)	8	4	4	
koně	1	2	4	2

Počet stád (chovů) navštívených v rámci mobilních klinik za poslední tři roky je uveden v následující tabulce.

Tabulka 7.4a2 Počet návštěv stád (chovů) v rámci mobilních klinik (na komerční bázi) v průběhu posledních tří let

Druhy	Počet stád			Průměr
	2012	2011	2010	
skot	430	809	486	749
malí přežvýkavci	5	5	5	
prasata	126	173	155	
lamy a alpaky	16	20	20	

Univerzita disponuje pro realizaci mobilní kliniky a přepravu studentů na farmy a instituce pro mobilní kliniku příslušnými dopravními prostředky. Dopravní prostředky univerzity pro přepravu učitelů veterinárních lékařů univerzity a studentů v rámci mobilních klinik jsou uvedeny v tabulce.

Automobily a autobusy VFU Brno používané pro výjezdy studentů v rámci výuky mimo areál VFU Brno

typ automobilu	SPZ	počet míst (pro studenty)
Land Rover Discovery	2B24198	6
Fabia Combi	5B2 3190	3
Fabia Combi	5B2 3191	3
Fabia Combi	5B2 6215	3
Škoda Octavia	1B8 6169	3
Hyundai	5B2 5462	3
Dacia Logan	5B2 5154	4
Dacia Logan Lux	5B2 5153	7
Fabia Combi	6B2 3746	4
Opel Vivaro	5B4 1134	8
Opel Vivaro st.	2B5 0640	8
Opel Vivaro	5B4 1135	8

7.1.8.2 Další služby poskytované na farmách a výuka konaná mimo univerzitu

Univerzita realizuje také další mobilní veterinární činnost v rámci výuky studentů, a to na univerzitním Školním zemědělském podniku v Novém Jičíně a na Novém Dvoře a dále na farmách a institucích, kam vyjíždí učitelé se studenty za účelem výuky. Počty těchto dalších pacientů navštívených v rámci mobilní kliniky (nekomerční, zaměřené na výuku) a v rámci výuky na univerzitním ŠZP jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka 7.4b1: Počet pacientů navštívených v rámci mimofakultní výuky (tj. sjednané pro výuku zpravidla nikoli na komerční bázi a včetně ŠZP) v průběhu posledních tří let

Druhy	Počet pacientů			Průměr
	2012	2011	2010	
skot – interna	2202	2856	3173	6815
skot – reprodukce	1020	1009	979	
malí přežvýkavci	757	1208	1362	
prasata	4175	1039	664	
koně	3	15	25	14

Při této výuce na farmách a na univerzitním ŠZP studenti provádí klinickou diagnostiku, zajišťují preventivní úkony v podobě vakcinací a provádí léčebnou činnost. Studenti se dále podílí na analýze úrovně managementu zdraví stád a návrhu opatření v rámci poradenské činnosti zajišťované učitelem.

K přepravě studentů na univerzitní ŠZP do Nového Jičína a na Nový Dvůr univerzita využívá autobusy, a to jeden vlastní a další autobusy sjednané s autobusovou firmou.

Autobusy VFU Brno používané pro výjezdy studentů v rámci výuky mimo areál VFU Brno

typ automobilu	SPZ	počet míst (pro studenty)
Karosa (VFU Brno)	BZM 6008	47
ČSAD Tišnov	-	47

7.1.9 Další údaje

7.1.9.1 Klinika chorob psů a koček

Klinika chorob psů a koček je referenčním pracovištěm pro Českou republiku, Slovenskou republiku i některé další okolní státy. Klinika chorob psů a koček slouží jako referenční pracoviště také ve vztahu k pracovištím privátních veterinárních lékařů v celé České republice. Na klinice je zhruba 70 % referovaných případů, v přibližně 30 % se jedná o primární případy přicházející na kliniku.

Klinika poskytuje poradenskou, diagnostickou i léčebnou referenční činnost pro privátní veterinární praxe. Vybraná privátní veterinární pracoviště zaměřená na malá zvířata spolupracují s klinikou a podílejí se na klinické výuce studentů v 6. ročníku studia.

Klinika disponuje špičkovými aseptickými operačními sály a jednotkou intenzivní péče, je vybavena computerovou tomografií, ultrasonografií, artroskopií, laparoskopií, endoskopií, elektrokardiografií, elektroencefalografií/elektromyografií, dále gamakamerou a pro

Dispečink Kliniky chorob psů a koček

výzkumné účely magnetickou rezonancí a MRI navigovaným C-ramenem.

Jednotliví veterinární lékaři kliniky se specializují na ortopedii, chirurgii měkkých tkání, neurochirurgii, anesteziologii, oftalmologii, stomatologii, intenzivní péči, neurologii, kardiologii, dermatologii, endokrinologii, urologii, porodnictví a gynekologii nebo zobrazovací metody. Tito lékaři zaměřeni na jednotlivé úseky veterinární medicíny malých zvířat jsou primárně odpovědní za výuku a klinickou činnost v rámci dané specializace.

Veterinární lékaři kliniky se specializují na ortopedii malých zvířat a neurochirurgii (3), chirurgii měkkých tkání (3), anesteziologii (2), oftalmologii (2), stomatologii (2), intenzivní péči (2), neurologii (2), kardiologii (2), dermatologii a endokrinologii (3), urologii (2), porodnictví a gynekologii (2) nebo zobrazovací metody (3). Specializovaná veterinární péče je na klinice zabezpečena 52 týdnů v roce 7 dní v týdnu v době běžného provozu kliniky od 7.00 hod. do 15.30 hod.

Na Klinice chorob psů a koček je využíván centralizovaný elektronický systém (Winvet) evidence ambulantních i hospitalizovaných pacientů, evidence vzorků a biologického materiálu a výsledků vyšetření zobrazovacími metodami. Potřebná data o pacientech a lékařské záznamy lze získat z tohoto systému. Záznamy o pacientech jsou ukládány a zálohovány v elektronické podobě, některé i v písemné podobě. Elektronický systém evidence paci-

entů kliniky slouží rovněž k evidenci léčiv a spotřebního materiálu používaného k léčbě pacientů. Studenti pod dohledem s tímto elektronickým systémem pracují na klinice.

7.1.9.2 Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců

Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců zajišťuje primární veterinární péči o pacienty (plazy, ptáky a drobné savce). Specializovanou veterinární péči zajišťuje jako jediné referenční pracoviště v České republice. Převážnou většinu návštěv, více než 75 % klientů, představují chovatelé, kteří přímo vyhledávají specialisty v oboru. Klinika poskytuje komplexní veterinární péči o pacienty. Zvláštností je, že zajišťuje prostřednictvím své laboratoře také určení pohlaví ptáků molekulárně genetickými metodami s možnou kontrolou endoskopickými metodami.

Klinický provoz nabízí vlastní vyšetření ultrazvukem a RTG přístrojem, diagnostiku a případně i minimálně invazivní zákroky pomocí rigidní i flexibilní endoskopie. Kritičtí pacienti jsou stabilizováni v kyslíkových boxech a jejich životní funkce jsou monitorovány speciálními přístroji pro exotická zvířata (EKG, SPO₂, ETCO₂, krevní tlak stanovený nepřímou metodou, srdeční frekvence, frekvence dýchání, tělesná teplota). K dispozici jsou přístroje k inhalační anestézii isofluranem i sevofluranem. Kromě klasické chirurgie je pracoviště vybaveno i přístroji pro radiochirurgii a miniinvazivní chirurgii.

Všechny údaje o každém pacientovi kliniky, včetně laboratorních nálezů, jsou pečlivě registrovány a archivovány. Existuje elektronický archiv pacientů. Studenti pod dohledem s tímto elektronickým systémem pracují na klinice. Primární evidence je navíc prováděna i přímou písemnou formou, kde jsou všechny písemné protokoly archivovány.

Na pracovišti jsou specializace: vnitřní lékařství, reprodukce, chirurgie a endoskopie, stomatologie, endokrinologie a kardiologie. Klinika provádí u pacientů i oftalmologická vyšetření. Na klinice pracují specialisté v oboru aviární medicíny (PhD), medicíny drobných savců (PhD, European Veterinary Specialist in Zoological Medicine (small mammals)) a medicíny plazů (PhD, European Veterinary Specialist in Zoological Medicine (herpetology)). Tito specialisté jsou na klinice dostupní denně v běžnou pracovní dobu.

S klinikou spolupracují praktičtí veterinární lékaři, klinika slouží jako referenční pracoviště pro choroby ptáků, plazů a drobných savců. Praktičtí veterinární lékaři se podílejí na zajištění výuky studentů v 6. ročníku.

Od roku 2004 zajišťuje Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců, spolu s partnerským pracovištěm na Veterinární univerzitě ve Vídni, každoročně mezinárodní odborné klinické kurzy (Summer School for Exotic Medicine and Surgery) pro veterinární lékaře z České republiky i ze zahraničí.

Klinika je pověřena organizováním specializačních kurzů European School for Advanced Veterinary Studies (ESAVS), které zastřešuje Université du Luxembourg. Od roku 2012 je Klinika chorob ptáků, plazů a drobných savců nositelem statutu Faculty of Veterinary Science Partner in Veterinary Education for internship program University of Sydney. Kromě toho jsou na klinice organizovány i mezinárodní kurzy a externshipy. Specialisté kliniky rovněž zajišťují národní kurzy, stáže a školení pro veterinární lékaře v běžné praxi organizovaná ve spolupráci s odbornými organizacemi a asociacemi (ČAVLMZ, CAZWV, KVL ČR).

7.1.9.3 Klinika chorob koní

Klinika chorob koní představuje referenční pracoviště s moderním vybavením, které není dostupné v terénní praxi. Jako top kvality kliniky lze vyzdvihnout anesteziologicko-resuscitační oddělení, jednotku intenzivní péče o hříbata, artroskopické a další chirurgické modality včetně transendoskopického využití laserové chirurgie a možnost využití vysokorychlostního trenažéru pro zátěžovou diagnostiku. Všechny vyšetřovací a terapeutické úkony se účastní studenti. Klinika chorob koní spolupracuje s koňskou záchrannou službou, která disponuje vybavením pro vyprošťování koní a převoz akutních i ležících pacientů.

Většina pacientů kliniky chorob koní (80–90 %) je referována terénními veterináři a na kliniku jsou zasláni z důvodu pokročilejší diagnostiky či možností chirurgické terapie a intenzivní péče. Ostatní majitelé přiváží koně na kliniku bez předchozí reference.

Veterinární lékaři kliniky jsou specializováni na různé podobory interní medicíny, chirurgie a ortopedie a porodnictví, ale všichni jsou schopni zajistit akutní stabilizaci a ošetření pacienta s různým onemocněním.

Non stop je zajištěna pohotovostní služba anesteziologa a chirurga a dle sezóny (hříběcí sezóna) i specialisty na intenzivní neonatologickou péči.

Vztahy s terénními praktiky jsou nadstandardně dobré, terénní veterináři se podílí na výuce studentů šestého ročníku, kdy část praxe tráví studenti na fakultní klinice a druhou část v terénu. Terénní veterináři referují své pacienty na kliniku a dostávají zpětný outcome. Klinika aktivně participuje na postgraduálním vzdělávání terénních veterinářů, ke kterému využívá i své prostory i personální možnosti.

Klinika aktivně spolupracuje s dalšími ústavami a klinikami na fakultě, ať už v odběrech a zpracování vzorků či odborné konzultační činnosti.

Administrativní systém pro pacienty je veden v papírové a elektronické podobě (kniha příjmů a elektronický systém VETIS), kdy elektronický systém je propojen celofakultně s centrální laboratoří. Studenti pod dohle-

Příprava pacienta na operačním sále Kliniky chorob koní

Výuka na kravách s permanentní bachorovou kanylou

dem s tímto elektronickým systémem pracují na klinice. VETIS umožňuje i přesné propojení se skladem léků. Data pacientů a výsledky vyšetření spolu se závěrečnou zprávou jsou uschovány v papírových verzích ve skladových prostorách kliniky.

7.1.9.4 Klinika chorob přežvýkavců a prasat

Veterinární péče Kliniky chorob přežvýkavců a prasat ve srovnání s veterinární péčí poskytovanou na jiných klinikách v praxi je výrazně vyšší.

Oddělení kliniky chorob prasat je vybaveno speciálně zařízenými stájemí, kde je možno držet skupiny selsat (prasat) v závislosti na jejich anamnéze a klinickém obraze. Každý pacient je vyšetřen individuálně klinicky a dále je pozorován nejméně 9 hodin každý den z hlediska vývoje zdravotního stavu a účinnosti terapie. Z každého pacienta jsou podle potřeby odebírány vzorky klinického materiálu pro účely laboratorní diagnostiky zaměřené na infekční i neinfekční choroby. Každý pacient je tak komplexně vyšetřen a v návaznosti na výsledky klinické a laboratorní diagnostiky je přistoupeno k individuální terapii každý den. V případě potřeby se využívá zobrazovacích technik diagnostiky (rentgen a sonografie). Každý pacient je pečlivě sledován z hlediska efektivnosti léčby. Na základě komplexní diagnostiky jednotlivých pacientů určité věkové kategorie se navrhuje opatření preventivního a léčebného charakteru pro chovatele vyšetřovaných prasat. V mimořádných případech, kdy se léčba nedaří, se přistupuje k utracení zvířete a následnému patologicko-anatomickému vyšetření. Z utracených zvířat se odebírají vzorky pro laboratorní vyšetření. Klinická péče o pacienty je tedy vedena na expertní úrovni s cílem diagnostikovat precizně onemocnění a nastavit pro-

tokoly léčby tak, aby bylo dosaženo vysoké účinnosti. Problematická je léčba pouze v případech, kdy jsou nemocní pacienti doručeni na kliniku příliš pozdě vzhledem k průběhu choroby.

Oddělení kliniky chorob přežvýkavců soustřeďuje svou činnost na demonstraci klinických diagnostických postupů potřebných pro výuku určitých chorob. Provádí nezbytná laboratorní vyšetření pro potvrzení hypotézy o probíhající chorobě. Pacienti jsou po ukončení dvou-týdenního bloku vráceni zpět majiteli vzhledem k tomu, že majitel nehradí žádné náklady spojené s držením zvířete na klinice, diagnostikou a léčbou.

Klinika chorob přežvýkavců a prasat zajišťuje primární veterinární péči i péči u referovaných pacientů. Na Oddělení kliniky chorob prasat přichází většina prasat z farem okamžitě po selekci chovatelem k primárnímu vyšetření. Tento postup je uplatňován se souhlasem veterinárního lékaře, který působí v chovu. Na kliniku se tak dostávají pacienti, kteří do té doby nebyli vyšetřováni ani léčeni.

Skot (krávy a telata) jsou na kliniku získáváni jako referovaní pacienti podle choroby, která je předmětem praktické výuky. V ojedinělých případech jsou přijímáni malí přežvýkavci jako pacienti určení pro primární péči.

Klinika chorob přežvýkavců a prasat zajišťuje také specializovanou veterinární činnost. Na Oddělení kliniky chorob prasat se jedná zejména o specializaci vnitřní choroby (infekční i neinfekční), choroby produkční a reprodukce (gynekologie a porodnictví, dále pak andrologie). V ojedinělých případech je řešena také specializace chirurgická.

Na Oddělení kliniky chorob přežvýkavců se jedná o vnitřní choroby a produkční choroby. Na oddělení dále působí specializovaný chirurg. V případě problémů reprodukčních je zapojen příslušný specialista pro porodnictví a gynekologii nebo andrologii. Účast specialistů je možná každý den v týdnu včetně víkendu.

Klinika chorob přežvýkavců a prasat úzce spolupracuje s veterinární praxí. Na Oddělení kliniky chorob prasat se obrazejí praktičtí veterinární lékaři s žádostí o pomoc tradičně při zajišťování diagnostiky chorob prasat. Další formou spolupráce je odesílání zvířat pacientů k vyšetření na kliniku. Praktičtí veterinární lékaři běžně žádají konzultace v případě nejasností diagnostiky a prevence. Klinika spolupracuje s několika desítkami praktických veterinárních lékařů, kteří se podílí také na klinické výuce studentů 6. ročníku v podmínkách na farmách prasat.

Oddělení kliniky přežvýkavců spolupracuje s několika desítkami praktických veterinárních lékařů, kteří se podílí na klinické výuce studentů 6. ročníku na farmách skotu.

Klinika chorob přežvýkavců a prasat vede specializovaný systém evidence pacientů. Na Oddělení kliniky chorob prasat je pacient označen jedinečným evidenčním

číslem a zařazen do centrální evidence zvířat na oddělení. Pro každého pacienta je založen chorobopis v písemné a současně i elektronické podobě. Písemné chorobopisy jsou k dispozici v jednotlivých stájích, zatímco elektronická podoba je k nahlédnutí v počítači. V chorobopise každého pacienta je každý den zaznamenán jeho zdravotní stav a výsledky klinického vyšetření. Současně s tím se vedou záznamy o použití léčiv, jejich dávce, šarži a ochranné lhůtě. Do chorobopisů se dále zaznamenávají výsledky laboratorních vyšetření a dále pak preventivní úkony. V případě chirurgických zákroků je vedena komplexní evidence o zákroku. Pokud bylo provedeno patologicko-anatomické vyšetření, příkládá se protokol z pitvy do chorobopisu příslušného pacienta. Záznamy jsou pod dohledem přístupné studentům. Prasata, která byla hospitalizována, se nevrací zpět na farmu původu. U přežvýkavců je pobyt ukončen přibližně po dvou týdnech a zvíře je předáno zpět chovateli.

7.1.10 Poměry

Poměry vyjadřující dostupnost zvířat pro klinickou výuku jako poměr k počtu studentů v posledním plném ročníku klinické výuky a dostupnost nekropsií pro výuku studentů jako poměr k počtu studentů v posledním ročníku výuky.

Tabulka 7.5 Zvířata dostupná pro klinickou výuku jako poměr k počtu studentů v posledním ročníku klinické výuky

R11:	$\frac{\text{počet absolventů ročně}}{\text{počet potravinových zvířat vyšetřených na fakultě}} = \frac{178,4}{409} = \frac{1}{0,44} : 2,29$
R12:	$\frac{\text{počet absolventů ročně}}{\text{počet vyšetření potravinových zvířat mimo fakultu}} = \frac{178,4}{24364} = \frac{1}{0,01} : 136,57$
R13:	$\frac{\text{počet absolventů ročně}}{\text{počet prohlídek stád}} = \frac{178,4}{749} = \frac{1}{0,24} : 4,20$
R14:	$\frac{\text{počet absolventů ročně}}{\text{počet případů – koně}} = \frac{178,4}{1153} = \frac{1}{0,15} : 6,46$
R15:	$\frac{\text{počet absolventů ročně}}{\text{počet případů – drůbež/králíci}} = \frac{178,4}{1471} = \frac{1}{0,12} : 8,25$
R16:	$\frac{\text{počet absolventů ročně}}{\text{počet vyšetření zájmových zvířat na fakultě}} = \frac{178,4}{13325} = \frac{1}{0,01} : 74,69$
R17:	$\frac{\text{počet absolventů ročně}}{\text{počet prohlídek chovů drůbeže/králíků}} = \frac{178,4}{7,7} = \frac{1}{23,27} : 0,043$

Tabulka 7.6 Zvířata dostupná pro nekropsie

R18:	$\frac{\text{počet absolventů ročně}}{\text{počet nekropsií – potravinová zvířata + koně}} = \frac{178,4}{596} = \frac{1}{0,30} : 3,34$
R19:	$\frac{\text{počet absolventů ročně}}{\text{počet nekropsií drůbeže/králíků}} = \frac{178,4}{312} = \frac{1}{0,57} : 1,75$
R20:	$\frac{\text{počet absolventů ročně}}{\text{počet nekropsií – zájmová zvířata}} = \frac{178,4}{353} = \frac{1}{0,51} : 1,98$

7.1.11 Ostatní druhy

U ostatních druhů zvířat je pozornost věnována materiálu pro výuku chorob zvěře, ryb a včel.

7.1.11.1 Zvěř

Pro výuku chorob zvěře jsou získávány uhynulá zvířata z honiteb mysliveckých sdružení. Zvířata jsou pitvána na pitevne Ústavu ekologie a chorob zvěře, ryb a včel. Počty nekropsií jsou uvedeny v tabulce.

Tabulka: Počet nekropsií (celých těl zvířat) v průběhu posledních tří let – zvěř

Druhy	Počet nekropsií			Průměr
	2012	2011	2010	
zvěř (srnec, bažant, koroptev, křepelka, zajíc)	27	126	140	97

Pro výuku jsou také zajišťovány další vzorky z terénu pro parazitární vyšetření, případně pro diagnostiku virových a bakteriálních onemocnění. Součástí výuky je také problematika imobilizace zvěře a anestezie prováděná modelově v areálu univerzity a na ŠZP (mufloni, případně daňci).

Ústav také zajišťuje veterinární péči v chovech zvěře. Počty pacientů jsou uvedeny v tabulce.

Tabulka: Počet pacientů navštívených v rámci mimofakultní výuky v průběhu posledních tří let – zvěř

Druhy	Počet pacientů			Průměr
	2012	2011	2010	
zvěř	35	22	26	

7.1.11.2 Ryby

Výuka chorob ryb využívá ryby získané od provozovatelů (ze sádek). Ústav je vybaven zařízením pro držení ryb a zde jsou ryby přechovávány do doby výuky. Ústav řeší případy onemocnění a úhynů ryb. Počty nekropsií v problematice chorob ryb jsou uvedeny v tabulce. Nekropsie jsou také prováděny v rámci sledování zdravotního stavu ryb ve vodárenských nádržích.

Výuka chorob ryb na Ústavu ekologie a chorob zvířete, ryb a včel

Tabulka: Počet nekropsií (celých těl zvířat) v průběhu posledních tří let – ryby

Druhy	Počet nekropsií			průměr
	2012	2011	2010	
Ryby	257	173	126	138

Ústav řeší také ambulantní případy onemocnění ryb. Počty ambulantních případů v problematice chorob ryb jsou uvedeny v tabulce.

Tabulka: Počet případů a) přijatých ke konzultaci a b) hospitalizovaných v průběhu posledních tří let – ryby

Druhy	Počet případů 2012		Počet případů 2011		Počet případů 2010		Průměr
	ambul.	hospit.	ambul.	hospit.	ambul.	hospit.	
ryby	19	0	26	0	13	0	19

Ústav také vyšetřuje nemocné a uhynulé ryby v rámci diagnostiky onemocnění ryb v rybnících a na tocích přímo v terénu. Počty jsou uvedeny v tabulce.

Tabulka: Počet pacientů navštívených v rámci mimofakultní výuky v průběhu posledních tří let – ryby

Druhy	Počet pacientů			Průměr
	2012	2011	2010	
ryby	53	89	0	47

Výuka chorob včel využívá včelstva chovaná v areálu univerzity

7.1.11.3 Včely

Výuka chorob včel využívá včelstva chovaná v areálu univerzity, a to v počtu 22 úlů. Dále v rámci diagnostiky jsou vyšetřovány vzorky z včelstev z terénu získané od včelařů, s nimiž ústav spolupracuje.

7.2 Komentáře

Výuka na univerzitě využívá značné množství zvířat a dalšího materiálu živočišného původu.

Výuka anatomie je zajišťována ve velmi dobrém prostorovém zázemí, s provozem zaměřeným na získávání, úpravu a výukové využití anatomickým preparátů, včetně rozsáhlé anatomické pitevny. Množství těl, orgánů a tkání pro anatomické pitvy a skeletové a další preparáty umožňují výuku s odpovídajícím zabezpečením. Výrazným pozitivem je dostupnost pitevny pro studenty s možností samostudia na tělech zvířat, preparátech a skeletech v době mimo přímou výuku, tyto možnosti jsou studenty bohatě využívány.

Výuka patologie je zajišťována v budově a provozu zaměřeném na patologickou morfologii. Podle současného trendu potřeb praxe je zaměřena jak na patologické pitvy těl zvířat, tak také na patohistologickou diagnostiku z bioptických materiálů od zvířat. V roce 2012 a 2013 budova prošla zásadní rekonstrukcí a dostavbou, ve smyslu modernizace celého patologického provozu na univerzitě, v tomto období byly pitvy zvířat uskutečňovány v náhradní pitevně a dalších pitevnách v areálu (např. pitevna Kliniky chorob psů a koček, pitevna Kliniky chorob ptáků, plazů drobných savců, pitevna Kliniky chorob koní, pitevna Kliniky chorob přežvýkavců a prasat, pitevna Ústavu ekologie a chorob volně žijících zvířat).

Výuka živočišné produkce využívá zázemí univerzity a zejména zázemí univerzitního Školního zemědělského podniku s jeho chovy zvířat, jejich počet umožňuje zajištění jak výuky živočišné produkce, tak i některých klinických problematik. Výuka na zvířatech ŠZP je využívána ve velké rozsahu.

Výuka hygieny potravin je zajišťována v celém rozsahu potravinových komodit (tj. těla jatečných zvířat, orgány, maso, ryby, drůbež, vejce, mléko, sýry a mléčné výrobky, med) s využitím porážky na univerzitě i na jatkách v Tišnově, masné a rybí dílny a mlékárenské poloproduční dílny v areálu univerzity a dalších zařízení a laboratoří na univerzitě. Množství prohlédnutých těl zvířat studenty v rámci výuky a dalšího materiálu k výuce v oblasti hygieny potravin dokládá výraznou podporu této výuky na univerzitě.

Výuku na pacientech na univerzitě umožňují čtyři velké kliniky univerzity s množstvím pacientů v celém spektru veterinární medicíny. Tyto kliniky byly výrazně modernizovány v posledním období. Kredit univerzity a aktivní činnost učitelů veterinárních lékařů vede k získávání vysokého počtu pacientů, a to jak u psů a koček (včetně speciálních a vysoce náročných operací), tak také u koní (včetně speciálních a vysoce náročných operací) kde je řada pacientů také ze zahraničí, a dále u ptáků, plazů a malých savců včetně exotů, kde klinika díky svému přístupu a kreditu má vysoké množství pacientů v celém spektru svého zaměření. Zajímavý je vysoký počet králíků na klinice univerzity, který svědčí o rostoucím zájmu veřejnosti chovat králíky jako zájmová PET zvířata. Naopak je nízký počet klinických pacientů na univerzitě u drůbeže, což je v souladu s trendem přesunu chovů drůbeže z malochovů do několika velkochovů a k přesu-

nu na diagnostiku víceméně postmortální nebo klinickou přímo v chovech drůbeže. Zde je s ohledem na nálezové opatření však přístup do těchto chovů zakázán, proto je výuka uskutečňována s využitím kadaverů z chovu drůbeže a dále v chovu drůbeže (bažantů) na ŠZP univerzity. U prasat je potřebný počet pacientů zajišťován dovozem z chovů a jatek, protože s ohledem na nálezové opatření v chovech prasat je přístup do převážné většiny jednotlivých chovů u chovatelů zakázán. U přežvýkavců s ohledem na klesající počty zvířat v chovech v České republice, a tím i zájmu o hospitalizaci pacientů je počet pacientů na klinice významně pro výuku doplňován výukou v chovech v rámci mobilní kliniky a další výukou v chovech chovatelů a na univerzitním ŠZP.

Mobilní klinika zajišťovaná univerzitou je poměrně rozsáhlá a vedle interní medicíny je ve značném rozsahu zaměřená na poruchy reprodukce, gynekologii a porodnictví.

Výuka chorob zvířete se uskutečňuje na uhynulých zvířatech a nebo s využitím univerzitní obory a univerzitní honitby. Výuka chorob ryb využívá ryby dovezené za účelem výuky, výuka chorob včel využívá včelstva chovaná v areálu univerzity.

7.3 Doporučení

Z pohledu zajištění celého spektra významných druhů zvířat a živočišného materiálu k výuce studentů je uni-

Množství ošetřených králíků svědčí o rostoucím zájmu chovat králíky jako zájmová zvířata

verzita velmi dobře vybavena a její kliniky a provozy fungují velmi dobře k zajištění veterinární péče i výuky veterinárních studentů.

Nicméně v posledních letech univerzita pociťovala nedostatek ve vlastních možnostech ustájení drůbeže a případně ptáků pro potřeby klinické výuky. V minulosti Klinika ptáků, plazů a drobných savců měla v areálu univerzity dostupné ustájení pro omezený počet kusů drůbeže, o které však přestavbami v areálu univerzity přišla. Byla proto navržena a v současné době je realizována menší stavba Centra aviární medicíny v areálu univerzity, které v sobě zahrnuje prostory pro ustájení drůbeže a ptáků, výukovou místnost zaměřenou na choroby drůbeže a ptáků a další podpůrné prostory. Současně (při omezeném přístupu do komerčních chovů drůbeže v rámci výuky z důvodů dodržování protinákazových opatření ve velkochovech drůbeže) by měla univerzita zvážit pro účely výuky zřízení malého chovu drůbeže také v rámci ŠZP.

K doplnění celého spektra všech druhů zvířat dostupných ve vlastních chovech na univerzitě by bylo vhod-

Vizualizace budovy Centra aviární medicíny

né zřídit v rámci univerzitního ŠZP také malý rybník k chovu ryb pro účely výuky. Ryby k výuce univerzita nakupuje od chovatelů, nicméně zřízení takového vlastního rybníka by obohatilo výuku o další možnosti v této oblasti. V areálu univerzitního ŠZP je již takový rybník projektován a jeho zřízení je závislé na dostatku finančních prostředků univerzity.

KNIHOVNA A VÝUKOVÉ ZDROJE

8.1 Faktické údaje

8.1.1 Knihovna a jiné služby v oblasti informačních technologií

Studijní literatura a další tištěné dokumenty na univerzitě jsou dostupné pro studenty v univerzitní knihovně a v knihovnách na jednotlivých ústavech a klinikách. Přístup k elektronickým informačním zdrojům je možný ze všech počítačů na univerzitě a z Kaunicových kolejí a prostřednictvím služby EZ-proxy i z domova.

8.1.1.1 Hlavní knihovna

Univerzitní knihovna byla na univerzitě vybudována zcela nově a byla uvedena do provozu 9. března 2012. Představuje vysoce moderní provoz, který poskytuje studentům prostředí pro studium ve velké členěné studovně a ve skupinových nebo individuálních studovnách. Poskytuje studentům přístup k učebnicím, skriptům, časopisům a další odborné literatuře, a to jak v jazyce českém, tak také v jazyce anglickém, a to formou absenčních nebo prezenčních výpůjček. Dále v univerzitní

knihovně studenti mohou pracovat v počítačových studovnách s přístupem do odborných informačních databází. Univerzitní knihovna zapůjčuje studentům také studijní literaturu.

Univerzitní knihovna je součástí Studijního a informačního centra univerzity, které je začleněno v organizační struktuře pod rektorát a které je řízeno prorektorem pro vědu, výzkum a zahraniční styky (Studijní a informační centrum univerzity zahrnuje Univerzitní knihovnu a vědecký časopis *Acta veterinaria Brno*). Činnost univerzitní knihovny je koordinována Knihovní komisí univerzity, které předsedá prorektor.

Vlastní provoz univerzitní knihovny je řízen vedoucím Studijního a informačního centra univerzity. Provoz univerzitní knihovny je organizován tak, aby vycházel vstříc studijním potřebám studentů.

Univerzitní knihovna je otevřena 55 hodin týdně, tzn.:

pondělí	od 7.30 do 19.30	12 hodin
úterý	od 7.30 do 19.30	12 hodin

Univerzitní knihovna je součástí Studijního a informačního centra

Univerzitní knihovna

středa	od 7.30 do 19.30	12 hodin
čtvrtek	od 7.30 do 19.30	12 hodin
pátek	od 8.00 do 15.00	7 hodin

Uživatelům je poskytnuta možnost tisku a kopírování na dvou multifunkčních strojích, které k identifikaci využívají čipové karty. Činnost byla rozšířena o možnosti skenování prostřednictvím nového skeneru umístěného v prostorách knihovny a o možnosti vypůjčení čtyř čteček elektronických knih.

Univerzitní knihovna je univerzitní zařízení pro studenty veterinárního lékařství, veterinární hygieny a ekologie a studenty farmacie. Převážnou část univerzitní knihovny tvoří literatura zaměřená na veterinární lékařství a veterinární hygienu. V knihovně je 124 studijních míst pro studenty. V celé budově je možnost připojení WIFI.

V knihovně pracuje 8 pracovníků na plný úvazek (1 vedoucí, 6 knihovníků, 1 sekretářka) a 0 pracovníků na částečný úvazek, celkově tak v univerzitní knihovně pracuje přepočtených 8 pracovníků.

Odborná literatura a přístup k počítačům je uveden následovně:

počet knih, skript a další odborné literatury celkem	50 892
z toho počet přístupných knih, skript a odborné literatury ve studovně	22 348

počet odebíraných časopisů v tištěné formě	89
počet odebíraných časopisů přístupných elektronicky	131
přístup k elektronickým časopisům v rámci databází (odhad)	9000
počet počítačů ve studovně a individuálních kójiích (pro samostudium)	32
počet počítačů v počítačové učebně pro samostudium (přízemí budovy SIC)	46

Univerzitní knihovna je využívána studenty k jejich studiu ve významné míře. Počet registrovaných uživatelů v období 2012 byl 2 489. Open space nabízí příjemné místo ke studiu i odpovídající technické vybavení. Nově otevřená knihovna se setkala s obrovským zájmem studentů i odborné veřejnosti, zájem trvá a má stoupající tendenci. Vysoký nárůst návštěvnosti je patrný prostřednictvím turniketů, kde v roce 2012 bylo 43 555 zaznamenaných průchodů.

Knihovna poskytuje také bibliografické a informační služby (v roce 2012 bylo 1 121 požadavků) a rešeršní služby (v roce 2012 bylo 111 požadavků). Knihovna také organizuje proškolení studentů v zacházení s informačními zdroji a elektronickými databázemi.

Univerzitní knihovna registruje také odbornou literaturu dostupnou na jednotlivých ústavech a klinikách. V roce 2012 byla dokončena několikaletá (2007–2012) elektronická retrokatalogizace univerzitní knihovny a dílčích knihoven klinik a ústavů.

Univerzitní knihovna zpřístupňuje studentům také oborové i multioborové elektronické informační zdroje: American Chemical Society, BioOne 1,2, CAB Abstracts, COS Pivot, EBSCO, ENVIROnetBASE, ESPM, FSTA, Reaxys Royal Society of Chemistry, ScienceDirect, SciFinder, Scopus, SpringerLink, Web of Knowledge, Willey, Zoological Record. Nejvyužívanější je bibliografická databáze Web of Knowledge a její součástí Web of Science a Journal Citation Reports (JCR), během roku bylo v databázi zadáno téměř 100 tisíc dotazů uživateli z VFU Brno. Počet zobrazených plných textů v plnotextové databázi ScienceDirect dosáhl počtu 67 917. Je dostupný také metavyhledávač Naviga.

Univerzitní knihovna zajišťuje také vydávání elektronických skript na VFU Brno. Souhrnně bylo v roce 2012 vydáno 42 publikací, z toho 26 skript, 9 sborníků, 4 monografie a 3 metodické příručky.

8.1.1.2 Dílčí knihovny

V knihovnách jednotlivých ústavů a klinik na fakultách je dostupná odborná literatura pro pracovníky kliniky nebo ústavu a nebo pro studenty v rámci jejich práce na klinice nebo ústavu (závěrečná písemná odborná práce apod.).

Knihovny ústavů a klinik obsahují 50 130 knihovních jednotek (knih, učebnic, skript) a časopisy orientované na problematiku kliniky nebo ústavu. V roce 2012 byl registrováno 164 absenčních výpůjček z knihoven kli-

Studovna s počítači

nik nebo ústavů (nízký počet odpovídá skutečnosti, že literatura je převážně studována přímo v prostorách kliniky nebo ústavu).

Přístup do těchto knihoven ústavů nebo klinik není studenty pro běžné studium příliš využíván, protože univerzitní knihovna poskytuje dostatek studijních prostor a dostatečné spektrum odborné literatury.

8.2 Komentáře

Univerzitní knihovna je moderní zařízení poskytující prostor pro studium, přístup k studijní literatuře a k elektronickým informačním zdrojům studentům univerzity. Je široce využívána studenty. Počet studijních míst, počet počítačů a počet přístupů k počítačovému připojení pro vlastní počítače studentů (přímo nebo přes WIFI) se ukazuje dostatečný. Rozsah studijní literatury je odpovídající, přístup k elektronickým informačním zdrojům zahrnuje všechny literární databáze významné pro studium obou směrů veterinárního studia, tj. veterinárního lékařství a nebo veterinární hygieny a ekologie. Otevírací doba univerzitní knihovny, zajištění dalších knihovních služeb a personální obsazení univerzitní knihovny je odpovídající.

V blízké budoucnosti univerzita neočekává významné změny v oblasti univerzitní knihovny s ohledem na skutečnost, že univerzitní knihovna byla vybudována a uvedena do provozu na začátku roku 2012.

8.3 Doporučení

Univerzita vybudováním nové a moderní univerzitní knihovny učinila v uplynulém období výrazný posun v modernizaci studijního prostředí pro samostudium studentů, v rozšíření studijní literatury, přístupu k počítačům pro samostudium studentů a v přístupu k elektronickým databázím a literárním zdrojům. Doporučením pro další období může být pokračovat v rozšiřování knihovního fondu (knihy, učebnice, skripta) a časopisů univerzitní knihovny v českém i anglickém jazyce a dále v udržování přístupu k odborným elektronickým informačním zdrojům a odborným a vědeckým databázím.

PŘIJÍMÁNÍ STUDENTŮ

9.1 Pregraduální studium

9.1.1 Počet pregraduálních studentů

9.1.1.1 Počet studentů

Počet studentů na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno v obou studijních směrech (track) (Veterinární lékařství a Veterinární hygiena a ekologie) byl v roce 2012 ve veterinárním vzdělávání 1544. Z toho počet dívek činil 82,8 % a chlapců 17,2 %. Počet všech zahraničních studentů představoval 23,1 % a počet zahraničních studentů v anglickém studijním programu 11,5 %.

Tabulka 9.1: Skladba pregraduálních studentů rok před návštěvou (2012)

Celkový počet pregraduálních studentů	1544
Celkový počet studentů – mužů	265
Celkový počet studentů – žen	1279
Zahraníční student	356
■ ze zemí EU	319
■ mimo země EU	37

Poznámka: Počet zahraničních studentů samoplátců v anglickém studijním programu v roce 2012 byl 177 (tj. 11,5 %)

9.1.1.2 Minimální počet let pro úspěšné absolvování studia

Minimální počet let k úspěšnému absolvování veterinárního vzdělávání je 6 roků (tzn. MNY = 6). Studium úspěšně absolvuje (v roce 2012) okolo 63,6 % studentů, tzn. ze studentů přijatých v roce 2007 v počtu 313 úspěšně absolvovalo celé studium 199 a neúspěšně absolvovalo studium 114.

Většina studentů absolvuje v standardní době 6 let studia, jsou však absolventi, kteří studují déle, a to z důvodu nezvládnutí studia a složení zkoušek v jednom a výjimečně i ve více ročnících studia (v takovém případě musí splnit kredity pro postup do dalšího roku studia, nicméně studium se tak prodlužuje o 1 rok, výjimečně i o více roků studia), případně si studenti prodlouží studium z důvodu zahraniční stáže, kdy nestihli navštěvovat výuku podle standardního curricula (v takovém případě musí splnit kredity pro postup do dalšího roku studia, nicméně studium se tak prodlužuje o 1 rok).

Posluchárna Ústavu biologie a chorob volně žijících zvířat

9.1.2 Přijímání studentů

9.1.2.1 Přihlášky ke studiu

Uchazeči o studium jsou přijímáni k veterinárnímu studiu na VFU Brno na základě přijímacího řízení. Uchazeč podává přihlášku ke studiu do konce února (případně do poloviny března). Přihlášku podává při zájmu o studium veterinárního lékařství na Fakultu veterinárního lékařství (FVL), při zájmu o veterinární hygienu potravin a potravinová zvířata na Fakultu veterinární hygieny a ekologie (FVHE).

9.1.2.2 Přijímací řízení

Při přijímacím řízení se hodnotí úspěšnost studia na střední škole (výsledky průměru známek ročních vysvědčení v posledních čtyřech letech studia střední školy a dále případně výsledky průměru známek maturitního vysvědčení), dále znalosti z biologie a chemie ověřované na základě písemné zkoušky při přijímacím řízení na univerzitě (testy se skládají v stanovený den pro přijímací řízení a jejich vyhodnocení se provádí anonymně pod zakódovaným číslem) a dále podle prokazovaného zájmu a případně dalších předpokladů pro studium (dokládá např. odbornou publikací z biologie nebo chemie nebo složením vyšší úrovně jazykové zkoušky z angličtiny nebo jiného jazyka a doložením certifikátu apod.).

Pro přijímací řízení je stanoven systém zahrnující stanovení předsedy a dohlížejících osob při skládání písem-

ných testů, stanovení komise, které opravuje anonymně písemné testy, stanovení komise, která sumarizuje výsledky přijímacího řízení.

Fakulty mají nastaven bodovací systém, který je schválen Akademičtým senátem fakulty a je vyhlášen veřejně (na webových stránkách). Tímto systémem se přidělují body za výsledky studia na střední škole, za znalosti z biologie a chemie, za prokazovaný zájem a případně další předpoklady (jazykové zkoušky, publikační aktivita, středoškolské soutěže a olympiády, např. z biologie apod.).

Fakulty mají nastaven také bodovací systém pro anglický studijní program, který je schvalován Akademičtým senátem fakulty a je vyhlášen veřejně (na webových stránkách). Tímto systémem se přidělují body za znalosti z biologie a chemie.

Pro každý studijní program a zvláště pro český a zvláště pro anglický studijní program se dosažené body sečtou a vytvoří se pořadí uchazečů podle počtu bodů. Na každé fakultě jsou přijímáni uchazeči s nejvyšším počtem bodů až do hranice, která odpovídá určenému počtu přijímaných studentů. Tato povinnost je dána právními předpisy. S ohledem na 3,93x vyšší zájem o studium, než jsou možnosti univerzity, jsou pro oba veterinární směry studia přijímáni nejlepší z uchazečů.

Počet žádostí o přijetí ke studiu na oba veterinární směry a počet přijatých uchazečů za posledních pět let je uveden v tabulce.

Písemné zkoušky ze znalostí biologie a chemie jsou důležitou součástí přijímacího řízení

Tabulka 9.2: Přijímání studentů za posledních pět let

Rok	Počet žádostí o přijetí	Počet přijatých	
		„standardní“ přijetí	jiný způsob přijetí *
2012	1475	283	51
2011	1464	348	43
2010	1412	297	36
2009	1261	310	31
2008	1194	313	20
Průměr	1361,2	310,2	36,2

* Jiný způsob přijetí zahrnuje v tabulce studenty přijímané do anglického studijního programu.

9.1.2.3 Přijetí ke studiu

Počet uchazečů, kteří mohou být přijati ke studiu a kteří současně budou placeni státem, stanovuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Toto číslo (numerus clausus) zahrnuje uchazeče z České republiky a ze Slovenské republiky (na základě mezinárodních dohod) vyučované v českém jazyce. Tento počet je stanovován na základě výpočtu prováděného MŠMT, který vychází z komplikovaného výpočtu stanovení počtu placených studentů na vysokých školách v České republice, zohledňuje počet studentů na univerzitě, dále zohledňuje záměr MŠMT snižovat počet studentů na vysokých školách v posledních letech a zohledňuje výkonnostní ukazatele vysoké školy stanovené MŠMT.

Univerzita může přijmout méně studentů, avšak odrazí se to na snížení jejího rozpočtu. Univerzita může přijmou více studentů, nebudou však placeni státem.

Vedle takto stanoveného počtu studentů univerzita přijímá studenty ze zahraničí vyučované v angličtině, kteří si své studium platí sami. V posledním roce byl snížen počet přijímaných studentů s výukou v českém jazyce a částečně byl nahrazován zvýšeným počtem studentů studujících v anglickém jazyce, kteří si své studium platí.

Uchazeči o studium pochází z různých středních škol a mohou mít různé znalosti a schopnosti pro studium na univerzitě. Proto je přijímací řízení nastaveno na zhodnocení dlouhodobých studijních výsledků (ze střední školy), na znalostech ze základních disciplin nezbytných pro veterinární studium (tzn. biologie a chemie) a na případném zhodnocení dalších předpokladů zvýhodňující nadané studenty. Tento systém vyrovnává u přijatých uchazečů potřebnou minimální úroveň znalostí z předchozího studia pro studium na univerzitě. Mimo tento systém nejsou studenti na univerzitu přijímáni, výjimkou jsou studenti studující studijní program v angličtině, kde přijímací řízení probíhá zpravidla ve státě, ze kterého studenti pochází, případně přímo na VFU Brno.

Imatrikulace přijatých studentů

V nejbližších letech bude MŠMT usilovat o pokles počtu studentů financovaných státem na vysokých školách, a to z důvodu vysokého nárůstu počtu studentů na vysokých školách v posledních 20 letech a potíží s jejich financováním. I když VFU Brno toto velké navyšování počtu studentů veterinárního studia nerealizovala, pokles počtu financovaných studentů se bude dotýkat také veterinárního vzdělávání. VFU Brno reaguje na tento trend MŠMT tak, že sama bude snižovat počet přijímaných studentů s výukou v českém jazyce a částečně tento počet bude nahrazován zvýšeným počtem studentů studujících v anglickém jazyce, kteří si své studium platí (uplatněno významně již v roce 2012). Takto z prostředků studentů samoplátců bude univerzita kompenzovat případný pokles financí od státu související se snižováním stanoveného počtu uchazečů přijímaných ke studiu.

9.1.3 Tok studentů

9.1.3.1 Počet studentů

Celkem v roce 2012 studovalo oba směry veterinárního studia na univerzitě 1544 studentů. Počet studentů v jednotlivých ročních studiích v roce 2012 je uveden v tabulce.

Tabulka 9.3a: Celkový počet pregraduálních studentů veterinárního studia

Počet studentů studujících v roce 2012		Počet dodatečně přijatých studentů
1. ročník	309	0
2. ročník	273	11
3. ročník	248	12
4. ročník	191	2
5. ročník	239	0
6. ročník (MNY)	259	0
> 6. ročníku	0	0
Počet pregraduálních veterinárních studentů (studujících v roce 2012)	1519	25
Celkem		1544

Poznámka: Počet dodatečně přijatých studentů představuje počet studentů, kteří neúspěšně ukončili studium, opětovně se přihlásili do přijímacího řízení a na základě svých výsledků u přijímacího řízení byli opětovně přijati ke studiu.

Studenti, kteří byli přijati ke studiu v roce 2007 a kteří úspěšně studovali v roce 2012, se rozdělili do všech šesti ročníků tak, že většina studentů v roce 2012 byla v 6. ročníku studia a zbývající byli v 5. ročníku studia (tzn. jedná se o studenty, kteří studují 6. rok studia, ale např. z důvodu nesložení některých zkoušek jsou teprve v pátém ročníku studia). Rozložení těchto studentů je uvedeno v tabulce.

Tabulka 9.3b: Tok pregraduálních studentů veterinárního studia

Počet studentů z přijatých v roce 2007	Počet dodatečně přijatých studentů	
1. ročník	0	0
2. ročník	0	0
3. ročník	0	0
4. ročník	0	0
5. ročník	28	0
6. ročník (MNY)	171	3
> 6. ročník	0	0
Počet pregraduálních veterinárních studentů (z přijatých v roce 2007)	199	3
Celkem		202

Počet všech veterinárních studentů v roce 2012 byl 1544 a dalších neveterinárních studentů byl 467 (studenti neveterinárního bakalářského studijního programu a neveterinárního navazujícího magisterského studijního programu), celkem tak v roce 2012 studovalo na Fakultě veterinárního lékařství a na Fakultě veterinární hygieny a ekologie 2011 studentů.

9.1.3.2 Požadavky na ukončení studia

Požadavkem na ukončení ročníku studia je získání odpovídajícího počtu kreditů za příslušný ročník studia. Doporučený plán studia je nastaven tak, že za každý ročník studia student získá 60 kreditů. Nicméně podmínky kreditního systému studia jsou nastaveny tak, že student nemusí získat všech 60 kreditů za příslušný rok studia, ale nižší počet kreditů uvedený ve Studijním a zkušebním řádu:

za 1. rok studia pro postup do 2. roku studia 46 kreditů a více standardně 60 kreditů
za 2. rok studia pro postup do 3. roku studia 100 kreditů a více standardně 120 kreditů
za 3. rok studia pro postup do 4. roku studia 150 kreditů a více standardně 180 kreditů
za 4. rok studia pro postup do 5. roku studia 200 kreditů a více standardně 240 kreditů
za 5. rok studia pro postup do 6. roku studia 250 kreditů a více standardně 300 kreditů

Takto student studuje 1. až 5. ročník studia doporučeného studijního plánu a při standardním průběhu studia na konci 5. ročníku studia získává 300 kreditů. V případě, že student nesloží některé zkoušky z doporučeného studijního plánu, ale má dostatečný počet kreditů pro postup do dalšího roku studia, pak zpravidla studuje o 1 rok déle, tzn. že 1. až 5. ročník studuje 6 let.

Pro postup do posledního 6. ročníku studia doporučeného studijního plánu musí mít student splněny všechny povinnosti vyplývající z doporučeného studijního plánu pro 1. až 5. ročník studia, tzn. musí absolvovat všechny povinné předměty (povinné předměty core curricula a povinné předměty diferenciací), dále předměty povinně volitelné v určeném počtu alespoň 4 předmětů, stáž na klinikách univerzity, povinnou extramurální praxi ve veterinární laboratorní diagnostice a stáž na jatkách), a tím získá za 1. až 5. ročník studia nejméně 300 kreditů.

V 6. ročníku studia student absolvuje blokovou výuku a skládá dílčí státní závěrečné zkoušky (kde podle výběru povinně volitelných předmětů státní závěrečné zkoušky může získat 60 i více kreditů). Po složení státních závěrečných zkoušek tak student ukončuje studium se ziskem 360 a více kreditů za celé studium.

Požadavkem na úspěšné ukončení studia je splnění všech povinností vyplývajících z doporučeného studijního plánu pro 1. až 5. ročník studia, tzn. musí absolvovat všechny povinné předměty (povinné předměty core curricula a povinné předměty diferenciací), dále předměty povinně volitelné v určeném počtu alespoň 4 předmětů, stáž na klinikách univerzity, povinnou extramurální praxi ve veterinární laboratorní diagnostice a stáž na jatkách, a dále v 6. ročníku studia absolvovat blokovou

Studenti před státními závěrečnými zkouškami

výuku a složit příslušné dílčí státní závěrečné zkoušky. Dnem složení poslední státní závěrečné zkoušky přestává být podle právních předpisů studentem a je absolventem veterinárního studia. Diplom veterinárního lékaře mu univerzita uděluje při slavnostní promoci absolventů.

9.1.3.3 Počet absolventů

Počet absolventů veterinárního studia na univerzitě za posledních pět let je uveden v tabulce.

Tabulka 9.4: Počet ročně absolvujících studentů v průběhu posledních pěti let

Rok	Počet absolventů
2012	202
2011	192
2010	198
2009	184
2008	175
průměr	190,2

Počet ročně absolvujících studentů v jednotlivých diferenciacích směrech (FVL, FVHE) v průběhu posledních pěti let

Rok	Počet absolventů FVL	Počet absolventů FVHE
2012	159	43
2011	148	44
2010	151	47
2009	139	45
2008	135	40
průměr	146,4	43,8

Zvýšení počtu absolventů FVL v posledních třech letech zahrnuje také absolventy anglického studijního programu (2012 = 11 absolventů, 2011 = 8 absolventů, 2010 = 6 absolventů).

Průměrná hodnota počtu absolventů za posledních 33 let (od roku 1980) je pro FVL 115 absolventů a pro FVHE 40 absolventů.

9.1.3.4 Průměrná délka studia

Standardní doba studia v obou směrech veterinárního vzdělávání je 6 let. Studium však v průměru trvá déle, protože někteří studenti nezvládnou studium ve standardní době a nebo v rámci studia absolvují zahraniční pobyt, a pak jejich studium trvá déle než standardních 6 let. Průměrná délka studia je uvedena v tabulce.

Tabulka 9.5: Průměrná délka studia (rozdělení studentů v letech)

Počet studentů studujících v roce 2012	Počet
Studium trvající 6 let	194
Studium trvající 6 let +1	55
Studium trvající 6 let +2	5
Studium trvající 6 let +3	2
Studium trvající 6 let +4	2
Studium trvající 6 let +5	1
Studium trvající 6 let +> 5	0

9.2 Komentáře

Standard studentů začínajících studium zahrnuje ukončené středoškolské studium (ověřováno doložením složení maturitní zkoušky), odpovídající znalosti z biologie a chemie (ověřováno při přijímací zkoušce).

Počet studentů studujících oba diferenciací směry veterinárního vzdělávání by měl odpovídat zejména prostorovému zabezpečení výuky, materiálovému zajištění výuky, počtu zvířat dostupných pro výuku, počtu pitev, počtu klinických pacientů u významných druhů zvířat, rozsahu mobilní kliniky a dalším požadavkům na veterinární výuku. V současné době počet studentů odpovídá zajištění veterinární výuky, záměrem univerzity v současné době je počet studentů nezvyšovat, ale naopak mírně snižovat.

Počet uchazečů přijímaných ke studiu je ovlivňován kapacitou univerzity k zajištění veterinárního studia, vyšší prostředků přidělovaných státem na jednoho studenta veterinárního vzdělávání (k udržení celkového rozpočtu univerzity) a zohledňuje vliv soukromé veterinární praxe a státní veterinární správy (zaměření na dva směry diferenciací) a potřeby počtu veterinárních lékařů v praxi (úspěšné uplatňování veterinárních lékařů v praxi) ale současně přihlíží k názoru veterinární praxe na počet absolventů (záměr snížit počet přijímaných uchazečů).

Prostorové zajištění, provozy univerzity, materiálové vybavení, počet chovaných zvířat, počet pitev, počet pa-

Promující studenti

cientů, mobilní kliniky a další podmínky na univerzitě a také struktura a nastavení studijního programu v oboru diferenciacních směrech vytváří podmínky pro odpovídající studium existujícího počtu studentů.

Podíl absolventů z počtu přijatých uchazečů o studium svědčí o významném počtu neúspěšných studentů (36,5 %). V diferenciacním směru veterinární lékařství (FVL) je neúspěšnost 22,8 % a v diferenciacním směru hygiena potravin je neúspěšnost 62,0 %. Rozdíl mezi oběma diferenciacními směry je dán odlišností zájmové skupiny populace uchazečů, z níž pochází uchazeči o studium veterinárního lékařství, a zájmové skupiny populace uchazečů, z níž pochází uchazeči o studium hygieny potravin. Nároky v průběhu studia jsou v obou diferenciacních směrech shodné. Rozdíl v těchto skupinách populace pak vede k rozdílu v úspěšnosti veterinárního studia.

Počet absolventů v diferenciacním směru FVL je ve srovnání s dlouhodobým průměrem vyšší. Do určité míry zahrnuje výrazný nárůst soukromé klinické praxe zájmových zvířat (zejména psů, koček, ptáků, plazů, drobných savců, koní) v posledních 20 letech v České republice. Počet absolventů v diferenciacním směru FVHE je ve srovnání s dlouhodobým průměrem téměř shodný.

9.3 Doporučení

Počet přijímaných uchazečů o studium by mohl být nižší, v systému financování univerzit podle počtu studentů by však snížení počtu přijímaných uchazečů o studium

mohlo negativně ovlivnit rozpočet univerzity. Přesto je záměrem univerzity nezvyšovat počet přijímaných uchazečů a uskutečňovat mírné snižování počtu uchazečů. Případný pokles finančních prostředků z MŠMT nahradit prostředky z jiných zdrojů.

Podíl neúspěšných studentů sice odpovídá vysoké náročnosti veterinárního studia, nicméně je poměrně vysoký. Důvodem je celková obtížnost veterinárního studia a i přes opatření spočívající v poradenství na studijních odděleních fakult, uskutečňování moderních metod výuky (multimediální výuka, multimediální učební texty apod.), v realizaci kreditního systému (určité rozvolnění výuky), v aplikaci diferenciacce výuky zejména ve vyšších ročnících studia (umožňující volitelnost předmětů ve výuce) zůstane ve veterinárním studiu studijní neúspěšnost pravděpodobně vyšší i v budoucnosti.

Průměrná doba studia odpovídá náročnosti veterinárního studia. Standardní doba studia je 6 let a záměrem univerzity je tuto délku veterinárního studia zachovat. Průměrná doba trvání studia svědčí o tom, že většina úspěšných studentů studuje standardní dobu 6 let, jsou však i studenti studující dobu delší (7 let, více let). Záměrem univerzity je zachovat kvalitu absolventů studia, která neumožňuje všem studentům úspěšně zakončit studia po 6 letech studia (Gaussovo rozdělení schopností studentů), s udržením kvality absolventů je tak spojena delší průměrná doba veterinárního studia.

UČITELÉ A PERSONÁL

10.1 Faktické údaje

Akademický vyučující personál a podpůrný personál zajišťující vzdělávání na univerzitě pracuje v rámci Fakulty veterinárního lékařství, Fakulty veterinární hygieny a ekologie, Farmaceutické fakulty a univerzitních zařízení a zajišťuje vzdělávání v obou veterinárních směrech výuky, vzdělávání v bakalářském a navazujícím magisterském studijním programu potravinářského zaměření, v bakalářském studijním programu se zaměřením na ochranu zvířat a welfare a dále ve studijním programu farmaceutickém.

Počet akademického vyučujícího personálu zajišťujícího veterinární vzdělávání a vzdělávání v potravinářském zaměření a v zaměření na ochranu zvířat a welfare je 219,9 akademických pracovníků. Toto vzdělávání je zcela odděleno od farmaceutického vzdělávání.

10.1.1 Personál univerzity zajišťující veterinární vzdělávání

Počet akademického vyučujícího personálu zajišťujícího veterinární vzdělávání v obou směrech diferenciací výuky je v počtu 189,9. Tito akademičtí pracovníci působí

na Fakultě veterinárního lékařství a na Fakultě veterinární hygieny a ekologie, kde na jednotlivých ústavech a klinikách zajišťují veterinární výuku. Další pracovníci ve velmi malém počtu působí na společných pracovištích univerzity (Ústav cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství, Ústav tělesné výchovy a sportu), kde zajišťují výuku cizích jazyků a sportu.

Podpůrný personál zajišťující veterinární vzdělávání v obou směrech diferenciací výuky je v počtu 272. Tento personál působí na Fakultě veterinárního lékařství a na Fakultě veterinární hygieny a ekologie, kde na jednotlivých ústavech a klinikách zajišťuje podporu přímo při veterinární výuce. Další podpůrný personál působí na společných pracovištích univerzity (zejména Studijní a informační středisko, Centrum informačních technologií, Institut celoživotního vzdělávání a informatiky, vnitřní správa univerzity (zajišťující energetiku univerzity, odpadové hospodářství, údržbu a opravy budov, údržbu areálu, investice apod.) a rektorát (zajišťující řízení univerzity, ekonomiku, personální problematiku, dokumentaci, archiv, právní činnost, administrativu a další činnosti na univerzitě).

Posluchárna Pavilonu klinik malých zvířat

Počet pracovníků na univerzitě zajišťující veterinární vzdělávání je dán finančními možnostmi univerzity a dlouhodobým vývojem na jednotlivých ústavech a klinikách v rámci sekcí jednotlivých fakult a společnými činnostmi zajišťovanými na rektorátě. Tento stav se v krátkodobém horizontu výrazně nemění, dlouhodobě lze zjišťovat určitý nárůst související s nárůstem činností vyplývajících ze zajišťování veterinárního vzdělávání a zejména narůstající administrativy vyplývající z množství nových právních předpisů a z nich vycházejících nových administrativních povinností.

Počty pracovníků na jednotlivých ústavech a klinikách (v rámci sekcí) je dán dlouhodobým vývojem, jeho případné změny jsou v kompetenci děkana fakulty a vyplývají ze zatížení kliniky a ústavu výukou, výzkumem, veterinární činností a dalšími akademickými činnostmi. Omezením pro nárůst počtu pracovníků jsou finanční možnosti fakulty.

Místa akademického vyučujícího personálu jsou obsazována na základě výběrového řízení. Univerzita nemá potíže s obsazováním těchto míst, nicméně s ohledem na nižší platové ohodnocení na univerzitě než ve veterinární praxi se nepodaří obsadit místa akademického vyučujícího personálu vždy těmi nejlepšími pracovníky (např. absolventy s nejlepšími studijními výsledky). Akademický vyučující personál je do výrazné míry stabilní, k jeho změně dochází v jednotlivých případech zpravidla u nejmladších pracovníků (důvodem je změna bydliště, získání lépe placeného místa apod.) a nebo u pracovníků, kteří odchází do důchodu. Dlouhodobým trendem v obsazování míst akademického vyučujícího personálu je rostoucí počet uchazečů na jedno vypsané místo učitele. Ve významné míře se tyto noví akademičtí pracovníci rekrutují ze studentů doktorských studijních programů (postgraduálního vzdělávání).

Tabulka 10.1: Personál v instituci zajišťující veterinární vzdělání

	Dotované pozice (FTE)		Nedotované pozice (FTE)		Celkem (FTE)	
	VS	NVS	VS	NVS	VS	NVS
1. Akademický personál						
Vyučující (celkem FTE)	142	31,1	0	0	142	31,1
Výzkumní pracovníci (celkem FTE)	5,9	3,3	0,4	0,6	6,3	3,9
Ostatní (FTE)	2,5	0	4,1	0	6,6	0
Celkem FTE	150,4	34,4	4,5	0,6	154,9	35
Celkem FTE (VS + NVS)	184,8		5,1		189,9	
FTE zajišťující výuku v posledním ročníku	75,5		1,6*		77,1	
2. Podpůrný personál						
a) zodpovědný za péči o zvířata a jejich léčbu	39,4		4		43,4	
b) zodpovědný za přípravu praktické a klinické výuky	65,3		1,9		67,2	
c) zodpovědný za administrativu, všeobecné služby, údržbu a podobně	133,5		18,1		151,6	
d) zapojený do výzkumných prací	5,8		4		9,8	
e) ostatní	0		0		0	
Podpůrný personál celkem	244		28		272	
3. Personál celkem	428,8		33,1		461,9	

* = V posledním ročníku se na výuce podílí dalších 273 veterinárních lékařů, u kterých je realizována výuka v blocích v rámci rotací podle druhů zvířat, kteří nejsou placeni univerzitou, ale na základě pověření univerzity působí ve vztahu ke studentovi na pozici učitele (Choroby koní = 42, Choroby psů a koček = 143, Choroby přežvýkavců = 120, Choroby prasat = 17, Choroby drůbeže = 27, Choroby ptactva, plazů a drobných savců = 39).

Tabulka 10.2: Rozdělení akademického vyučujícího personálu (vyučující s veterinárním titulem a neveterinární vyučující) – vyjádřený jako FTE – a podpůrného personálu

Název ústavu, kliniky	Akademický vyučující personál										Podpůrný personál		
	Profesor		Docent		Odborný asistent		Asistent		Ostatní		Technický/ (b + d + e)	Ošetřovatelé zvířat (a)	Admin./ (c)
	VS	NVS	VS	NVS	VS	NVS	VS	NVS	VS	NVS			
Ústav anatomie, histologie a embryologie	1	0	1	0,5	4,7	1	2	0	0	0	3,5	0	2,5
Ústav fyziologie	1	0,5	0	0,3	3,2	0	3	0	0	0	4	0	1,5
Ústav farmakologie a farmacie	0,8	0	0	0	3,6	0	0,7	0	0	0	1,2	0,5	0,7
Ústav epizootologie a mikrobiologie	4,5	0	1	0,2	3,7	0,9	4,7	1,5	0	0	9,2	1,5	4,5
Ústav patologické morfologie a parazitologie	1,9	0	1	0,5	3	0	1,5	1	0	0	4,4	1	6
Ústav genetiky	1	0	0	0	1	1	0	2	0	0	1	0	2
Klinika chorob přežvýkavců a prasat	1	0	5	0	6,2	1	3,3	0	1	0	5,9	9,5	6,5
Klinika chorob koní	1	0	1	0	7	0	1,5	0	2,1	0	1	9	4
Klinická laboratoř pro velká zvířata	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	6,5	0	0
Klinika chorob psů a koček	2	0	0	0	14,2	0	6	0	2,5	0	0,7	15,9	12,4
Klinika chorob ptáků, plazů a malých savců	1	0	0	0	7	0	1	0	0	0	1	4	2
Klinická laboratoř pro malá zvířata	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	4,2	0	0,9
Výzkum FVL (inst. výzkum, CEITEC, granty aj.)	0	0	0	0	0	0	0	0	3,8	1,1	4,4	0	0
Děkanát FVL	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5
Ústav biologie a chorob volně žijících zvířat	1	0	2	0	1	0,5	0,5	0	0	0	2	0	1
Ústav ekologie a chorob zvěře, ryb a včel	1	1	1	0	1	0,5	0	0,5	0	0	2	0	1
Ústav výživy zvířat	0	1	0	0	2	0	0	0	0	0	2	1	1
Ústav zootechniky a zoohygieny	1	0	0	1	1	0	1	0	0	0	1	0	0,4
Ústav biochemie a biofyziky	1	1	2	0	2	1	1	0,5	0	0	4,6	0	1
Ústav hygieny a technologie masa	1	0	2	0	1	1	0,5	0	0	0	4	0	1
Ústav hygieny a technologie mléka	1	0	1	0,5	3,5	1	0	0	0	0	4	0	1
Ústav hygieny a technologie vegetabilních potravin	0	0	1	0	1	0	0	0,4	0	0	2	0	1
Ústav veřejného veterinářství, ochrany zvířat a welfare	2	0	2	2	1	0,5	2	0	0	0	3	1	1
Výzkum FVHE (inst. výzkum, CEITEC, granty aj.)	0	0	0	0	0	0	0	0	2,5	2,8	5,4	0	0
Děkanát FVHE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4,5
Ústav cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství	0	0	0	0	1	2,3	0	3	1	0	0	0	2
Ústav tělesné výchovy a sportu	0	0	0	0	0	2	0	1	0	0	0	0	1,5
Rektorát (rektorát – SIC, CIT, ICVI, vnitřní správa, rektorát aj.)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	87,2

Akademický vyučující personál zajišťuje výuku, výzkum, veterinární činnost a další akademické činnosti na univerzitě. Existuje finanční motivace pracovníků podílet se aktivně na činnosti univerzity, např. je motivačně odměňována v platu výzkumná a publikační činnost podle množství a kvality publikovaných prací, je odměňována motivačně výuka v anglickém studijním programu podle rozsahu této výuky, je odměňována motivačně veterinární činnost podle prostředků získaných na klinice touto činností. Nicméně, jsou pracovníci univerzity, kteří mimo pracovní dobu na univerzitě provozují soukromou konzultační nebo diagnostickou činnost, případně provozují soukromou veterinární praxi. Právní předpisy tuto činnost mimo pracovní dobu na univerzitě nezakazují. Univerzita nemá možnost tuto činnost po pracovní době regulovat. Motivací k této činnosti je finanční ohodnocení této činnosti, které je vyšší než na univerzitě. Univerzita nemá a nemůže mít informace o této mimouniverzitní činnosti, jedná se odhadem spíše o jednotlivce. Nicméně zkušenosti ze soukromé praxe, diagnostické a konzultační zkušenosti nebo klinické zkušenosti vyučujícího personálu získané navíc mimo univerzitu a v jiném prostředí prohlubují zkušenosti a dovednosti učitele v oboru, které může přenášet při výuce na studenty. K přesunu klientů mimo univerzitu nedochází, případně je minimální, to dokládají vysoké počty klinických pacientů na univerzitě ve všech oblastech působení univerzity.

Možnosti akademického vyučujícího personálu účastnit se vědeckých konferencí a setkání jsou poměrně vysoké. Prostředky na tyto konference jsou věnovány z prostředků na vědu a výzkum a pracovníci univerzity se účastní ve velkém počtu konferencí na univerzitě, konferencí v České republice, zejména však konferencí v zahraničí, a to nejen v Evropě. Finanční ohodnocení účasti na těchto konferencích spočívá v zaplacení nákladů na účast na této konferenci univerzitou (cestovné, ubytování, stravování, konferenční poplatky, náklady na vyhotovení posteru, náklady na publikaci získaných výsledků).

Akademický vyučující personál má možnost využít studijní volno (sabbatical leave), toto volno je však spojeno s přípravou habilitačního nebo profesorského řízení. Zatížení výukou, vědecká a výzkumná činnost a její návaznosti na univerzitě, vytížení jednotlivých ústavů a klinik a odpovědnost pracovníků za činnost na ústavech a klinikách vedou ke skutečnosti, že tato možnost studijního volna (sabbatical leave) na univerzitě není využívána.

10.1.2 Poměry týkající se personálního zajištění výuky

$$R1: \frac{\text{učitelé zajišťující veterinární vzdělávání celkem (přepočten na FTE)}}{\text{počet pregraduálních vet. studentů}} = \frac{189,9}{1544} = \frac{1}{0,12} : 8,13$$

$$R2: \frac{\text{FTE na fakultě celkem}}{\text{počet pregraduálních studentů}} = \frac{219,9}{2011} = \frac{1}{0,11} : 9,15$$

$$R3: \frac{\text{počet pracovníků zajišťujících veterinární vzdělávání celkem (přepočten na FTE)}}{\text{počet pregraduálních vet. studentů}} = \frac{154,9}{1544} = \frac{1}{0,10} : 9,97$$

$$R4: \frac{\text{počet pracovníků zajišťujících veterinární vzdělávání celkem (přepočten na FTE)}}{\text{počet absolventů ročně}} = \frac{154,9}{178,4} = \frac{1}{0,87} : 1,15$$

$$R5: \frac{\text{počet pracovníků zajišťujících veterinární vzdělávání celkem (přepočten na FTE)}}{\text{počet podpůrných pracovníků zajišťujících veterinární vzdělávání celkem (přepočten na FTE)}} = \frac{189,9}{272} = \frac{1}{0,70} : 1,43$$

10.2 Komentáře

Počet pracovníků v jednotlivých kategoriích odpovídá potřebám výukové, vědecké a výzkumné činnosti, zajišťování veterinární péče a dalších akademických činností a je ovlivňován finančními možnostmi univerzity. Lze si představit vyšší počet pracovníků na univerzitě, a tím zejména snížení výukové zátěže akademického vyučujícího personálu, nicméně finanční možnosti univerzity tyto změny ve velké rozsahu neumožňují.

Finanční ohodnocení akademického vyučujícího personálu je v základním platu na následující úrovni:

Asistent	15 000 Kč	(600 Eur měsíčně)
Odborný asistent	20 000 Kč	(800 Eur měsíčně)
Docent	25 000 Kč	(1000 Eur měsíčně)
Profesor	30 000 Kč	(1200 Eur měsíčně)

Další příplatky získává pracovník podle své aktivity za výukovou činnost, vědeckou a výzkumnou činnost, řešení grantů a projektů, veterinární činnost, výuku v anglickém studijním programu, za řízení kliniky nebo ústavu a další. Výše těchto dalších prostředků může být minimální a nebo podle aktivity pracovníka může přesahovat výši dalšího měsíčního platu.

Platové ohodnocení na univerzitě akademického vyučujícího personálu je v průměru okolo 35 000 Kč měsíčně (1400 Eur měsíčně) a přesahuje tak 1,4x průměrný plat v České republice. Nicméně plat veterinárních lékařů zejména v soukromé veterinární praxi na kvalitních klinikách je výrazně vyšší (přesné údaje nejsou známy).

Výuka v anglickém jazyce

Platové ohodnocení na univerzitě podpůrného personálu je v průměru okolo 19 500 Kč měsíčně (780 Eur měsíčně) a je pod průměrným platem v České republice (průměrný plat je 25 000 Kč měsíčně, tj. 1000 Eur měsíčně).

Potíže v obsazování míst akademického vyučujícího personálu na univerzitě nejsou, avšak nižší platové ohodnocení na univerzitě než v soukromé veterinární praxi vede ke skutečnosti, že se na volná místa akademického vyučujícího personálu nehlásí v některých případech vynikající pracovníci (např. absolventi s nejlepšími studijními výsledky), i když místo učitele na univerzitě je považováno za společensky prestižní pracovní místo. Ke změnám v akademickém vyučujícím personálu dochází jen v jednotlivých případech.

Při obsazování míst podpůrného personálu nejsou potíže, i když platové ohodnocení je na mnoha pracovních pozicích velmi nízké. To je dáno počtem pracovníků hledajících práci v regionu a jejich snahou získat zaměstnání.

Podíl (procento) veterinárních lékařů v akademickém vyučujícím personálu podílejícím se na veterinárním vzdělávání je 81,6 %, což je poměr příhodný pro zajišťo-

vání veterinárního vzdělávání na univerzitě. Veterinární lékaři zajišťují klinickou výuku, hygienickou výuku a preklinickou výuku. Veterinární lékaři a neveternární lékaři zajišťují výuku předmětů základních věd a případně předmětů živočišné produkce. Neveternární lékaři zajišťují výuku cizích jazyků a sportu.

10.3 Doporučení

Prostředky na platy akademického vyučujícího personálu jsou rozdělovány v základních platech a v motivační složce platu, která u aktivních pracovníků může být poměrně vysoká. Nicméně ve srovnání se soukromou veterinární praxí by byla potřeba základní platy akademického vyučujícího personálu zvýšit, toto zvýšení je však limitováno prostředky získávanými na výuku od MŠMT.

Prostředky na platy podpůrného personálu jsou rozdělovány v základních platech a v motivační složce platu. Celkově jsou platy mnohých pracovníků podpůrného personálu velmi nízké (ve srovnání s obdobnými platy v jiných institucích) a bylo by potřeba základní platy podpůrného personálu zvýšit, toto zvýšení je však také limitováno prostředky získávanými na výuku od MŠMT.

CELOŽIVOTNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

11.1 Faktické údaje

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno se podílí na organizaci celoživotního vzdělávání. Celoživotní vzdělávání organizačně zajišťuje na univerzitě Institut celoživotního vzdělávání a informatiky, který je začleněn pod rektora a je řízen prorektorem pro vzdělávání. Vlastní Institut celoživotního vzdělávání a informatiky řídí vedoucí institutu. Vzdělávací činnost v jednotlivých vzdělávacích akcích provádí učitelé univerzity a nebo odborníci z praxe.

VFU Brno organizuje vzdělávání veterinárních lékařů a dalších osob, které vyplývá ze zákona na ochranu zvířat proti týrání č. 246/1992 Sb. (školení pro osoby provádějící státní dozor nad ochranou zvířat, školení pro osoby řídící pokusy na zvířatech, školení pro osoby provádějící pokusy na zvířatech).

VFU dále provádí další školení vyplývající z právních předpisů (proškolování osob provádějících prohlídku ulovené zvěře, proškolování osob provádějících přepravu zvířat a další).

VFU organizuje také Kurzy pro odchyt toulavých a opuštěných zvířat a zacházení s nimi včetně péče o ně

v útulcích pro zvířata a pro sběr a neškodné odstraňování kadáverů v zájmovém chovu, kurz Inseminační technik se specializací pro skot, ovce, kozy, kurz Inseminační technik se specializací pro koně, Kurz prodejců vyhrazených léčivých přípravků, Kurz prohlížitelů včelstev.

Tyto kurzy jsou zakončeny úředním ověřením znalostí a osvědčením, které opravňuje absolventa kurzu k výkonu v proškolených činnostech.

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno realizuje řadu dalších kurzů celoživotního vzdělávání, např. Kurz správního řízení v praxi orgánů veterinární správy, Drůbežářský kurz, Kurz o zdravotní nezávadnosti výroby a zpracování potravin živočišného původu aj. Tyto kurzy jsou zakončeny ověřením znalostí a osvědčením, kterým se potvrzuje účast účastníka na tomto vzdělávání.

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno uskutečňuje také tzv. Univerzitu třetího věku určenou zejména seniorům, a to se zaměřením na téma Člověk a zvíře a téma Člověk a zdravá potravina. Toto vzdělávání je zakončeno ověřením znalostí a osvědčením, kterým se potvrzuje účast účastníka na tomto vzdělávání. Vzdělávání

Realizace kurzů celoživotního vzdělávání

Studenti Univerzity třetího věku

je velmi populární a univerzita nestačí pokrýt zájem o toto studium.

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno usku-
tečňuje řadu dalších vzdělávacích aktivit zájmových pro
pracovníky univerzity i pro veřejnost (např. Management
a marketing ve vědě, Koučování – moderní metoda roz-
voje a vedení lidí, Kurz pro zájemce o studium).

Celkem bylo v roce 2012 organizováno 54 kurzů
a účastnilo se jich 1906 účastníků.

Univerzita také pořádá vzdělávání v rámci letních škol
ve spolupráci se zahraničními univerzitami nebo pro za-
hraniční účastníky (Letní škola chirurgie, Letní škola exo-
tické medicíny, Letní škola hygieny potravin). Dále také ve
spolupráci s Vídeňskou univerzitou založila Školicí cen-
trum pro aviární medicínu. V posledních dvou letech (2012,
2013) je univerzita Školicím centrem EU – Better Training
for Safer Food (se zaměřením na maso a masné výrobky).

Učitelé univerzity se účastní také jako přednášejí-
cí množství vzdělávacích akcí organizovaných speci-
alizovanými asociacemi veterinárních lékařů v České
republice.

Univerzita provozuje také elektronickou databázi
Vettox přístupnou veterinárním odborníkům, posky-
tující informace a rady v případě potřeby první pomo-
ci a pro potřebu řešení akutních i chronických toxikóz
u zvířat.

11.2 Komentáře

Kvalitu celoživotního vzdělávání zajišťovaného uni-
verzitou lze hodnotit jako velmi dobrou. Toto vzdělá-
vání se opírá o zkušené učitele univerzity a odborníky
z praxe, s nimiž univerzita dlouhodobě spolupracuje.
Naprostá většina celoživotního vzdělávání probíhá na
univerzitě již mnoho let a univerzita má s organizací
tohoto vzdělávání mnohaleté zkušenosti.

Na kurzech zaměřených na celoživotní vzdělávání
státních veterinárních lékařů, na vzdělávání veterinár-
ních lékařů a dalších osob, které vyplývá ze zákona na
ochranu zvířat, na školeních vyplývajících z právních
předpisů a opravňujících k výkonu určených činností
se podílí kromě učitelů univerzity také ve výrazné míře
státní veterinární lékaři (podle okolností i více než 50 %),
kteří mají zkušenosti s praktickou státní veterinární ad-
ministrativou a státní veterinární péčí nebo s dozorem
a ochranou zvířat proti týrání.

11.3 Doporučení

Doporučením pro další období by mohla být vyšší spolu-
práce univerzity s Komorou veterinárních lékařů České
republiky na organizaci kurzů celoživotního vzdělávání
soukromých veterinárních lékařů.

POSTGRADUÁLNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

12.1 Faktické údaje

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno uskutečňuje následující postgraduální vzdělávání veterinárních lékařů:

- specializační postgraduální vzdělávání,
  - národní specializační postgraduální vzdělávání,
  - mezinárodní specializační postgraduální vzdělávání,
- výzkumné postgraduální vzdělávání.

12.1.1 Národní a mezinárodní specializační postgraduální vzdělávání – speciality training (interns and residents)

Národní specializační postgraduální vzdělávání

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno organizuje specializační vzdělávání veterinárních lékařů na národní úrovni.

Na národní úrovni je formou postgraduálního vzdělávání veterinárních lékařů vedoucí k specializaci státních veterinárních a k získání atestace I. stupně a atestace II. stupně. Toto postgraduální vzdělávání stát-

ních veterinárních lékařů vyplývá ze zákona o veterinární péči č. 166/1999 Sb. Absolventům je udělována Atestace I. stupně pro státní veterinární lékaře a ve vyšším stupni Atestace II. stupně pro státní veterinární lékaře. Tyto atestace jsou zakončeny důkladným ověřením znalostí a osvědčením, které opravňuje absolventa atestačního vzdělávání k řízení veterinárních činností ve státní veterinární správě (zpravidla spojené s platovým postupem). Toto vzdělávání se uskutečňuje na základě smlouvy mezi Veterinární a farmaceutickou univerzitou Brno a Státní veterinární správou České republiky. Toto vzdělávání však nevede k získání zákonem podloženého oficiálního titulu.

Specializační vzdělávání soukromých veterinárních lékařů univerzitou organizováno není. Organizace tohoto vzdělávání závisí na zájmu KVL ČR a na podpoře tohoto vzdělávání v orgánech KVL ČR. Univerzita dlouhodobě doporučuje zřízení takového specializačního vzdělávání pro klinické veterinární lékaře. Toto specializační vzdělávání by mohlo být zakončeno vydáním osvědčení o dosažení specializace v soukromé veterinární praxi (např. choroby psů, choroby koček,

Specializační vzdělávání veterinárních lékařů

choroby ptáků, choroby koní, choroby prasat, choroby přežvýkavců apod.). Toto postgraduální vzdělávání soukromých veterinárních lékařů by se mohlo opírat o zákon o Komoře veterinárních lékařů České republiky. Specializační vzdělávání soukromých veterinárních lékařů by však také nevedlo k získání zákonem podloženého oficiálního titulu.

Podle zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. univerzita nemůže realizovat speciální postgraduální klinické vzdělávání vedoucí k získání klinického specializačního titulu. Uchazeči o postgraduální klinické specializační vzdělávání prohlubují své klinické vzdělání na univerzitě formou účasti na vědeckém postgraduálním vzdělávání v rámci klinicky zaměřených oborů, kde po absolvování získávají titul Ph.D.

Tabulka 12.1.1: Klinická specializační výuka

Klinická disciplína	Počet osob v internshipu	Počet rezidentů	Očekávaný diplom či titul rezidenta
-	-	-	-

Mezinárodní specializační postgraduální vzdělávání

Na mezinárodní úrovni postgraduální vzdělávání organizované Evropským výborem pro veterinární specializace (EBVS umožnilo některým učitelům získat v jiných zemích Evropy diplom evropské specializace pro příslušný obor. Univerzita může nabídnout evropské specializační studium vedoucí k získání evropské veterinární specializace v oborech, v nichž má evropské specialisty. Na univerzitě pracuje 9 učitelů, kteří získali titul evropského specializačního klinického vzdělávání (ECEIM 2x, ECBVHM 3x, ECZM 2x, EVPC 1x, ECVS 1x, ECVPH 1x).

Univerzita se může podílet na uskutečňování evropských veterinárních specializací vedoucích k získání titulu evropské klinické specializace ve dvou specializacích: ECEIM (European College of Equine Internal Medicine), ECVS (European College of Veterinary Surgery). V sou-

Zkoušky v rámci specializačního postgraduálního vzdělávání

časné době je na univerzitě 1 rezident v rámci evropského specializačního klinického vzdělávání se zaměřením na chirurgii (specializační vzdělávání vedoucí k získání titulu ECVS).

12.1.2 Vědecké vzdělávání

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno uskutečňuje vědecké postgraduální vzdělávání vedoucí k získání titulu Ph.D. Toto vzdělávání se realizuje v oborech, které jsou akreditovány Akreditační komisí MŠMT.

Studenti jsou do tohoto postgraduálního vzdělávání přijímáni na základě přijímacího řízení, při němž se ověřuje schopnost pro vědeckou práci a znalosti v oboru vzdělávání. Student má vypracovaný studijní plán, jehož součástí je povinnost složit zkoušky z předmětů určených pro studovaný obor, uskutečňovat vědeckou a výzkumnou činnost v tématu své disertační práce, případně se zapojit do výuky v studovaném oboru. Student má stanovené téma své disertační práce a má určeného školitele, případně školitele specialistu. Standardní doba studia je 4 roky (ve výjimečných případech je studium prodlouženo). V průběhu vědecké práce je povinností studenta na základě výsledků získaných svojí výzkumnou činností publikovat zjištěné nové vědecké poznatky alespoň v 1 vědeckém článku ve vědecké časopise s impact faktorem. Studium kontroluje a hodnotí Oborová rada složená z představitelů oboru univerzity a případně dalších odborníků z jiných univerzit a výzkumných institucí. Student zakončuje studium obhajobou disertační práce a složením státní závěrečné doktorské zkoušky. Po úspěšném absolvování získává titul Ph.D.

Tabulka 12.2: Počet studentů zapsaných do různých programů

Stupeň	Denní studium	Kombinované studium	Trvání
PhD veterináři	65	36	4
PhD neveterináři	60	24	4
Ostatní doktorský stupeň	0	0	0
Celkem	125	60	

Prostředky na vědecké postgraduální vzdělávání jsou získávány z prostředků získaných na řešení grantů a projektů učiteli univerzity (pro příslušného studenta zpravidla jeho školitel), z prostředků institucionálního výzkumu (prostředky poskytované MŠMT), z prostředků smluvního výzkumu od podniků a organizací, které zadávají výzkum na univerzitě, případně z dalších prostředků získaných např. veterinární činností na univerzitě. Student vědeckého postgraduálního vzdělávání je řešením tématu své disertační práce zapojen do výzku-

Výzkum v laboratoři

mu kliniky nebo ústavu, a tím je z uvedených prostředků financována jeho výzkumná činnost.

Student sám může získat prostředky na svoji výzkumnou činnost z Interní grantové agentury univerzity, kde jsou prostředky na tzv. specifický vysokoškolský výzkum určený na projekty prováděné studenty při uskutečňování akreditovaných doktorských nebo magisterských studijních programů.

Student vědeckého postgraduálního vzdělávání (ve formě fulltime studia) získává stipendium (plat) z prostředků MŠMT. Toto stipendium je velmi nízké (v 1. roce studia 5500 Kč měsíčně, v 2. roce 6500 Kč měsíčně a ve 3. a 4. roce 7500 Kč měsíčně). Další prostředky student může získat v případě přidělení grantu z Vnitřní grantové agentury univerzity (maximálně 30 000 Kč ročně) a nebo z vědeckých grantů grantových agentur v případě, že je spoluřešitelem vědeckého grantového projektu.

Externí kontrolu kvality vědeckého postgraduálního vzdělávání vedoucího k získání titulu Ph.D. provádí Akreditační komise MŠMT. Kontrola se provádí při žádosti o akreditaci nebo reakreditaci oboru zpravidla 1x za čtyři až osm let (hodnotí se např. zaměření oboru, zajištění oboru odborníky v oborové radě, zajištění školiteli a garantem oboru, vědecká úroveň a publikační aktivity, schopnost získávat finanční prostředky na za-

jištění postgraduálního studia, počty studentů v oboru). Další externí kontrola kvality se provádí v rámci komplexního hodnocení vědeckého postgraduálního vzdělávání vedoucího k získání titulu Ph.D., která je spojena také s kontrolou formální i obsahové úrovně jednotlivých disertačních prací studentů, publikační činnosti studentů, vědecké a výzkumné činnosti a publikačních výstupů členů oborové rady, školitelů a garantů oborů, dokumentace spojené s tímto vzděláváním. Tato kontrola se provádí na místě odborným týmem určeným Akreditační komisí a její součástí je také jednání se zástupci jednotlivých oborů a se studenty. Závěrečná zpráva z této komplexní kontroly kvality postgraduálního vzdělávání je projednávána Akreditační komisí a na základě stanoviska Akreditační komise získává univerzita oprávnění uskutečňovat postgraduálního vzdělávání vedoucího k získání titulu Ph.D. pro příslušné obory na další období (8 nebo 4 roky).

12.2 Komentáře

Do veterinárního vědeckého postgraduálního vzdělávání je na univerzitě přijímáno ročně průměrně 47 uchazečů, absolvuje 24 absolventů a neúspěšně končí studia 28 studentů. Významným důvodem neúspěšného zakončení studia je odchod studenta do praxe, kde jsou lepší platové podmínky.

vědecké postgraduální vzdělávání	2012	2011	2010	průměr
počet přijatých uchazečů	44	38	58	47
počet studentů	185	210	226	207
počet absolventů	32	17	23	24
počet neúspěšného zakončení studia	37	18	30	28

Podíl studentů veterinárních lékařů a studentů ne-veterinářů je 55 % k 45 %. Obory klinického zaměření studují veterinární lékaři, obory neklinického zaměření zejména blízké potravinářským, přírodovědným a dalším oborům studují vedle veterinárních lékařů také absolventi jiných oborů (potravinářských, přírodovědných, zemědělských, lékařských).

12.3 Doporučení

Doporučením pro vědecké postgraduální vzdělávání je řešení nízkého stipendia (platu) pro studenty z prostředků MŠMT. Univerzita řeší tento problém poskytováním

dalšího stipendia (platu) studentů z Vnitřní grantové agentury univerzity a nebo z vědeckých grantů grantových agentur v případě, že je student spoluřešitelem vědeckého grantového projektu. Nicméně nízké platové ohodnocení studentů vědecké postgraduálního vzdělávání je problémem všech univerzit v České republice, je v současné době řešeno v rámci MŠMT, výsledek však závisí na množství prostředků přidělovaných do rozpočtu MŠMT z rozpočtu České republiky. Nízké platové ohodnocení studentů vědecké postgraduálního vzdělávání je častým důvodem předčasného ukončení studia bez jeho úspěšného absolvování.

Doporučením pro další období by mohla být spolupráce univerzity s Komorou veterinárních lékařů České republiky na vypracování a realizaci dlouhodobého systému celoživotního vzdělávání soukromých veterinárních lékařů zakončeného vydáním osvědčení o dosažení specializace v soukromé veterinární praxi (např. choroby psů, choroby koček, choroby ptáků, choroby koní, choroby prasat, choroby přežvýkavců apod.). Univerzita dlouhodobě doporučuje zřízení takového specializačního vzdělávání pro klinické veterinární lékaře. Toto vzdělávání však závisí na zájmu KVL ČR a na podpoře tohoto vzdělávání v orgánech KVL ČR.

VÝZKUM

13.1 Faktické údaje

Výzkum na Veterinární a farmaceutické univerzitě umožňující studentům pregraduálního studia získat zkušenosti z výzkumné práce je organizován následovně.

Studenti se mohou podle svého zájmu zapojit do výzkumné činnosti na klinikách a ústavech. Do této výzkumné práce jsou zpravidla zapojeni studenti, kteří si zvolí povinně volitelný předmět Odborná práce v 5. ročníku studia jako jeden z povinně volitelných předmětů závěrečné státní rigorózní zkoušky.

Tato výzkumná činnost je financována z prostředků na výzkum, tzn. z prostředků, jimiž na výzkum disponuje klinika nebo ústav. Těmito prostředky jsou finanční zdroje získané na řešení grantů a projektů (granty grantových agentur), z prostředků institucionálního výzkumu (prostředky poskytované MŠMT), z prostředků smluvního výzkumu od podniků a organizací, které zadávají výzkum na univerzitě, případně z dalších prostředků získaných např. veterinární činností na univerzitě.

Další možností financování výzkumné činnosti studentů jsou prostředky Vnitřní grantové agentury univerzity (IGA VFU), kde jsou prostředky na tzv. specifický

vysokoškolský výzkum určený na projekty prováděné studenty při uskutečňování akreditovaných magisterských studijních programů. Student podle stanovených dispozic zpracuje projekt (v souladu s učitelem – vedoucím odborné práce) pro IGA VFU. Tento projekt posoudí 2 oponenti a pracovník IGA VFU. IGA VFU podle výsledku posouzení projektu rozhodne o přijetí nebo zamítnutí projektu. V případě přijetí projektu student získává prostředky na 1 rok na řešení projektu. Projekt je následně studentem řešen. Při ukončení projektu musí student sepsat závěrečnou zprávu o řešení projektu a výsledky svého zkoumání přednést na studentské konferenci organizované IGA VFU, sepsat článek k publikaci a doložit jeho přijetí odborným nebo vědeckým časopisem k publikaci (do 1,5 roku od ukončení řešení projektu). Specifický vysokoškolský výzkum prováděný studenty představuje přímé propojení vědecké a výzkumné činnosti univerzity se vzdělávací činností na univerzitě, posiluje postavení studentů ve vědecké a výzkumné činnosti univerzity a otevírá další možnosti badatelské činnosti studentů v rámci jejich vzdělávání na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno.

Studenti pregraduálního studia se zapojují do výzkumné činnosti na klinikách a ústavech podle vlastního zájmu

Tabulka: Počet studentů, kteří si zvolí předmět Odborná práce

	2012	2011	2010	2009	2008	průměr
Počet studentů v 6. ročníku studia	202	192	192	184	175	189
Počet studentů, kteří si zvolili předmět Odborná práce	25	18	17	8	37	21
% studentů, kteří si zvolili předmět Odborná práce	12,4	9,4	8,9	4,4	21,1	11,1

Rozsah výzkumné práce studenta související s povinně volitelným předmětem Odborná práce je v curriculu vymezen rozsahem 300 hodin.

Počet pregraduálních studentů, kteří si zvolí předmět Odborná práce, je okolo 11,1 % a za poslední tři roky je uveden v tabulce.

13.2 Komentáře

Univerzita umožňuje studentům zapojit se do výzkumné činnosti v rámci jejich studia, a to formou účasti na řeše-

ných grantech klinik nebo ústavů a nebo formou řešení samostatných menších projektů studenty v rámci IGA VFU. Do výzkumné činnosti se zapojují studenti zejména v souvislosti se studiem povinně volitelného předmětu Odborná práce jako jednoho z povinně volitelných předmětů závěrečné státní rigorózní zkoušky.

13.3 Doporučení

Příležitost pro studenty účastnit se aktivně výzkumné práce na univerzitě se ukazuje jako dostatečná.

Obráz Vítězové nad infekcemi je výrazným prvkem Auly Veterinární a farmaceutické univerzity, je na něm vyobrazen Lazzaro Spallanzani, Joseph Lister, Gerhard Domagk, Robert Koch, Sir Alexander Fleming, Louis Pasteur, Antoni van Leuwenhoek, Ilja Iljič Mečnikov, Paul Ehrlich a Dmitrij Iosifovič Ivanovskij

